

AUTHOR _____

NO. 2981

TITLE _____

IMPRINT _____

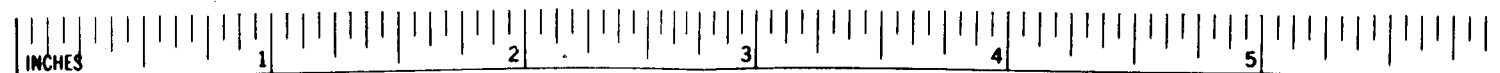
CALL NO. ACC. 0428

DATE MICROFILMED _____

RR _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX **University Microfilms, Inc.**
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

[illegible]

[illegible]

שמנו בזמן נולדנו לא אלא לאה בצמחה מירקין בסגל ענף מאי ענף כל
היפא יהיה קמיעה פה פיר הביא שרית דשרא צמחים ממעשה ומספת טיה שפיר
בעידן סוף פתח פתח עזא ויחזיקו תרומה אצל איהו וענף חבי נמי אית נחמד מדין רצן
פיר הביא תור מחסין וענף כל מקום שהיה שם קבר היה פיר ויהי יורד ובמקום שלא היה שם
קבר היה חסין והיה יורד שלא היה שם קבר בכל רב פס אל ליה ביה כל הוא טבתא עבדת
לן סמיה אולת אית מחסין היה פתח סמיה איהו ענף נסב תורמסין והוא קצין תורמסא ושרי
קצת היה זקני לאשליקו ענף בן שבת אית נתינן עורות לעבדן בפלל גידל המולח
והמעבדן עבדן כבד מיר בעליתן ענף בפלל גידל זוטא בגל המכיר זיל שרי
עביטך פיר אפ לא רב הוא להחוא שגב לבתן הדמים וכיה המשכון שלך מכלל דסבר עשו
בו תקנת השוק מן לעבדן עבדן עבדן בגל איהו נשך ועל העבט שלענבים פיר בעון
עריבה גילתה עס טהדות מן תמעבט בו בה כדור פלג בכלים מה עבט שלגמל בפא בעירובין
בגל שיירה בגמלים באיכותן בעביטין פיר תרג בדר הגמל בעביטא דגמלא בסגמ דפ
המוכר את הספינה ואין עבט שלממין רגלים פיר עמים שרוחצו ומעביר טיפוח מווד
בן ענף ופניהם אל יחפרי תרג דסמיה לא עבדן ענף בפלל גידל נגד
יהיה תלי בעיברא וישא ופס אילן דברים בפסח בגמר לעזר ובר גל וחסליל ובסגל
דמיטילן דפסין וירשין בגל דסמך כל המסתכל פיר בריח בילת בר גמל ופס שלח גט ויתלי
בעברא וישא בק גמל דגטין חתם ודמי כי עברא פיר עדות הללו כמו בריח מבריה מזה
לזה והן בגל כלפי אחי מהן לא ואין גצן כלפי אמהן ענף בפלל גידל ופס המוכר את
הספינה עיברא ועירא וכותי זה אור כשרים פיר אותו מעבר קטן שבתוכה בפלל גידל
השחר העיבור דרכיהן מלפניך פיר בתלמוד אפיו כשישרל עוברין שלחמי תורה יהי
דרכיהן מלפניך ואין דאמל אפיו בשעה שאדם מלא עליהן עברה יהי דרכיהן מלפניך
ביומא בפלל גידל הביאו לו עבדיו וישא אטוטפתא אסיר פיר להעביר התפלן שביד בכלין
קודם תפלן שלחמי אסור למה כשיבא להוציאן יעלה ביד תפלן שלחמי ואסור להוציאן קודם
תפלן שלחמי כמפורש בפלל גידל דפסין רבה תנא בשהוא מביח מליח שלחמי ואחר כך מביח
שלחמי כשהוא חולץ חולץ שלחמי זכו ומפנה שם מאי טעם והוא בטוטפת בין עיניך כל
זמן שבין עיניך יהי שתיס חולץ חולץ בתחילה התפלן שלחמי כמדותה ומטח בים למטה ואחר
כך חולץ שלחמי ומניח בים למעלה ופשיבא ללבוש לוקח תפלן שלחמי שהן למעלה ומניחן
לאחר ואינו מוכר על המדות ואחר כך נוטל הפוטפות שהן למטה בים ומקיים בגל
זמן שבין עיניך יהיו שתיס באילו טהרות בגל דסמך סמיה תעוק ואתה עס העביר
אותו לערים מאי כפא מינה כיהי דלא ליקדן לאחוריה גלגליתא בניגלגליתא
בר דמות דכל העובר על דברי תנאים חסדא בגל דגמלים כח בגמלים תעוק
ויצא לבית השריפה וכן בגל כל שנה בגל דגמלים פיר סקולו בגל דגמלים בגל
ובעלים שאיר עס סקול מחמת הדין ענף פיר מלכות הבבלים שמתן דכפול טוגמיה
האוי גמל פיר עורה ומחמת עורה ענף פיר מלכות אחר כך מרמא לבית בשריפה
ענף בגל דגל פיר ויגר לאברם כשהיה יהודה אומל כל העולם דתלמדי ענף אחי

[illegible]

היה זהו מהרה עגם בל בעיניו לא יתקן מפני עגמות נפש עגן בר מהמוט
את הספינה את העם ואת העונות תני ר חיה אילן עגיון שפה וכן הוא אופ הלה תעניתה
פיה הן הברזילים הגדולים שקושיבין אותן בחבלים ומשליכין אותן בים להעמיד הספינה
וסוגרין על מסגר תרגו ונעבון בבית עגנה לאשר בחשך תלון תרגו לרעיון עג עג
ובדים עגבים סותה תרגו יתו מעג עגן ברמא בר רב פ לא ותצא דינה לית תודא עגישא עד
וביתא בעטא סליק פרקב עד בר ניה המשמשת בעדים ובחזא פח
בניה עד שהוא נתון תחת הכר וגמצא עליו דם פיה מטלית וסמרטוט שלבגו שהאשה
בדיקת עצמה בהן לאחר תשמיש ואם היתה ניה בשעת תשמיש נראה בתקנים ואעפ שאין
ראיה לדבר זכר לדבר וכבגו עידים כל צדקותיו ויש ששונין המשמשת בעדים בפ
המוציא יין בגל צרור אבן אם יש עליה עד מותר פיר גאון כגון סמרטוט או פקולין כדעת
המשמשת בשני עדים הן תיקונה ועיוניה וחכי קאמ אעפ שנתקנה בה כבד הרי זה
מותר ליטלה ולהתקנה בה פא אם יש עליה עד שני שני שני נתקנה בה כדעת לקנה
בה בשבת עד יצא עזרה לבית דין פא ארורה כבד פיר בע אחר עד זומם
אזיו אמל למפרע הוא נפסל פיר ראובן שהוציא שטר על שמעון בניסן בשנת תשצח שלוה
ממנו כך וכך ממנו וזמן השטר בא בניסן שנת תשצח ועדים הכותבין בשטר לוי והודה
ובא בניסן שנת תשצח וקימו חתימות וזכו עדים באלול שנת תשצח והדינאם נפסלן למפרע
משעה שהעידו בבית דין ולא מזמן כתיבת השטר שאי אפשר שבו ביום שהעידו בכתב הדיוק
וקוים כשרים היו זה פיר חגל זל בפ מרובה בסגל דפ אילוה חלוקין ובס מגילת אויפה
ואעיה לר עדים נאמנים את אוריה וז בבר רב פ נב ותהרין שתי בעות לוט אמר תנחומא
שלטו בעצמן והוציאו עדות ועיברו כמביאה שניה ובפסא לפי שבעות גוים משמרות
עצמן ממקום עדות ומפקידין עצמן ממקום אחר כול פיר עדות הינו בתולים עד
במקום שנהגו אל ליה עדה תהא כי היא כדגריס בפ הסולח גט בגל אין מברחין עדי
גברין נהרעאי גברין כלום אלה אנשים ואלה אנשים וכדגריס בגל דפ כלחטא אמל
להו עדי מסורא ודיקי קראי וכן פיר עדי כפנא פיר אמל הני ודיאי מסוראנינהו בהקומץ
הבה בס גל ב פרשיות אמל אמימר האי פיתחא דאקרנא כן עד אמל ליה עדי פצימיה פיר
פיתחא דאקרנא פתח העומד בזוית הבית והא לית ליה פצימין כשאר פתחים אמל ליה פצימיה
כלום אעפ שמשונין הנה שבי פצימין עד בר גל דפ כלחבשר עד בא לחולין פיר
היה מראה לתלמידים עד הפרק לחולין והן מצבעותיו זולתי הכף עד כאן לתרומה הכף
שליד ואצבעות מקום הזרוע המחובר בכף היד בר גל דפ היה קורא עד על לבבך
בעמידה פיר בירושלמי שריק לקבל מלכות שלמים מעומד כיצד היה מהלך בדרך והיה
זמן קרית שמע לא יקרא פשהא מהלך אלא יעמוד ויכוין לבו כהוג ויקבל מלכות שמים ואחר
כך יחזיר לדרך אבל האומל שאם היה יושב יעמוד טעות היא בידו עד היו לבד ואין
מציל תרגו והו לעדי מינת למשסה יעקב תרגו מן מסר לעדי יעקב עד עצתך והחזק
תך צמדי ועדייכי בבר רב פ מלש אחרי בלתי היתה לי שעה תכשיטין הדיא אצריך עדי
כל זמן שהיא ליה יש לה וסתות ואני אחרי בלתי היתה לי עידותין תר ירו צידותין

*

פיר חופרי ירקות עדר בקמל הוציא לו ובי עדרו משלח פיר כל תשעדיס הללו אם
נשפך הדם יביא אחר אם הם ג' ו' בולן נשרפין בבית היטב השחטין כשתהמטלון כנגד
השחטין כמה מהן משלח אל מורי עדרו משלח כולו אינו משלח אלא אחרון אמר לו ובי
עדרו שורפין שאמרת ששורף את כולן בשחרות צאנך תרג עדר ענך עדיש
בפמה אשה בגל ולא בקטלה בערשה הלך אחר שלשלתיו פיר בלעז או שתירה ער
תוספת עירובין אין עמלן בערשה בשבת עדיש הערשים והלולבין כבד פיר בעטלפח
וצע לולב עדיש בצר רב פ' אהיה יתם כאבים ולא יטול ערשה מלאה חמין וחתן על
כריסו בשבת עדיש בקמל עשרות וערשים המצרות פיר שבאין ממצרים כערשה
מבאות פיר קצוב ומצומצם שאינו חסר ולא יתר מקום הגריס ט' ערשות מקום ערשה
י שערות נמצאן לן שערות בבר רב פ' ס' ונזיר ערשים מה ערשה זו עשויה בגלגל
כך העולם עשו בגלגל מה ערשה זו אין לה פה אם אבל אין לופה אבל אקור לוצר
עדיש את כל נאות יעקב תרג יתכל עדיש יעקב סליק פרק ג'
ע' בויק רב באשה ה' בעון חוללת בעון מלא אפן חסיד בחסידים אי איפשר
שלא יהא בו צד אחד שלתועבה וכו' עדיש בבר רב פ' ל' ובר ויק רב פ' הוא יסקיט
ישלחו כצאן עויליהם קורין לינוקא עוילא עוים בפ' אילו טריפות בגל אחוזת הדם
עוים מתנינן באו ולמה נקרא שמם עוים שעון את מקומם י'א שעון לאלוהות הרבה
י'א שכל הרואה אותן אחוזתו עוית בבר רב פ' ל' עוים שהצאו את העולם והוציאו מן
העולם וגרמו לעולם שיצא ה'א עוה עוה אשימ' ה' אליעזר בר' שמעון אמר שהיו
בקיים בעפרות נחש' בעלילא צותין לחיויא עיויא וכן פיר בעחיוי' בס' רמבא ח'י'פ'
מי שאחזו המשמש מיטתו מעומד אחוזתו עוית בפ' היה קורא בגל אמר יהושע רב
שלוחה הוא עוית פיר השליח לא הלך בדרך ישר ואיחר והביא לאחר שקרא קרית
שמע' עויק בר' גמ' ופ' הזורק גט ודעוין לה חרציה ושקלתיה פיר שעוקם מתנין
ומצלה ליתן לה הגט והיא שלפנתו ממיתניו דבין דמאעבה הוה ונתן קרינ' ביה בפיר רב
חננ' ז' כת דאריק לה חרציה פיר כגון שהיה הגט דבוק במיתניו וצימצם מתנין
ונתחללן כאילו הו'א נתנו לה לפיכך הרי זה גט עיר בבריתא ד' אליעזר פ'
ל' אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין דרעך יורש את עיר היבוס
ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה עשה פ' ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידו
ברחוב העיר ובתוב עליהן ברית שבית אברהם וביקן שבאן ישר' לארץ לא יכלו ליכנס
שם ולא העיזהו מקני השבועה ש' ואת היבוס יושב ירש' לא יכלו בני ישראל להודישם
וכשמלך דוד רצה להכנס שם ולא העיזהו ש' ואמרו אנשי יבוס לדוד וג' אמרו אין
אתה יכול להכנס שם ע' שתקיה צלמים הללן שבת עליהן ברית השבועה ש' כהן ה'ס' ירך
העורים והפסחים ואילו הן העלמים שיתפסוהם ולא יראו וג' שנא' נפש ודוד שוכן במשמוע
ומל' עבדת ע' סליק פרק ד' ע' בפ' בבבירות ק' ד' ש' ודאי לפתן
פ' אם יש לע' שנה וילנה יאומן חול' בבר ודאי שביית ודאי לא ילנה אותה ואם עברה
שנה תממה ספיק' אם הוא בכור אם לאו פרה וחמור בני ג' ודאי לפתן שקומים ג' לא יליו

עד ובחוק לעובר וכשוק לבדן יורדס יצבה שלום שחי ונעברה עד בפ עונם נהמה
בגמ נפטרין נבר גמ וי איתן מעט ויין להם בליה עורה של שקין פסולה מיה בתעבות מיוחד
שמעו חית אוכף על הפרה אונגיון אותה באגה שלה ושמזו בלשון ערבי חזים ומנחתן שקין
שלכסוי עליה מביאין במות חיון אחו וארוך הרבה ואוגדן השקין עם הפרה זכר מלאבא
מארי גאון מה שירבי עחק ראש חשיבה למה קורין אותה עורה על שקין על שם מעורר
עבן שיהא אפס הניה על פרה איומה עורה בלא שקין פסולה ואיני קורא בה אשר לא עלה
עליה על שאם צרה קרה עול עדוי מוכתר בנימוסי בעדי בר פיר בע נמס במנחות
בר ישמעל בגמ העומר מתיר חיטין שירדו בעבים למאי כול עד אין בר עדוי טייעא פחותא
רומנין קב חיטי בג פרסי סא רזיקנא וחיטי בג פרסאות בפיה מגאנצה כתר רום נוסבא
חיטי פיר טוח גובה על הסדך באורך ג פרסאות עדוי בס עוקצין לולבי חזיין
ושל עול פיר עול דומה לענן ויש אומל שהוא שחזיא עדוי בס גמ דפ אביציה
עזילרין אין בחן משום כלאים פיר כלם של צמר כגון מנעלים ונועלית אות תחת מנעלים
ושמן בלש ערבי גאון ובלש כדאלי עדוי בר גמ דפ אלו מגלחין עדיו העצני בשעה
שעוסק בתורה מעין עצמו עד שמתרחק בשירי מתולעת שחא ועתו מיו שבת עליו וכשיוצא
במלחמה מתקשה עצמו כעין כל מידה ששמה בצורך עדוי בר גמ דפס צורבא מענן
לא נפתח בעיניו בס פ כיוצא מברכין בגמ והוא אומל אבל קביע ליה עירנא וכן בפ במה
מזליקין בגמ על גביירית שני רבא ואסס ליה עיניה וכו' בפ הזרוע בגמא פוד שנתפס
אנסו ליה עיניה פיר לא היו מניחין אותו לעמוד שהיה לומדים בסגמ דפ העיזקין אמל ליה
לוחצמר בעיניו אמל ליה אית לי עירנא בדיחי פיר עת ללמוד כמו קביעת עתים לתורה
בסגמ דפ א בגייה וזהו עידן של צנועות עדוי בפ החובל בגמ זה חומר לא נצרכה
לא להעריפה פיר כל מה ששאר מדיני החבלה אחדי סיפוק מזונותיה הוא שנוטל האב
עדוי בפ במה בהמה בגמ חנויות טומנין לה עדוי בשמן פיר טומנין להספוג בשמן
בשיתה מר עוקבא שהוא אדם עשיר ולו עושין דבר יקר כזה ולא לבהמה עדוי
בפ תעוקת בגמ ראת ועורה אשה לא תטבול לא כדרך גיילתה שחתן בפ בנגעים האיש
נראה כסוד ובמוסק חיים דיש לקיש מצריכה שתטבול דרך גיילתה עומדת והא לא בענן
אלא לטהרות כדתנן גבי כהן שזאה נגעי אדם האיש עומד עדים לפניהם ומהזיר פניו
לבה ומה גביה חזקתיו למעלה כדרך שמגביה המעורר בשעה שצויר בשוא כיו שיראה בית
השחי שלו ופטנו שלפניו והופך גבו לכהן וכופף קומתו כדרך שכוף בשעה שמוסק זנים
כשמפיל מן הדת ולוקטו סחא ארץ ומה שיכול לראות בכך מבית הסתרים רואה יתר
על פת איכר עידן וכן האשה כשרואה נגעה נראית כשאר דגת שפושטת זרועותיה למעלה
ומכה העתב וחזרת גבה וכופפת קומתה כאותה שמציקה את בנה ששוכב על הארץ
וכי הידי בענן דרך גיילתה כשהוא בודקה לטהרה מנגעה הידי בענן שתטבול דרך
גיילתה לטהרות אבל לבעלה לא צריך ועוד פיר זהב מסק בפ רב גאליאל בגמ סת
גט דא לא ידמי לא לעויר בנכסי הגר הזה וכסבור שנגד אחר הוא יקני בפ
בראה וכל החרים אשר בהעורר יערונו בס האוול זוטא מכבשי זרעים ועוד ידקות

[illegible]

בפ כיצד חרגל בגמ' וסמך איהו מועד הני עידי דשוקא פיר העומדים לטביחה בר גמ'
אפ' איהו זאת בגו הני עידי דבלא כשרות למזבח פיר שלבר העמאות במדבר: סא אברא
עיוא וקריקסא כפר פיר בעסרבו: עז בכל כלי בעלי בתים פיר בכלים חוץ מבכר
העוד פיר עז עזנה וישא אוח: עז כד הוה וחתין עזיא כפר פיר בעסר
בר נגעים בחית עזה פיר לכה בתוקף כשנג' בפ' במה מילין בגמ' המכה שתעילני מעזי
פנים ומעדות פנים פיר עזי פנים שלא יקניטני אדם שישל עזות פנים ומעדות פנים שלא יא
בי עזות פנים: עזה בסגמ' שני שיעירי באו לפר משה עזה ועז' בבריתא ור' לעזר
פ' מן לפיכך היו נותנין שוחז' לסמאל ביום הכפורים שלא יבטל קרבנם שנא גורל אחז' ליו
וגורל אל' עז' שיעירי חטאת על כל עוונותיו של ישראל עליו: עזב בגמ' ופ' נדרים לא
חמת בה מילין ועזבה פיר וזדמה: עזגז קלל תרידו אלה שחוה: עזלך
תר' טח עולין עזם ומלך את ראשו תרג' ירו ויעזום ית רישיה: עזק בסגמ' ויבמות
פירות הללו של עולה הן של עזקה הן פיר נטע בחור שהן בחושים אלא כבר הן של שנה ג'
שהן יפין ושמעון כדילה שביחם של עזקה פיר שביעית שנתחישו בשביעית כלום לאתהא
סבור וישאח בור ג' לכן אלא נחרש יפה ועזק כמה ש' ויעזקה' של נטע רבעי מובחרות
שכל אינן אסורין לא אלא כלום ולא חישין לאבדן ולהשיח מקחו אלא כן בגמ' ופ' כל הקרבנות
הציבורה לך ומצאו יושב ועזק תחת הזיתים פיר חופר ומשליך את האבנים בג' בראש
השנה ובית יעזק היתה נקראת איבעיא להו בית יעזק תנן כול' עז אסור בזקנים בס' אחרות
אף העזק בית הפרס טהור פיר משליך אבנים וישמר' שעשה לו גדר מנה אבנים מן
ויעזקה ומפר' ויעזקה הסבבו גדר כטבעת' עזק' והוא אסור בזקנים תרג' בעזקיא
עזר בסגמ' ופ' א' בתעניות תנאי היא ויתנן בפ' סדר חסידים ר' יוסי אומ' לעזרה אבל
לא לעזקה פיר לעזרה כל אדם מתפלל בפני עצמו אבל אין עושין כינופיה פ' לעזקה
אין אומ' ענינו כל הציבור ביחד בקול' פ' מתפללין להקב' בוי לעזרין ולהעילין אבל לא
לעזקה אין מתפללין להקב' שלא להראות צרה כמו שראו אנשי אותה ספינה פ' מתריעין
שיבא לה' עזרה: עזר' בר' וימאי חיימין והעזרין ב' בלמים הפרישין והעזרין
בר' גמ' ופ' חבית סוחטין בפ' ג' ובפ' חיישין ובפ' חיישין בפ' ש' לברכין בגמ' ונבטות
עזרין טולשין פיר פירות אינן ובלשון ערבי שמ' גזבירי דאזמין ה' ויש אומ' לעזרה
ובלשון סורבא ויש אומ' לביטרי בגמ' ופ' חיישין מ' ומקח' בעזרין: עזר'
בפ' בכל משרבין בגמ' נבט' בראש סנה כאן בעזרין כאן בשאין עזרין פיר מתנו בקנים
עזרין שהן חזקים מן אינן ואם יבא להשתמש בהן כיון שהן חזקים ואינו יכול לנטות
ולשון העירוב שבעל ראש גזירה שמה יקטום כי קא מיטא בקעם וקעם שאין עזרין
שהן סמך ירק ונחין להריבם ולנפחם ולא את' בקמשתם דהני לאו מין אינן הוא ולא גזרו
באזמין: עזר' עזרת הפנים ויש מי שחשש בסביל דהקרא עזר' מן עזרה
בשדות כלום שיש קמל' ויש מן עזרין: עזר' פירק ה' עט' בס'
גמ' ופ' חיישין ופ' גמ' ופ' חיישין ארבעה מן עזרין שלשה פיר קולמוס שנתב
בו המות כמו עזר' פ' לא בעצב פ' מד' עשה ופ' ע' ופ' ד' את' ישי' ופ' ח' היא

הא דתני יתבנה לענין חסדן באפלי יהיט בשאח ימות השנה אבל מתניתין נאמנין שחרת וזמנן
בפ' אעפ' בגמ' ומניקה חוללה בני עיני פיר' בניס גיורא עינין בפ' רשמעל לו במעלות משה שצא
מגבות צריפת ושת הלחם מבקעת עין סוכר ומפורש בגמ' ובס' גמ' דפ' מרובה ובלאוותה שעה
שנינו שבא מגבות צריפת כן בפ' תפלת השחר ד' יהושע אומ' מענין גמ' רב אלא מענין כל ברכה
וברכה פיר' מזכיר ג' ראשונות בסדרן וברכה רביעית חגבי מאתך והחזירנו בתשובה מחוללנו
מלכינו גמ' לנו מהרה כן ער' באויו שומע תפלה ואומ' אחרונות כתקנן ושמאל אלא הבינו
פיר' אומ' ג' ברכות הראשונות כתקנן ואומ' הבינו יד' אלהינו וג' שומע תפלה וזמ' אחרונות
ומצאנו טעם רב ושמאל מפורש בירוש' כזה ענין שפתגו רב אלא סוף כל ברכות וברכה אית' תגא
תני' מענין יח' ואית' תנא תני' יח' מענין יח' מאן ויתאמ' מענין יח' מסייע לשמאל ג' ראשונות
וג' אחרונות הדיו' והבינו ברכה אחת שחיתם בגמ' באויו שומע תפלה הדיו' מענין יח'
מאן ויתאני יח' מענין יח' מסייע ליה לרב דאמ' חתימה מענין כל ברכה וברכה באשר פיר'
למעלה בפ' א' בסוטה בגמ' שמשון ותעב בפ' ענינים מלמד שהלכה וישע לה בפ' תח
ענינים אברהם כול ער' חנן אלא מקום ששמו ענינים כדכ' תמוז והענינים' שמול בר' נחמני
אל שנתנה עינים כן עין קוק בע' בית גליא ס' ריק פרק' עכב' בפ' גמ' נחנות
הקומין מיעותו מעכב' את רובו מי אס' נחסר ממנו כל שהוא בין קשאת לה קטרה פסול
וכן אס' נחסר מן העשרון כל שהוא קודם הקטרה פסול וכן כולם ומפור' בגמ' מאי טעמ'
עכביות בפ' א' עוקד' ד' שמעתי אור' חוץ מן העכביות בפ' גמ' ויהי מביא כד' יין
אבל מתקנן את הקידוש ואת העכביות פי' ירקותה מרים ותרין למתקן על ידי האור ברוחא
דאמ' קודם שמתקן אינו ראוי לאכילה יכול לטלטל כד' למתקן לאכילה בבר' רב פ' בא קוק
זה עכביות וירידה ד' קידוש שהיא עשויה ד' יין ויהי כער' ער' בער' ויהי בעכביותא בגמ' שרא
יש לומר עכביות בלעז רוס' שה' ממין מצאנו צרם בלעז קרדי' עכב' בהגיה דפ' השוכר
את האומנין לא שבקו לה' עכביות בויק' רב בזאת על להיא עכב' וזהו מפרש מאן למזבן
סמא דחיי פ' שכו' עכב' בפ' י' ממנות בגמ' כיצד בויק' הווא נחמ' קרו
ליה עכב' ד' שמו' אית' פיר' בעכב' זה שגורר ויכר שמוצא בחורו ושוכב עליו כל זה
עצמן אינו טען מכל כנסת לעניים עכב' בר' גמ' וזה מוכר את הספינה מפורש כמה
עובל' א' מה ברובע ויהי ביצה וחומש' וביצה בר' גמ' בסוטה בגמ' במזה מנין לרבות
תריק' כן ער' ואס' שכלא תל' ביכל סחון סחון בפ' המוכר את הספינה בגמ' המוכר קידוש מחוה
מאה עופ' בעובל' פיר' כמה מידות מידן כאן כלום תמון עליה ותרי' אותה תירצנה רבה
בס' גמ' ד' טערה שנתפשת ואע' דאית' למימר דהו' אנסוה דאמ' נא פמאן דמחוללה משה
עובל' בעובל' כלום משה שכת' עכב' בס' גמ' דפ' טרף בקלפ' וזהו המזבן מקדש אשר
תאכל האש את העולה ופיר' עלה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עכב' קטרת וזהו גמ' אפי'
גיד הנשה גיכול' בשר אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עכב' גידים ועצמות פי' כמין פיר' וזהו עכב'
ודבר מוכר חוץ ולא למד' עכב' וזהו תמון שכתבנו שחזקתה לכת' בעמ' ד' ופיר' מא
על אשר חלק על ידי ד' שנתפשת כאילו ולחם ואס' ד' יח' ע' לא בעי' לשק טורי מפורש במשנתנו
לא מוד' מילתא למילתא ומשכח' אליעזר לא מוד' מלא בעי' דירי מפורש ולא אשכח' מלא

היבדלים שבתחילה אנשי כפרים לא הוו וייקו במיקרא והו קרו וסערו לבכם ואחר תעבורו
קרימו שרים ואחר נוגנים צחקתך כהרדי ומשפטך והו משתבשין באילן מילי בזה
זמן הכי קרוק משום זהכי מסתבר ואיתו סופרים וסילקן להני חנין קורין אחר תעבורו
נוגנים משפטך ובר חזו סופרים קא עטרו להו להלני ווי חזו קרי להו לאילן מלי עטור סופרים
ואתאר יצחק ואורי וקבלה אינן הל למשה מסיני ועד וזרות קרובים להשתא חזו משתבש
ולא ישמע על פיק וסופרים מגמדים ולא מיקרו בון עטור בפ המפקד בגמר שבגאומ
ובר גמל חזקת הנ מילי ולא עבד עטרה אבל עבד עטרה קלא אית לה פיר שטרא
עטרו בבמה מילקין בעיטורן מפר בגמ עטרא פסילתא וזיתא עטוש
בפ מי שמתו בגמ היה עומד עיטוש אביטוש לא קשיא והא מלמטה הא מלמעלה פירי
מלמעלה יפה והא כגון זה דגרסי בס חלומות בפ הראה עיטוש יפה לחולה דכח עטושותו
תתל אור והא מחוסמו ובפיר ובהאשה פט בגיאה אילן הנ הושתות מהחקת ומעטשת
מלמטה כגון זה דגרסי בס גמ דהראו ובעקבה כל זמן שמת עטוש ואין חבירו שומעו
בילל ויהי כי זקן יצחק ער ימי יעקב היה אדם עוטוש ומת תיע לך שכן שאדם עוטוש וזן אומ
לו חיים טובים מכלל שהיה מת עמר לו יעקב מבקש על עצמו כן סליק פירקן
ענין בפ כיצד אשת אחיו בגמ מי שיש לו אח ובן אין לו ענין עליו בל גמ דקידושין
מפורש כדבית קרא אין מלא ביוז ולא כת אין חסד דרשי ליה לאו והין אין כסף לאדון זה
וכיחא דנא ותיא חרע אין לה אין לי מלא חרע כשר דרע פסול מנין תל וזרע אין לה ענין עלה
הנה דרש כיצא בלאו והין אין לה דרע כשר אמיש לה אפי דרע פסול זה פיר רבי חננל דל
במסכת קידושין בר יוש נוחלין בגמ סדר נחלות תר בין אית לו אין לי אלא בין דליהוי קודם לנחלה
בן הבן דליהוי קודם לאבי אביו והפי נמיבית הבן ובן בת הבת שלבן שיהא חרש אבי אבי אמן
מנין תל אין לו כלום מהא א דאין עשה ע כלום ענין עליו ומכל צדדין הבאין מכח כוחו לו
ירשתו והכי נמי דרשי בת והוא הדין נמי לכל הנ דקודמין לנחלה צריך לפשפש ולחוקר לענין
אחריהן אם יש לתן יורשין הבאין מכח כח לית להן ירושתא זה כי רבי גרשם זל ית מנין
שאת מעינין במקום שמכר ועין פיר גבי משקלות אין מוכרין עין בעין כלום שוה בשוה
במקום שמתג לית הכרע בר גמ דפ גט גשוט ג עבירות אין אדם ניצל בפלוגס הרחוק
עבירה ועין תפלה כלום שמחשב בדעתו איבית בתפילתי כמי שיעשו לי חסדו והינן שוומה
מסכה לביראין עין תלעג לאב בפ א בפסא ירוש ענין תלעג לאב על כיבוד אם וביזות על
לא תקח האם על הפנים יבא ערב שהוא אבדרי יקרנה ואל יהנה ממנה ויבא טור שהוא רחמן
ויאכלנה והנה מסכה בתנור פח בלוי שרץ שנמצא בעין של תנור בעין שלכירה בעין
של קופה פיר חלות שלמטה עם הקרקע בתנור ליכנס בו מדרוך כד שיוקח שמדעת גלא
מפני שתמיד פתוח אלא פעמים פתוח ופעמים סגור והענין שבתורה יקח ויבא ממנו ויבא ממנו
טענת שלעין בעין ותיא העין שבמעין והעין שבתורה יקח ויבא ממנו ויבא ממנו
ופיר פיר בעין ופיר בעין ופיר בעין ופיר בעין ופיר בעין ופיר בעין ופיר בעין ופיר בעין
חזק בקדש בגמ ויש עבת הגמדות ושטר קונה אמת יתנת ליה עבדות וזהו לאו פקדון
והיך מקבל סומאם אבל יס נסחטו אבל אין נסחטו למחנות לה השתה מזהותאין נאמנין

[illegible]

תלתי ועוד מפור' בע' חכ' בפהגזל זוטא בגז' הגזל שיה ובהגז' ד' השוכר את הנועל' עכנה
עכנה פיתחי פיר' ויכנס בן אצל אביו ובפ' גמר הדין בגמ' וסמך ואם אינו וחד' אמ' זמרי שמו
ולמה נקרא שמו עבן שעי' עונותיהן של ישראל פיר' שסיבב עונותיהן של ישראל מעבדה ש' סבב
ומעקמת שהי' פליטת' בכלל החטא' עבס' בפ' במה אשה ידוש' עכס' קורדיקיה כמ' דת' כ' ו
ובד' להק' עכס' עבס' בפ' במה אשה ידוש' עכס' קורדיקיה כמ' דת' כ' ו
כונס על אשתו בשביל שלא היתה ובה כמותה עכ' בשתי מידות פ' במנחות אל' שהלך
בעבר והיבש אינו נעבר' פיר' שהלך בעבר מלמטה ומתעורב ומתבלבל ואינו צלול ומה שנקרא
בכלי יצא לחי' בגמ' כת' נעקר בק' וילך נעקר ומצויה דמאנא קאתי כלום מתוך הכלי יצין
הבידיו' ועולת' למעלה והיבש אינו נעקר מתוך הכלי הבידיו' ואינו יד' ולא נפגס בתוך הכלי
לפיכך חול' בס' גמ' מי שמתוויש אחר' עבר' צלול בס' גמ' ד' השוחט א' בעוף אמ' רבא
בעבורין שני' בס' גמ' ד' אביה' איתמר' שמש' עכ' בפ' תגזל עצם בגמ' הנות' לאומני' אמ'
ליה ליעבר' מחך פיר' קילבו כלום יתעלבו מחו' ס' ליעבר' מועך צגמ' וזל' מנפ' הני מילי
בצלולין וקא חזו ליה אצל בעבורין לאומני' עכ' בפ' המוכר את הבית לא חכר אתה עכ' פיר'
פיר' בתשובות עכ' פיר' בגמ' תג' וד' כבש' שכובשין את הציתים בבית הצד' והיא קורה' פ' עכ' פיר'
ה' העולת' בידת' בפ' יא' בבלי' הכות' ומירוש' כבשי' וה' גמ' אבנים באמצעו מוחני' וכובש'
בנותנים קלי' צדקה' על' בפ' תפלה ומקדשין אות' הקדש שליו' פיר' אח' קדש'
קדשי מזבח ואקדש' בידן הבית אינ' משנת' אות' מקדשה קלה לקדש' חמורה כגון שלמים
לעולה ומקדשין אותה קדשי מזבח הקדש עילוי' לשם קדשי בידן הבית ואותו עילוי' נות'
לבדק הבית ומהו עילוי' כדאמר' בערבית בפ' המקדש שהיו מחרים אצ' קדשיו בין קדשי
קדשים בין קדשים קלים אס' נות' אות' דמיה' פיר' שאם שור זה עב' עולה שחייב באחריות
כיון' דלא סאגי ולא מקריב ליה נות' את דמיו לבדק הבית ואם נדבה היא אות' קדשי מזבח
שהקדש לעילוי' כיון' דנפ' לא אמ' על' לאהרי' זו עולה דאינו חייב באחריותה אינו נות'
לבדק הבית אלא דמי טובת הנאה ומהו טובת הנאה אומ' כמה אדם כהן אחר שאינו ממסר
העובד באותו דעה לית' לבעל השור שימתי' לו עד זמן' משמרתו ויתנו' לו כד' שיה' לו בעד'
שאינו רשאי זה סת' לבעלותו אלא בזמן' משמרתו וכמה שאותו כהן רוצה לית' בן הוא
לית' לבדק הבית אינו עילוי' ומחזיקין אותו קדשי מזבח יכול לומר יהו' חרם ואם אמ' כן אם
נדחה נות' את דמיה' לכהנים ואם נפ' נות' את טובתו כדאמר' ועוד בפ' המקדש בכה'
הבעלים נות' ל' שאין מוסיפין חומש על עילוי' שלה' בפ' בכורות בגמ' דולד' ובלב' הררי
ה' פחול' לכל ובריה' את' לך בה' אלא מצות עילוי' בלבד פיר' בעמ' ויהי ערבך תר' ו
ויהא עילוי' בפ' השח' מקדש במקדש' נמי לא אמר' לא יפ' עילוי' כול' פיר' בשומא
ושופרא וסערא ואוקימנה בדמי' אצל כל' אמשחת' במה' אפי' כל שהוא חוזר' בד' ימות
ואיבת' דחמא אלא חמא הוא אמר' כל השח' קדש' רחמ' פיר' שנושאין הכלאים בידיהן
לדמיותן קמל' לא תלבש' בס' גמ' ד' חס' אדם שעה עגול' בעיגולין עולה פי' מעלה א' מק'
והשאר מותרין וכלי' שהיו רומה בזמן' הזה ור' בנ' לא היה שונה חמא עולה אלא מותר'
הכל' בפ' אליעזר בגמ' ומעקה עולה עמו ואינה יורדת עמו בעולת עמו בעלייתו של

[illegible]

מציאת האשה בגל המשיא נענית לך קום אכול אילי ב ענינים שייכים עין בל משחק
שנים במועד חפזות אכל וכו' ענין עונת כולן באחת קצה אחת אומרת וכולן עונות
אחריה שכל אשה חפזת קצה וקצה אחריה ענין עין בל משחק חפזת בגל
האשה שחלף שנה וזנה ושמר אלה בעצמיו דייקה גט פיר עניות חפזת שחלף שנה
בדר הספיק עין בל משחקות ובגל דל אלה עקיצה ר' ישמעל אומ' פעמים שהן
עונות ובס' גמ' דל עין כמה תא עונה אמר ר' יוחנן אמר ר' יוחנן או יום או לילה כונה ניה
ל שער ונלחם עונות דייק שעה בל' בפיוס המקדש פירוש ר' שמואל לוחם
המכשרות בדר' רב פל' מן עונה דיהבת צורך על האי נשמת כיה זמן ועת בפה חולין
בגמ' דאחין ענה טובה קהל' ד' אין טפי לא כי היכי דכימטינהו עונה בחורש' כיו רבי
חננל זל אדם הראשון בערב שבת שימש תחילה בפ' אעפ' בגמ' הגמלי' עונה שלתלם
הכל אימת מערב שבת לערב שבת אשר פירן ית' בעתן זה הממשש מיטות בערב
שבת לערב שבת וגם עלזה פירש שבו נברא אדם הראשון וקשה האמת בל אעפ'
ואוכלת עמו מלי' שבת גילי שבת ומפרש ר' יוסי בר חנינא אמר תשמיש ערב
בפירוש ר' יואל אומר באילו היא עונה של שעורים פיר קמח של שעורים ואמר ר' בנהרין
אירוש בפ' בה' גדול' עקיצה דכפר חנין אמר עשנים חיו אלא שהיתה עגלה שלהן יפה של שעורים
עגב בפ' לולב הגזול הין עגביו מרובות מעלי' פיר פירושיו עגב בפ' אין מעמידין
בגל הפרסאיה אי עגבא ברונקא דמי תותא פיר מורסא אי הכי לותי עגבא בת מינה
פיר עגבים שתי מראשהן באותא מורסא אם היא לבנה יבביר עגבים לבנים ואם שחורה
יבביר עלה שחורים בפ' על אילן מסמין חלזא נקש ועינב פיר שיש בעינו בענבה
עגב בפ' א' בפסח עגבא קשירה מעבא היא וירכסו את חושן ירג' יד' ועגב
עגב בפ' כלים בעגבול ודינורה בר גמ' דל במה בהמה מותב חכה מיהא דתנן
במס' מס' סרה הזוג העצבול חבור פיר הדורל שבתוך הזוג המקיש בו פני חזק ומשמיע
קול ועוד מפרש בע' אג' עגב צאבות דר' טל' אומ' אין לך אחבה באהבה עלבורה בפ' דתן
ד' יהודה תשיא אומ' כל המקבל עליו מענה העולם הזה נותני' עפ' תענוג העולם הבא
עגב בפ' מרובה בגמ' אין מגדילין ובלבד שלא ישנה את העבודה שמה ליום פיר
אחרונה כמו חלה' תענינה כלום תצאחרו עגב בפ' שוחר' בגמ' סוף צולות מלמד
שעבדו בא על אמו והוליד ממנה ענה פ' גמ' שאמרו לו הוצאנוהו בתענוג הבאוק מבח
פחו יורשנו בן הבאוק מבחו אינו דין שיתרנו והיה צדוקי' בשמות אומ' ככה מקור
אינו יורש את אביו וביקש ר' יוחנן להשיב חתוך ובריו ולא רצה להשיב בר אבן שמעון
תמשל בצעון וענה ופך אמר לו מה אעס אומ' בצעון שמת והטח בן ארס בגו שהוא
בן כשהחלא בן איה בגו בבא מכח פחו יורש אחר ענה עמד עמוא בן מוסא אינו יורש
אחר מתוך שחברה אמוהו וז' בשה אהבה חבילה זו בשה ח' פיר' רב פ' גאון
זל פיר' חפזת' אל בוא נראה אעפ' שעה בן צעון בן צעון שחלף שנה בגו של שער
כמו לוח' שחלף שנה וזנה ללמד שכן תפן הדין חפזת' ופ' בחרה' ואין פירוש בעיה
ות' אוק' פחו וזה סוף סוף השיבם שחלף שנה לך דאיה אלה דבבב' צפ' אוק' פחו

מה שקיחשו גולי מצרים שהיה אצלם קדושת שבעות קדושה לשענה כל זמן שאין ישתאכל בה ולא
קדושה לאחד שחברה ועל בבל שעלו לא קדושה והניחום שלא יהא קדושת שבעות עמוס
ביוק רב בצור אהבת שילחתי עמוס קורין אחר פסחוסא אחר קדושה לא חזק לה עלמא
לא שריון שבעתיה אלס על הדין פסחוסא פיר קטוע בשון ואמר פנחס למה נקרא שמו במו
על שום שהיה עמוס בלשון עמוס יחש בשם א בשבת ציממון עלה וסת יד חפת שלום
במקום שמת פת ישראל מצויה מפני חיי נפש עמק בחלק בגלי עזית קדושת מדין צינו
וגזל פיר כמו עוצם עיני עמק בבה רב פסחוסא עמק השמים ג שמוות נקטתו לו עמק
השמים שהיה מגזל סיינין שעשו שמים שמים שמנין את בניו כשדים עמק שוה שם הש
כל האומות העולם וקצור ארזים וגזל לו בימה גדולה והרעבוהא למעלה ממנה והיו
מקלסין אותו ואמר לו שמענו ארזי וג' סובות שהיו מקובות באילנות זכו וג' פה וי שלח
מעמק והלא אין חדרון נתונה אלא בהר ואת אמרת בעמק אמר אחא הלך לה שלים העני
העמוקה שנתן הקב"ה בניו ובין חפר הנאה שקבר בחברתו ועבדום וענו אותם וג' בפסחוסא
בגל אבשלום את מצבת אשר בעמק המלך בעשה עמוקה שמלכו שלעולם שג' חבני מקום
עלך וג' כיוצא בזה אתה אומר ושלחתי מעמק חברתו וג' בלל ויח' הולך לפניהם וזמם וג'
קבעתי את כל העמים והורדתיים אל עמק וג' על עז גילוי עריות ושפיכות דמים לא כתי
אלא על עמי ונחלתי ישראל עמק באילו סוד יפות בגל סימני העוף את כל עורב
עורב עמקי וחזא עורב לבן וכן הוא אתה ומה אהיו עמק מן העור כמראה החמה הע
מנה על עמק בפסחוסא סגול עמקי פיר על שם מקומו כדכ שארית עמקם
וגרסי בתעבות עיר המוציא את יח' רגלי כען כפר עמקי עמקיהו על עסיסיון תיר
וסר חיים על מטותם עמק ביה גל דפ במה מדין קין עמקיתא דערבה שמו פת
העירין בגל דפ אין וירשין כל עמר דרחית ליווה סלין פיר כל אחרת עמר שבותנין ליוו
גדולה לצבור עולה בבולה היצע אלא דעל גב אימיה גל כלום כל אותו העמר שהוא נק
ואתו מלך כלך בגיט קולט היצע יפה כך עקבא מתחילת היה יפה עלה בשלום וירי בשלום
פסא שמתחילת לא היה חזן לא ירי בשלום עמר בפסחוסא גילוי עמק פמלוא פדטו
כמו עמקיהו דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
ע' שייב גיט דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
ע' בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
הוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא
אמר ליה דב שעת עני מדין בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
עני מדין בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא
נקיטין שלחתי עלבא טובה השמועס בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא
דדבי פסא ענת מדין פיר אפס פסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
ע' בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר
לאחר שחזרתי מן המדבר ואתה יצאת מן המדבר ואתה יצאת מן המדבר ואתה יצאת
יציני שמקלקל את הדין ע' בר גל דהוא דהוא עמר בפסחוסא דהוא דהוא עמר

השיבו לא תהיה מקרא שהבאתי מן התורה כשיחה שלכם כלום אינכם באים מכח קבנו
מכח הלכה לא יבדילכם מדעתכם שהיא קלה בטיילה ורבי גרסום זל סיד צדיק קצרי
וזהו תורה שלימה שלנו פירש הכיבין הוא שאפסידך בדרך שלבא תהא גולמית
שלימה שלנו כשיחה בטיילה שלכם אלא אותן קל וחומר שאתם אולי מזהרם וזהו
שנ' פח' וכו' עני עם עני ודל בצפניה תרג עם ענות עני ודכב עלחמור תרג עני
עני העני ענה בר פיא ולפי הענה פיר קמה כדמפרש בעל בעני פא קשירות
הפרוד בלשון קדש ענה ותרג ללואות ענות וכמד עניה בקשירה ותנא שאם העני
במקום ב' ויש אומ' לפי ענותו של בעל הבית מן וענותך תרביני פ' לפי גדלה שיה
העניים שהיו מרובה ועניים מן ענין נותן לפי שהיו שיהיה מעוטה ועניים מן ענין
לפי עניים ענות שלא תהיה ידן שבבת הטל ענטיב בסגמ דפ' אם אינן מכיר
לענטיב וקדשיה לירחא פ' שם מקום עני בקדושין בר גמ' דפ' האזל לחצירו
המחמך בחירה ובא אחר ונטלה מהו אמ' ליה נקרא רשע ענמלך בפ' מ
בגמ' הנודר ענמלך דעני למדי בקרבא פיר סוס שמונה לרבן כלום שמקיי עלו
כשרוצה לברוח ענייתא בפ' אילו טריפות בגמ' הדיאא היא וביבי עני
עז וקארי ליה טבאחי עינוניתא וזרדא עני עני פשתן כבד פיר בע
ענק בסגמ דפ' ביצ' מברכין ובפ' אליעזר תולין במי מריות דרב חסדא
בירבדית בישראל לידון ענקא וכו' פיר מן הצואר שב' בלשון ערבי קורין לצוא
ענק והוא מקום שחיטה ויש בו ג' מיני בשר שמן ופחוס ולבן יחרצרוני איתחרי
ענקי רוממות אלבגרונס ושבתא בענקיהון ענקיא ושרי ודיא תרג הנטיב
והשרות ענקולות תר והחריצנים והגין בפ' בערלה פ' הדין שברא
הגפנים כמו שפירש רב אחא משבחא בשאלות דהינצא וקבוצתא כדאמר קנ
גפנים ענקמוך בברכ' פס' ויקרא את עשו למדינה שהיתה מכתבת
למלך סליק פירא יא עס עם פירא מברכין אף לא מעשה קדירה בפ'
מן המבושל הנודר מן מעשה קדירה אינא מור במעשה חתחת גמ' אמ' אביה
כל מידי דמיתב שלא ביה ריפתא תב' שלקאדי לידה פיר חיתון מבושל ואי לוח חלל
טגריס זריד וערסן עסה בר גמ' דפ' יוחסין כל הארצות גמ' לארץ ישראל וכו'
גמ' דפתכות יאלמר כל הארצות עיסה לארץ ישראל שהן חולין לגבי ארץ ישראל שו
חולין לגבי בבל אלענת עיסה כבד פיר בעאלת בפ' במכשיראם היתה פת עיסה כ
לחם נקי בפ' במעשר שניר טרפתאול יחלקון לעסיות פיר חישנה מבושלת נקרות ציסויו
עססיות בפ' גמ' דפ' אבטבת לא תמלא אפה קדירה עססית ותורמוסין כיה בתע
אחד ממני קטניות שבילין בארץ ישראל ובבבל אית מצוין לא עססיות ולא תורמוסין
גססאס וטורא ומר זרואי עסק בפ' אבטבת קמ' בגמ' דסמך כל שחבת ירוב
שהיה נשח בש' הל' דמאן שמכר שיה לטמאן שלא באחריות ויפאן עולה עסקין בר גמ'
שבועת העדות ואשר לא פות צעה בתוך עמיו רב אמ' זה הבא בהרשאה ושאל אפנה הלון
שהיה שיש עליה ענין קד' ערעורין עסק בפ' כל שעה בגמ' האכלת רמזה חמך לא

מיכן שאסור לסתם אשחן שלרשעים לא לסתם אשחן כלל לאורן שישבתי מאונן
עצב בפתחת אשחן מעצבת את הקטן מיד מושבין איברי אשחן ומי שישב ביה
חליות שלשורה אחת על חברה והעצב מלכות עיניו ברחוקים שיש עומד חזיה
דקא ברח טובא אמר לה בכל עת חזיה מיד פיר בכל שמחה המצב הזה מיד דחבילא
אספה לי שבעים איש אספן לי חסידים לביתו לבוא אל הקרבן ויספדו ויהיו על שמך יי אן
היו עושין מצמידין ויחזיקו פני היין ואמרו כל כבוד באלהיך ואומרים סוף לעולם מיד
מרבית עליו עצב שכתבו עצבותם ואעפ כן אינו שומע ומזהרין עוז להוסיף אחר שג
אחר מהדו אמר לו נסך לטעות והוא אופל להן כל אסוף נסחיהם פתח אור לו השבע בעלם
ואת נפטה לך ואומרים אשחן את שמותם על שפת חללן שוחקות והללו עצבות מיד בע
סחק עצב עוצה אינה צריכה קצוץ פיר בע אברין עצב פיר רב
בפ סוף ויגדלו הנערים משל להם ועצבות שהיו גדי לין זה על גבי זה וכו' מדי קוצים
הוא עצב כמלא פיגדי בפ בכל גדול בשבת בס אהליות ושוחק את הקטן ואת העצה
גל מאי עצה אמר יחזיק תבן שלמי קטניות עצב ית חברה תר לין אשחן
אות עמיתו אן אשחן וזול עצב וחזי אן עצב מיד פיר בע חשד עצב
בפ גל דפ המדיד עשה בשביל כבוד עצמך פיר דלא מצחי לך ואולי עצבין
בר גל דפ כל שעה מותיב רב שמחה בר זירא מיהא דתב בפ מן בכלאים המעביר
עצין נקוב בחרם אם הוסיף במאיתם אסור בפ גבבות אונס שותה בעצמו פיר גסטרא
בלשון ישמעל נקרא אצין וכבר פיר בע גסטרא עצב ברסאות דמי שאחזו ג נטיפותא
עצרה דכרתי פיר ג טיפין מעצירת הכר' שין ומשתכחא בי עצרי כבר פיר בע זגתא בסגל
דפ לא יחפור הוהנך עצרי בשיבבותיה דכי הווי דיקי שושמי הוה פירא אפדניה
סדיק פירק יד עק בגל דפ דיני ממונות בגל זה אמר יוחנן דא עקה תרג
צרה עקב בפ יב ביבמות בסגל שיש לו עקב כשר בפ לו בכלים סגל שנפסקה אחת
מאניו וכו' עד נפסק עקיבו בפ כהן גדול ונדר בגל כלל תרווי בעי ר' ירמיה רקב הבא
מן העקב מהו פיר ממתנים ולמטה מחצין של צד העקב בפ גל דפ בנדרים המסתכל
בעקיבה שלמשה הווי לו בנים שאינן מהוגין אמר רב יוסף ובא שתו נזיה אמר ריש לקיש
עקיבה דקתאני מקום התורה שהיא מכות כנגד העקב בתיק הדין ויהי פת גדריה למאחרים
על און אינן דעללין לחנותא קדמאין ונפקין עקבין פיר דיוצאן אחרות אזהרה לעוקב אחר
מנאף מנין לא תנאף לא תנאף פיר מי שמדדק והולך על עקבו ומדדק לחבירו נאוף
עקב בפ אילו ה' הגולין בגל להיכן גולין מאי עקובת מדים אמר ר' אלעזר שהיו עקובין
להרוג דם פיר מערימין ועוקב אחר מצאן בראה בענין זה בשוטה בפ היה מביא בגמ
מקום היה שם בג מקומות הלכה עוקבת מקרא פיר מלשון ועקבנו זה בעצמם כלומר
עוקרת פא עוקמת פא עוקמת בפ בפ השוכר בגל טל את המשכך אם יש עם עקבת
יין אסור פא עקבת פיר עתך המעפר יש מקום שמעכב את היין ואינו יורה פיר
עקוב בחלק בגמ אמר דור הגמול יש לנו מין אחד ועקוב שמו ואמר לה עקוש
שמו פיר שהוא כמין סוף ושרב חמים ואין מעטן אותו על ראשנו ולעצמם פא עקוב

עקב בגמ' ויחלק כי לא מועקו אין עם עוף בתורה ממסר ביד המצויק לו פעת האשון
 לא כראשון שהקט' כלות על ודדה אבל אחת העבדים עלתה על ודדה וראויה לעשות
 להנכס כדור כיהם ובעבורה דין אם אינו חוזר בו נעשה אותו גלוי לאביו בגמ' דף
 און דורשין און למעלה לא עורק ולא עיסי יעצין עיפות עקב בגמ' דף עושין פסין
 מגלה עפה דרג כתר בפני אית בגמ' המשיא אתו אה מפנק בולו האי עיפיתו גיהלית
 ושדר ליה בפ' אלו טריפות גלימא עייף מיעק עוגת רצנים דרג חורא מעפא
 עקב וכתנו חרבותם לאתם תרג' ויעפון פייהון בדי יסעיה ובמיתה עקב
 תחת כל אלה עבותה תרג' כל דשם אמעפון עפיין הסולתנית והעמין בכר פיר
 בע אקונס עקב טהרים עפלים כנר פיר בע עפין עפין בפ' שבעת האיינין
 בגמ' מנה לי מאכ קבי עפא דקוימי בשנתה שיתה פיר הינו אפך שפיר עפיר
 בגמ' דפ' במה טומאין עפר לבינתא שרי פיר עפרורית שללכונה ודרג לבונה וזה לבונתא
 דכיתא ורגיל להטיל עפר זה באהל לא לרחוק ימים מזוהמות ואהל גמיה כדאמ' בתינוקות
 דרש רבא אשה לא תחוק לא בנתר ולא באהל ועשוי לכבס בגאית הכלים ושמעון
 בואסא שהאדהים וסיגלי קורין אותן בודא וסיגלי עצמן עיקרין שלעשבים הן ורחין יטה
 והוא א' מגדברים שפירשו חכמי בודאיים ובלשון ערבי שמן סתנא ויש מהפירשו עפר
 שעושין ממנו לבנים מותר לחוק ראשון עפר פלפלי מותר לשוק דין בגמ' דף בהמה
 המקשה מאן יהיב לן מעפרא דרב ושמואל כלומר מדוב החציבות היינו ממלאין עינינו מעפי
 קברו אבל מזה הדבר לר' יוחנן אנו שומעין עפר בלח מי מנה עפר יעקב מי מנה
 עופרין שיש בהן שהגיעו לעונת אשה וכובשין את יצרן ואין עובדין עבירה פ' באהרים
 עפרן בבר רב פנא וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרות בגמ' דף עשר
 עפרן תנינא חסר בשביל שהכניס עין דעה בממותו שלאברהם חסרוו כדבת גבהל להון איש
 רע עין ולא עין עפש בפסוק הפת שעיפשה סליח פרחי עין בפ' אבמסקין
 בגמ' דף מאיר אומ' עצים ואבנים בעלמ' לא מטמו והכי מטמו פיר מטמא דביתו ולא ילפי
 דהו' חידוש וכלהיכא דאיכא חידוש אין לך אלא חידוש דהא עצים פשוטו כלל עין און מקבלי
 טומאה בל' גמ' דף העור למה לי הבשר הרי היא מטמא טומאה חמורה על גב אביו כלומר
 שהאבר מטמא במשא והבשר אע"ג דלעצמו הוא טהור הרי מטמא במשא על גב האבר
 אמ' ליה כששימש כלום כיון שהבשר בלא אבר אינו מטמא האי אבר משמש בבשר
 לא חשבינן ליה אלא כמו שמות הבשר על גבי עין והאבר מטמא במשא אבל לא הבשר
 כיפת שאור שהיא קשה וייחודה לישיבה ביטלה פיר חתיכת שאור שהיא קשה וייחודה
 למשכב ביטלה חבורת האוכלין ומטמא במשכב הזה כשאיר מושב כשימש מעטקצין
 שימש פיר לא אמרו מדצין לאוכלין שמטמאין טומאה חמורה דה שאור אינו חשבת אלא
 כחתיכה של עין ובחתיכה של עין כשישכב עליו מטמא כמטב בל' בתמיה כלל חשבת כשרים
 חוץ מעליתוכן ודחלעין שמן ט' שמא פיר בלשון שמעל גסמ' ל' ענב דהו' ענב דלעין
 ובלעז פירי בגמ' דף כלשה עין פירי מאעילו בחותמת פיר ט' שלכן שפירין בו חמשתין חקירה
 ומנכר בו חקירה בה גמ' דף משוק מלמדה כת חן חנית דוקדוק עייין לא הוצעו לחצי שבחו

ע

בכ

אסורין באילן שתי תיבות עקם ועקם א' ועין אחד הנ' ס' וצ' אחד הנ' עקץ
בכל זית ל' בפואה עקץ את האשכול שבפ' היה בורקין בגמ' מעשה וצדק בגמ' שעקץ
תאנה בשבת דעלה למקטול ע"י עקד עקד בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
אין באין עלן בעקמ' פיר' בערמנות עקד עקד קטנות מהות רעות כפר
פיר' בעל' בגמ' חזקא בגמ' א' בתולת א' שהיתה עקרה וקעקע קטנה וכו' ע"י צריכות
להתקדש חזקא בגמ' א' ויהיה סמך למרס ולענא מ"י חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
יבטל אדם מפיהו חזקא בגמ' עקד בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
טומאה פיר' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
כגון חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
ל' ישמע' מערקבה ובל' ש' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
מקום בע' אילת סד' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
הוא ביטל את המעורה ואת הנקב מפורש בגמ' בר' גמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
בהמה בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
נעדר בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
עמו ואסור לשמש בין הלחים ע"י שישתה לחי חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
וכשבין הלחים פתוח לבשות הרבים שאנה ממנה אינה עבדת עמה בגמ' חזקא בגמ' חזקא
דמחטא וביק' רב בצול' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
ולמה נקרא אילת עורי ובר' שהיה שן וסעבור וכו' בר' גמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
ב' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
מעה מים לפסח פיר' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
פסח שהיו שוחטין בעזרה ודחצי צולין אותו ואינה נוגעת בגזלו שלפסח מן העזרה כה"ל
השקת ער' בפ' בכריתות כל העדות עשה בהן את המערה כגומר' בגמ' חזקא בגמ' חזקא
הבא אמר ר' יוחנן העראה זו הכנסת עטרה גמר ביאה גמר ביאה ממשיכה ואילך אינו לא
כנשיקה ופטור' בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
דיתניא יחזר שלתאינה שנפלה ומעורה אפי' בקליפתה בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
במקצת' בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
בשורש קטן' בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
דבוקה בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
המענה בליות שכן וכת' ודבוקה שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן
בכל מקום בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
כגון' בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
היו מעבדות בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
ישתעבדו מעבדות בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
ער' בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא
הולך בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא בגמ' חזקא

שמו שמעב את הגשמי עקרבא בעקרבא וכלבא פיר בע בן חכבא פא בן נכר עקובה
בפא דקדושת גמל נכסא שאין לתאחרות ועד שור אחר שאני עתיד לומר עתה לך עקובה
פיר ר' יהושע היה מ' וד' עקובה פירק לעבדים ומקומן של אותו מעשה חושב לו
עקד בפ' במה צותה לא עקור יד ולא רגל פ' בתמיד לא היה צותה את הטלה
לא מעבדין אותו גמל דב' יהודה אמר עקור עקירת יד ורגל רגל שלא יפוק ידו על זרעו
ויקשור וכו' ואקדחם וכו' לוי תרידו ועקירת ואודית ושבחית ויקחו וישתחוו
ואמרתם זבח פסח הוא ל' וכו' עקד בפ' א' במעשרות השמן משיח לעוקה פ'
גולה שמתבנס בשם השמן בפ' כיצד משתתפין מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא
עשו עוקה בפ' במקוות עוקת המערה אין מטבילין בה פ' א' אילו חפירה לתקבץ
בה המים עקל בר גמ' ד' חבית מהל היוצא מעקל בית הבד טמא פיר עקל
שם הכפירה שבו צריך בה הזתים והיא עשויה כמין קופה ואצה צולה גיטה אלא
מסורגה כמעשה מצודה וסבבה ואחר שבושין הדיתים ונשאר הגפת שהן הגלענין
שלזתים מבעיטין אותן באותו עקל ישחט מן הגלענין שמן שנשאר בו ונותנין על העקל
ממל שהוא מפרכתא וכו' מפורש בעל לב' עקל בפ' א' במעשרות השמן העולין
בספינה ובעקל פיר רגל הספינה ויש אומר החבל שתופסה ספינה עקל בר גמ' רפ'
אלמנה נזונת איגלאי מילתא דארבי בעיקוליהו בפ' אין מעבדין בגמ' המורייסא אל ליה
התם עיקולי ופשוטא איתא פיר עקולי מקומות שיש בשפת הנהר עקמומית ופשוטא מקומות
גביות ונמוכין שהחבית אינה נמשכת בהן צדיא בפ' לא יחפור בגלל ניפול אם איתא דמיהא
דקירא אתא עקולי ופשוטא טבעות בפ' גמ' ד' המוכר פירות בנותן להן דרך עקלתון
פיר דרך עקמומית במומין אילו פיר בבכורות ובעל פיקס והעיקל איזהו עיקל כל שהוא
מקיף פרסותיו ואין ארכובותיו נושקות עקס בפ' השוכר את הפועל בגמ' ואילו
אופלין ובפ' א' בכריתות בגמ' המחלל ובפ' נערה שנתפתה בגמ' הגירות וזה עקמת שפניו
גרמו לו פיר שמעקם שפניו ומנענע בגמ' רב פ' ל' ותנח התיבה ובנה אליה מצוויסא גוליס
עקמומית עקס בפ' חזאה בגמ' על הזיקין אי לאו עוקסא דעקרבא דמטבנהר
דינור פי גראין הדברים שעוקס עקרב מכובדי כימה הוא שהן ממונין בצינה עש
הוא זב טלא בפ' המוציא תכלין בגמ' שרשין הא דאית ליה עוקסא הא דלית ליה
עוקסא פיר ישלמנעל לסוכן עוקסא ושובר את העשבים עקס בפ' גמ' ד' פ'
אליעזר האורג וכו' גמ' ד' פ' אין צדין כל היכא דאית ליה עוקסי ועוקסי ביבר גולל פיר חיות
שבורחות לשם ואין יכול לתפשה לא בטוח עקס בבכור בר גמ' ד' פ' פסולי
המוקדשין אמר רב ששת מאן דעקס עקסיה עקרבא פיר שגשגני ישכנו עקרבא ממז
עקיצתן עקיצת עקרב עקין בפ' כלל גדול בשבת חוץ מקליפיהן וגרעניהן
ועקיצות בהן בויקין פ' בסנהדרין מבשה וצדיק בן זבא בעקצי תאנים פי כמין
זבא ויש ליתא שבו היא פלוגיה באל' ונקרא עקין מחט שניטל חריירה או עוקצה
כבר פיר בפ' חרין דבפ' ב' בומא ובפ' ג' בתמיד העוקץ והרגל פיר עוקץ הוא העצה
כד' לעמם בפתח יסודות בפ' גיד הנשה בגמ' וכו' בשליל אמר ר' יהודה חושין שבעוקץ

מקור

בשבת ופ' שני שני עירובי חוצות בשבת ואין עירובי חוצות ליום הכספים בשפא
בשבת בביצתה אע"פ מוצאי לא אתה לולב מר קטב עירובי חוצות בשבת עירובי חוצות ליום
טוב פיר' ונחטוב בידים שאין גזירה אובל כשעת מה שבת אין מוציאין מיד שופ' כחיות
אלא על ידי עירובי כך פיר' טוב בר' גמ' דפ' אליעזר תולין בשותא בכתבא בידהו כחיות
כלאים' בה מסכת כלאים כ"ד להספון בחוט ערב פיר' חוט העבה שהולך ומתעבה בתוך
השמן שמו' נחב' עתה בידהו דרישא כד' פ' על חרף' ערב' בפ' אילו נאמר גדל הפנו
פנינם איבא בידהו ערבא וערבא דידהו פיר' אפיקנה דלישנא קמא דר' שמעון נכרתו
כלא וא' מישרל מלך בריכות בלתי' מצות שאם יעבור על אחת מהן ילקה בשנתו וגם
עירוב בכל ישראל שאם יעבור אחת מהן ויראהו חביתו ולא יקח הדין ממנו ללקה בצון
אחר נמצא כל ישראל עריבין זה לזה ול' שפא דיתבא ר' מוסף ערבא דערבא כולל אם
תשמע שכל עבר עפיה וראהו כל ולא מיחה בו תהיה אזהרה בדרך עתה ליקח
הדין גם מזה הערב שראה ולא מיחה בו ואם לא תעשה כך תהיה נתפס בעונם וזה פיר'
ערבא וערבא דערבא' כל מקום ששפת רשב' במשנתו ה'ל' כמותו חוץ מערב' וצידן
וראיה אחתה פ' ערב' בפ' גט פשוט המלוה את חבירו על ידי ערב' וכו' עד רשב' אומ'
ישכסין ללות בין כך ובין כך לא יפריע מזה ערב' צידן בפ' מי שאחזו אמ' רשב' מעשה בצידן
בא' שאמר לא שתו הריזה גיטיך על מנת שתתני לי איצטלית ואבדה איצטלית ואם
חפל תתן לאת דמיה' ראייה אחרונה בפ' דיני ממונות בגמ' זה אמרו לו חבא עדים אמ'
אין לי עדים הבא ראייה אמ' אין לי ראייה שהוא מחוייב וכו' בזו ראייה אין ה'ל' כמותו אבל
בראייה ראשונה ה'ל' כמותו בפ' גפושט ערב' היוצא לאחר חיתום שטר פיר' אחר חתימת
עדים כתבו כל ע' ערב' שערבא פיר' עיין בע' סמך' פ'א שחר' כעורב צא פיר' לשון גנאי
הוא ופחיתות הוא כלום דעת זו דעת גברים היא ששורקין בעורבים קוצצין תלתלים שחיות
כעורב מפורש בפ' עושין פסין בגמ' כסמך ד' יחודה' וזוין רב' דזאת ראש' בפ' גמ' שנתפחה
בגמ' האב עורבא בעי' בניה והוא גברא לא בעי' בניה וכו' בר' גמ' דפ' הכל שוחטין והעורבים
מביאין לולבם ובשר כן' ערב' בפ' איך מעמידין בגמ' ב' ישראל ובר' גמ' דפ' הערל ערבי
מהול וגבעוני מהול' בק' אהליות אהל' הערביים בפ' במה אשה ערבות רעלות פיר' נשים
ערבות יוצאות ברעלות כדכ' שריות והרעלות פיר' משימות בגמ' על ראשן ומכסות כל
הפנים שאין נראה אלא העינים וקושרות למטה ירוש' רעלות כל נראה' כל כל כתבי הקודש
וב' חבית מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זמאי בערב' ואמ' חושש אני לומר חטאת חצרים תשבור
תרב' צח' יתבון במדבר ערבא' כל צאן קרר תרג' כל ע' ערבא' בבא רש' פ' צא ויתחלל בג' ארצות
במקרא ובמדיא וב'ל' סט' ערב' בג' בפרה מסמאין חז' הפה' כשורק את הפה' מפני
הדיוקן שהיו אומ' בעורבי שחש היתה נעשית סמכו' יידיה' עליו פיר' היאך מטמאין אתה גמ'
הסמיה' עליו דקמ' לן לאחר שטבל את' נוגעין בו כדגרי' בר' ונכא אין צין כח' צידן ביום הכספ'
לגמ' השוחה את הפרה אלא שזה פיר' שחשית לטהרה כח' השורק את הפרה ואמ' אים נוגעין בו
וכה' צידן ביום הכספים פיר' שחשית לקרואה ופניה' המאורה' נוגעין בו ולאחר' שטמא' המדינה
מב' צדוק בפרה לא תרעל אה' ערב' שפ' ערב' צל' על' פ'א בגמ' ופ' חבית

והוא אחיו מחמת מילה ישראל מעליו הוא פירש עליו נפשו וישראל לקיים מצות צדקה
שבת מיתה שם אשר יעשה אותם בארץ חסד לא שימות בהם אלא מעשה אברהם
ילה ולא ביקש למלך או מושל בעצמו שיהיה כמו שפירש בע משך בפסוקים אלה דע
שה ערל הוא אדם וכו' פירש ערל גוי שכל בערב הפסח ראוי הוא לשיטת ויאכל
הוא בערב גם אילו עזבוהו פסח בגלל כיצד מפרישין חיבתו לערלה שפסחם
ערים בעצמה אשה בעצמה תישל לאנן אלה מערימין בזה שבת רב
גלגל גם כל בתי הקדש בגמילותם כל שיכול ללבוש ואפי' יותר מהנדרה הוא קטל
אותר לה ערים ירשע את מערימין רחמי ביהבן אלה מערימין ואלו אמרתי
ורפת תיבועי לא אכל מערימין תיבועי לא אכל מערימין ישרים
אברהם ומפרישין אותו ערים וכו' השמשות פירש מפרישין אותו עמים שאין טעון
דכה שאם היה טעון ברכה לא היו מפרישין עמים שאסור להזכיר אותם שם כשהוא
יום בין השמשות היא היא ונצטן ספק חשיכה וספק לא חשיכה וכו' עד אבל מעשרין
היא מאי תגא חלפתא בן שאול מחללן המאי במרחץ שאינו טעון קדש סאזא טעון
כה ה' מאבצין קומי ר' יודן כיצד הוא מברך אבל ליה אם היו פירשין בלגדיו מעשר שני
היו מעות על חילול מעשר שני ערמון ערמון ואלו כיצד ערמון
שפיפון על ארח תר' ירו ערמון רבמין בפרשת תרג' בחיי חרמון ישר על ארחא
ש על ארח שפיפון על ארח עא שוין כן ערן בפ' המביא בדינין בגלל אין פחות מאי
ירציות אמר רב יהודה עירניות וכו' בפ' המוציא יין בגלל כוחל כי תגא היא בעירניות פיר
גת כפר שאין רצילות לצאת בשוק שאין שם שוק לצאת אליו וישאול בנות כפר שאין
שעות בב' רב פ' לא למדינה שהיו בה ב' פטרופין אבן המדינה וא' עיר ערים
היו בכלים המיטה והעריסה משישופם בעור הדג מלשון הנה ערש ערש ברזל ערים
בפ' בכלאים ר' יהודה אומר אם עירסן מלמעלה הרי אילו מצטרפות פיר' התקין הסריגין
העצים ורצן וצירבן וכמו כן האותנן בפ' ערים היוצא מן הכותל לשון עירוב פסקו
הים שמפסיק העירוב הירח היוצא מן הערים פיר' מתוך ערבוביא פ' ערסן מלמעלה עושין
קנים כמין ערים למעלה ומדלית עליה שריג' גפן ושמו בלשון ערבי ערסן ערסן בפ' כיצא
ברכין בגלל חוץ מן היין ובסגל דפ' אלו מעלות נקמצות הכא במאי עסקינן בשעירסן פיר'
לשון עירובים רבין ויעירב נעשו אחד ואש בן כותש שיך זה בפירוש הראשון שלמעלה
ערסן זריד וערסן בבר פיר' בע' דחסיז פיר' גמ' דפ' הוציאן איב' ואלו בשעירסן ע'
ירבה בר' יחושע דאמר בר' יהושע אמר רב יחיאל בפ' אין בין המויד בגלל דמקד מרסמו
ואות נפש ערסן ופה לחולה לרפאות מאי היא אמר ר' יוחנן חושל בשעיר צת קתאב יסן
אל עגליא ד' שפי' עתקתא דריש עתקתא אמר אביי ונציא בישולא בי דעירא וצורא פ' פ'
פני שהיו צניה שלקמחית בעל כח שגידלן ערסן שמאמץ כח החוליים וכל שכן פריאמס
ה' בשבת ארע כמו שהיה עושה בתעב' אם שלמה כמסור שבע ב' בשני זכר דעת
אזרני חילולתא כלום זירצני כדכ' זורה את גור' השערים וזרצני אימציני כל
אולם מלו נוצרין מן הברור שבטופה שלשבת זרע ואני מתבחר שבברור

מלך כבוד ה' יתברך
לכל עולם ועולם
אמן

ופרקן שהיה אוהבה ששיות וסבולו וברקא כללם שבמנהגו צדק שרקה מיסודו
 מעט שביקשם שפדן ללכת שבתא כדמקובא דאם מלכא קדוש וזאת כללם
 תרין כעל קדושתם וזאת דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 לברקא דאם וזאת שבתא כדמקובא דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 מאי מנהגו דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 שותה מנהגו דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 וברקא דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 לברקא דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 וזאת שבתא כדמקובא דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 ערקה דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 חזק דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 אדמיה דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 בגלל דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 חזק דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 בחול ואל תצטריך לבריות שרקה דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 לברקא דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 אומ תקון דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 כן לא עשהו כפיכול מלך מלכי המלכים הקב"ה ממנה נבית דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 עשן מעשין דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 יהיה אבישרא אגומדי פיר לזכות פירות שהוא מכשיר אוכל נפש לא למניח בשמים על
 הגחלים לעשן שום דבר שהוא לו ריח טוב אסור מפני שהוא ממנה גחלים בשבת שבות בשמים
 עליהן וליה מותר מפני שמכשיר תבערה ביום טוב שארי על גבי חרס כדמקובא דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 וזאת עליה בשמים מותר דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 הקם שבותין בקטורת וזאת עליה בשמים מותר דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 אחרון דיבמות עישן עשן בית עישן עליה מותר פיר אנשי חיל בשבת לזכר שכל ליה
 מערות ומדבר שיש שם אדם ומתיראין לזכר שכל ליה
 מציתין בת אור וזאת עליה בשמים מותר דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 נחמין ועמם שיש חורין במערה ומלשין מהן באלו טריפות אחרות דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 הקדנות פה במנחות פה במנחות לא מתוק ולא מבושל ולא מעושן עשן
 נכבד עושן בארץ מצות גבדן מיט בעזק שנות תרם ופירא עשן מעייע תרומא
 חזק עשן קדושתו תרם קדושתו תרם עשן עשן עשן עשן
 דאם דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה
 בשלם קדושתו עשן עשן עשן עשן עשן עשן עשן עשן

וזאת שבתא כדמקובא דאם שרקה מנהגו פוסק לזכר שכל ליה

KS
16174

אמר את לעשות ליה תורה ודבר כלום עתה היתה ואין למדין ממנה בתורה
בפיש בקרבנות מענין עשרה אגדתא בשבטא אמר את לעשות ליה תורה ודבר כלום
דפ' יוצא דופן שנה האמורה בקדשים והאמורה בבתי שרי חומת וז' שנים שבטא אחזה
שש שבטא שרי שבת ושבת פתח מצת לעת ושם מפורש בולן עתה לא יאונה
לבידיק כל און לא עמיד לבידיקא כלמ' רבם דעתא ולן לא שמע גערה וברא ממיקא
לא מקבל עתה מהומה בן תרגום עתה עתה אמר עמ' ביניו תרידו אמר
היות היות עתה אמר בפיש בקרבנות תנא הוא עתה הוא יעבין ומה שמו
יהיה אח' שבתו שמו עתה שבתו יעבין שבתו דין תורה בישראל
עתה בפ' ג' שבת עתה נכסי עתה כומבי פי עשיר בסחורות שישבה כגון
צמר גפן ופיוצא בהן עתה בפ' בסוכה בגל חבילי קש הואיל ודאווית להפכין
בעתה ובס' גמ' דפ' חבא מפני מה נמשכה תפילתן של עדיקים בעתה וכן צ"ל רב ויעתה
נכחק ריש לקיש אמר שהפך הגזירה ולפום כן קרויין לה עותרא והפך אידיא
עתה בבה רב פלו מפני שרי גברתי מתלא אמר אין אמר לך חד אדעך וחמר
לא יהיה מן עתה עתה לך כחבי הקביב עולמים אלפים תמני קר'
סייע דליתב ערך שתקסר וכן יצליחי בערך שבקר פא
בפ' במה אשה בפכול ובפואה נכרית לחצר בגל דפ' מי שאמ' חרין נזיר ושמע' תנא קמא
קבר איסור בפואה נכרית ור' סבר פואה נכרית איסור וזהו לא נחא ליה בס' גמ' דפ' א
בערבין אמר רבא בפואה נכרית מאי טעמ' דאמ' תנו חא לא אמ' תנו גופא הוא ומיתסרי
והא מיבעא בעינה ד' יומי בה חטא בס' חלק בגל ככה שיער נשים צדקניות מהו וכן ע"ל לא
צריכא דתלי בסוכתא פי אשה שאין לה חב שיער לוקחת שיער מנשים אחרות ומשים על
ראשה שניאה כמז שהיא שיערה פא בר עירובין בגל ואם ושל מ' מעשה בארץ שנעץ
ד' קונאסין ב' גינות השדה וכן ע"ל פואה מותרת לענין כלאים אבל לא לשבת ובס' הפ' בגל
שייך אה"ז שם קנים המדורקין ופואה פה' פואה מלמעלה כולפיה כל מידי דמקיק ולא מגין
ומכסיא כולה קרן לה פואה ודמייא לפואה שהשדה כולה קרחת ומגולה אלא נשתיר בה
כמעט והיא נקריית פואה וכן פואה נכרית ודקפת הראש ולא מכסיא ליה פא
בס' גמ' דפ' במה אשה הבנים יצאין בקשרין מאי קשרין אמר רב יהודה קשרי פואה פיה לא
שלפואה נכרית אלא פואה זו דרעוין כדאמר בספיקי איסטים וקושה ודרי שלו צדקנין בן
ארם ובלשון ארמי שמו פואה ובלשון ערבי פואה והכי קאמ' ג' קשרין מן הקש שלו מוקמי
שלא יעלה מן החולי' ה' מסו ואם לכשפ' מעלן פיה נכל פואה בבירה פיה ימצאנה כענין הזה
ולא ראה כל הדברים ועוד מאי אידיא בנים בפ' אמר ר' עקיבה איסטיס פואה כדי לצבוע
בהן בגד קטן כשכבה בלה בשביעית פואה שלעזות כן ע"ל ומדויים בפואה שלעזות פיה
מקומות ירוש' פואה פיוטרה פאפ' ופאפ' נא נאמאי פיה בצב' פא
בגל דפ' הזרוע לא תפאר אחרית תנא דבי ר' שמעל לא תטולת פאריתו ממזר כלמ'
פואה שלו פאר ירוש' בפר' בלח' אשת הפארים והעזות פארים כלילי כל ותיכר
ופאידכס על ראשכם פאפ' פאפ' פאפ' בגל לא יחזו ל' פארי בביתא קשי

ואת סודותיה תרגו ונת עשה כיה נמן תרגו בסודותיה עשיק בפה מקבל גמל שפיר שעות
אם אפילו לא שכתבך מהנלם זהו עושק יש לך בידי ואני כותב לך מהנלם רבא אמר הינו
גל הים עושק גמל אסקיה ויהי בתי לישע לעבור עליו בשני לאות עושק בפה הזהב
בגמל זה כמה עשין לגביך ושוו לברייתא ביה בשארת קנה מלכוד אפיקנה שאתר אל תחשוט
אבל מאכל לאתקנה לא בשווח בפה איזהו נשך בגמל עושק עמו כל המושג האותיה ואמיר
עשין עפרא פיה היה יקר עשיר בפה נעודה שפמסנה בגמל היהיה אפיקה האול אם
מת אל תקבדוהו מנכסיו את שומעין לו לא כל הימנו שיעשיר את בגויעת שפמ
העבור עששית בגמל זה מי שמתו צואה בעששית באתר לקחות קורים שפמסנה
פיה כגון שיש מהיעה שלכוסית בין הקורא קרית שמע לעדה בגמל אל תווצרם עששית
שהיתה חלקת והולכת כל היום בולן למוצאי שבת מכבה ומליקה ביה גמל דף מי שאחשיך
היתה בהמתו טעונה טבל ועששית בגמל דף אם אינו מכירין ראיהו בעבים האינוהו
בעששית בילכל היה ברך ואש וג כהדין עששיתא ומיא ומי שחא מתעמק בחיא ונרא
דליקמ/גידון עששית ביומא פגמל אם היה כהן גמל תבאר יהודה שול עששית
שלברזל היו מחמין מערב יום הכפרים בפגמל בגמל ובכל מקום אין מוכרין להן עששית
שלברזל בברזל רב פוגש בשעה מענה חמה היו שערות לבו בוק ענת פלו ויוצאות והיה
נותן עששית שלברזל טנוך פיו והוציאן באבק בכלי מתכות פ'א בכלים העושה כלם
מן העשת ומן החרדה בפה הקומץ רבה בגמל שניקני מנורה ויהי המנורה היתה באה מן
העשת ומן הזהב פיה עשת חתיכה גדולה שלברזל או שלזהב כולל ברזל עשות ומתרג
בערקין ויברזל עששיות בגמל דף פיקוי הדם הרועה שיעשיר יעסוק בבהמה
דקה ואם רב חסדא מאי דכת ועששית צאנך שמעשירות את בעליהן עששיות
ברגמל יסוכה אל לא מעתה העושה סוכתו בעששיות קרנים וכו' סריק פ' יז
ענת בפה מה מליקין בגמל המכבה והיה אמונת ענך וג' אמונת זה סדר זרעים
שבאמונת תלוי המעשר שיעשר פירותיו כהלכה עתך זה סדר מועד ששם שמירת זמנים
שבתות וימים טובים חוסן זה סדר נשים שצריך תוקף שלא ישלטו בו יצר הרע פ'א חוסן
סדר פנשים לשון אחסנא שהיין לו בניס ונוחלין ישועות זה סדר נזיקת שדין צי אדם ונוטלין
מזה ועששית לזה ומושיעו מיד הגזלנין בם ברכות ד' נתן אומר הפרו תוהתך עת לעשות ליו
פיר התקינו שיהא אדם שואל שלום חבירו בשם כמו שאל יו' עמכם יו' עמך גבור החי
וזה התקין הוא שלום עליכם ושלום משמות שלהקבה שנתחד שלום ואלו אל
תבז כזקנה אמר וג' אמרו למעלה שהתקינו שיהא אדם שואל את שלום חבירו בשם
אמרו כך אם אתה רואה שארץ הזמן ונמשך הגלות אל תאמר שזו העקנה היתה גמול
הראשונים ובעת מלכותם עכשיו אנונו נבזים וכשהזקין הוצרך אין אנונו בן בתקנה
זו היו הסהנים עונים אחר כל ברכה וברכה צ'א יו' י' שר מן העולם ופ' שמענו המינין
אמרו אין עולם אל לא א' וכשראנו חסדנים שבשכיל כך נתקנה האומות שלעולם הבא
התקינו שיהא אדם מן העולם ועתה העולם כלול מן העולם הזה ועד העולם הבא ובשכיל
כבוד המקום הפרו חזקין שיהא והוסיפו ועד העולם פ'א לאו כהן גמל איבער

פחות מבית ג' שנים דוסא אמ אינו חיוב כלום שהוא בארץ כותן אצבעו בעצמו וצניעותו
יחוס עליה שמה שחיתנה וחסיונו עליה יותר מתורתו ופנסל ואינו מאביל בס' המביא
כדי יין בגמ' בית שהוא מלא פירות וסתום ונפחת נוטל ממקום הסחת אין פוחתין את
הגר ממנו שהוא עובד כלי כי כדון עליו שוחה ארי כח' סחית בויק' רב באמר הוי' יסא
ובין לה' סחית סא חס חורבה בבר' רב פלגחם הוא אבי כנען אבוי ופחתא
פס' ר' לעזר אומ' תולין בגמ' אין שורין ומפטיא ליה רב
ה' יסא חס' אבי ערב שמפטיק לו יב' חס' פט' בילמ' ויאמר משה לחצב
פוטיל' שהאיר במעשים טובים שאת אומ' יונת פוטיל' פיר' כר' פט' בגמ' ר' פ
יש בערבין הוא עשה מעשה פטיל' לפיכך אמרה תורה יביא קרבן פטיל' פיר'
פטיל' והשמי' קרנו בלשון הרע לפיכך יביא קרבן פטיל' ציפורין שממשיך קול
בכל שעה בבר' רב פ' עא' ויאמר להם השלום בינו לבניהם ויאמרו שלום ואין
פטיל' את בעי' ונתנה רחל בתו ובאה עם חס' ותר' אמרה שהיבור מצוי בנשים
בויק' רב בוי' למי מדינים למי שיש למי דיונים למי פטיל' ובפ' סביב שלום
בית דברי וזה פטיל' שלם לך שלם לך בס' ברכות ירוש' כל פטיל' בישין פטיל' יא
ואוריתא טבין' בר' יש נוחלין בגמ' סוד נחלות חוץ מזקן אחד שהיה מפטיל' כנגדו
ומה בת בנו הבאה מכח כחו וכו' במנחות בר' גמ' דפ' ישמעל חוץ מזקן אחד שהיה
מפטיל' כנגדו ואמ' משה רבי' אנהב את ישראל היה זיידע שעצרת יוס' א' וכו' בר' גמ'
ר' משוח מלחמה ובר' גמ' ר' יש נוחלין לקח לו מבנות פוטיל' אל לאן דאתי מיתרו שפיטם
עגלים לעז' לא דאתי מיוסף שפיטם ביצרו וכו' עד מבנות פוטיל' תרי' שם כלומר
משנים שפיטמו קאתי מנחם' בהגדה דפ' הניזקין ובשמת אמרה להן ספרו לזה שפיטם
ביצרו מיוסף פטיל' בפ' המוציא יין ובפ' בכלים פטיל' פטיל' בארץ חייבין
בפיט' להיות שופט עליהן את הקדירה כי גבשוש העולם מן הכירה שהוא עשוי לסמיכת
הקדירה כדמפרש בר' גמ' ר' רבנא כל שהוא למאי חאי שכן היו עושין פטיל' לבנות
ומניחין עליו את הקדירה וסומכין אותה לבנותל' פטיל' פטיל' ובנות שוח ופטיל' ופירות
גמ' אמ' רבה בר' ר' חנה אמ' ר' יוחנן בפטיל' ופירותיהן שנינו כח' תאנים לבנות בעוקציהן
שלא יתלם לפי' עז' פטיל' רב פטיל' מלא כח' נחת מסכא דרבא לפטיל' רבא
ומפטיל' רבא לבורא פטיל' רבא עיין בעלב' פטיל' פטיל' פטיל' פטיל' פטיל' פטיל'
פיר' קופה של גרוגרות כדתגיא חותל' שלתמרה ופטיל' של גרוגרות מקטע ואוכל
בידוש בפ' כלליתני' ר' אושעיא חותל' שלתמרים ובלשון לעז איס' פטיל' ויש בודדי חבל
פטיל' ששמן בלשון שמעל' ובלעז טיולא פטיל' ויקון ביד' ר' פ' ע' תא נבריתו
איפשר כן אל' בן הזה חמי קוקיה טבא הזה נמי בפיטיל' טב' וזה נמי פטיל' לא
קולה בכתם אופיר ת' לא שתלחך בפיטיל' בכתם הזה לא תסולה תרג' בפיטיל' וכו'
את שתלחך פטיל' בר' כריתות המפטם את השמן המפטם את הקטרת פיר'
מבשם והממלח כלה בשמן לעשות הקטרת ר' קח מרקחת מעשה רוקח תרג' יד'
פטיל' איש בדיא תרג' יד' גבר מפטם בס' עירובין מעשה בשוק שלפטמין פיר' מוכר

לעצמא ברגל דפ שור שגח את חדרה ובסגל דפ חבית וזעליה וברגל דפ חמסר פירות
מזאריד שותק פארי אפרע בגל דפ חניקין ופא קמא שחונה גליא דפארי יב פואו
דמי שחודל בשול בית פארי דרי שמיא בפ א בבורות בגל חידא אפ שילן לוחבלא
ופארי פיר לשון לעז הוא פורפרי פארי מנקטא פארי ענין בער חנקטא ובער
קטלה סליק פירק א פג בגל ביומא מחמין חמין ומשילן לתוך רצון
כדי שתפוג צינתן בסל כל שעה בגל אין מבשלת מים שאין מציגין עמק אסור
שאר משקן שמפיגין טעמן לא כל שכן בגל דפ אפביצה כל חפצין חפצין ופא
אין מפיגה טעמה בפר השותפין בגל כמה יהא פארי קשה יין מפיגין בפר חמור תענית
כיצר ובסגל דפ כהן גזול בסנהאריין וברגל דפ חדר דרך מיל ושינה כל שהוא מענה את
היין הסרי את יצק מעליך תרגל לא תפיגין ית חמריך ורוחן לא נמר תרגל וריחות לא פג
בסגל דפ הקורא את הנעילה עומד נחוש ויכלה פתא דעציה וציבורא בפא בפריותות בגל
בגל המפטם את הקטרת בימות הגשמים עברה כדי שלא תפוג ריחה בסגל דפ המביא
כדי יין אין מפיגין אותו בצונן כדי לחסמן פג בברית פפון ויפוצ יין פפיג שהיא נתונה
בגינה ומשקה את כל הגיעה יב עינות מים תר ירו פגיגין דמיון פג בפא ביזמא והפג
אחת על הרצפה בייק רב בסל פדקתך ובפס דשור או משב לא בעי לא לאיתפגא בפס בני
פיר לעלוק פג הפגים משיזרחו פיר בצורח פגה בחל ויחל פיר בע בחל פגי
ביתואני ואהינו וטובעין מקומות בחלק בגל דפ היוטות ראווה היתרבת שבו
לדוד אלף שאכלה פגה בנחל פארי אצלו קודם הזמן שנתבשלה באיסורא ברגל דפ פג
הכלים תר בסל תוספ שבת פגה שטמנה בתבן פיר פגה כדכ התאניה חנטה פניה והן פיר
שלא נתבשלו באילן וטמנן בתבן להתבשל בחמות התבן להיפטר לאכילה פג בפ ערב
פסח בגל לא יפחתו לו ידא לפגא ויפא לפחא פיר מנהג בני אדם כשיש להן פחד
לשום ידו על לחיו ודרך בני אדם כשיישן ידו על פחיתו ברגל דפ כמה בהמה חמרא
לוצא בפגי דפרזלא בפ שנים אחוין בגל היו שנים רוכבין זה קנה חמור וביכניה פיר רעוען
שלמורה שנתונות על לחיה ועל פהחה פגי חומת בית פארי שם מקום חוק לירוש
פא בע בית פארי פגה מי קרמין ומי פגה פיר קרמין ופיגה ורמוך פמיס שם
נהרות הן דקאמרי בפ המזכר את הספינה מאי דבית כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
ימנה אינו ימים ונהרות שמקיפין ארץ כנען עיין בע בצן פגן ומחי קבלתה ומחת
פגוהי פגיון ברגל דפ השוכר את הפועל ופג יא בכלים הסיף והסכין והפגיון בפ
ה בבכורות נפל פגיון וצדק באזנו פיר סכין בשתי פיות יש מפרש אספליאורין
פגל בפ תמיד בגל שחטו שלא לאכלו ולא מיקבע פיגול לא בזריקה פירוי מי
ששחט הזבח ובשעת שחיטה או בשעת קבלת הדם אם חישב בזריקה לאכול הבשר
למחר או אפי כזית מבשר או כזית מעור האלפה למחר או חישב לזרוק מקצת דם
למחר או להקטר מקצת אימוריו למחר פיגול זהו חוק לזמנו ואסור על גבי המזבח
ואם עבר והקריבו ולא עירבבו לח שבת חוק למחרת ואחר כך אבל ממנו חייב עליו כרת
וזהו שקרב מותר כמצותו שלא עירבבו ממשבת חוק למחרת ואחר כך אבל ממנו

[illegible]

10

[illegible]

מזכרה

[illegible]

של ומה שכתבתי לך ביום הזה
ועתה ידעת כי כל אשר כתבתי לך
אשר לא תעשה כחן ענין
וזהו חסדך וחסדך וחסדך
ועתה ידעת כי כל אשר כתבתי לך
אשר לא תעשה כחן ענין
וזהו חסדך וחסדך וחסדך

[illegible]

הפולטי ומינוי מבקשין לקבוע לו לווסוק פלטיק בפ' בתרומות מפני שהוא מאכל פלטיקין
פיר מאכל שלב פלטיק וישא משלן ממשמי שרים ומלכים פלטיא בגמ' דפ' א' בשבת
סרטיא ופלטיא גדולה בבר' רב' פ' ל' רב' פלטיא של' ד' ופ' א' ניהו ואת רחצת תרג' ידע
פלטיא פלטיא אל תוך רחצה בשוקים וברחבות תרג' ידע בקדשין ופלטיא ופ' א' פלטיא
פלטיא פלטיא בפ' ד' חדש בבית וברית בארץ לא להם ועבדום וכו' אותם וג' אי
על פלטיא שלהם סא אפלטיא פיר מנוחה פלטיא בבר' רב' פלג והמים גמ' מא
ובפ' ס' סלק מצליא בידע עבר בהדין פלטיא וחמיתא חד שמריי כול פיר דר' פלטיא
בעז' פ' ר' ישמעל אבל מולכין עמו פת לפלטיא בפ' אין מעמידין בגמ' ואילו דברים אמ
ר לוי אין פלטיא וכו' עז' ור' לא אמ' אלא פלטיא ישראל בגמ' דפ' המנחות והנסכים
ובירוש' בשקלים בפ' כל הרוקין ולא תאמין בחייך זה חלקך מן הפלטיא עיי' בע' יפס'
פ' א' בגמ' דפ' אמ' ר' עקיבה מאי צפורת כרמים אמ' רב' פליה ביארי פיר' א צפורת
כרמים ששמה כר' ואמ' אביי ומוקריא וכו' עז' ד' ד' גברא שכל היקללין ישלח בג' נבארי שמקפין
אותן בראשי חריות שלהן וישמא שלא יהא בן לא נברא א שכולם עם כולן פלטיא בגמ'
כי התעללת ביראה פליית חייא והאנקת והכחתה ידן ופליית חייא סא ופלטיא חייא
פלטיא בגמ' ויקחו אליך פרה וכל שנה היא חייא ומלכא בעינין פלטיא בגמ' אשה
ולא בעליות של פלטיא בגמ' וראשית שמנים ימשח אמ' רב' זה פליטון ר' לעזר פוטק בגמ'
ובעליות של פלטיא בגמ' בראש בשים לה בשם וכו' בגמ' כאהלים נטע יי כאהלים של פלטיא
אמ' הקפה אותה מכנה אותן כגנות שלבנים שריחן רע ואני מכנה אותן כאהלים של פלטיא
שמן ריחיה ממנו שן מור ואהלות קציעות ולמה נקרא שמן אהלים שהוא דרך אהלים
בבר' רב' פ' ל' וזהו עלה זית לא היה לה להביא ובר' משח או קמחן או פליטון סא פלטיא
יש מרשי פלטיא דבמה אהלים משחין משחין מסך ועגבר ועמ' בלשון ערבי ואליה
פלטיא פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ'
פיר מטפחת שמתכסה בה פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ'
בפ' השותפין בגמ' ולא אמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ'
המזיר בגמ' דת' יהודית עת' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ' פלטיא בגמ'
פלך הווייה חפסם אורה את יי ועמ' כל בניה בעל הווייה יהודיה דבר יהוד' ו' פלך
בפ' לא יחפור בגמ' חבות שלא יהו מושיבין מלמדי תינוקות בכל פלך ופלך בגמ' דפ' כיצד
העניים בשעריך אותה מושיב בתי וינין בכל פלך ופלך וכל עיר ועיר בגמ' בחוצה לארץ
בכל פלך ופלך אותה מושיב ואי אותה מושיב בכל עיר ועיר בגמ' דפ' אילו הן הגולות ובפ' פרת
חטאת בגמ' קושי קושי בגמ' לוי שהרג גולה מפלך לפלך ואם גלה לפלכו פלכו קולטת בגמ'
מיתות בגמ' המזק בשם שזיווגו ישראל להושיב בתי וינין בכל פלך ופלך וכו' ונפסית דור מים תרג'
ובפלכו דור מערבא התעז את מצרים פנת שפיה תרג' רב' פלטיא פ' ל' לא עיזת שם מקובצת
במקום א קורין מדינה והינו פלך פלך בגמ' דפ' גמ' ד' ד' ומוחין בכל מחסא ופ' ד' ד' ד'
זקנות חלה את רגלה אמ' רב' יהודה אמ' רב' שאחזתו פלטיא פלטיא בגמ' דפ' ויהי ביד ושקמת
בחמל מהו בחמל וידך כפליין וקורין חמלנות פ' יוצים קורין לגרין פלכין פלס בגמ'

ד' יד'

[illegible]

ה'תשנ"ב יום חמישי כ"ח שבט תשל"א

בשבת אין יורד על מלומה פירוש מלומה בקערה וישיבה מים ונחתיו שופט כמו שפסל ואם יבקע
ויפוצל בן אצטבול נדע מלומה שבתקבצין בני אדם ומעבלי נחתו משם יושבי שאומה ברוח
במי משנה שבתקבצין האדם מעבלין בעזרה ביר בוקר פא אין יורד על מלומה כל שום
בוקר פלומה לשון פלומה שוקה בקעה עין מובלעת שמה יבקע חטיט שבתקבצין האדם
ויטב בלשון ואמר שבתקבצין האדם מעבלין אדם בן מעבלין איתו אחרים בטורח פא אין יורד
לקירומה משותק שם קירומה האדם שוקב ופגה פא קירומה כמו קירומה אגמא אין
יורד על מלומה שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
אין מעבלין חיינו ונבדל שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
דמא שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
לשמן מן לת פולמיסוס אחו צלמנטירין בד ואתקן ביכל משה היה כלמנטור
של הקבה למך ששילח ב כלמנטור האדם בע סמנטור פולמיסוס במגוי איכה לשום
כדים פולמיסוס שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
עמו ירג יר וארבע מאה גבורין פולמיסוס שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
בפולמיסוס של אספסינוס בשנים פה בפרה המבדח בפולמיסוס שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
בגמ המנדח כרי הוא פולמיסוס ואזיל וסליק לנהר עא שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
הוא פולמיסוס ואמר לפולמיסוס אפיר חיל פולמיסוס שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
אליעזר פל מהו לעולם הבא כי אבשלום שבא על פולמיסוס שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
לן הוא ואמר רבנשים בקדושין וסנובה פולמיסוס בלא קירומה שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
שאלתיו אלא על פל על שלמה ושלמה מהו לעולם הבא שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
שלמה חטא איתו לא טובה וכו כרס בגמ כל האדם שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
מהו להציל הרושה מיד בארי פיר להציל אוריה מיד שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
יהיו ואב במקום הרב והיינו ויד ומוכני שאם ואמר שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
אן יילג אין חולקת כפון לתלמידי במקום הרב ומורי שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
שאלתיו אלא על הכבשה אמר לו זאת הכבשה מהו להציל פיר שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
לן ואמר ד חנות בג כל חנות למלחמת בית דוד גט כריתות כותן לאשתו ואוריה בן
גט לבת שבע זה בר תוספת יבמות פולמיסוס חומרת אפילת כבד פיר בע חמר
פולמיסוס בביר דב פירא פלמי של אברהם אבינו מפולמיסוס פיר מקומה ובע סז ויד
סז ויהי באשר כלה יצחק פלמי של יצחק אבינו מפולמיסוס היה בעס ולקחתם לבסית וייעני
הדמיני איה פילן מפולמיסוס לפולמיסוס לכא בפר רח סז בא במי ספילן מפולמיסוס לעולם הבא
כלום ספילן מפולמיסוס לפולמיסוס לכא ואוריה סז פולמיסוס בויק רב בזאת פולמיסוס כי חלק
האדם אית עולם אפס שכולן נכסות בפילן א שורה למי כפון סא פילה אחת הינו פיל
שליש ספילן והוא שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין שבתקבצין האדם מעבלין
בגמ ון פלמיסוס כהן למחית וימין כהן פלמיסוס סא פלמיסוס שלמיסוס

קדום

2912

כמיין בהמה מפורש מאי בן מופנה מצד אחד למופנה מצד צדדין לשאין מופנה כל עסק ותעור
כזה תי ירו ופניאת קולתה מדיקים שקיהם תר ירו פנון בפס וזכור ובפס דענין שורה שר
ערו פנון פנון כרא ותעור כזה בספר טהרות יצאת חוץ לפתח בית המדרש ולחורר גיר
פן להיפנות כלום להעתיק הרע מן הגוף פן בפס וסופה פנה אלת פתח חורר הפסוק
הזה לא ראשו סופו ולא סופו ראשו אם עתה תפלתו אם תפלתם ער ערשם אלא ער ער
זה תפלתו שלמה שיה תפלתם זה תפיל ותפיל אבותינו פן בפס אשתו מדיקן ואילך
אי איכא פנים חישות מדרך כולת פיר אדם שלא היה בחופה או בסעודה בשעה שמברכין
כשילך אדם לבתולה קודם פנים חישות וכן לבית האב לא הלא הלך ביום ראשון כשעשו
ברכת רחבה בכל יום שילך לשם בתוך ז עושין משהחלה ברכת רחבה בשבילו וכן
מפורש בזו הלכה ברכת רחבה כל מי משכחת לה בפנים חישות בכי הא ורח חיה בר
אבא מקריבניה ויריש לקיש הוא שכיב ליה ינוקא יומא קמא לא אכל גביה למחר ובריה
ליהוה בר נחמני מתורגמניה ואכל לגביה ובריה ברכת רחבה לבתולה בברית פפ
ויחן את פני העיר חנן את הפנים שבעיר התחיל לשלח להם חוריות ובפס ורעב היה
על כל פני הארץ היה לכתוב על האלמה נכתב על כל פני הארץ אמר שמואל לא התחילה
הרעב תחילה אלא בעשרים פיר בזמן שאדם עשיר יש לו פנים שמחין לראות את
חבירו ובזמן שהוא עני אין לו פנים לראות את חבירו מפני שהוא מתבייש מחבירו
בפס בנייה בדי שתרד מן המיטה ותדית את פניה פיר לשון נקייה על מקום התורה בפ
בירה בגל מעשה אל רב המניח ידיו כנגד פניו שלמה כאילו כופר בצרייתו שלאברהם אבינו
פיר שמתבייש מן חבריו שבבשרו משום הכי מכסהו כי סליק מותר להניח שלא יראו ערותו
בני אדם שצומצין על גב הנתר ובידיהם שאין אחר רואהו אסור כי נחת זקפי פיר יורדין
בירכן שאין אחר רואהו בלילת שאין שלא יראו ערותו בני אדם שצומצין על גב הנתר
פן בכלי מתכות וזהו פירוש פסוק איכא ואמרי חבי ופיר אילו השינים
הקבועין בפותחת ונכסח ודיש מפרשי הפסוק והפירוש הוא הקלוסטרין ובלשון ערבי
קפל ובלעז קטיניז והפירוש פירוש אחד ונעל ונסגר ומצד אחד יש לפורש נקב שמכניסין
בו המפתח ומחין את הפתח ונפתח ואותה שעה פירש הפסוק מן הפורש ויצא ממנה והפס
בלעז קריד בנייה בטגל דפ החאה ופירוש המופשלת לאחוריה בפס וילן קשרים בגל קושרין
ילי ובפס בפסח בגל ד יהודה אומ בויקין ר יהודה אומ בורך עליו פורש או פסיקיא בפס
בתבי בגל יח כלים אתקלי ופירוש בגל דפ העורר מן החך העורר מן הכסות אסור בפתורא
ובפסיקיא בפס כלל בגלים הפורש והמעפופות בפס המצניע בגל המוציא ככר מלא חתוך
בפס בגל דה שהיה מוטל עלה סמליל או עלה פורשאות בפס המצניע באזנר ובשער ובאפונות
פיר למטין בין אפונותיו לחלוקן גל המוציא מעות בפסות ופיר למטה חייב פיר פורשא ממש
לעז והוא ענין פסיקיא שלעז שהיא תרג חצורה פירוש ככר בפסותיו מה שאין בלע
בבר פיר בע ככר בפ המקבל בגל אכלה חגב אלא מעתה לא תעלה לו בגידע אלא תע
פז בערין נחת סלע ופירוש לשנה ככר פיר בע גרע בלח בלחם חיה פירוש לחך פיר
פס אומ אם לפרשא פיר פשיטא אומ במקום שאין מים מים כסף טהור לתוך פיר

פירצור בהיות פלב בכלים המוקד והפלבד פיר בלעז ריטוי והוא ארץ פמו אמה
פלק ביקרצ באמה פיר אבא ובינל זכס ולקחתם לכם אית צוה ההוא ליטא
ואחבש בפלק בפס והיבחי צוילמא ויהי חשך ואחד פך חבשן בילקחת זה חשך סא
לאחר חבשן חבשן בבית האסורין פיר לשון צו בית הסוהר פלקו וצלשון ישמעל הסדן שבו
בבדלי הארס פלקא ברקס ומי שמחזן ואי לא חזרו עיניהם ופלקו ליה פיר פס
שמחזנו ואוסרין אותן פלקט ואלבישך רקמה ר סיסיאל פוסיירא תבא עקילס
תרגם פיקרטין פילקטון פולש מביר מפולש פיר פתוח משני צדין בפא אילו הן
הנחנקין בגל חומה בדברי סופרים בית המפולש לחבירו פסול פיר אי מתחלה עבדיהן
הבתי ופילש חר בית לחבריה דהען ויביתם כיון שלש בהלכתן עבדיהן לאו תפילין
באוריתא ניטח כלל והאי לא אגרב שחסיק עליו אלא גרוב ועומד מעיקרא דהא
פסול כדיר זורא בית המפולש לחבירו פסול פולש במג אימה הם לא פילשן וחו
מירת הדין ומירת הדין לא פילשה אחיהן סא הן לא חיפשו פולשא בפס דפחה
וגלוי דתרנוגלא דמיון לפולשא דצוני סא להרסותא דצוני פיר לקשקשת
סליק פירקו פמבי בפ פלי שמת בגל שהשושבינות תר עשה עמו
וביקש לעשות עמו בעצמו בעצמו פיר שמעל בגל שאל לא מיון לרשעים שהן עושין חט
שלי פמבי פיר שחוטאין בפרהסיא שאני צריך לפרסם חטאתם שהן חוטאין בייחוד על
הערה ואני מפרסם שאני צר את הוולא אלא שמטריחין אותי לחטיל בו נשמה לפי
שהעולם כמנהגו נוהג שהנשים מתעברות מן האנשים אעפ שחוטאין עושין שלא כהוגן פא
כגון שמעברין נחשת במסך לעשות סלעגדולה כדגרסי בבבא בתרא עתיר נכסי עתיר פיר
דבר הנראה גול אלא שמטריחין אותי כדכ הוגעתם וכן בדבריכם בינלם בפ כיתסא ובחיה
עקב פסלך לוחת הראשונות על ידי שניצנו בפומביתא פיר שפח בהן עין מוציא אסורים
בנשרית תר דאפיקית בני ישראל והוון אסירין במקדש ואם התהו כשירין בשומ
פמוט בס פכיה אמר זירח פמוט שהוליקן שפח בהן עין שפח בהן עין שפח בהן עין
לטלטה דר גל וכל כתבי הקדש פמוטות שלביתר מות שפח בהן עין שפח בהן עין
זקני מנורה ואיל נמי באה זהב באה קנים אינה זהב אינה באה קנים הוא פמוט
פמקרי פיר מנורה סתם יש לה קנים כמו אותה שלמשה שאין לה קנים אלא עמוד
א ובדמשה פיר א נקדית פמוט פמליא בחלק בגל האומ אינתורה מן השמים
כל העוסק בתורה לעמה משים שלום בפמליא שלמעלה ובפמליא שלמטה פיר
חיילות פמליא בהצנץ פלז בפלים אנפלאופמליא ומכנסים בביר חב פסא בתנת
הפסם זהו פרגוז אשר עליו זופלגיא שבפרק שלפני זה פמסקא בס גל דפ השוכר
את הפועלן הפס גברי דפמסקא הו פיר גופיא דמלכא הו פא אנשים גבורים חזקים
היו מצוין שם פומריה סא פורמא ופיר בע פורמא סליק פירא פן בשא
מפנת אסיה וה קופות פיר מעתיקין התבואה ממקום פלש ופנו את הבית בפ שוא
בגל סנה אום אל תפנו אל האכלים מאי תגמויא אל תפנו מר עתבם בגל דפ במה אשר
מופנה מצד אחד פיר מופנה דלא צריך בהא קרא למיכתביה בפ המפלת בגל המפלת

כחין

[illegible]

ומיכל ממנו וצמאה פנח בם יצמות לא תהא כוהנת כפתיקית בג' בימא וצמ' ופ' הניזק
הנותן לפתיקית משה וכו' פיר חנות בלשון ישמעאל פתיקית בית אשה זונה פתיקיתא
מפיה חזית תרג' מפותיקי חזיתא פנח בר מ'ס נזירות גמ' אצני מערבא דרע' נזיר
מלאה בית וכו' ואחר כך אגזין ואחר כך פונקין בלעז נוכלי בלש' שמעל פונק וכו'א שקור
אותו גילין פנח ברגמ' ד' האשה שהלכה אינמי לפתיקית שבקיה פיר' בת שונות לכן
וציחת שלת דומה על הכל ולא מחקו לשמירה שמה יבוא אדם ליטול הימנה ויראה או
הסימן יאמר תרומה היא זו מתרחק ממנה פנחוס תריין אריוך מלך אלסר באר
שנער תר' יר' בארע פנטיגון חמש עיין בעהין פניס בפ' ברה באר אחאב ופער
פניס כשה פיר' מערה היא בראשה דין בבר רב פ'ס' ויצא הראשון אדמות איתעבי
מלך נחת ויתב ליה בהיא פניס בר גמ' ופ' מגילה לשם זו פניס בילמ' בכי תשא
ויבא אל'ש זו פניס צדיקתא ד' אל' עזר פ' כן וירדף עד ו'ן זו פניס בתרג' ויוי שלחין
מן חור ור'ד מירבון יעגל מתבא ושי ירבעם חייבא בלשם ו'ן אדיתקדיא פניס
פנך ב'ס גמ' ופ' אילן עברין בפסח בר מלחך פינכי ב'ס גמ' ופ' חסידים אי שרין
מר פינכא דייסא ב'ס כל הבשר בגמ' הכחל הוא פינכא ודוה בר' אמי וכו' פיר' זאת
פיניכא שנחרס הינה שאינה יוצאה מידי פייה לעולם בבר רב פ' אלה תולדות נח אמת
היא איתא טעינא חר' פנך וסולת פיר' קערה גדולה בלש' יון פינכי פנך מדהרות
והרות אבירין תרג' פנכא יהוה מפניך העלן סוס בילך סמר תרג' סוסות כון מפנין
סוס יהוה דנחוס פנח בפ' אוחזין בגמ' מצא שטרי חוב זו אינה צריכה לפנים
רבה אל' אינה צריכה לפנים ולפני לפנים פיר' אין צריך ליקחן חתר' פנח ב'ס גמ'
כלאים ומנעלות מנינו פיר' ערילין עשרין מן הפסולת ובלעז פרולי פנח ב'ס גמ' ופ'
הישן אל' לעבד טול פנח מפניה והשיבם בחשך פנח ב'ס גמ' לו בית קיבול שמן פיר'
כלי שותצין בו הגר מפני הרוח שלא תבכה פנח ב'ס גמ' לאיתויי מתנקי
מנער עבדו בתפניקי מלכין פנח לא ערין פנח ב'ס גמ' כבר פיר' בע' נר
פנקס בר ויק' רב' היו אומות העולם שומעין קול ונדרין מתוך פנקסיהן
פיר' היכליתם לך יביל' מלכים שי תרג' מפנקסיהן לך ית' ופנא בבר רב' פ' י' ב'פוטין
ובפנקסין ובלשון פנקס בפ' הצונה על שני ימי פנקס בפ' באבות הפנקס פתוח
כבר פיר' בע' סעוד' בגמ' תריסין פנכי בפלים שלש פנקסאות ה' האפיפורין טמאה
מדרס פ' לוח עשוי עליו אבק שלגמר ודו'תבין בו חשבונות ושיש בו בית קיבול שערה
פיר' לוח הטוח בדונג כדאי לכתוב בו וחלקה מלשון חלק ב'ס פ' י' בפלים פנקס שיש בו
בית קיבול שערה טמאה ושאי' בה טהורה בר' בר רב' ופתראות ופנקסאות ישל' בגמ'
ו' הפסולת מונח בפנקס קסת הסופר תרג' פנקס ספרא פנקסיה בבר רב' פ' צא
בפנקסיה ובערביה ופנ' פניס פנקרס ירוש' ב'ס א' בשבת פנקרסין וקובטאות וק' ית'
וחמין שלהן הדי' אילן מותין פנחא מעל פ'ס א' פנחא וכו' פיר' במקומי
סליק פ' י' בפ' השותפות בגמ' כמה יהא בעיר לפסי העיר פיר' קרשי עץ
לחזק עמרי העיר כמו צנצין פסי' לביראות פס' בפ' ביצמא פ' י' סות היו שם בפ' שול

ועצבתם פיר חשבון לשון רומי פסוק בסבת מנסמסין את הכלים פירן
מכרין בעין מיתות להכבד ולהתבדח לשון מהו כל ידות הכלים שפססן בגורן גזיר
חופס ומנסמס עיין בע ספסס במג איתך עיב רבנן אמרי הדיבה פסיפסין
פספס עס יעי ממנות בג זה בגמ אילו הן הפסולין כגון המשחק בפסיפסין מאומתי
חורתן משיטברו את פסיפסיהן פיר לוחות מצויירות ששוחקין עליהן פספס בכל
הבגדים פ' יא בגעים קיטא סא קיטא שיש בה פסיפסין פיר מסך שיש בו גוונ צבעה
פא אבנים קטנים כחותם על הטבעות ורופין בהן חצרותיהן בארץ ישראל וכדומה
להן לעניים בגד שיש עליו כגון צנטי וקיטא פספס אבן גזית אבן פספס פסס
בפ אעפ בגמ הטיילין לא מר אפסוק ולא מר אפסוק פיר לא רב יוסף ולא רבא אבא
אכלו בערב יום הכוורים סעודיה הספסות בפ אילו טריפות בגמ נפלה מן הגג ואימתי
פסקית פיר אם הבה הבהמה במטה לא מראשה ועד זנבה ולא מזנבה ועד ראשה לארבה
שלמהמה אלא להחבה שלמהמה עומד בצדה ומכה באמצעה וזו היא מכה פסקית
בפ יא בגעים היתה פסקיות אינה מטמאה בגעים ר' יהודה אומ' אפי' פסקיה אחת
וקשרה אינה מטמאה בגעים פיר חתיכות בפ ואילו מנחין בגמ ואילו בתנין ובפא
בקירושין בגמ וסמך ביאה וברגמ דפ הנושא מאי לאו שטרי אירוסין ממע לא
שטרי פסקיותא וברב יהודה אמ' רב כמה אתה נותן לבנך כך וכך וכמה אתה נותן
לביתך כך וכך עמדו וקיישו קצו הן הדיברים הנקנין באמירה מצד אדעא דמיתה
פסקיה עיין בע פלג בר פ' נגמר הדין בגמ רחוק ג שמות יש לו פסקוקין שפוסק דברים
כלפי למעלה אטמון שאוטם עונותיהן של ישראל סגרון כיון שסוגר שוב אינו פותח והיה
בדבר בליתא אותו תרגום ופסקות מן ילדות בפ לולב הגזול בגמ ואם מיעטן כשר
בס גמ ייבמות ובס גמ ייבמות ר' שמעון בפסוק ר' שיה ולא ימות פיר מי
שחתך ראשו שלחיתו ראשו ימות ואם אכל אינו מתכוין למיתתו
לא להוציא ממנו דם שם המושג בדין אלא הרי הוא כמתכוין להמיתו ודעה
הוא והיפא פלג ר' שמעון דאיתא פסוק וכל עבד חריץ ואפי' עבד חריץ איפשר
דלא ניהא ליה וכן בפ כל כתבי דשקיל ליה בברדי דלא ניהא ליה וכן בפ ר' לעזר אם לא
בגמ וסמך אמר עקיבא ואי איכא אחר לעבד אחר ולא אבי הבן וכן בלולב הגזול
והוא דאית ליה חושב נא אחריתי אבל פסוק ר' שיה ליכא בפסוקא וכל ימות וכו' ניהא
ליה ואי לא ניהא ליה היאך היה פוסק ראשו בר גמ דמגילה אפי' בין המורה בגמ
תורם יבינו במקרא זה פסוק טעמים ואמרי לה אילו המסורות בוצרין בר דאית ב
פסוקין נעבא בארה ולא היה בתן כד' ספר וגיטפלו בישיבה ואולבן ובי יאמר אלכס
מכירי בויק רב ובי ימור פמות ששהייתם באר צבב לא הייתם עושין פסקאות פסקאות
לעז זהל זהל שקו חבלך וג' בסגמ דמשקיל הבריכות ופסקיות פיר חזא מילתא דא
פסקיותא איש חשרים בגמ ודחב בגמ דפא בפסחים כורך עליו פונדא אפסוקיא
סוטי סגמ של פסקיותא בע סגמ מפורש תרגום ותחת חגורה בקפ תרגום ותחת חגורה
אתרא נא אסרן פסקיותא פסקות פסקות כופין עליו פסקותיו ועשית סיוותיו

וכל הבית והעלייה כמקדשא עלייה בבית תולתא חילכך אית ליה תולתא פיר קסבר
 נתן עלייה כבשתא נפית ורקתא דאיה ביה גזא עליה חזי תאריס שנין שנין שנין
 עלייה עליה קסבר ארבעין שנין ונפל אישטבח ואמסא ליה עלייה תולתא ולישן זכארי
 ושקיל תתא תרי תולתא וכן כי זכא תריוחון אינעתא דהכי זכאן ותתא תרי תולתא
 וזרי בתתא ובעל עלייה יתב תולתא וזרי בעלייה ותתא לית ליה רשותא לאי שותמושי
 בעליה וביהידי דאיה בדימיהון דכי פלג לבסוף דכי נפלי לית בדימיהון חילכך למיבני זה פיר
 רבי עמרם זל פסדיות בילמ בר ויצא כיון שיעא יעקב לא יצא עמו אף לא פסדיות
 שנ ויקח מאנצי המקום ואם היה לו פסדיות לא היה נותן אבנים תחת ראשו פיר כסות ושם
 בדימיות היא פסט בבר רב פ' מ' המוליך מל' בשעה שיעא למלחמה עשה לו פסטון ויד
 מלאך והצילו פיר מארבע לפי הענין פסטור בילמ רב לכם כשהלך וזי לעשות מלחמה
 בארם הוצאו לו אפיסטובלון והיה כתב בה רב לכם פיר לנשתתן קודין בלעז פיסטובל
 פסטום בויק רב בצר פ' זבח אמר אחד לחבירו מה חיל הדין שליטא אמר ליה תבא
 פסטומא וילך טבא ולית את דחיל מעיה פ' הדיבור שלך ימי טוב כלום התעסק
 בתורה ואי אתה מתירא ממנו כמו הנשים סונטות בה פסטור בויק רב באמור
 פ' מה יתרון פסטיקך אצא ואי את מטענים למ' תבשילין דאידע מה איעון צריכין בפס
 דהעומד מגדיוסך אנא וכבר פיר בע' מגס פסיון בר גמ' ד' וס' הכפור שיכלי בובלי
 פסדני שליו בפ' בקדושין בגמ' כל מצות האב יש מאכיל לאביו פסיוני וטוריו מן העולם
 בר גמ' ד' שור שגבן אתה פרה תרגבול טווס ופסיוני כלאים זה בזה פיר בלעז פאועי שאל
 ויבא שליו תרג' שאילו בישראל ואיתי פיסיותון פסך קוצות כסחים תרג' בובין מפסדי
 פסדיתר סא פסדיתר והנה הוא למענו פסך פסדיתר דין כבר פיר בע' זכא
 בפ' י' בפלים המפסלת המקדש פיר כל' ברזל כמין פסדיתר דין כבר פיר בע' זכא
 שני לוחות בס' חלומות ד' הריאה ובס' גמ' ד' השופר פסדיתר דין כבר פיר בע' זכא
 פסר בפ' המוציא יין בגמ' דין ובפ' חזקת בגמ' דין מפסדיתר דין כבר פיר בע' זכא
 דבא אמר אפי' פיסלא כול' בר גמ' ד' הזורק גט אצל גיטא פסדיתר דין כבר פיר בע' זכא
 עמוד גבוה ורחב או בגון זיז היוצא למעלה מן הפחים מן הכותל רחב ומוט וכן
 פיסלא בגון פסל היוצא מן הסוכה פסר בפ' א' בשבת בגמ' ד' דבר גזרו מהו ד' דבר דתן
 בס' זבין אילו פוסלין את התרומה וכן בפ' כל שעה בגמ' האוכל תרומה חמץ פסול טומאה פיר
 שפיסולו מחמת שניטמא בדבר אחר פסול הגוף כבשר חזיר שאין לו התר' לעולם
 פסדוק עיון בע' עמוס פסיליא עיון בע' מיטליא פסע בפ' כיצד הרגל בגמ' הלכך
 רב אשי אמר דפסע פסועי פיר בגון ביצע מקום שנתחככה בהן שברה האבנים ושחקון
 והפירות בדיקסיה טינפתן וריסתן ופילתן בגון ביצע אמריתן לשון כלייה והיא תמימות
 והשלמות פסע בר גמ' ד' בני העיר לא פסעתי על ראשי עם קודש פיר מנהגן
 לשב על גבי מחצלות בקרקע וכשמהלך עומד מפסג על ראשיהם פסע תר' יד
 אחרים או שרע פסע מקול ששטתם תרג' מקל מפסיעות פסיון בפ' ד' דותאמר
 עיון אמר ר' תנחומא פסיון אינון עבדין ואנא עבדיה אינון עבדין ועבדי ואנא עבדיה

עליה בבית
 תולתא ושקיל
 בעל עליה

בְּעַל הַבַּיִת הוּא וַיְבֹרֵךְ לְהַפְשִׁיטוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא תוֹרֵם בְּשֵׁם יְאֻסְכּוֹן הַחַיִּים וְאִתּוֹ יֵצֵא אִיִּם
לְפָנָיו לְבָרֵךְ לְהַפְשִׁיטוֹ עִם זְרִיחוֹת הַשָּׁמֶשׁ וְלִעֲבוֹדָתוֹ עִי עָרֵב עִי שֶׁתִּשְׁלַח בְּפִי אִתּוֹ
נֶשֶׁךְ בְּגֵם אֵין מוֹשִׁיעַ בְּחַיִּים אִתּוֹ אֲבִי כְּפֻעֵל בְּטֹל שְׁלֹא אִתּוֹ מְלָאכָה וּבְטֹל מִדַּע פִּיד כְּגֹן
חַיִּים שֶׁתּוֹפֵר סֶלֶבֶד בְּכֶסֶף וְעַתָּה שֶׁאֵין בִּידוֹ מְלָאכָה לְעִשּׂוֹת אֲלֵא חֶשֶׁב בְּטֹל וְתוֹפֵר בְּגֹד בְּטֵנִי
שְׁלִישִׁי בְּכֶסֶף בּוֹת לֹן שְׁנֵי שְׁלִישִׁי בְּכֶסֶף בְּשִׁמְרֵי וְתִלְכֵךְ בְּרִיחַ בְּפִר אֵילוֹ מִצִּיאוֹת אֲלֵא גִוֹת
לֹן שֶׁכֹּחַ כְּפֻעֵל בְּטֹל שְׁלֹא אִתּוֹ מְלָאכָה פִיד כְּגֹן אִיִּם שֶׁהוּא שָׁבֵל וּבִתָּךְ שֶׁמְלָאכְתּוֹ בְּצִנֹּר
אִם יֵאֵמֵר לֹן אִיִּם מֵה אִתּוֹ לֶךְ שֶׁתִּבְטֹל מְלָאכְתּוֹ וְשֶׁב עֲמִי אֵינוֹ מְבַקֵּשׁ מִכְתּוֹ אֲלֵא
עִי מוֹעֵט בַּעַבְדִּי שֶׁמְלָאכְתּוֹ בְּבִיחָה אֲבֵל מִדִּי שֶׁמְלָאכְתּוֹ בְּנִחַת כְּגֹן צוֹרֵךְ וְתוֹפֵר
וְתוֹפֵר מְבַקֵּשׁ יוֹתֵר אִם יִתְבַּסֵּל עֵרֶל בְּבִרְבֵּי פִשְׁט וַיְחַלֵּם וְהִנֵּה סֹלֶם אֵיזֵל עֵבֶר
כְּפֻעֵלִיָּה וְאֲבֹרֵךְ סָא מִדֵּלָא וּבְבִרְמִי בַּעַבְדִּי עֵרֶם בְּפִא בְּסוּטָה מְלָאכְתּוֹ שֶׁמְשׁוֹן
לְפָנָיו בְּמַחְנֵה דִין מְלָמֵד שֶׁשְׂכִינָה מְקַשְׁקֶשֶׁת לְפָנָיו כְּזֹג כִּתְּהֵבָא לְפָנָיו וּבִתְהֵבָא
כְּפָנָיו וְהִבְוִיחֵן עֵרֶם בְּבִרְבֵּי פִא חֶבֶר וְתַמְעֵם וְלֵהֲלֵךְ הוּא אֵינוֹ וְתַמְעֵם בְּכֹחַ
פִּיתְרוֹן בְּעֵא גִבִּיה וְלֵהֲלֵךְ חֶבֶר וְפִיתְרוֹנִיה כֹּאן עַל יַד שְׁקִיא סְמוּךְ לְבִקְרָה וְתַמְעֵם
דְּרוּחוֹ וְלֵהֲלֵךְ עַל יַדֵּי שֶׁהִיא מְבַעֲבֵה וְתַמְעֵם פִּתְרוֹנִיה בְּרִגְלֵי וְכֵן בְּכֹחַ מְשִׁיבֵי
בְּעִרְבֵי בְּפִתְרוֹנִיה וּבְחִלְלוֹתֵי יְדֵי שֶׁהִיא בְּפִתְרוֹנִיה קִקְלוֹ וְיֵשׁ בֵּהֶן מְשִׁיבֵי
פִּתְרוֹ בְּפִתְרוֹת הַפְּתוּרָה בְּצִמּוֹ לְבַעַל פְּתוּרָה זֶה הִיא עֲבוּדִיתוֹ אֲעֵפֶי יִקְרָא מִכְּבוֹד
בְּחִיָּה סְלִיחַ פִּתְרוֹ יֵשׁ פִּתְרוֹ בְּכֹל כְּלֵי בַּעַל פִּתְרוֹ בְּכֹל כְּלֵי פִתְרוֹת שֶׁעֲשָׂה
הֵן קִנִּים מִמֶּטֶה לְמִטָּה לְחִיזוֹן טַהוֹרָה בְּבִרְבֵּי לֵךְ וְאֵת חֲצֵר מוֹת רַב הוּנָא אֵם מִקּוֹם
הִיא שְׁמוֹ חֲצֵר מוֹת שֶׁהִיא אֲבֵלִין כִּי־שִׁין וְלֹבֶשֶׁתִּין כִּי־מִיחָ מִדִּי עֲשֵׂה הַנְּקִירָא בְּלִשׁוֹן עֲבִירִי
פִּתְרוֹ וְהוּא כְּמוֹ מְלָאכְתּוֹ וְהִיא לְבִשְׁתִּין אִתּוֹ בְּנֵי חֲצֵר מוֹת וְיֵשׁ אִתּוֹ פִּתְרוֹת
הֵן אֵילָנוֹת כְּמוֹ אֲפִיקָתוֹ וְהִיא פִּתְרוֹת וְכֵלִים כְּלֵי שֶׁעֲשָׂה מְכֻלֵּי פִתְרוֹ
הוּא כְּמוֹ קוֹפֶה גִּוִּלְתָּהּ וְהִיא מְצוּרָה שֶׁאֵינָה מְקַבֵּלֶת תְּבוּאָה לֹא תַפְּחוּסִים
וְאֵשֶׁת וְרִמְיָם בְּפִתְרוֹתֵי מִשְׁתַּבְּחִין וְרִמְיָם רִיפָא אִתָּא נִהַר פִּתְרוֹתָא כִּי
מִקּוֹם יֵצֵא בְּבִרְבֵּי פִתְרוֹת פִּתְרוֹת בְּכֹס וְיֵהִי בִּזְמַן כְּלוֹת אֵין כְּבוֹדָה שְׁלֵבִית
וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּה בְּפִתְרוֹתֵי אֲלֵא עֲשׂוֹ לֵה פִתְרוֹת וְאִתָּא מְדַבֵּר עִמָּה מִתּוֹךְ פִּתְרוֹתֵי
וְהֵלֵךְ בִּלְמֵ אֲסֵפָה לֵי אֲבֹן עֲבוּשִׁין לֶךְ פִּתְרוֹתֵי שֶׁאֵין אִיִּם רִוָּחָה אֲחֵךְ בְּפִתְרוֹתֵי
בְּרִבִּי פִתְרוֹתֵי קִינְמוֹת וְכֵן פִּתְרוֹתֵי וְכֵן וְיֵהִי מוֹשִׁיב בְּלִחוֹתֵי שְׁלֵבִית מִתּוֹךְ הַלֶּךְ לְרִיחָה
בְּכֹחַ לְמַה הִיא מְבַרְכָה אֲבִיעַ דִּמְהָה לְצִלְחוֹתֵי שְׁלֵבִית מִתּוֹךְ וְכֵן סְלִיחַ פִּתְרוֹת פִּתְרוֹ
שֶׁבֶת בְּכֹל גִּוִּלְתָּהּ הַגּוֹחַ אֵת הַצִּמְרֵי הַמְּלָכִין וְהַמְּצַפֵּן סָא וְהַמְּצַפֵּן וְכֵן פִּתְרוֹתֵי בְּכֹס
גִּלְתָּהּ הַדָּשׁ תִּצְאֵהוּ וְהַמְּצַפֵּן הַמְּצַפֵּן כּוֹלֵן מְלָאכָה אֲחֵת הֵן פִּתְרוֹתֵי הַמְּצַפֵּן אֵת הַמְּצַפֵּן
וְהַמְּצַפֵּן חַיִּיב מְשׁוּם דָּשׁ וְכֵן הַמְּצַפֵּן מוֹלֵל שְׁבִלִים בְּטֵגֵם אֲבִיוֹמָא אֵי תַּגְרִית לִיה
אֵין עֲמָרִיָּה פִיד עֵרֶם אֲחֵת נֶשֶׁכֶר עֲבִי בֵן פּוֹרְבִים אֲעֵלֵם עַל סְבִיבָה שְׁלֹא הִיא מְכֻרָצֶת לֹן
מִדִּי לְנֶפֶס וְעֵשֶׂה הַנֶּשֶׁכֶר שֶׁהִיא לֹן הַפְּתוּרָה וְהַמְּצַפֵּן עַל סְבִיבָה וְאֵת לֹן הַנֶּשֶׁכֶר וְהַמְּצַפֵּן לֹן
אֲחֵד שֶׁנֶּשֶׁכֶר הַנֶּשֶׁכֶר הַנֶּשֶׁכֶר בְּכֹחַ יִתְּרוֹ בְּכֹחַ אֲמִתּוֹת וְכֵן מְרִינֵן וְכֵן כִּיתָא
וְכֵן בְּכֹחַ אֲתִינוּתָא אֵם שְׁמֵאל

מסקת דורותיה פיה קמיתות של נחשת באם להן לה בתמיד ובשבת כופה עליו מסכתור ופסטיק
היתה כלי גדול מחזקת לתך בסיפא בל יע לא תכבה אף במסעות ומה היו עושין להן כזמן
עליהן מסכתור פסתיקא רישור כבד פיר בע נשדור פסתיקא ופלגא פסתיקא פיר
בע סבן ירוש בל אומה שרות הפיסתקין ואיצטרוצין ירוש בלא בכלאים אדם נוסע
לוצין ובוטמין מה נפיק מזהה פסתיקין פסים בל גמ רב מי שמות ובכתובות בל גמ דל
האשה שנפלו שטר פסיס הוא זה ירוש שטר פסים לשון יתן אמונה פסטים פיר שטר פסים
הוא זה שפייסתי בשעה שהייתי רוצה לישא אשה שאכתוב לך שטר שיהיה זו מכורה לך
בעבור שיראו אותך ויהיו סבורין שאתה עשיר קונה נכסים ומעולם שוב לא חזרתה ולא
שלך היא השאה או שטר אמונה שמכרתי לך שיהיה זו על מנת שאצטרך לך הדימים עד זמן
שקצצנו ומעולם לא נתתה לי הדימים ויש פיראח בעאמן הרוצה שתבדיוח נכסיה מבעלה
כיצד היא עושה כותבת שטר פסים לאחר פיר שפייסה לאחר הדיני נישאת ואין רצוני
שיבואו נכסי לוי בעלי אמתכם לך במתנה ולאחר זמן אם יגרשני או שימזג אטלס ממך
סליק פיר פס בלא בקוטה בגל וכן לענין הטובה פועה זו מרים ולמה
נקרית כועה שפועה בלכ פיר לוחשת לאשה ויוצא הולך כמו אילו עכשיו שקורין בארץ
האשה בויק רב פצדקתך באמור ופעלכם מאפע כלברכות טובות ונחמות שהקב"ה
על ישראל בשבר מעייה אחת שפעו בסיני נעשה נשמה יא ופעלכם מאפע מין פעיית
שהאשה פועה בשעה שיושבת על המשבר עט למיתה וא לחיים ג שמות נקראו לה חיו
מחבלתא ומתברא חיתא שהיא מתה וחית מחבלתא והוא ממשכנא למיתה בלא
אם חבולת חבול מתברא והוא למיתה בביר רב פכר לאחר שחטף גוי והפסילו לאחור
בעל המדעה רץ אחריץ ואם מה בידך ולא כלום אפסל ומה פוע אחריץ כך קול דמי
אחור צעקים מלי מן הארמה בל גמ דל הדר פיראח בעאמן הרוצה שתבדיוח נכסיה מבעלה
והמשתתף ואי בעי אימ סתם גוי מיפנא פאצי פיראח בעאמן הרוצה שתבדיוח נכסיה מבעלה
שהבשר שלך כדאמר בל ללב הגזל פסיתא הדין פיר טריפות ופסטיק
ביה ופציא ביה פיר גועה בבכורות בל כל פסולי בבית פיר מה טעם נעקרו מן
משום ופאצי ומיחדי מלשון כוונה אפנה פס מחצה וחלפה תרג פעת מורח
ואעברת בעידיעה וכפטיש יחידך סלע תרג וכפטיש אדמנע כיפא בל ח שרצים בגל
אין עושין הילסיה פפנוע ביעי אסיר פיר לפרוק בלין בפה שותפת בגל כמה היא ברזל
קשה אחד מפעפנו בגל גיר הנשה בגל ירך גוי שכלא אסור לאכול אפי בראש און
שאניחב ופפנוע פיר בהתקחמה נים ונרבע ומתכליע באיברין בולן בל גמ דל פל
הבשרים ניטל בצונן אצל פרחין לא מפני שמפפנין את הידים וכו פיר מפפנין מפפני
מלשון שחין אבבנות פפנו בגטין ופפנין הפעמות מקחן מקחן ומכרין
מפטר במטלפנין פיר יענקות פער ביומא בל גמ דל כל פסלי למענה
ית ונתן חכמה לזה יתה מזה לכענה כרי שלא היא במלכות אלא במי שמה חסין זה
פיר רבי חביל ול פועל בבניסתר משלן כרי פיר בעיני פא בבניסתר משלן כרי פיר
למלאכה ברשותו הוא וחביל גאקה מלכא למלאכתו בידאנו מעלבת חבית כלום ברא

אחר ודבר שנעשה בידי אדם ורוב חגב וזכור וזכור ענין עולה תה ודו ופצע קיסין
פצע שפצה בר גמ ופגתימור שלחמה מפצע בכאן ולכאן וכגון בית אבטינס למהיו
יודעין להעלות ענין במותן שהלכו מתמר ועולה במקל והלכו מפצע לכאן ולכאן פיר מפצע
במו מפצל פצעל בפ כידה גמ מטלפול ובס גמ רפ משיגין בעש מעיה ר שמעון
בר מר פצעלי תמרה לה שמעון ממו פיר בתשובות פגי תמרה שמעון פירות ומתקן
יפה יפה ועדיין לא בשלן ולא בשלן תמרים פוצצין אותן א לשנים בסנין ועלילן אותן לג
ליבשן ומיבשן ומפצין לקוחם וסביבא לן רפין שהעלן לג ליבשן אקציון מדעתיה
ואמר אין מוקצה לה שמעון אלף גרירות ועימוקין בלבד קריק פ י פק
בפ כל הכלים ר אליעזר אול פקח החלון פיר פקח כגון מסך מבגד ומחלצו העשו לסתם
החלון בפ במה אשה בגמ תמרה ופוקק לה זוג בעמרה פיר שלא תוליך קול בפ במה מדליקין
בגמ פתילת הבגד ובפ כח בכלים פחות מג עלג שהתקינו לפוקבו את המרחץ פיר המרחץ
חלול כדי ליכנס בו האש במלן שיהם ויש בו נקבים לצאת העשן מהן ויש להן מסולות של
בגד מוכני לסתום בהן ולפוקק את הנקבים תאלמנה שפתי שקר תרג תתמקחון שפוחות
שיקרא פק בפ תפלת השחר בגמ רבן גמליל עד שיתפקקו כל חליות שבשירה פיר
פקפוק זה זולת פקפוק וקיל לן סתמה כדגריס בפ חלון פקח החלון ופיקטוק זה פתח בגרס
בפ א בסובה מפקק ונוטל אחת מבנות וכשכורע אדם וכופף קומתו מתמתחות חליות
זו וזראית כי מתפתחות החליות מבחור מאחוריו ומסתממות מבנות ודוגמא לזה קישרי
אמצעות פק בגמ רפא בקייושין פה שהפיק מרגליות ילחך עפר פיר שהוציא לאור
טעמי תורה שהן יקרים מפנים בגמ רפ כיצד מברכין פוק חזי מאי עמא רבדי בויק רב
בבי ימור סמך לפ חשבון פקח אמי ריש לקיש אין לך לית נחמו בדיד אמר
לו תצא נפשי עליך שאין פק בגמ רפ הדי כל המפיק מגן בשעת גאון
פיר כל המעביר מגן ופוק כלל בעת שמתגבר עליו סומך אותו שלא
יתגבר סוגרין וחיתמין פוק באפיק נחלים יעבורו ור יוחנן אמ כל שאינו
בפיק איתמר כלומר כל שפוק ופוקהו אלן מגלהו ומפיק מגן לנגח להלחם בנגח
ולכבשו וזה הגאון עת שפוקהו שלאדם ר חנינא סבר לכבשו בשעה כדי להעבירו ולהפיגו
טפי עדיף ור יוחנן אמ חישין שמא בשעה ימצא מן התכלה לא לגלותו כדי להתעסק בו
וכיוצא בו כדי להפיגו ואחר כך יתכלל טפי עדיף פק בגמ רפ לולב ושרבה אי הכי כל
יומא נמי ליזחי אותו לפקטוקי בלולב בגמ רפ לולב ושרבה אי הכי כל יומא נמי ליזחי אותו
לפקטוקי בלולב בגמ רפ מי שמתו ובעיית פה את מי כידו את אלעזר בן הער שפיקמן
בנטיילת ימים בפ אין מעמידין בגמ השאן גזירה חדשה היא ואין מפקפקין בה בפ פהבא
בגמ לא יבטל אדם שנשא אשה בעותיו מתפקדן שנמצא אשה מצא טוב ופקר רצון מיד
בבר רב פתח לפי שהיו מפוקפקות בידו איכן נתא ששן כסין ויקרא יצחק איצק חבדך
אותו ובפ עט לפי שהיו מפוקפקות בידו איכן נתא ששן כסין ויקרא יצחק איצק חבדך
קרוב ענין זילול חמר ושיבור פקא בפ הדורע שי פקא של גרירות פיר היא טבעת
דגזולה ובהעמקן פיר בגעים איזהו זקן מפרק שללוי ושי פיקא של גרירות איזהו הקרחת

שתהא ממלא ונפחת פיה אמר לה כשתשמשי מיטתך תתהפך יפה יפה כפי שלא תתעבדרי
לא תנפצי הדור ומה שבידך שיתן אמר כמעשה ער ואונן שהיו משחיתין את שבת
זרע שלהן בסגל דבר המפלט היו ואמרי אינשי פוץ מילתא ושרי לסבא כלומר אם
יסיר המלך לא יצליח לא ללבו ומה שפול מן הגזה תרג ונפץ טלא מן גיזתא התגשרי מעבר
הציגני כלידיך תרג כמון ריקן פוץ בפ ערב פסח בגל לא יפחתו לו ואי פצא כדאי
תקנתיה נפתח בלא בפ א בעד בגל אין בוצין רחניא ור יוחנן הווקא אזלי באורחא מטון
הנהגתרי ודבי חד פאצי לפיתחא דעין דחא פאצי לפיתחא דבי זונות פיר לשון הליכה
פוץ בפ חזקת בגל האומנותי בר ישראל דובי חמרא לחבריה וקאת גוי ואפיס
ליו מניה דיעא הוא ומפצי ליה מציה בר גל דפ מו שהיה נשוי אי אפיא אימיה מברעיה
לך אלמא פפוצא לך להצילך מאשה רעה תרג ויתפצי פצי והצילגי הפוצה את דוד
פצי גבי גבים תרג פצידין מצדיין ועל כל אפיקין תרג פצידיה ונחשק מים מגבא
לאפיקים ולגאיות תרג לפצידיא ולחילא פצח מבצירין מחתה תרג פצחיה תברא
פצח פצח עינא כדר פיר בעאל פצח כחם פצח עליו אור תרג כשחין פצח
ברודים אמר צים תר פצחין קטמין עקודים נקודים וברודים תרג רגולין נמורין ופצחין
פצח בשתי הלחם פירא במנחות וסעיפן שלזהב היו שם מפוצלן מראשיהן בפצא
לו כהן גדול בגל סתן גדול ובר פכל הצבים שקיבל עמרא מיפצל בפ על אילן מומין או
שהיה האש חזק מפציל את העצם בסגל דפ ויצא וזקן אמר רב אשי משיפצל ראש חוטם
פיר משיתחיל לנצקב שטראח כמפוצל בר גל דפ בכל מערבין לא אמרן אלמא דלא אפציל
אפציל ויתאזתא פיר אם הוציא עליו דמיפצלו זרת זרת פצם בפ המוציא יין חרש כדי
ליתן בין פדים לחבירו פיר בתשובות אילן שמנסרין החצות פצות דלותות ולוחות ונסרין
ונותגין חרש בין הנמרים כיו שיכנס בהן הרוח וייבש ופצת פירא את פצימין אין לו
דכח הרעשה ארץ פצמיה וכת וקדע לוחא ופצת פירא את פצימין פיר אילן המצוי
הלחי והמזוזה פצימא בליט דרבנן ויהי בקרוא יהיה פצת פירא את פצימין פיר אילן המצוי
אין נוקבין ובפ השותפין בגל אין ואלקין פתח בית סתום פצת פירא את פצימין אין לו
ואמות קבר סתום אינו מטמא כל סביבין פירא את פצימין מטמא כל סביבין פיר אילן המצוי
דקשותפין שיוי צדיי הסעך לפי כשקודעין בכותל כדי לעשות פתח מן שוין הבנין מב צדיין
והש יד נקרא פצים כאשר פיר בתרג וקדע לו חלון וכשמסלקין הפתח לגמרי ומבקשין
לסותמו פורצין אותו השיוי ועושין צדיי הפתח אבנים מדורגות כמו לולין ומעלות כדי לחבר
הבית ולא ידע שהיה בכאן פתח לפיכך אם פרץ פצימין סילק רשותו לגמרי בסגל דפ
א במטה סיכך על גבי אבסידה שיש לה פצימין פיר גאון לחיים בפ הקומץ דבה בגל
פדשיות בית שאין לו אלמא פצימא אמר ר' מאיר מחייב במזוזה וחכמ' כוטרין מאי טעמ
דרבנן דכח מזוזות וכו' וראין האברים כי הלחיים והמזוזות והעצרים בשביל כן נקראו פצימין
בשביל שהן משוחק ומישרין פציע בפ אחרון בתרומות פציעי חולין עם שלמי תרומ
בפ כל הכלים נוטלי אדם קרע לפצע בו אגודין בסגל דפ כלל גדול מציעה בפללישה בפ הע
איהו פצוע דבא גל אמר רבא הינו דקרינן פצוע ולא קרינן פצוע כמו פצוע כדכתיב פיר

יד באמר וקדושת שלבבך אשרי מזהבך פקם בלב וישם יד וידבר בני בלעם
 תקע בפיו ופקמו ויקר אלהים אלבסם וישם יד וידבר ויהיה פקם את פיו באדם שנותן בלעם
 בפי הבהמה ופוקקה פקם בפה מצטע וכן הגדלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת גל גודלת
 פוקסת משום בונה בפמה אשה בגל יצאה אשה וחדת בגדיתה זקנים הראשונים אומר
 שלא תבחוץ ושלא תפקס בפא במשקין בגל עושה אשה תכשיטה תר אילן תבשיט
 בחלת ופוקסת וכן בפאית מגלחין בגל הקובר את מתו ובהל א דכתו מי שמת חמץ או חמץ
 אינו השאי לכוף את אשתו להיות כוחלת ופוקסת כיר פוקסת מחלקת שער לכאן ולכאן
 בפ מי שהחשיך בגל אין ממרין אי זו היא המראה ואי זו היא הנעטה המראה מרביצה
 ופוקס את פיה ומאכילה כרשען ומים בבית אחת פיר פותח את פיה כגון פוקסת פקס
 ביר מעשרות הקישואין והדלועין משיפסקו ואם אצנו מפקס משיעמייר ערימה זו המענה
 בגדירא בגל דפ א בביצה ובפה שוכר את הפועל בגל ואילו אוכלין מותיר רב זוטרא
 איזהו גרנן למעשר הקישואין והדלועין משיפסקו אמר ר' אסי משיפסקו פקס שלה מאי לאן
 משיפסקו בשדה לא משיפסקו בבית כיר הקישואין והדלועין משיפסקו השערה צומח בה
 צמוציה כשהן קטנים ובשמתגדלן נושר ואותה נשירה נקריית פיקוס פקס בעל
 הפיקוס קא בעל הפיקוס ובבר פיר בע כסת פקס ממגדל חנבל תרג ממגדל פיקוס
 וכן ממגדל חנבל דזכריה פקסן בפ אין מעמידין בגל נודות רביצחק זבן הווא
 מאני דפקסווא מלינהו מא אחתנהו בשמ שאפקעו מיר מלים עשוין מאדמה ומצפיעו
 הבקר פקסן בבר רב פטן ויטע תאשור פיקסוואן למה נקרא שמו תאשור שהוא
 מאושר מכל מיני ארזים וכן שנו בלל ויקחו ליתרומ פקע מתירין פקיע עמיר
 בבר מיר בע כף פא פקיע פקיעות בפקיע בפין שנים אגודות בכף בפהגזול שיה
 זוטא בגל הגזול שיה פקיע עמיר זה ובפה שוכר את הפועל רשא בעל
 הבית להתיר פקיע עמיר שלא תאכל מן הדושה פקע ביר גל דפ ביומא
 ולא עור אל לא שלוקה פקיע מאי פקיע אמר רבי יהודה מדורתא פיר היא מטרקא
 והיא במין תבל מפתול תלוי פקיע פקיעה שביית דין מפה בה ופיר הממונה בפקיע הממונה
 להכות בזה הפקיע אמר אביי תא ופנן בפה בשקלים בן בדי על הפקיע מאי פקיע נגרא ביר
 גל דפ במה מיליקין תנן בפר החליל מבלאי מבגסי בהנים ומה מייניתו היו מפקיעין ובה היו
 מיליקין ירוש בשוכה מבלאי מבגסי בהן גדולות מיליקין נרות שפנים מבלאי מבגסי בהן
 הדיוט היו מיליקין נרות שבחין כת להעלות בגר תמיד שיעור לומר אין לך דבר עושה
 שבהבית אל לא פשתים בלבד מהו מפקיעין תירגסן ר' חגאי מפשיילן בפ אחרון בפיאה
 ר יוסי על לבפרה בעא מקמילון פירגסן ולא קבלת עליהן עאלזאל קומיין בן בבי
 על הפקיע ומה זה שנתמנה על הפתילות זכה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם
 מתמנים על חייכם שנות לאכל שפן פקע בפ כירה לא יפקיענה בסודותן ביר
 מביאין סודות או משכיות ודניין אותן בשמש עבד שהן מתחממות יפה ודורכין
 הביצה בהן ואנין ומה שילין עבד שילגלג באין כלים פיא בכלים הכדור והפקיעות שלגמה
 ביר גל דפ דור שין בשעה שברא הקדש את עולמו כטל שתיפקיעות אחת שלא שוא שלט

מן מקדוקו השופע לאחוריו ועד פיקא שלצואר פיה עצם היוצא מאחורי הצואר בפומיין א
פיקה יוצאה מגויל פיה כמין חתיכת בשר יוצאה מגוילו בהנוגע פ' בא' בפ' הג' בהנוגע
עד שלא פירעה טמא פיה פיקה בשוין שמעל כלכה ובלעז בוטיצלו עד שלא פירעה קו
שיתרנה בכל כלי בעלי בתים נודות יין ושמן שיעורן כפיקא גזולה שבתן בק' פרה כוש
שלידבן לא יזה לא על כדוש ולא על הפיקה עור של עריסה שהוא מחובר לפיקות חיבוט
בכלי מתכות פ' יא' בכלים פיקא של מתכת ר' עקיבא מטמא בבכורות בפ' הלוחח בהמה
בגמ' ר' לעזר תנן התם בהטמאה פ' באהלות את לנפלים פתיחת קבר עד שיעגילו רא
כפיקה מאי כפיקה אמר רב הונא כפיקה של צמר אמר ר' יוחנן ג' פיקות שמעתי אחת שנת
כי אתא רבון פירשה שלאשה כשלשתי שלבהמה כשלערב גוש הבא מבית הפרס ומת
העמים שיעורו כפיקה גזולה של שקאין שהוא כחותם המדעופין וישנו בצד העליון
שלמגופת החבית הלחמיות פיה פיקה הוא כדור כאשר פיר' בע' פ' כוש ואותו שעשאי לט
השתקטן ופיקה של שקאין גזולה מכולן שחופי השק עבין וצריכין יותר כוש וארץ
העמים בבית הפרס ואמ' וכיון שיעורו כפיקה גזולה חישתן שמא יש באותו עפר עני
כשעורח פיה הלחמיות שעושין במקום הנקרא בית לחם ואותו שיעור בצד העליון של
החבית הקצר שלמעלה פקדון בבר' רב בר' ויגש לאו שמיה פקדון לא פוקדון
פקד' בר' עדייות ובר' טיה הלל אומ' מפקידה לפקידה פיה פקידה כל דבר שנג
בו מן הפעם הראשונה טמא אפי' מימים הרבה בפ' בעריות ופ' בנצעים שער נק
עקביה ב' מהלכאל מטמא איזהו שער פקודה מי שהיתה לו בשרת ובה שער לבן והלכה
הבשרת והניח שער לבן במקומו וחזרה וכו' מאמת' וצמח' ניתנת באדם משעת פקיד
פ' שנפקדה מבעלה שאין הולך נוצר אלא לסוף ואתך שמרה רוחו והר
זו הגשמה ומשעת פקודה רוח את הגוף עיין פ' פקח בפסח בה
חוצ' מן המפקח בגל' בק' ראשה שנה שופר שער פקחין עליו את הגל' בנ
המיטלטלין פ' יו' באהלות המפקח בגל' אינו אוסר' ופ' ר' אלעזר אם לא מנ
לפיקוח נפש שדוחה שבת בתוס' שבת בפ' אין עוקרין פ' יא' מנין לפיקוח נפש שדוחה
השבת וכו' בהל' א' וסתבות מפקחין פקוח נפש בשבת בפ' סווד בגמ' הבא במחלת
לא נצרכה אלא לפקח עליו את הגל' בגמ' עת להשליך אב תרג' עיין בחיר' לפקחא וגיר' אב
פקח' בפ' המפקד בגמ' אם היה שמן לוקח מקבל עליו לוג ומחצה שמרים בלא פק
פ' שמן עכור שהוא למעלה מן השמרים אך שמריה תרג' ברם וירייהא ופקטייהא
פקד' בפ' בעשרות הצדקים משפקל ואם אינו מפקיל משיעמי' ערימה בפ' ג
בעוקצין חתיל לפרק באגוזים ולפקל בצדלים אינו חיבור פיה משיקל מסיר הקלפין
ופקל וקלף א' הוא ויש מפרשין מפקיעין עליון שכליון ביחד ק' או ר' ראשים והראשים תלו
למטה ותולת אותן ליבש פקד' בפ' כל הדין בגמ' בית שמאי מאן באעי פקולין ונהמא
פקולין פשתן נקי כל ממי שרצה לקנות פקולין לצורך בדיקת תשמיש נהמא הינו
בשג' יסת' ט' אם הלחם אשר הוא אוכל פקד' בבר' רב פ' גט למת מקרא שמו גי
הנשה שעה את מקומו ר' הונא אמ' היא פקולתא וגי' א' שריא ויש קדושים פתגו ב' אי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל שהן בבר רב פה כתבת הנסח זה פרוז וזה ירו פרוז מצוייר פרגיות ודור מסקני
עין בורמסקן בפ אילו מציאות בגמר יהודה ר אמי אשכח פרגיות שחוטות בין טיבירי
לציפורי ובר רב פ' יח אעשה לו עזר כנגדו וביקר רב אשרי אהל וגליה אשכח פרגין פ' יח
קטנים ובלשן ישמעל קורין להן פרוז ויש אומ ציפורים קטנים פרגיות בבר רב
כז אט בן כל יסמן אותן פרגיות שעשתה אמר לישמעל סבא רבתיא דותא פ' יח
כעס פרגיתא חמרא ופרוגיתא ומיא ורמקית פ' יח יין שלמקום ששמו פרוז
ומים שלמקום ששמו ורמקית טובים הן וערבין ומשך לב שותה אותן בהן ואינו רוצה
להניחן ומתאחר שם ואותן מקומות אין בהן ציטורה והמתאחר שם זמן הרבה שוכח
תלמודו ועיין בע' דמסית פרגין בשביעית בפ' הפרגין והשומע שומין פ' מקו בלשן
כען ובלשן ערבי כשבאש והא ענין רמון אבל לא עגול כמוהו ומלא זרע כחרי לזבש
קורא קישקיש וכשינקביצא קולמן הנקב והוא מתוק ועושין ממנו שמן כמו משומשום
פרגל בפ' בבלים שירי יד הפרגל טפח פ' יח עדים צידאן אחרי מוצקין ומשון
זה בצד זה והצד השני שלהן ברזל בראשן כשנצטצות זנפתחין כמו הכיס לעשות בהן
צורות העגולות ובלעז שמו קיסטרו פרגל בויק רב הוציא את המקלל פ' סביב
מהלך לוקה בפרגל על שעשית רצון אבי שבשמים ה"ד ואולי מה המכות האלה בין
ידידות פ' בלע בודיילן פרגמטיא בסגמ ופ' אין עומדין בסגמ ופ' המוכר
את הספינה ת' מתריעין על פרגמטיא ואפי' בשבת פ' אס הוולו הסחורות מבקשן
עליהן רחמים ואפי' בשבת בפ' המקדש בגמ' המקדש מעות לעולם שליש אדם מעות
שליש בקרקע שליש בפרגמטיא שליש תחת ידו עובר לסחר ת' יד פרגמטיא סא
פרגמטיא פרג בתוספת שביעית בפ' פסחא פ' המצות לעשות פ' יח
בפ' א במעשרות הפרה והצימוקין פ' ענינים פ' יח ענינים פ' יח ענינים
אותן ויש מפרש פרגמים שלרימון כנגדין אותן פ' יח ענינים פ' יח ענינים
פ' ששיבדו והפרידו והוציא הגרעין שלו בפ' בלע פ' יח ענינים פ' יח ענינים
השרץ על גבי זיתים פ' יח ענינים פ' יח ענינים פ' יח ענינים פ' יח ענינים
פרג ולא מן הרגל שלא תהא פרגית עיין בע' איסטקיאנית חמיתא וסודרת תח
פרייתא אשת כסילות חמיה ת' איתתא סבלתא ופרייתא פרג בלע קניס פ' יח
ה' פרייתא בסגמ ופ' השוכר את הפועלים פרייתא אחת יש לי ביעיכם ב' קפרא והקדש
הכהן אפי' פרייתא אחת ובפר' נפש כי תקריב אבל מתנדבין שלמים ועוף ואפי' פרייתא
אחת בפ' שור שנגח ו' וה' שורים בגמ' שור שליש ראל שתי פרייתא טונות יש ל' לזית
מהן רות המאביד ונעמה העמונית פרג בפ' המקלות בגמ' שיליא אי אפשר
שלא יתנו שני פריי עפר פ' ב קרטין שלעפר שמונחין על קרט אחי שלחוב
פרייתא ברפוס דמי שאחזו והמשהו פרייתא פ' פרושת פירא פרגבוס
בפר' רב פולדקאח ושמו לבן ר' יוחא אומ פרג כסוס פ' לבן ביותר שהיה משונה
כמו שאמרנו בלוקין פרגישי בגמ' ומהלך קרחא בפ' פ' פרייתא ציהו
בס' המעניג בגמ' את החי החי פרייתא דיתח מלכא עליה ור' ה' פ' פרייתא

ז קני מעורה כפירותי פרח פרחין למה הן וימין לפיכך העמודין בכלי מתכות פ"א בעלם
קני מעורה טהורה פרח וזבקים טהורין פ"א וזבקים של מעורה שיהיה בו הער שמו פרח
והאמצעיה עומדי שבו קנה ואותן ג' זבקים שהמעורה נעדרת עליהן שמו זבקים ומעין
שכן יתגא מעורה ברש הרב גבוהה וטפחים ופרח גבוהה וטפחים וטפחים וטפחים
מעורה שהיתה במקדש לא היתה כזה הענין שהיא חזק וקנים והנרות קבועין על גבה
כמפורש בפ' במה נעליהן והא הכא וקביעי לאסגיא וכלא לכונייהו בקינסא ואחלהו
פרחיה חזק בקנים ובמעורה פרח כללא פרוחי במדפיד בעל כל פא בג' גזיל שבו תגן
על כל הקשרים של ראש ומשום הכי אינה יוצאה מבית שהיא למעלה ויכלם של פא ומחויא
ואתא לאיתייי פרח בפא בזריות ופירחי כחוסה איש כסותו כן ארחי ופרחי פ"א
פיר בע ארחי פרח בפא שפלו בגל נשים קטן פורח מזמני עליו מיד רב חגל
זל זה שנראה עליו צמח שיער נקרא פורח וזה שאמר רב נחמן שהוא נבס בפלל שעת
יג' ולא הביא ב' שיערות ידועות שהוא בקטן אעפ שהיא גדול אם יודע למי מברכין והוא
ב' ג' שנה מזמני עליו פחות מזה לא וזה דעבדו לאבי דנפק לברא ואחוי כללי שמיא
לא ויורא לאומות עליה אלכא שפוחהו שיש לו בינה והוא קטן וג' שאכלו ירח ו' ג'
יחיו לחו רובא למי דמיפרי מעטרין כפרך ללחינו ובלבד שיברך מי שאכל ג' ג'
ר' האוי זל פיר הא ואמריו זלית הלכתא בכל הני שמעתיא לא ביחא ואמר רב נחמן
קטן הייזע למי מברכין מזמני עליו ועל הא סמכים וכיון ואמר קטן אפ' ב' ט' ובת' סבדיקין
יה וחזינו ליה יודע למי מברכין פרח בפ' אעפ' בגל ואילו מלאכת הרופה שילבין בתו
אכילנה פרחים ושקנה חלב סמוך לפירקה פיר אפרוחים כגון תורים ובמ' יונה פרח
ב' הסניח בגל פ"א אלכא במפריח אבל בצמצום פטור פיר מיתר
פרח ברחא אלכא כל שכן ופרח ליביה אנא לוקרא וליביא
פ"א וריבוי פרחא בפ' כ"ט מברכין בגל חזן
ב' פ"א פיר הוא עלך ובלעז קפרס פרחא
ויתר הילק תרג מותר פ"א בפ' בימאה שני ג' ג' פ"א כן בפ' איזהו פ"א
הנושר בשעת הבצירה בפ' במעשר פ"א ואכל ופ"א מגדל בא שכל ופ"א ברמון
פיר אוכל פ"א וימונים אחת אחת פ"א נסוף להוציא וערק ב' ט' ר"ס פיר שער
בגל ד' יש בכור פונדיון והמה טיבו קולבון לפרוטרט פ"א וכלל בגל אפ' מין
אסורין בצירי פ"א בגל וקידושין פ"א שומר א"מ באיסר האיסור
בפ' ב' במעשר שני הפורט סלע למעשר שני פיר המוכר סלע ולוקח בו מעות של
חושט שהן פרוטות בפ' ג' פ"א כפ"א ב' ד' ופ"א וי"א לא עבד איש
בפרק השותפין בגל כמה יהא פורטין לאחדים ואין פורטין לבעמין ואם יש בביס
לפירקה פרוטות של חשת ומתירא ש"א ומחללין לאחרים בפ' חשי' בר גמלי
אין בין המורה וקאמהני ליה פרוטה ור' יוסף פיר פרוטה ור' יוסף פ"א כפ"א כנס
בגל הוציא לפרטין שומר אפ"א רבה אמר חנם ואמר בגל קא מטיא לירי
הב' יוסף אמר שבר פ"א ובעל פירקה שפ"א רח"ה ליה שומר שבר בפ' ו

עריהם תרג ירו פרודי קריהון ירעשו מגרשות תרג יועון פרודיא בבר רב פ פט עולין ור
איקובין שלו יורדין ורואין אותו ישן יורדין בפרוד ומצאין אותו יושב ודין פרודים ציל
ואתם האבקים והזהב הזה פרודים פרודתא דלול שפט בפ לול שפט פרודתא דמשמח
בע משמח בפ גיד הנשה בגל שולח ארם התם פרודתא דגרים הוא ודאיסורא שביה ט
פרז בפ א בניה בגל וחכמ אומ לא כחבר זה הלל שהפריז על מידותיו פי שעשה הרח
גדולה והרחיב את הדבר כמו פרודת תשביריו שלם פרוד אנדרדפתא פי בע אנדרדפתא
פרזבט צילמ בר וארא ואחר באו משה ואהרן יום פרזבטיא שלפרעה היהודיו של
המלכים באין ומעטרין אחיו ובר אלה האבדים על שות עומדין בפתח פלטי שלפרעה וא
יבאו פרודבטיין שלמלך יהי משיחין עמו בלשונן פרודביל בפ שביצית פרודביר אין
משמח זה א מן האבדים שהתקין הלל וכו זהו גופו שלפרודביל מזכר אני לכם איש פל ופל
הדיינין שבמקום פל שכלחוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארעה והדיינין חותמין מלמטה יא
הנביא ומפורש בפ השולח גט בגל הלל התקין פרודביל ובר פי בע איסטוטיג ובע בטי
פי פרוד הוא פרוד תקנת הדבר פי בענין פורטא דמילתא כלום תקנה למלוה שלא
יאבד ממנו ותקנה לעני שימצא מי שילוינו פרודבין בבר רב בסמ וישלח יעקב
לקח מאילו ומאילו ושלח פרודבין לפגז ההי וישלח יעקב מלאכים פרודיאנות
שהוציב ירבעם וכו בגמ דפ אילו מגלחין שביטל פרודיאנות שהוציב אביו וכו בפ בפ
כתביה בהושע בן אלה ויבש הרע בעיני יי רק לא כמלאכי ישראל וכת עליו עלה שלמנאצו
אמ ליה אותן פרודיאנות שהוציב ירבעם וכו עי ילכו בשבי פי פרודיאנות שהוציב ירבעם
וכו עי ילכו בשבי פי פרודיאנות שהוציב ירבעם פרודיאנות שהוציב ירבעם פרודיאנות
והעליה פי עליה מקום השתנות מירגלים נמצא בפ פרודיאנות שהוציב ירבעם פרודיאנות
עצמן בפרודיאנות כדי שתיכנס לטרקלין פי פרודיאנות שהוציב ירבעם פרודיאנות
המלך קודם שיתכנס לפני המלך ושלמנאשה במקום שהוציב ירבעם פרודיאנות שהוציב ירבעם
פרודביל איב דאמ פרודביל פרודיאנות שהוציב ירבעם פרודיאנות שהוציב ירבעם
איכאמ פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות
פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות פרודיאנות
ועמיו על רגליו ופרעו את ראשיתן וקראו אותה באימה ברתת ובזיע כך אמר
הקבו לישורל קרית שמע פרודיאנות שלי הוא ובפסו דבחוראש השלישי לא יהו יא
תורה בשעך כפרודיאנות יסנה פי אגדת פרודים ברפוא דמי שאחזו בצפרא
כפרודמיה לפרא פיריה פרודמא בפ א בקובה בגמיהלית ובר גמ דפר הנהג
רמא תפלתא בפרודמא דאינשי ביתיה פי תלה ציצית בטלית שלא שתו בל גמ דפר
כל הפלם אמ רב שידי פרודמאות אסור ^{שמה} פי שירי פליאות ירוש בצמה אש
המחצלות פרודמאות פרודמא בקהא דל ערב פסחא ומה פרודמא בעא מי
דת פי שבי שלמנאסר וסמ בפ האיש מקדש בגמ מעשה בה נשיה החזא גברא
דעקל פחזמא דשישיא וכו פי כל מלא שפר פרזק בפחזמא כל שהכסח
שמו דקא בעו למינבית ובי פרזק דפילא פי גוי אנס פרזק דקאמקדבה צ

[illegible]

מחוסרי כפרה בגא אילן מביאין מיכ/ אתה למה שעשיית האיהם פרוטה פרט בג
בכלאים ר' יוסי מטמא מתבישם כמציא פרוטות פיר טיפה אחר טיפה פרט
ברגמ ופיהזה בילמא איהם פרוטות שנינו פיר בגון אסימון שאין בו מטבע שקונו
כדתנן מעות הדעות קוונות מעהיפות פרט בגוה דפ הניזקין ובגמ חלק לענין
בבדראין שראשידיטא בביתה ואיגיר פיר שטר צואה פרט בגמ דפ בבא קמ
רב כהנא פרישן שפוחתיה פיר נראין שפוחתיו משחקין בכל שעה במגיל איהם ששנו לארץ
תבין אקא פרטין בבבוכאצור פיר משחקין פרט בילמא ויהי בדי ובפוחתיה ביזם כלות
ואי אלא צפוחטא דרחמנא דחריצתיה מיתחזיא מלגין פיר בקלפה של ימון אותה
שבפנים שהגרדיין נראין מתובן פרט בויקר רב באמר ולקחתם לכם רחוק וקול
יצאו פרטוטי מדינה לקראתו וקלסוהו פיר שלטוני מדינה בלעז פוחטי ובפכ
ולקחתם לכם כת פטרמול מאנה פרט בבר רב הלכא אם ויטיב שאת אזל
יתב קמי פרטוירא ועבד גרמיה מתגמנם ומרי פרטוירא מתגמנם פיר שועה
ובלעז פורטור: פרט בפח בלאום הפרוטות אסוחות פיר הן פרויות ובפסון
יון מוזמני פרטגם בויקר רב בריה איתא שנים ה/ה פרטגמא של צדיקים לעתיד
לבוא וסימניך ואפיל פרטגמא אכיל משתיתא פרייפריין בפחשוכר את האוהין
פרייפריין וחלילין לכלה או למת פיר עניין אפריון פרך איגוזי פרך ורימוני בדין
פיר בעבדין פא שאר האגוזין חשובין ורכין שנפרטין בדי בלו בבכורות יבישה שתה
נפרכת בפיהזה בגמ מפרין והבא פריכא בר גמ דפ מציאת האשה בדתבא פריכא
יבשה כעין תרג' ירוש פריק הוה בקיסא פרך בפמה בחמה בגמ חמורי ירעא
סכין ומפרין לאום פיר מגרדיין פרך בבר חסדא ונהא אנחנו מאנמ
אלמים פיר ענין קשירה פרכל בפא בסום פרייפריין בפחשוכר את האוהין
ד ישמעל ובדגמ דפ במה מדליקין ובדגמ דפ חסדא פרייפריין בפחשוכר את האוהין
ידה פרכל טפח מיכאן וטפח מיכן פיר אשמלות שלטא פרייפריין בפחשוכר את האוהין
פריכילי פריכטא בבר רב פסא אמר אבהו כהן פרייפריין בפחשוכר את האוהין
ואחר כך מוזיק את בן מלך כול עמי עמו פיר בלן פרייפריין בפחשוכר את האוהין
לא במקטרו בלשון יין ויש אומר הנבגס בראש המלכה פרייפריין בפחשוכר את האוהין
ולירקות מתוך שעשויין פרייפריין פרייפריין כול פיר משארי משארי ומשארה זו מתמלאה והבי
שליש ועדיין זו לא מתמלאה הכל לפי שומן המקום כיון שהשרשת כאחת אמור רבין
חידן במכשר בשלש שרשתות ואם בשנה שנייה שגיה ואם ג' לפי שומן השרשה כמין
קליטם באילן פא פרייפריין פרייפריין בטבעת פיר בכלום היתבין טמאין הפרייפריין טמא
פיר חתני בגד שמקטרו בנה את הקרידה ויש אומר האבנים שהקדירה יושבת עליה
יש אומר הקבוצים בקידום כדתיבא אילן פרייפריין הקבוצים בקידום אילן פרייפריין
פרייפריין בבדיקא דר לעזר פלמא תלה בחוקת בנו פרייפריין שחורות פיר
יריעות שהחית כאגלי קדר פרייפריין לא סמל ולא סרק ולא פרייפריין עיין בעכח
בס פסחא אין מפרשין לא את האדם גם פרייפריין דאום פרייפריין עז צביה

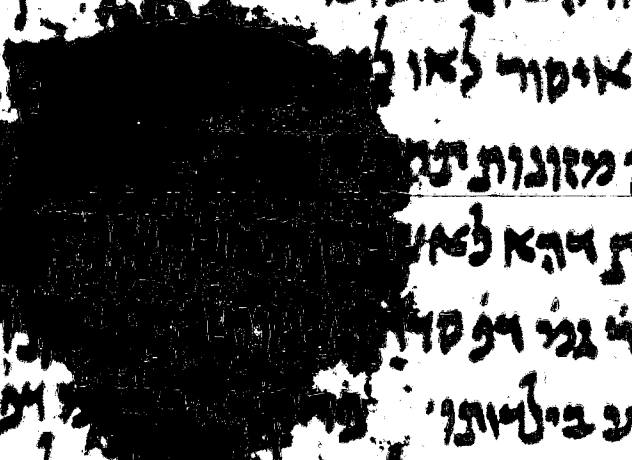
בלא טעיהם כלם שמלכתי בם. פרס. באילו טריפות בגל הגלוי. עוד פרס. ^{בפרס}
דקה כן פיר אינו חשוב עוד אלא כבשר. פרסתן כרסתן פיר בע פרס. בפרסות המוקשה
בגל ר שמעון הפרס על גבי קרקע איכא ביניהן פיר שהילך הילוך בפרסותיו על הארץ.
במעין פה במקוה ובפרסת חמור המעורבת בבקעה פיר אם הלך החמור בטיט ועשאר
מקומו חפירה ונתמלא המים והיתה הבקעה מליאה מים מעורב עם מקומו גל החמור
ובכלל סאה טובל באותה חפירה בבר רב פיר ויבן ובפ מן ושרי ויילמד ויתעא ולא מה
הרגל שלא תהא פרסת סא נפחת. פרס. בייקלא פרס בבר פיר בע ארס מאי
לאן בפרסייתא דלא חזין אגב אומיהן לא בארמייתא פיר פרסייתא גדולים שאין ראויין
לאכילה עיין בע ארס. אופי פרסייתא עיין בע אפר. בפרס בשיעור פרסאות שלהן למצוא
שביעית שהן עושות לב שנים. פרס. בראבות על מצת לקבל פרס. בראבות מצת ידיו ^{פיר דם תמדי ויהא שם עושות לב שנים}
בגל העובר לפני התיבה וטעה דומה לעבד שמבקש פרס. בלא יחפור בגל מרחיקין את
העבדות ואיל כעבד שנטל פרס מרבו וחזר לאחורין פיר מצנה ותהי מואב כושאי מצנה
תרגטלי פרס. פרס. בפחולין בגל המחיר רבא שיכון עד ומצית בפחולין וצב למאי
פרהודין פורסי עיין בפרהודין. פרס. בספ מפנין פורסא דמא כן פיר גבול האם ותקנה
לבחור כל ליום הגיע לג שנה ימעט לב חרשים לב חרשים פעם אחת עורבין הפרקים
בא בימים יחזור ימעט מן חרשים לב חרשים או משנה לשנה זה פיר דבי חננל אל בקבלה
פרס. ברגל דפ ביה עיר הא פריסא תשמעית שמישהוא פיר וילון שפורסין לפני
התיבה הוא תשמעית לתיבה ותיבה תשמעית לספר תורה. פא מטפחת שמכסין בספר תורה
הוא תשמעית לאותו המלכות שמגלגלן בו ספר תורה. ברגל דפ אבסוסה חזין לפרסי
ונוצא פיר כמנסה. פה הקורא את המגלה עמא. אין פורסין על שמע וכן עד
כל שלא ראה מזה. על שמע מיהא שמעין לא יפרס על שמע לא יברך
ברכת יוצר אור. פיר ארי הוא יפרס נכסתא ועיקר הדבר על כל אין
פורסין על שמע פחות. פירינה כהא איתני פורסין על שמע פחות מן התחילו
די והלכו להן מקצתן גומה. פירינה שניין במשנתו כיוצא בהן ועל כולן הוא אומל ועוזבי
יו יכנו פרוסדור. סא פרוסדור ואולם המשפט תרג פרוסדא לבית דינא
פרסטיגמא. בבר רב פיר ויין רב שור או בשב בסמך בל מה יתרון
ובזאת סו פיר וזכור. פרוסטיגמא הינו פרוסטיגמא בזה הפרק במקומו.
פרסטקלון. סא פרסטקלון. פרסון. בלש מסר לפרסון פיר בע בלש
פרספיה. בילא בואתם הדבקים וקלע כרובים פרוספיה פיר פריצון שלכרובים
פרספא. בבר רב פסן אירועי יאבינו יעקב כתרין עמדין דפרוספא ואת
אמרת הלבישה עלי ידיו. פרסן. ברגל דשיטחוקן אמרי לה רבא פריסין ותפסה
פיר מצודה. פורסיטתא. בפ כל הגט בגל דברים אמרי אלעה פיר היין המזון
פרסתן. ברא במגילה בגל קראו ויילל פרוסותן. שדח בגל דהשופרות
הפועלן פרוסותן וכלפין בגל דהגיה דהעין. פרוסותן דהא פיר פתג
פרוסיותהא. תרגום חממת שרית תענה. פיר. והפריעות עיין בע סף

פרנין מתן פרא פרנין תרג ירו פרן וכתו מהר ומהרנה כמחר הבתולות בפסוק וקח לי משם
הביאו מפרא פרנין שלי פרן בברית פרא ויבחר לו לזמבאיש ויבחר פרא לאימיה
פיר ענין זנות כמאמר יב פליאה תרג שקילם פליאה פורני פורן בפרד רב פסח ויבחר
את הבקה אמר איבן דיווין ושימיון היו ולא היו מפרנין אלא בפה וכן בפסח פי מפרנין
בפה לאבנב פרניסין בפסח שהוציאו מנשה שבא מפרניסין היה שם מקום
פרנס בסאס דחגיגה ועל פירוש המתנאה על הצבור בחנם בפסח חתנין לבתולה
יב חושי משתבעה הבעל לפירוש את עצמה בפסח נערה שנתפתה בגמ' זה מרדכי לפירוש
שמן באמיה שער נכסים שמפרנסת עצמה בהן ומולך לבגד כס פאה פרנסת
לינה פיר כר ונסת פרנסת אבד גמ' דפ במה טומטן ניר חתיה שלבגד וצורה לכסות
בה יין או מים שבכל צד אליעזר אולתולן בגמ' מסננין האי פרנסת אפלטא וברבא
שאריו פרנסתא הרכה בך והענוגה תרג ירו ומחטייה בכון ודמפרנסתא ביער
ירו וזנקר את קרבן יו והיו חמיין תמן בנתהון דמלכיא מדיצאיתא ודמפרנסתא
פרס בסאס רבקה אול פרס פי חצי מנה בפסח בראי וכן העני שנתכוון פרנסת
פס פרס בפסח בגמ' שחטה בהמה גרמינה מיהא דתנן בפסח בשבול יום אוכל
שנפדס וכן פיר שחטא ול ומעורה במקצת בפסח בשקלים בג' פרקים תורמין את הלשכה
בפרס הפסח וכן בפסח דבכורות ג' גרנות למעשר בהמה בפרס הפסח וכן ירוש' בשקלים
בג' פרקים בשנה כולתה דתנן פרס פלגא ותניא בתוספ' בכורות ובפסח ביתוס שקלים ר'
יוסי בר יהודה אומאין פחות מטון יום קודם לרגל ואמר בגמ' כמה פרס ר' יוסי ביר יהודה
אומאין פחות מטון יום מאי משמעא אמר אבהו פרוסא פלגא פלגא דמאי פלגא דהילכות
הפסח כדתנא שואלין בהל' הפסח קודם לפסח ליום פסח דהשחט בהמה חיה
הנח לנזיר הדימא דליכא כזית בכדי אכילת פרס פסח פסח שיש בן שמן של
תרומה כי התרומה שנתערבה בחולין נקראת דמע' וכן בשם ר' יוחנן הראשון
שבחולין טמא ומטמא השני פסול ולא מטמא והשני פסול כדורש בענין המדמא
ומקשי אי אמרת שלישי שלחולין שעשו על טהרת תרומה לוי גופיה מלאכל בתרומה
היכי פייכל ליה מידי דפסלי גופיה מלאכל בתרומה הלא נזיר מדמע יש לו שמן של תרומה
ופרקו נזיר המדמע אין כזית שמן של תרומה במקפה שלחולין בכדי אכילת פרס לא משכחת
וזה מפורש בגמ' דפ אילו עוברין בפסח דתנן מקפה שלחולין וחשום והשומן של תרומה וגם
טבול יום במקצת לא פסל אלא מקום מגעו מאי טעמא דאיכא כזית מן השום והשמן
בכדי אכילת פרס וכן אי הכי אמאי פליגי רבנן עלך לעזר בכותח הבבלי הנח לכיתח
הבבלי בכדי אכילת פרס לא משכחת ליה פיר לא יתכן לאדם האוכל בפסח כותח כגון
שטובל פת בכותח וקא שטיר ליה מיעטור ואוכל כזית מקומניתא דאומא שהוא חמץ
בשיעור אכילת ביצים שהוא שיעור פרס לפסול את הגויה בכחצי פרס פיר בעגויה
בפסח בעגויה ובפסח ראשית הגז ה' רחלות גוזזות מנה ופרס חייבות בראשית הגז פיר קץ
דינרין שהן קץ זווין בסגמ' דפ ראוהו בית דין לא יפרס אדם פרוסה לאורחין כול פיר לא
יברך להן ברית פרוסא להוציאן ידיהבתן בלא טעימת כלום אבל לבנין יכול לעשות להן

ביתא למלך שהיה לו פורענות גילה באלה המעשים ובעלם לך ביתא אדית שגבר
ורפיון בביתו שהיה מלך בכל לובט ושלט בידיו פריץ בגל דפא בשבת בראדא
מה פריצה טהרה בשר לפר גולה כמו פריץ האיש פריץ בר גל דפא היה קורא אין
רין שלא תהא סיעצין בסיבתו של שאול שיצא ממנו דואג פיר שפריץ גנוב הפחנים ואין
צאת שלא תהא סיעצין פסיעתן של אדני שיצא ממנו אחת לכל פיר שהיה יועץ וביועץ רע
ת ביה יצאה שם ממך יצא חושב על יד רעה ואין צוחה זה גיחזי שהיה מצורע וצווח
טמא טמא יקרא בל חושן בגל שלוח מצוה פריצה קוראה לגנב פיר פשהגנב וראה פריץ
לחשב מיכן אני יכול לגנוב הכא נמי אינני סוכה אמרי גנבי כדעא מיל למיכל ולא מצי
אזיל מצינו למיגנב פריץ פריצותים וענבים כפר פיר בעל מלא פריצין
בר גל דפא במה מלכותין ומלך ציונהי גבדין משחא פיר גרענין וכל מזרע הארץ
דזרע תפירות נקרות פריצא בר תעניות אפי' לפרציהא ויתות קאלא מצני פירן הפרישתת האבן
פרי שתחת האבן שואב שואב וכיון שצומח צומח בבית אחת בר גל דפא השוכר את
פועלין ונימליה פריצא ודומא סומא פריצותן בבר רב פלא אמרן ילך וביא
פריצותין פריצם בל המוכר פירות בגל מרתף שליון מורה רב יהודה בפרצומא
אזבן אקדיתא פיר זין דקדתי הכא הוא יין שהקריס בפרצומא הוא שהוא כגון חוגמין
דף אדמית בפורצנין שאינו נמכר אלא בחנויות בני קרנות שהן יושבי כפרים כדאמ
ל דוכתא וישבי קרנות פריצין בל כיצד מברכין בגל דממך שגלהתהא בישושמי
אדפורצני וכן בר גל דפא ואילו עוצרין בפסח הא ברהחקנא הא בפורצני פיר נותנין
ים על החרצנים בג' ימים ואחר כך סומטין אותן והיוצא מהן נקרא מדרומא בל
מדינ' אפורין בנזק ופנימי עינבול אל רב יוסף כמאן מתרגמינן
לפורצנין ועל פניו
דמתג ופורצני חזק פריצא פריצותן וזהו חיצון שמעצרין אותו כד יוס
דאמ פריצין פיר פריצין בל דפא יום טוב של ראש השנה בראשון מהו אול לין
דארץ ומלאה על שום שהיה ביום הראשון נבראו והקנה שנה הארץ ונתן
בני אדם והוא שליט בעולם שנתכלתש בה בשני אומ' בעיר אלהינו הר קדשו על שם
חילק מעשיו ויהי מבדיל בין מים למים כך חילק העולם ובחר בירוש' ונקרית עיר אלהינו
שליש אומ' אלהים נקב בעיר אלג' על שם שגילה הארץ בחמתו שג' וקראה היבשה
כינה לעיר משפטן שג' אלא ברית יומת תליהג רביעי חמישי וששי פשוטין הן הללו
אנן על שם מעשן שלקדש ואחר כך תחית המעשים אמר ר' נחמיה מה ראו חכמ' לחלק
יחד פריקים הללו כלם ששה ימים על שם בלעשיו ויום ז' ליום שכולו שבת אלא גם זה יום
בלעשום מעשיו הוכנה השיה וכך פיר' מאמר שיד ליום השבת על שם ששבת כד ויבדך
אלהים את יום השביעי בר גל דפא כל סבסד קידוש ימים ורגלים במקדש עז' לפרק לחולין
בר' לפרק לתרומה ובר' לפרק ביה מקדש ארבעותיו זולת הכהן שליח והפרק הכהן שליח
הא צבאות מקנה חזרה ובהוברין בגל פיר והוא מקדש ארץ כדעתן כיצד צוה אבר
יצא מקדשו וס' וקראו שם לפרק וחקתן מקום בפרק שליח הוא עז' מקום

פירן הפרישתת האבן
צומח ופן תלמא חכמ
יומא לפר

[illegible]

המרק כותנן בערבין ב' האומר משקלי עלי יהוה אולי ממלא חבת כיים נמכניסה ער
מרפיקן ושוקל בשר חמור וגידים ועצמות ונותן לתומם עד שיתגל לא זהו כלל היו מן האצבעות
עד המרק היא נקרי' י' ב' בידיים זה ידים מתטמאות ומטהרות עד הפרק מן מקום שתתפרק
הזרוע מן היד ב' הזרוע איזהו הזרוע מן הפרק שלא רמזה עד כן שלי' פיר' ממקום שמתפרק
הטבחים הרגל עד הקרן הנקרי' בלעז איספלא' בהמה בחיה איפרוקי מפרקא' ב' ג' חשה
בגל וזוהג בשליל פיר' שאנו רואין הידיבות מחוברות והחלב בתוכם אחר שחיתתה במה נחברין
הידיבות אבל בחיה פתוחות היו והחלב הזה מגולה היה זהו תרבא ואקלי' בוסתא' אבל מוסרין
לו ראשי פרקין בגל ד' אין דורשין פיר' פותחין לו ראשי ימים שהגיעו לפרקין ולא הגיעו כבר
פיר' בער טפל' פרק אמוראא' בע' אמר' הא במותיב פירוקי והא במיקרי' שמע' ב' בכל מערבין
בגל מתנה' פיר' שיושב וקובע פרק ומלמד תורה בו שנינו בא חכם למזרח עירובי' למזרח שרופה
ללמד ממנו' במיקרי' שמע' שאין ממנו הנאה שיש אצלם לשם ממנו' לכן בורח ממנו' ירוש' מאן
דמר' למזרח הרבה שמקרי' כמותו שמע' לא שהוא מבקש מה' ממנו' שיתנו לו ממנו' ורגיל
לבוא אצלם לשם ממנו' לכן בורח ממנו' ירוש' מאן דמר' למזרח מאי' חכמיא' מאן דמר' למזרח
ברגיל' מזבלי' ומפרקין פיר' בע' זבל' פ'א' משברין התלמין התחיל לפרק האוכל התחילו לפרק
באיגודין' ב' בעוקצין פיר' לפרק כמו לפרש האגודין' יש לה' בקליפות זו על גבי זו וכשעושים
אותן חמרים מקריקין מה' קליפה החיצונה' בס' שבת בגל' ושון שבוחשין מהו לפרק אמר' ל
מותר פיר' ליקח מלפני בהמה זו וליתן לפני בהמה אחרת' פ'א' לפרוק טעונה בשבת כגון מפרק
עולשמים' פ'א' לפרק להחיר פקיעין' חולב חייב משום מפרק' בס' ג' ד' המצניע אבא שאול
אמר' נותני' היינו שיועקין מבהמה טהורה ביום טוב וכו' עד פ'א' מפרק כל אחר י' הוא שבת
דאיסור' סקילה גזרורבנן' יום טוב דאיסור' לאו' ל' ב' נערה שנתנתה
חייב במזונותיה ובפירקונה גל' תיקנו מזונות יתת
תדיר' ופירקונה תחת פירות קרקעות דהא לא
דהא והא שביח פגם א' פרק' ב' ג' ד' פ'א' פירקון נאה מאי פירקון
נאה אמ' אבי' שלא יצא עליו שם רע ביליתו' פ'א' ד' היה קורא ובר' ג' ד'
כל היד פרקין לא יקרא קרית שמע' פיר' הישן על שדרו ופ'א' ד' למעלה וכן פיר' ד' האין ג'און
ז' ויש מפרש' הישן על פיו ואתי' לאיחמומי' ובגידה מפורש שגזירת חומס הוא דייקי'
אפויקיה' ד' משה בר' יעקב בר' אבהו מ' נרבוהה היה מפור' אפויקיה' ב' שתי הלחם
בגל השולחן למאן דאמ' מסגרתו למעלה הוה פרקוי' הוה מפרקא' פרקא'
בבר' רב' פ'א' יונת' בחגי' הסלע למה עקרת' אותכם בשביל הראי' את מרא' ד' עזרין
משו' ד' חננא' כ' שתהיינה מתפרקות על בעליהן בנויהות' פרקין והטופח עיני'
פול' פרקין אצל פורקדס ומילא חיקה פקריסין' ס'א' פקדס וספר' ס'א' במקומן
פרקטין' עשיתי לי בדיבות מים תרג' פרקטין' דמיא' פרקיד' ירוש' ב' היה
קורא פ'א' ב' ח' ל' צ' ויהי' ליה ח' פרקול' זה הוא סרגל שפיר' למעלה במקומו
פרקלי' ב' פ'א' ושובה ואחר כך הוא נותן לה פרקולה כול' פיר' פ'א' פרקלי'
באבות ב' ד' זמא' וב' במה מרגליקין' ובר' ג' ד' חיים למקדטא' ב'א' למי' עולה לפרק

כענין שילה ולא שילה הוא ואינו דבר כפי אלף כף הוא בדייה בפני עצמו ופירשא בעלמא
הוא וכן נמי יש פארים עור כשנולד ואחרי עוראיתא לא מן האם ולא מן הוולד וטמור הוא
משום טומאת מות במעילה בן ולי חטאת הדביל והפרש שפחיתא שפחיתא לא נאכל ולא
מועיל פירושא נמי לא מן חיותא ברהמיה בלא פירש שלא ידעו מקום בנסה ולמעול ביה אמרי
לא ידעו דמה דפירשא דפירשא בעלמא אתי לה לבהמה מחמת טומאתא דהא לא ידעו
מגופה אתי אחרינא כשתחזור ותאכל ולא כגופה דאמרי פירש שפחיתא בבהמה פיר
בע בלה פירש העיבור פיר בע עבר פירש הלכתי בבהמה ופירשא פירש
תקטול חרבא אם ישמר לנצח את תנקה על מחא לא פירש למחיתא בבהמה ופירש
שירה נצח פירש אך כל חרם אשר חיים תרגו לך כל אפרשן דא פירש גברג
כל חרם קודש קשים כל אפרשן קודש קשים פירש בן השוכר את האומצין
דנקיט פירשא משלם במלמד הבקר תרג פירש תורא איש את מחרשתו
פרת בן אביו מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
דבורסיק פרת בן אביו מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
לגוים נמי לא מידע בזה חיים בר גל דהמדבח הכי נעביד נקרינהו בפרתיהון הקריבהו
נא לפחתך בס גל דפ' מיתות לבתר הכי דם מיהוא פיר מן חיות לבתם דם ופרש
פרתיהוא בן אביו מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
אמר הרי שנה שתיכנס מטרונה לחופה סליק פ' יח פש בר גל דשבת עמור
לפוט פטור וכו' פיר כגון שגוע במשאן ומתכוין לעמוד להתרויח ולנוח כדו שיקור יגיע זה
חשוב כאילו הניח המשאן ופירשא לכתף שכוונתו לכתף המשוי שעל כתיפו פטור דכמהלך
דאמי ולא עקר ולא פירשא לאו בשעמור לכתף דאורחיה הוא לא בשעמור
לפוט פש בן אביו מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
הוא כלום מעמים תרג פירשא כלל הכל ויש אומ' ודא מחבטא ליהו וענין א' הן
פשג דיומא פשג בן אביו מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
ברכה וכן בעוקצין בס גל דאמי מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
מח גיסא שארי אדעתא דאיקלא כגון דשקל מהאי גיסא ומאי גיסא בן חזקת בגל דא
בחזקה אמ' שמול האי מאן דאמפשא דאיקלא אדעתא דאיקלא וכו' ולא קאני פיר שזימדר
מן הענבים בס יבמות נטלה ביחור שלתאינה ופשוטא סדיקו ופירש פשוט
בן בושין פסי' ד' דיומאין וד' פשוטין בס גל דאמי מא בגל ללשכת פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
טהורין כו משנה זו בכלים תחילת פ' ופ' טו ועל אילו המשניות קשיא ליה לר' נסים דל' הא
יתניא בסי' פרא בענין שריצים אין לי אלא כל חדש מעין לבבות כל נתר תל וכל חדש מעין
לבבות מהלים ודין הוא ומה כל עין שטימא פשוטא סדיקו ופירש פשוטא כל עין
שטימא וסדיק בהנך דחזו למחירות קאמ' כגון המטה והכסא והספסל והקדושה שהן
פשוטין ומקבלין טומאה והתם בבכורות כשהקשין ואין לו דרך בכלי שטף מאדיתא
בה קבולי כו מאתה דאמיא דשק בענין דמ' פלגיה רחובות עיר זמרת ומושון כלל זו פרת
מיוש דאמ' מקבלי טומאה מאדיתא והתם נמי כל במה אשה שנינו כסא סמכות שם

כתיבו לכותב וידעו הימנו וכן ולא לעם שמים אלא לרמות בני אדם ומשפט כי מיוזבא מר
שמתעטף בטלית משופע הוא כעין מפתח הטרף והפה למטה שראשו א שלמעלה קצר וראשו
א שלמטה רחב כך זה עושה הולך וטליתו משתע סביב קצר מלמעלה ורחב מלמטה מה
חובתי ואעשה שהוא עושה רעות ואין מה פשעי תיתי תבוא חובתי כלום מי הוא שמגיד
לי חובתי ואעשה כלום שאין אדם יכול להגיד עלי שום פשעי פרוש מאהבה מאהבת אדם
נעשה פרוש כלומר בשביל אהבת אדם או בשביל יראת שמים שגדול העושה מאהבת שמים
מיראת שמים ירוש בן הדואה ואהבת את יי ליהך וכת את יי אלהיך תירא עשה מאהבה
ועשה מיראה עשה מאהבה שאם באת לשנוא רע שאתה אוהב ואין האוהב שונא עשה
מיראה שאם באת לבעוט רע שאתה ירא ואין ירא בועט ופרושין הן פרוש מיוחד
טעין מצוותא אכתמיה כגון עצים לעשות סוכה וכיוצא בה פרוש ניקמי מקיף לי ואנא
עבדי מצוה פרוש קיזאי עבדי חזא חובה וחזא מצוה ומקיז חזא לחזא פרוש מה נבייתא
מה דאית לי אנא מנבה עבדי מצוה פרוש מה חובתי ואעשה הרי דא חובה עבדית דנענ
חזא מצוותה וכוותה פרוש דאיה באיוב פרוש אהבה כאברהם כדכת דרע אברהם
אוהבי אין לך חביב מכולן אלא פרוש מאהבה כאברהם בגמ דפא בשבת לא יאכל זב
פרוש לאו וברים טמאין אכיל בפס בפאילו וברים בגמ אימתי מביאין ואנן טעמ
ופרושין גיקום ופרוש כלום מדרש פרושין הן אלא טעמ דהאי קרא הכי וזבחת פסח
לזי וג' בס טוטה מתה טהרה ופרישות בפ אין דורשין בגדי עם הארץ מדרש לפרושין פיר
הן התברין האוכלין חוליהן בטהרה בס ידיים קובלין אנו עליהם פרושין פיר פרוש הוא שפורש
עצמו מכל טומאה ומכל מאכל טמא ועם הארץ אתה מזהיר אתה מזהיר ומעין שכן הוא וקא
אמר לבי לא יאכל הזב פרוש וכו' ומסקנא בגמ דהויא כילגון ובר
בימי טהרתו מט קבין ופרישות פיר בע קב בגמ דהויא טמא והן
טהורות פיר פירשה מן מדינות בפס בס פ האש פיר פירש מן הקצר
בפ היה קורא בגמ קרא בפרש שדי מלכים וג' פס פירשין אותן האותיות
ותיבות שיש בהן מלכות שמים והיו קרית שמע מלכות ויהיו גיהנם מלכי אומות העולם
תשלג בצונן בפא ביקי וישין בגמ עבדי כעני זה פרוש למיתה וזה פרוש לחיים פיר עבדי
גדול ומתיירא מר חטא דאי מאית גר קנה עבדי נפשה בן חורין וחזקה ודמחיים ולא כלוב
הוא לבדי החזיק בו בשעה שהא גוסס והיו זה פרוש פירש וזה פרוש במקומו לחיים
בס פירא ירוש חז תלמיד מן דר הו ליה ר' חסד דיער וזה ר' יליך זבי עימיה חל ג' שני מנע
מסכנין עבדין ביה תלמידיו עינא בישא ומלגנו ליה אתא בעא מיזבי עימיה אמר ליה
ר אית לך שיעורא אמר ליה זה מכת פרושין נגעו בורמז לתלמידיו ואעליניה לקפילין
וחסרניה חז קרט וזכה עימיה היך וזהה יליך פרוש בפס דפא בפס נמצאת
בפרש הכל טהור בפ שחול בגמ עושין וזריתי פרוש על פניכם וג' לאחר ג' ימים כריקו
שלאים במקנת וכו' בפס דפא כל הבשר מעמידין בקיצי נכרי כן מאי טעמא דחלב
המכונס בבור קיפה פירשא בעלמא הוא בפא בכורות בגמ שהירצא עור הבא כנגד פני
שלחמור מותר מאי טעמא פירשא בעלמא הוא פיר כשנולד החמור יש לו עור וקן על פניו

[illegible]

טוב אין גמדות ואמרו לו לענין שאל שלם יחיו טעם מדרסובא לאן להילוכא קא עבדי אהרן
ענה שכן הסידי מניחן ברגלו ומפיל בו עי שמוע לביתו וגמדות מינה דכל יעבדי להילוכא
טמא מדרסובא שאל שאר פשוטיה בן ולא עבדי למדרסובא ולא מיטלטל מלא וריקן בלי עין העי
לנחת הראובל בלי עין העי לנחת ארנו מקבל טמא דבני דומיא דשק' וגמ' ד' כל הכלים
שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים
וכן יתם גמדות ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים
ב' גמדות ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
כלי אבן ומדרסובא ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
מקבל טמא וכל בלי עין העי לנחת ארנו מקבל טמא דבני דומיא דשק' וגמ' ד' כל הכלים
מלא וריקן בלי עין העי לנחת ארנו מקבל טמא דבני דומיא דשק' וגמ' ד' כל הכלים
לוהרגל כלם שאם לו טוב דגל שאין לו שפסק ליתן לך גמ' ד' כל הכלים
משכן כמה הוי' פושט' טפח תרג' רומה פושט' פשוט' ב' בני העיר ואין מפשילין
לנכסין חבלים ב' גב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים
חבלים ב' גל אדפ' כל שעה ובס' כלאים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
המליך את היתבן לא יפשיט את הקופה לאחוריו בגמ' ד' כל קרבנות העיבור הפשיל כלן לאחור
פשוט' פשוט' הגמל במידה כפועה מדי' פשוט' ב' בני העיר ואין מפשילין
שהוא מגדל פשוט' רב אמ' מימיו הולכין בשופי' פשוט' ב' בני העיר ואין מפשילין
חופתין ההוא מקרי וריקן ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
הלוקין בגמ' ד' שמוך אבל גב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים אלו שגב' קנה שלמים
בגמ' ד' שמוך ר' יעקב ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
לחיי ע' ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
ארכו סרחו ואי היי' כנס טפי מהאגנא טמא ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
או שטעם טעם פשוט' לנך פיו הרי זה יפלוט פיר' לאבד אוכל תרומה משום
דמאס' ומנא ידע דטעם פשוט' בפיו משום דטעמו כריחו ואכתי מנא ידע לפי שברית כח
לו שכל המלכו מדיח בו וזה פשוט' רמז הוא ויש לו דם הרבה ומצוי במשכבות ובלעז עימד
פשוט' ב' ב' ששקלים ושני פשיטין היו לו א' מימיו וכו' ב' א' בתמיו נטל א'
המפוח ופוח את הפשט' פיר' שער קטן בתוך שער גדול בפ' ד' עניה קוערה ובהגות
תלים יסודותו עתיד הקצה לבנות שער מזרחי ושני פשיטין אבן אחת שלמרגלית
ב' ה' זקין בגמ' המטמא ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים ויחידים
איתרו הפשטין ח' מוצי' כל השערים שהם שם וכו' פשוט' שאני ב' א' בימא ומק'
וראשית פשיטין קא פשיטין פיר' שער ראשי קודות יוצאין מן הכותל עד איתן שהיה קוד'
ותיה ידע איתן קודש ואיתרו חול כדי לאכל קדשים בקודש פא ענין גמ' ובלעז מה
פשוט' ב' גמ' המוכר את הספינה איתא בשקצא ובלעזיה לתענא
עוד בקצה פשוט' ב' כירה כדו להפסידן כס דחרשין ולא כס דפושטין פיר' ב'

בשמה בגל וכן לענין מיכן לעשות צדקנות שלא היו בפיתקה שלחיה פירוש בגזירה שנכתבה
על חוה בעצב ונח בנין ירושלים פא וסעיהו דבר תקנה עשה משה רבינו שנה שאמ
הקבה פקוד כל בכוזר ובר בני ישראל איזה שבט מקבל ליתנה שקלים לגולגלתמה עשה וטל
באלף פיתקין וסע עליהן לוי ורעג ופתק עליהן שקלים וסע ללפי אמר להן באו וטלו
פיתקיהם כל שבעה ביד לוי אמר לו פאך בן לוי וכל שבעה בידה שקלים אמר לו זמה אעשה
ומן השמים הוא פתק תניא לחבריה הגע עצמך שגלו בולם לוי אמר ליה מעשה נס וסעורגין
עליו פתק בר גמל פא בשבת פותקין מים לגינה וסעורגיה בפא בגמל און מים שאובין
פותקין למקוה וסעורגין בר גמל דפמי שאחזו ופא בעז גמל און בוני פתקיה בארבע מאה
פרסי בר גמל ויבחרת פתקה לוי במתגיתיה בפאילו טריפות בגמל נפלה מן חגג ופתקין גמל
פיר שמטל כין הבהמה מעלה הגור ולחוח כמן שקלקלא פתק ביה וכן פתק ביה גירא
פתר פתור פתורא פיר בע חצויות פתורא דיינים עייני בע דיינים בפאילו טריפות
בגל עד כמה תחסר יונא פתורא פיר שולחני פתר בגל וסע כל הוי הא בגלמי הא
בפתירי פיר גלמי סומק פתירי בגדים מלבשין התפורין ולא גלמי פתר בגל אחרון
וכתב בגל חנן אמר ליה פתיריתו ביה כלי האי פתרון ושרי כחש מעמן תרגו ושרי
פתרן מלמיהו פטויס וישלח רזון בגמלם תרגו ושרי פתיריתא בגמלם פתיריתא תרג
ירא פתירין פתשגן אוריתא היא ותרג משנה התורה הוא כמו פתשגן כתב הית ופירוש
נוסחא כי הכתב הנכתב בשם המלך ונקתם על פיו נשלח ביד אחשורנים וזה נוסחתו ושניהן
דיבור אחד

סליק ערך פא
מכאן
העליח לערוך ערך שבסר
בערך תמניסר

בפא בקידושין פתק הוא וצנו עמן אמר שמעון אם הוא נמכר צנו
נמכרין מיכן שרשם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמן אם הוא נמכר
אשתו נמכרת מיכן שרשם שותו וצריכא וכו' מנין שהוצאה שלשבת נקדית
מלאכה שן ויצו משה וישלח למחר לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה וג' צאן
באלמנה פז ביבמות הפנימה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל אילו הן עבדי מלוג אם מתו מתו
לה ואם הותרו הותרו לה ואילו הן עבדי צאן ברזל אם מתו מתו לה ואם הותרו הותרו
לו פיר בר ישראל שנתן לחבירו ק צאן בק יגדליו וכל הוללות בעמר והחלב יהו חולקין
למחצה לשליש ולרביע עד ג' שנים הין חסר הין יתר ואם מתו המקבל זה הצאן חייב
באחריות אסור והוא אגר נטר לוי פא צאן ברזל כל נדעיא שמכנסת אשה לבעלה
ושמה אותן בימים עליו וקיבל אחריות נקרא צאן ברזל ואם כלה חייב לשלם בג
איהו נשך אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית אבל מקבלין צאן ברזל מנהגים
בפ החובל בגמל חיש אם אמר בניכסי מלוג ואמר בניכסי צאן ברזל צארי בפאין מעמידין
בגל החומץ חדייה לתהוא גברא וזה קא צארי ואתי להדיא פו הנה מממש ובא
צאריה בפ הקומץ פש לה חמרא בכובא צאריה בפרנקא בגל דפ הקומץ רבה האי
מא וצארי לגלמיה לא עבדי ולא מידי במאן ושרי דאמי פיר שהיתה טליתו ארוכה וקיפל

103

[illegible]

הכנה וחיוזם בו ציצית לא עבד כלום מאי טעמא דאעג דצידיה שקשה כמאן אשרי
אמי וחטיב כמאן והיו ציצית באמצעה הכנה והוא צריך להניחו בסוף הכנה במלא קשר גדול
ותג נמי כל חממות הצורות צדקתו במצוי ארימון אעפ וצדקת טהורות דהשיב כמאן
חוק משל עובדין שפסידו דין אותן לכתולה כשהוא חוש ואין תפריין אותן דאת האלה שבאמצע
כמו עלן הן עונה שארית כל שרית ישראל סליק פלא צב בפא בראש השנה
ובפאלו פודקות בגל אחותיהם כל מעשה בראש לקולות נבראו לצביון נבראו פירן
לקולות נבראו גוללם מלשונם קטנים שצריבין לגולל לעת נבראו ולא ברעת התעוקות
לצביון נבראו לתארן כלל ביפיות שג וכל צבאם ופיר לצביון פא כל מה שעתיד להיות
לאחר זמן נברא עכשיו וכשנבראת בין בהמה בין אדם הראש נבראת חילה וכשנברא הראש
היו הקדמים בראש ואחר כך נבראו הפרסות הינו לקולות לצביון הקצה שאל להן ויצונכם
שאברא אתכם ולא אבייתם לעלות תרג ירוזלא צביותן למיסק ויצונו תמידי ורך תר
וצבי באילן דתמידי באוהיהון צב בפל העור והיטב הנוגע בצב היוצא ממנו
פיר שומן היוצא מן העור ויש אולי אם הפשיט העור ונשאר עליו כזית בשר ונגע אדם בריר
שהוא פמים היוצא מן בשר נבלה טמא צב בגמל וסמוצ וניתני צבי בארץ חיים ארץ
שצביון בה מתה חיי ויילל הפיקאמ מיתכא עלה נבוכדנצר וקליל כטביא בעבאות או
באילות השדה אל לה הקצה אם אדם משמדין את השבועה מוטב ואם לאו אני אתה את
בשרכם כעבאות ובאילות השדה צב והציאו בניך בחצות תרג וייתון בניך בצביון
הוצב גולתה הועלתה תרג ומלכתא יתבת צביא צב אילן צביון ולעתות ואילן
לאספריטין וציבין צביון שלענות צב אבל ש...
פי כמן היס וסיאה בפ סדר תעניות האילן בגמל... אתה וירי צבי
אחר כעציה וכו' בר גמל ופ כל הבשר האי ישרא... צבייתא הוא וכו'
עבחר הלא עור מעט מזער תרג הס...
עבע צבע זה אפא עיין בע אפא...
זה מטיפה שלולבן הוא ישבו מיני צבעונין כמנין ימות השנה צבע בפא ביום ובגמל
ותמידי הממונה בזמן שהן שנים הממונה אולי להן הצבייתא הוציאו אצבעותיכם להח
ירוש מהו הצביעו הוציאו אצבעותיכם וכך היה הוציב מקיפין הכהנים ועומדין פמין
כוכלאר הגזיל אולי טחשבים או שבעים היה אולי חשבון יותר משהיו הסהנים והממונה
בא ואחר כך היה נוטל מצנפת ראשו שלאמהן ויוצעין שממנו פיוס מתחיל והממונה לא
היה יוצא החשבון עיין ואחר שנטל המצנפת מווצעין לו החשבון והוא אולי להן הוציאו
אצבעותיכם ומונה והולך כל האצבעות אבל לא כל הצופין שאסור למנות את ישראל
ובמקום שמשלים החשבון הוא הזוכה צבע בפא אחרון וצבילה בגד שצבעו בקליע
עולה וילק בפא בשביעית ממין הצובעין ספיהו אסטיס וקוצה בפא מגילה אף מי שהיו
ידין צבונות איסטית לא ישא את כפיו וטבלתם בים תרג ירוזל וצבעונו בדימא וטבלתם
אצבעו בסוטה סו גמל ופיר היה נוטל אלא מן הצבונות היומין לפודשין כלום לובשין שחור
לפנים צבע בכל הכלים פה בכלים כלי הקדש את להם אחריים ותוך ואין להן בית

[illegible]

לִיה לֹא הוּי רְבִית לֹא כְשִׁיחֻזֹּר וְכֵן מוֹכַח מֵהִשְׁתָּא שִׁיחֻזִּיר וְשִׁמְאָא לֹא יִחֻזִּיר לְעוֹלָם ה
עַל מִנְתָּ לְהַחֲזִיר פִּיר כְּשִׁיבִיא לוֹ מִצֻּחֵי יִחֻזִּיר מִה שֶׁאֵכָל מִן הַפִּיכּוֹת יִחֻזִּיר מִתּוֹר
קָמָא אִוְסֵר בִּפְיֵי יוֹחֲסִין בְּגִמָּה כִּלְפָאסוֹרִין וְזִק מִתְּבַבֵּת גְּשֵׁמִים וְזִם אִוְסֵר כִּי שֶׁמֶ
בֶּן יוֹחֲאִי אִם כֵּן מִצִּיחָה דְּבִרָה בְּמִידָּה חֲנֵל אֵל טָנוֹב אִם כֵּן מִצִּיחָה דְּבִרָה וְפִיר מִמֶּנּוּ
חִיזֻק דְּחֻגָה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה שְׂמִיחָתָה מִמֶּנּוּ עִצְמָה פִּירִיכָה צִד בֶּרֶךְ אֵלֶּיךָ
אִם לֹא בְּחִיךָ דְּדָבָר שִׁמְחָה מִיִּצְחָה לִיכָּה יִצְחָק וְגִזְרָה לִיִּמִין שְׂבִיב יִצְבֵּי מִתְּאֵבִיל עֲלֵיהָ
לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה קָמָא בְּעִית לְמִיכָּל בֶּרֶךְ אֵלֶּיךָ מִגִּלְחָתִי בְּגִמָּה קָמָא אִתְּ מִתְּנֵי מִרְ עֻק
שְׂבִיב לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה לְמִיתָב עֲלֵיהָ וְלֹא עַל אִתְּא רַב הִלְכָּה שְׂבִיבָה אִם לִיה צוֹנֵי
קָמָא תְּפִלָּה בְּמִידָּה מִצֻּחֵי מִעֲבָדִין בְּסִגְמָה דִּכָּא בְּעִזְ מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה יִחֻזִּיר רְמִיחָה צִד
וְחִיזֻלָּא יִחֻזִּיר יִמִּים צִדִּי הִלְכָּה כִּלְפָאסוֹרִין מִלְּמִידָּה יִחֻזִּיר בְּתִמְחָה וְכִי לֹא יִחֻזִּיר וְ
יִחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה שְׂמִיחָתָה בְּמִידָּה שִׁיכָּר לְרִבּוֹ אִינִי רִיכָּה לְמִידָּה עוֹד וְאִינִי
אִלְאִי מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה לְחֻזִּיר תְּלִמּוֹדִי לֹא כִת לֹא יִחֻזִּיר רְמִיחָה צִדִּי כִלְפָאסוֹרִין כִּנְפִי הִלְכָּה
רְמִיחָה צִדִּי וְצִדִּי מִמֶּנּוּ כִּי דְּבִרִיכָּה אִם לֹא יִחֻזִּיר בְּתִמְחָה שְׂבִיבָה מִמֶּנּוּ לֹא
וְלֹא יִחֻזִּיר יִמִּים צִדִּי רַב בֶּרֶךְ אִמּוֹר וְלִקְחָתִם לָכֵם אִתְּ צִדִּי הוּא לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה
יִחֻזִּיר אִחֻזִּיר צִדִּי וְחֻזִּיר בְּפִלְקִי בֶּרֶךְ אִמּוֹר הִשְׁנָה אִם צִדִּי לֹא כוֹטֵלִת בִּידִנָּה
פִּיר וְאִיכָּה לִיכָּה אִם כֵּן וְאִשְׁרָא לֹא צִדִּי וְפִירִיכָּה מִמֶּנּוּ לִיכָּה צִדִּי מִקְלֹת ב
רַב צִדִּי וְצִדִּי לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְכִלְפָאסוֹרִין יִתְגַּלֵּעַ תִּרְגֵּי וְכִלְ מוֹלֵכֵי אִתְּ
וְכִלְ אִיכָּה יִתְגַּלֵּעַ תִּרְגֵּי וְכִלְ מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר
עִנְיָן תִּרְגֵּי וְכִלְ מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר
בְּכִלִּים שְׂמִיחָתָה וְחֻזִּיר פִּיר בְּעִקְסֵי בְּפִיכּוֹת הִלְכָּה צִדִּי
יִחֻזִּיר לְחֻזִּיר שְׂמִיחָתָה תִּנָּא שְׂמִיחָתָה וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה שְׂבִיבָה
מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה הִלְכָּה וְכִי כִיכָּה גִזְרָה לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה שְׂבִיבָה
חִבִּיבֹת צִדִּי צִדִּי וְכִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
צִדִּי כִיכָּה צִדִּי מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
פִּיר וְכִיכָּה לִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
הוּא בְּעִנְיָן שֶׁנֶּזְכַּר צִדִּי לְבִרְכָּה בְּשִׁבְחָה דְּשִׁבְחָה מִתְּקַלְלִין כִּלְ הִשְׁמִיחָתָה שֶׁנֶּזְכַּר
רְשֵׁיכָּה יִחֻזִּיר בְּהָ גִמָּה דְּהִיכָּה שְׂמִיחָתָה בְּפִיכּוֹת כִּלְ עִקְסֵי כִיכָּה צִדִּי בְּשִׁבְחָה שֶׁנֶּזְכַּר
בְּכִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה לְעוֹלָם הִלְכָּה צִדִּי גִמָּה כִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה הִלְכָּה
זֶה צִדִּי גִמָּה פִּיר צִדִּי מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה הִלְכָּה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
תִּיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
וְכִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
חֻזִּיר לְכִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
לְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
אִיכָּה וְשִׁמְאָא תִּיכָּה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי
כִיכָּה מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי וְחֻזִּיר מִשְׁמַח שְׂמִיחָתָה צִדִּי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בהויה תחמם הביצים בפהכנס בגמ לביטור הרוח וזריא אמ דצמרה צמורי פיר חממה
חמומי שלא נשף בשפתותיו אלא פער פיו ונשם מן הגרון והינו רוחם לפיכך אינו חמה לזוח
ורוח מסייעתו פא שלא היה מלבה בכל מחו אלא מנשב על גבי האור וליבתו הרוח ב פ אין
מעמידין בגמ מפרפאין האי אישתא צמירתא ממכה שלחלל וזריא צמר צמירתא
השוכר את הפועליו קביל עליה שית בצמירתא פו אבן שבמקום זכרות ואינו יכול להטיל
מים אלא בצער עלבן בצורצא והוא עייל לבית הכסא להטיל מים היה צועק ברפוא וזרי
שאחזו לצמירתא ליתת תלת ביטופייתא מי שחא וכו' עד ונעניין בחמירתא וצפן מיניה
דמעליא לכולהו צמורי פראבן שיצא ממנו כי מרפא אם ישחוק אותו וישתה ממנו יועיל
לכל מיני אבן שבידי ויש אומל לכל מיני קדחת וכן מפרשין לצימרא ברא קדחת ששורף אותו
מבחוץ לצמרא גוא קדחת ששורף אותו מבפנים צמר בפ אילו טריפות בגמ נפלה
מן הגג אע"ג דמיוז וקיימי צמרא בעלמא הוא וצקיטא להו פיר כאב בהאשה פט
בעיה וכמין צמרמורית אוחזין אותה יש מפרשין סמרמורית מן סמר מפחדך בשרי לבי
סחרה ורגל צמר צמת בצמה המקשה וכן שניטל צומת הגידין גמל ממקום
שצומתין עד מקום שמתפשטין פיר ממקום שמתקוותין חו אמ מצמת צמית ליה שיון בע
אמצא פיר מיצמת צמית גומרין לחתיכה ומייבשא ליה לזמא בגוה ואסיר וחזי אמ מיעב
שיבי ליה גומרין לחתיכה ומצייתין ליה לזמיה ושרי לגל כל מיצמת מייבשא הוא בפ החובל
בגמ שבת צמת ידיו וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
בבור חיי והוא צמק שאינו יכול לעשות בה מלאכה ואילו בא למוכרו פוחתו בדמים וכו'
לחזור היכא וליכא מכה מיצמת צמית בפ השולח בפ השולח בפ השולח בפ השולח בפ השולח
ולא כליא קרנא בגון שהכהו על ידיו וצמתה ידיו וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
ידיו או רגלו צומתה בחומץ ואינו חושש בסגל ופיר וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
צומתן פחצא צמית ביעתתא מרפא במג אע"ג דאמר ר' יוחנן וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
ולא הוה לן דצית לך ואת בעי חמי ואצמטמיתתא וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
צומתן קרנא והוא יומא והו מצמיתן קמטמיתתא וסופה לחזור בפ האשה שהלך בעלה בגמ ר יהודה בן בבא פיר בגון צמת
מצמתן הוה משכח עיגולא ומהלך ביה בויק רב בפ אמר פ מה יתרון ופסל וצומת ושאף
צמיס חילם מי רחוק סומך שלחיו וצוג משה וכל המוצמיתן לו וכו' בילל ואת יהודה מבעי
לצמטך שהוא מצמתן לבס בנחית ושחין וצרי תורה בצמאה ירוש בפ אחרון בפ יאה ויהו
כגזי וסא מצמתן הוא מסכן סליק פט צן בפה בוימא הלוקח מן הצמית
מעשר מן החמה על הצוננת ומן הצוננת על החמה בהגזה דפ המוכר את הסמינה הרג
את הזמר וצנן את הנקבה פו מלש בצעת שלג צנא בפ אילו מציאות בגמ ואילו
חייב להכריזבא סומך לפיתגא כא בצנא ופירי בגמ דפ הנודר מן המבזעלר שמעון
שקיל צנא על סתם סתם גזיל המלאכה שמכבדת את בעליה פיר היה בבית הגמדיש ויוש
אלה וצמטבד סומך שחיו יושב על גבי קרקע והוא כלי שדרך לשום שם הפירות
צנא בר גמ וצמית שחיו מן מן נהרא וצרי צמיתא וצנא בפ אילו מציאות בגמ
כל אנפיה והוא אוח ושקל בשרא ושחית צמיתא וצרי מר לדין בחלק בע סחרה

והרגומה

זה שהיא לעפירה למה אתם שוטים השעיר ברגל ופאולו בעפירה וברפואות ומה שאחזן
עפירותא ולא איתפח פיה שעירה שלא ילך ויש אומל עופות שמנים שלא ילך
עפיר ב החובל בגמלתוקע אם על צפור נפשו חפזו מיה יחזק גרובו למעלה
מחזה שלו הכהו לידע אם מת מחמת אותה המכה צפור בפ אומר שקיבה עפירות
ברמים בין חיה ובין מתה כל שהיא פי ממי חגב הוא שמשחק בוקטן כדל התשחק בוכצפור
גמי שטבל פה במסעדין העושה צפור במים הנותנין ואת שבה איתן צי יתן פוספואת
שבו הריהן בכי יתן בגמל דפ יש בקושי בסתמורה שק כבטול ברובה כלל כי בטול קושי שיער
שק ברובה אמר רב פפא בעפרתא בגון שארז מאותן שער כזיר בשק ימות עוף ומלאכה
חשובה היא הילכך לא בטיל וילק צפורי כצפורי בפי החשט פיר מביאין סיב שלוקל
שלגרגיל דתומרין את הספינה בו ובשעה שמכניסין אותו בנקב שלספינה שאומה לוושט
בגס וקולן הולך וקשה מאד וכפיטורי תבנית כציפורי ומאי שנא הללו משאר ובריים שהללו
קשין ביציאתן פיטורי מפורש במקומן צפורי בפ אמרין שנים בגמל מלי עזר
אומ יצא שחץ טמא וצפרדע טהור ששתוי יין מורין בהן וילקרי בירב הוא ושרץ טמא
לא צפרדע צפורין בפ א בבריתות בגמל המפטם את הקטרת הצרי והצפורין
מורין זה שחלת מיתר גמל נטף ושחלת נטופא וטופרא ובושם הוא שעשי כציפורין אדם
באילו חוצצין פט במקות צואה שתחת הצפורין וצפורין המדוללת פי צפורין שנוצצו
ממקומן ונשאר תלוי ואינו רבוק עם הבשר ויכנס לתוכו מים בצד רב פסו בוא וראה
גמל בין ראשונים לאחרונים מה מנוח אומל ממות כי אלהים ראיו והגר שפחה ראת
מלאכים ולא נתיראה מהן אמר אחא צפורין שלאבות ולא כריסן שלבנים צפורין
בויק רב בצו פאהבת לבן מלבים שנוז לבו עליו ונטל את הציפורין לחפור על אביו בילל בר
אלה פקודי מה עשה נטל את הציפורין של ברזל והיה מכניסו תחתיו אל מחור שאני מקיל
את הבסיס האיריזנטים גופל פיר בלגו שובלג ומה חד כציפורין שלאדם וכן אמרין לענין
אצבעות שלאדם מפני מהן משפוח כיתירות בתוספת שבת בפ בראשון ריסי אומל אף
צפורין גדולה סליק פיר צץ בגמל פאין וירשין בנעזאי הציץ ומת פיר חסיק
להחכיר שמות כדל להביט באסקלריא מאירה ומת צץ ברגל ופ כיצד מעברין
בני אדם דומין לעשבי השדה הלל טרצין והללן גבלין כללם הללן מתעשרין ואחרים מענין
ברגמיר חבית יציץ ופיר ישראל תאניר יוסף אילו תלמ חכמ שבבבל שעושין שיעין ורחין
לתורה פיר שגדילין מורשות צץ בגמל פאין וירשין בנעזאי הציץ ומת פיר חסיק
תשובת רב האיי גאון ולבשר החופה את רובה עטרה וסמדרתו אחאי אפקוק בלשון ציצין
כך הוא כל הבשר החופה את רובה עטרה איו נקרא אלא אם נטול מקצתו ועשתיה מקצתו
הנה מעט והנה מעט נקראו אותן הנותנים ציצין מפני שהם ציצין ותרצ ספיר ציצין
ברגל ופ המצניע ציצין שפירשו רובן ביר מותר בכלי פטור אבל אסור וכן בר גמל ופ מסילין
נקטוה בעצמיה ואפקוק פיר בשערין מלשון ציצית ראשי בכל כל עץ שנחלק פס בשלים
קקור טיא משיחוס ופס ויעשה את ציציתו נתן בציציתא פיר בע נתן בגמל ופ מסילין
לבר בריתא ור אלעזר למק נקרא שמו בן ציצת מכסת שהיתה ציציתו נגדית ובלגי

כיצד שהתחלם לכתחלה כלומר חומר ואסור ומצטנן ומתחמם - צנור - צנור גמל דף כיצד הו
קום שצנור וחמד שצנור בפ' ערב פסח בגמ' ואפי' מן התמזוג ואולי אור במתא דלא צנור
סוסיא בר גמל דף אותנו ואת בנן עבי קאליה בר חמדא צנור קאליה בר סוסיא פיר נעם דין
כמו צנור - צנור - כוש שבלע אתה צנורה פיר בע כוש שלישי - בס' גמל דף א בפסחים
אלא והוה הביענו דחזו להטביל בהן מחטין וצנורות - בר גמל דף חומר בקודש גזירה שמי
יטביל בהן מחטין וצנורות בכלי שאין בפיו כשפותרת הנווי בכלי מתכות פ' יא בכלים
צנורה טהורה העשוי כמין אשכול ונפרק טהור פיר משה בארץ ישמעאל לעשות נזמי
זהב באזניהן ועשוין ד' אורה חתוכות שיהו כמו אשכלנזם כמו זה מקבל טומאה אבל אם
נפל לארץ ונפרק טהור וזו העשו כקדירה מלמטה ובעושה מלמעלה זה צורתו - **צ**
בפ' ג' בכלים צנורה שפשטה טהורה חזר ובפטה טמאה פיר ברזל שעל הכוש שטוין בו
היתה בפטה שיתפוס החוט ואחר כך פשטה בפ' א בימא בגמ' ומתקנין לו לובשח ומתקן
בצנורה פ' מהפקי במזלג איברי' שלתמיד השחר תרג' מלכותיו צנוריתיה רבי חננל
זלפירש בצנורא - צנור - בר גמל דף מי שמתן אמ' ליה זוזי היבא אמ' ליה זיל שקלעו
מתותי צנורא דאשאי בפ' כל כתבי הקדש בגמ' נפלה דליקה ומשלם להו אצינורא דאשאי
יילג' כבוצינורא דאשאי אי נמי כצינורא דאשאי כבד פיר בע' בצין הציר והצנור והקורה
והמנעול פיר בע' ציר - צנור - האו תגרא דאשאי כצינורא דבידקא כיון דרוח דות עיין בצדק
פיר מרדכי שלמים בפ' המוכר את הבית בגמ' המוכר את הבית מכר את הדלתות צנור
שחקקו ולבסוף קבעו פוסל את המקוה בר גמל דף כלל - צנורא דבידקא בארע
פיר אמת המים - צנור - בר גמל דף מפנין אשאי - צנורא דבידקא בארע
בס' טהרות מי שהיה עומד ומיצר על שפתה - צנור - בר גמל דף
הוציאנו ספר עם עיני ונתזה צנורא מפנין אשאי - צנורא דבידקא בארע
צינורא דעם הארץ דנפל פיר ניצוץ שלרוקן - צנורא דבידקא בארע
קורין בלשון ערבי - **צ** - צנורא דבידקא בארע
צ - צנורא דבידקא בארע
בר גמל דף מיתות כך היא העבה של משנה זו בפ' מי שמתו בגמ' בעל קרי שונה הוא
ביעליות ובלבד שלא יציע פיר שלא ילמד לאחרים כשהוא בעל קרי וזהו זה אנו למדין
מקל וחומר מסני ומה אם ללמוד לא כלשכן - צע - מישתא מיא בצעא עיין בגמ'
בפ' א במגילה בגמ' קראו את המגילה קריבו ליה שיתן דאעי דשיתן מאני קדירה ואכלו
פיר ק' קדירות מל' במיני מטעמים - צאני חקליתא עיין בע' עדין צע צע בגמ'
דף המוכר פירות לחבירו תנא אנקלוס הגר אומ' כרובים מעשה צעצועים היו פיר
כמו צאצאים כלום שומין פניהן לנערים וצאני קרא שמו כרובים כלום כרביא
כילי - צעק - בפ' מדרבה בגמ' אין מגילין ושאר כל מיני פורעניות כגון חיכוך חגב
צירעה לא היו מתהייעין אלא צעקין לצורה אבל לא לצעקה פיר בע' עזר
צעק - בפ' ערב פסח ערכין ועירי חמים היו נקראין תנא בגמ' וסו' עירי חמים
היו נקראין כלום משיעו חלום בשיר ותנא דאין כיון דקטנים קולן דין והגדולים קולן

[illegible]

כרים וכסתות פא כל אדם שהולך בדרך ציצית נגדית בקרקעיה בשחור מפתח ביתו ועד
פתח העזרה היו מוצעבות כרים וכסתות בקרקע במקום שהולך וציציתו נגדית עליהן ירושל
בל הרמאות העושה ציצית בעצמן אצל בא"י ל מה זג לעשות ציצית לאחר לעשות ציצית
לשמן כתעטף אצל בא"י ל מה אקבוצ להתעטף בציצית וכן לולב ומחזה וכל מצות הע
כבשני ציצית ע"י בע כעשן פ"ד למה קורין אותו ציצית שיש לה ציצית בראשה'ן כמ
ויקחש בציצית ראשי בה גמ' דף התכלת ת"ר ציצית אין ציצית אלא ענף וכן הוא אצל ויקח
בציצית ראשי אצל אבי וצריך לפרושה כי ציציתא דארמאי פ"ד וצריך לפרושה הכתובים
היוצא מן הגזיל כקצוות השיער שלבולדות שדבוקה מלמעלה ופרורה מלמטה בס גמ'
דף סוף תעניות האילו חזיה דבכא ואח"כ ונכח ציציתא דנורא מאפוחיה ב"ר גמ' דף
המזכר את הספינה האי גמ' דמסבוע לספינתא נפקא לה כי ציציתא דנורא חזיה בריש
פ"ד יש לומר אילו כמו ציצית דיש לומר כעין ניצוצין דנור ציציתא ב"ר גמ' דף המזכר את
הספינה ובחלק בגמ' אפיקורוס השתא מביעתא ניצוציתא לא משבצא וכל דעניה
אמ' אפי' רביעיתא ויטענינא לית ב"ה מוציא י"ן בגמ' קנה כביעתא וצו' ליתא מאי פתח
משן דזוטרא אימא דציציתא פ"ד ביצה שלעוף והוא י"ד פ"ד וממין תורין הוא
ס"ד פ"ד צק בגמ' אחרון בזבחים היוצק ובבולל ב"ר גמ' דחלק יוצק זהב רמון
לתוך פיו של אותו רשע פ"ד משום דהוא מלך לא בעא למימר ליה בלשון גמאי לא בלש
בב"ד בס' דים אצל צדוק קובלן אנו עליכם פרושין שאתם מטהרין את הצדוק כל הצדוק
טהור חוץ מן הצדוקים ע"י בע' זין ובע' סלי ב"ר ישמעאל בגמ' לוחין גת שמשת מים
ניצוק חיבור פ"ד יש שני כלים א' מלמעלה שמציק לכלי שלמטה וכלי שלמעלה טהור
ושלמטה יש בו יין נסך ואותו יין שני כללי לכלי נקרא ניצוק של שם יציקה וניצוק משעה
להציק מכלי אל שלכלי אינו פוסק עד שירד מכלי הניצוק וחזק טפרס ומשקה טופח ע"י
ב"ר טפח צק ב"ר מקום שנהגו בגמ' ששה דברים משל לבת מלך שהריחה ציקי קדוה
ב"ר גמ' דף יוסף הכהן ובשלו בפרוה מלמא שירא להן לישראל ציקי קדוה עם המן ב"ר השומר
את הפועלי' בגמ' מעשה הללו לציקי קדוה בהגדה ופ' המזכר את הענינה אני ראיתי ציקי
בשלושה וחיבה ק"פ אצל מוכרי ציקי קדוה ב"ר גמ' דף אעפ' מעשה בפלתו של צדוק ימון בן
גודרון שפסקו לה חמשים סאתים י"ן לציקי קדוה ב"ר גמ' דף בהמה המקשה בעבלתה ולא
בעצמות כול עד לא נצרכה לא שבעשין ציקי קדוה כו' פ"ד דבר היורד לקדוה
צק ב"ר שצדי יסוכות מירוש ועד צוק ב"ר השורף את הפועלי' העלה לראש
צוק ופלה ב"ר המפקיד בגמ' השוכר את הפרה אותה נמי פ"ד בראשי ההרים הגבוה
והאבנים והצורים שלו בסביבין צק ב"ר בגמ' וצקלג ומרמנה וסנסנה רב
אחא חתים בה מי שישלו צעקת לגמיה שוכן קנה עושה לו יצד צק ב"ר מצד צולן
הציקתן שורפין אותו לפני הבירה כו' פ"ד בגמ' אדם צריעין ס"ד פ"ד צד פ"ד
בבב"ד מאיר אמ' צדור שפה טהורות צדור עולם פתחא דהו' אצל בשרחמות
צדורות טהורות פ"ד לפי מלכות גמ' חכמי האומות עולם וטענין צדיות ב"ר
אבנים ותחבין סבלגוזל שלחשת ובסוף כל שעה משלך קצת מידו אבן א' לתוך אות

אורי צרח בל כעצ מפרצין בגל דמך בורא מיעד שאים אצל כל קמח לא
אשט וקשי לבירחא וליבא בדפן ומי שאחז לצדחא וליבא ליפול תלת ביעתה וליבא
במזכר ושומשי פיר כאב חלב צרחי בר גל דפ בפה מוליקין אקמוליקין בערה זכני
הוא נח בפ אבריתות בגל המפטם את הקטורת הצריה וצפורה בצר רשע קב מעט
קטן וכן תרג פיר שרה היוצא מן העץ כיצד חשמין העץ ויוצא ממנו תצרי
צרח בפ השואל את הפרה בגל שפן נחר אמר ר' ירמיה בגן ואמר יבא פיר
גם זה שפירש ר' יוחנן פיר גדולה ואלא דפירשו ר' יוחנן שהוא דב מובקק לאו כל
ועיש יכול לפרשעיה לא רב פחותו פט בנייה האשה שהיא עושה ערכיה וראתה
יראיש ואשה שעשו צריחון בתוך הספל צרח בפ על אילו מומין בגל חוטין
תנימיות והאמר זורא אמר רב בפ כל הצחים שקיבל בגל נשפך הצורם אוזן הפר
אחר כך קיבל ומו פסול שגולקח מדם הפר וכו' בגל דפמי שהפך וגפ השולח גט
גל המוכר עבדו אם תימצא לומר צהם אוזן בכור ומת קנסו בעין אחריז וכו'
פחזול עינים בגל גדל מטבע אמר רב הצורם אוזן פרתו שלחבירו פטור מאי פטור
הה כדקיימא קיימא לא עבד בה ולא מידי כולחן שוורים לאו לגבי מזבח קיימי
ה' סוף אוזן הבכור בידי או מעבדו ועשה בו חשם בפ החובל בחבירו צרח
אזנות לשבערו צרח בפ מומין אילו בגל הצדוק והצורן גל תצא עיני
חטות צירניות דומעות ונפחות וטורדות פיר שעבול אחינו מקום שהעין מונח
ו צרע בפ אחר במכשירין דבש צרעין טהור ומותר באכילה מיד טהור
אנו כן משקין להכשיר ומותר באכילה כי הצרעית הם האבורים מוצריות ויש
ט' צרעא היא ערעיתא ופן תרג צרעה ולמה נקרא ערעיתא שעומדת
קראת אדם ומכה בלש אשר קרן ומתרגל י צרע בפ אצמנה העושה
והפן במין צרעה ובגל חבילי קש אל רבה אל שמוע הני צרעה ואורבאני כיון
והפן ראשי לאנין אשה פיר מלון שלשומרי שויות ואותן צרעין מסככין אותן
הצדיות של ערבה וקושרין את ראשיהן ומשלשלין אותן מהנה ומחסה בגג וקושרין
הן קצותן שלא יפדו מלמטה בפ כיצד מעבדין בגל היו שם גזירות משבי צריכין
ישבי קברות בגל דפ הממקיד הוא דאפקי' דודי גבי חבירה אהביתא בצריכא
אורבני פיר מין גמי ובעל כפרים עושין כן צרח בפ גל דפ במה בחמה במתניתא
אגא אותו היום שהעמיה ירבעם ב' עגלים א' בצפת ו' א' ב' נבנה צריכה א' וזהו
יטליא שליון צרח בפ גל וכתב צריכה אחר צריכה דפת ועוד בה עשירה
פיר צרה אחר צרה כדכ' וצרפתים בצרח את הכסף כדי למדק עשות במי
טבל פה במכשירין המוליך את הספינה גלם הגדול לצרפה המוציא מסמך לשמים
דפ פיר פשחודי מבקש לנפשות סוף או סבין אורבלי כגון שייחוס באר ויבשה
לומין גוטלו בצפת ונותנו במים והי צריכה צרעה ודיש לקי שסוף והמכין
לצות וכו' עד אומת גמר מלאכת ר' יוחנן אמר משירפן לבשע ריש לקיש אמר
ש' צרח במים והל כד' לקיש והויה ל' ונתחן וכו' מיל בפליחשת וצירפן

[illegible]

במים אצל כל חרש וחרש צדוקי שבת בם כל בכלים כלי חרש מאמתי מקבלין
טובות משי צדוקי שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
מלכות מקבלין טובות שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
צדוקי שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
כל קטנות שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
אחת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
לחן וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
צדוקי שבת וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
החרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
מאי חרש נחשת אמר חשלי וזוי כבד גיר בעחשל צדוקי שבת
של צדוקי כבד גיר בעחשל פא פליס העשוין מאימה שחוקרין ממנה צדוקי שחוקרין
אלוהו אין לו טהרה עולמות שטופה חרבה כל משקין שחוקרין לכוון אחר גיר וזוי מאי
אוכמא וחורא שרי וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
חרבה ואי את בזה קרובי שבת בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
חוק אורית שבער שחוקרין אכל חרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
כדמחרג וחרש לך בחרת ותפסך צדוקי שבת בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
בם המביא שבת בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
המורה מן הצדוקי שבת בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
ששצנו ר' אליעזר וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
לשם רע ולכך שנינו מביא מן חרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
ולשון ישמעאל שמו בוקאל בחלק בגמ' דהרמיה וזילא אל תער את מואב וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
מוצא אצל וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
הצדוקי הזה וחרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
אל תיקרא מוצאת לא מוצאת בפעם שער שבת האור ברוב מלשון ויצת אש
צדוקי שבת וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש

החסיגן הדליים בעירי צדוקי
סייעג לערוך עכף תצדוקי ובן צדוקי בערך תשיסר
קאת בם אלו שבתות בגמ' סייעג תצדוקי קאת זה הקית רחמה זה שרי קרק ב
אילו מנחין בגמ' אין קורעין קאת וקמוד חובס לראות בשרי ושבר הבא משגער
קב בם גמ' דף הדר עם תצדוקי בגמ' דף תצדוקי ובס' גמ' דף האול התקבל גט ובס'
הלוקח בהמה בגמ' דף משנת ר' אליעזר קבונקי מיר מעט וברור מכל ספק שה' כדמות
נקייה בם שבת בגמ' לא יאמר חרש וחרש בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש
מאי חרש נחשת אמר חשלי וזוי כבד גיר בעחשל צדוקי שבת
כדמחרג וחרש לך בחרת ותפסך צדוקי שבת בם המביא שבת בם אין נוחתין כל חרש

לוא אלכס כלומר לא צוא אליכם כמורענות קבל בס ידים קובלני אנג עליכם
פרושין מן והיה בלעזק את תרג ארי יקבל קחמי בר גל דף האומל לחבירי צאוקדש
לי אול רב גדל קיבלא ובית הפסא צניעותא ושתיקתא פיאם אום צנוע ושונתן בצית
הפסא היא קמישני שיצולגן מן המזיקין קיבלא וייקודין שתיקותא ומיבעארהא כלום
מי שמיוסר קמישני המצלות לשתוק ולהתפלל קבל בס ויקהל בלג ווחה לה
קבלא בחיי בעלה פו אהב שהיה מקבל טיקדות ומשמרת קבנאה בר גל דף
המוכר את הספינה ויהיה מקבל אקבנאה וישראל וימחוזא פיר עמוד בלשון פרוסי
פא אקבאות ומקמאות שלחמה ושמים מירולי בלעז קבסתן בפא בקידושין
בגל בפסים שאין להן אחרית אמר ליה רב יוסף קבסתן איכפל תנא לאשמועין מחש
בכר מיתות בגל הבא על הזכור בעא וכן הלערה בעצמן מהו אמר ליה קבסתן פיר
מכעיס ורבי חננל זל פיר בלשון ישמעל גתיתני ברמי ולא ברגש פיר גנבתה דעיתני
כדאמר כמצא גנב או קבייסטוס והוא בלשון יון מטצה בני אדם ברגרי מרמות כגון
גנב עצמו פא בתשוב קבסתן בלשון ישמעל גתיתני ברמי ולא ברגש כאדם שמראה
לחבירי דבר מטונף וזה אומל לו היפחה אוכלי במעי עד שהגשתי להקיא ומשל זה אומל
למי שמדבר דברים רחוקים ורחוקים כלום היאך יכול אדם להערה את עצמו ועיקר
לשון זה אדם המדבה במאכל ואוכל אכילה גסה ומצטער ומגיע לו שילשול מלמטה
וקיא מלמעלה נקרא בלשון ארמי קיבסא קבע בפתלת השחר תגלת הערב אין
לה קבע גמל מאי אין לה קבע אינה קבע כמאן דאמל תפלת ערבית רשות שהלכה כר יהושע
פיר רבינו האייגאון זל רב חננל זל מי שלא נהג להתפלל אבל אם נהג להתפלל נעשית
לו חובה ואסור לבטלה ד' אלי עזר אומל העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים גמל
כל שתפלתו דומה עליו כמשה רבנו אמרי כל שאינו אומרה בלשון תחנונים בר גל
דף איזהו מקומן ובכריתות בסגל דפדס שחיטה ור עקיבה מי ילכז מצוות מצוות
מחטאת חלב להכי הוא ילכז מה להלן בקביעה אף כאן בקביעה לאפוקי טומאת
מקדש וקדשי עולה ויורד הוא פיר חטאת חלב ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם
האריץ והוא בקביעה שלא נאמרה ואם לא תגיע ידו והן בעולה ויורד כדפריש בע על
וחטאת חלב מביאין על ל' כריתות כדמפרשי בע חלב בפ' במיאה ושבייל היחיד
ושבייל הרבי הקבוע פיר שחורבין אותה בקיץ שקבועה לעולם בסגל דף במה אשה
המקבע עצים בכותל פיר לאחר שיצאו האפרוחים מן קליפה לוקחין קלפי ביצים
ונקבין אותן ונועצין אותן במקל בכותל כדי שיתקיימו האפרוחין קבע
בר גל דף ראובן בית דין קבען כל פיר גזלני כדפ וקבע את קובעיהם נפש נא
היקבע אדם אלהים קבין קבצאל ועזר ויגד כל המקבין עזרים לתורה אור
במחיצת אלהים קבר בפ' מנני בגמ' מילין מאמת פתיחת הקבר משעה
שתשב על המשבר בר גל דף המקלית באיפסור לפתיחת הקבר בלא דף קא מילג
פי בית הרוחם קבר בלג בפרי ובגל דף קיש ותחמיה חמל מפני קבר
הרוחם שאין אדם מכיר בו כל שיקר כדיתנא איזהו טומאת הרוחם שלא ככיר

מכלום פיר העשויה למדוריה ככיל ברגל דפ מו שהפך מקבלת בתוך הסחום
אסור פי גוים שקיבלו שיה מישראל בידים קצובין לתקט כלומן שירצה בתוך הסחום
בשבת ויום טוב אסור חרץ לתחום מותר בר גל דל אעפ ובתא בקיור שינבגמ וסמך נבג
איכא בעיה קיבל מקד והלך פיר קיבל כגון שקיבל עליו תבועם בשעת איחוסין כלל דמדי
שמש בה לעולא אפי הכי אינה אוכלת ועוזה בבית אביה גזירה שחזקתה יחזקו סבבם של
תרומה בבית חמיה ותשקה לאחיה ולאחותה לרב שמאל כחן שאינו יכול לטעון טענת
מזמין אוכלת אוכלת וכן אם מסרה האב לשלוחי הפעל ואין עמה לא אחיה ולא אחות
אוכלת לרב שמאל אינה אוכלת שמא ימצא בה מום פיר אם הלכו שלוחי האב עם שלוח
הפעל לעולא אכלה וליכא אחיה ואחותה לרב שמאל לא אכלה משום סימפון אם הלך
אחיה בפא בתעניות בגל הגיע יז במרחשון אימת מקבלה רב אמר במתחה פי משנה
שיתכן תפילת המנחה ואפי מתעסק במלאכתו אמר מחר אני בתעניות יה רצון שתתן
תפילת ביום תענית מקובלת ושמואל אמר בתפילת המנחה כלום צריך להיות כולל אילו
דברים בשומע תפלה אמר רבי נסים זל ראיתי במיד רבנן הגאונים זל ובתשובותיהן
שאם אין אומ ענינו אללא במתחה בלבד אבל בערבית ובשחרית שלתענית לא מקשיא
לחן הא דתנן ר הושיה ימים שאין בהן קרבן מוסף כגון שני וחמישי שלתעניות ושל מעשה
ערבית ושחרית ומנחה מתפלל יח כדרכו ואומ מעין המורע בשומע תפלה דלמ צריך
המתענה שיאמר ענגן בערבית ושחרית ומנחה ואיתה להא ברייתא בפ במה מדליק
ובגמ דבני מערבא בברכות בפא ובתעניות בפא אמר ר זעירא בשם ר ירמיה אמר
יחיד בתענית ציבור צריך להזכיר מעין המורע ואיכא הוא אומר בן גול לרופא מה
אומ ענינו יי ענינו בעת ובעונה הזאת כי בצרה גדולה אנחנו אל תסתור פניך ממנו ואם
תתעלם מתחינתנו כי אתה העונה בעת צרה מודה ומציל בכל עת צרה וצוקה כדכתיב
ויצמקו אל יי בצר להם וג בא יי העונה בעת צרה ד יאוי ביר שמעון בשם רבית ר ינאי
בשומע תפלה אמר ר יונה בשם רב אמר ואפי יחיד שגזר על עצמו תענית צריך להזכיר
מעין המורע ואיכא אומר ר זעירא בשם ר הונא אמר כלילו שבת וכיומו פי ערבית
ושחרית ומנחה ולקמן בהאי פירקא גרסי אמר ר שמעון מה תל בהתקבולן בפעמים אל
מלמד שהלילה מותר והיום אסור כי האי דתני להן אינש דייט עלוה ייסר בצלו אמר
יחיד צד אבון שחא צריך להזכירן מצערב ואותא כדאמר ר זעירא בשם ר הונא אמר
כלילי שבת ואיתה נמי בגמ דמגיל צבני מערבא בפא בפא גמ דפכה/גדול וזיר כג
שמענתא דמיתאמריא מבי תלתה קבלי קמאי ובתראי אמרי מיצעני לא אמר וכן
עד שקיבלו מן העביאים הל למשה מסיני וכן עד ואילו יהושע וכלב לא קאמ שמ
קבל בפא בסנהדרין בגמל סמיכת הזקנים דאמרי בר חלק במימדות דר
אלעזר ואמר ר אלעזר הוי קבל וקיים אמר ר זורא אף אנן נמי תעבא בית אפל אית
בן חלונות לראות את עגמ פיר קבל כמו חשך תרג קבל כלום שיהא עני ויהא קיים
קבל בחלק בגמל מלכים לוא אליכם כל עובדי דרך אמר רבא אמר יוחנן
לקבלאנא מן התורה פיר שרגלילן העולם לומ אינ אמר כנגדך הרעה שהוקרה לו דין

ובן לחתות אש מיקוד קד בכל כלי עץ פיו בכלים ר יהודה אומה המעט יקוד הבבלים
גמור מי שאחז קרדי יקוס ובפני הדירין כל כהן גמור ומדיאן למלחמת וזוהי תב בר
אחרי גמור וזה היה חלקי מכל עמלי רבו שמאל חר אמ מקלו וחי אמ קודו פי מקלו הסומך
עליו והולך ממקום למקום קודו קערה שלחש שאוכל בה בכל מקום שהולך כמו מקייה
שלחש והיא מכלי גולה המפורש בע שטח בס שבת קשרו את המקייה בגמרי בר גמ
דפר ואילו צאמרין וצמה היה שמה במקייה שלחש וכל בשוטה היה מביא פייה
שלחש שמע מינה דבר אהן קדיה בר פלאים אין מדינין פיגם על גבי קדיה לפי
מפני שהוא ירק באולן וזו קדיה לבנה מין אילן אבל קדיה סתם מין ירק מין קדיה לבנה קושטו
בלעז ויש ליריח טוב קדיה מין וקדיה חמש מאות והוא קדיה קודח צפה בונה הקודח
כל שהוא בס גבכלים המפסלת והמקדח שנפגמו טמאין בס גמ וצבא קמ היו צא מיתות
המקדח כול הסול והסירה והמקדח עיין בע סל בפב באחלות ובר גמ ופ אילו טריפות
ובגולגלת בית שמאי אומ מלא מקדח באיזה מקדח אמרו בקטן שלרופאים ובר מאיד
וחכמי אומ בגולגלת שללשה בר גמ דפ ראיהו בית דין קדיהו ותקע בו יצא פשיטא בולגו
מיקדח קדיה אמ רב אשי שקדחו בזכרותו פיר נקבו במקדח בזכרותו שבתוך הקרן בס
פרה כל ידות הכלים הקודחות חיבור מן יש בידות הכלים שהן קודחות במקדח ובמרצע
ומנוקבות והכלי נכנס בהן ושמו קודחות ופעמים שהנעב שהרא קתא משויה ביותר ונכנס
בכלי בר גמ ומשקין שהוא לאקדחי נהר בורצנין פילפנות שרטון שבאמצע העהר ששמו
בורצנין קדח בר גמ ופ כיצד מעברין שלישית הקודחות במלח בסגמ ופ אין צדין
נחתום מודי תבלין בקדירותו שלא יקדח תבשילו בסגמ ופ היה קודח אין פירק ואין יצא
כבר פיר בע פירין ברחובותינו שלא יהא לנו צד או תלמיד שמקדח תבשילו כגון יש הנצרי
ובחלק בגמ גמלכים ונע לא יקרב באהלך שלא יהא לך צד או תלמיד שמקדח תבשילו בריים
כגון יש הנצרי פיר שהיה מעמיד עץ בשוחקים וברחובות ובפ הגולגול סג צמר לצבע והקודחות
יורה פיר ענין השחיתת כצו מקדח תבשילו שמשחית ברוב מלח ואינו נאכל מחמת מלחו
קדח בר חגיגה אנחתיה אגבה ודברה קדח פיר נשרפה רגלה בסגמ ופ הכונס צאן לא
שע אלא בקודחת אבל נכפפת פיר בגות אש נוקבת ושורפת כל ש קדח באפי אבל אם היה
נכפפת והנכפת ובאה בפ אין מעמידין בגמ מטרפאין קדחא ותחילת אכלא קדח
בעז בלר ישמעל בגמ לוחין גת אגודים גוי שקדח במיתות והעלה פיר ענין שחיתת בפ
כלה גמלים שקיבל בגמ דסמך עד לו אם קדח ממנו רביעית מטיב לין בו מחטין וצנורות
קדח בפ המקבל בגמ שבע שנים רב פפא קביל ארעא לאספסתא קדח בו תבלי
בר גמ ופחזקת תבנים היכי דאמי יקדח ואכלה מן שחיתת חפך ואכל וצו צמחה לי
ימים חתה ואכלה בחלק בגמ אנשי סדום נקיטא גבך עד וקדח פיר עד שגמל קדח
בר אילו מדי ארץ בגמ ומחזקות ובפ כל העשר בגמ הכחל וקדח בה חילפי וכן קדשנים
שצומחין בפרחים כלום ישנים היו מומתין קדיא בגמ ופחיתת ופ חרטה כל מי
עופות יפין לחוס חוץ מקדיא וקיפוסא בפ המפלת בגמ המפלת מין צמחה והרי שפך דין
ענין חילופות לפניהן כשלאים קדיא וקיפוסא ופחיתת חרטה לפניהן כשלאים כגון ופחוס

כא
שרא

אין עומדין מן המדינות ופ אין צדין
לפניו של הקדח
במלח בעגמ דה

בה אדם כלום וזוהי כאילו משוקע בתוהו ואין אור לעמוד עליו בפא בעצמם שני
תיקבר על יד עורה פיר לפי שער הזהמה המקושת אם מתה אסורה בהנאה ותיקבר
שאם ישיטה אדם ויקח העור ויבוא לוי מעילה קבר קיבורי ואילזליעין בע
אזל איתי ליה תרי קיבורי עיין בע טרם בפ גייה הנשה בגמ שולח אדם איתור לה
קיבורא ויתבילתא קבר בסגמ ופ בהמה המקשה כמאן תלען קיבורא בדיקא
כיהאיתנא ובסגמ ופ במלה אשה כמאן תלען כבסא בפ יעי ממונות בגמ אמר
שמעון וחוגב קיבורא ופסליה בסגמ ושבת סליק פסק קיבורא בשיניה פיר סנסני
תמיה שה מבידיה שלתמיה קבר בסגמ וכתובות שמתקבין סאה קיבורא
בפ במכשדין בפחלפין אחר רב אוכלי פת קיבור פיר לחם נקי קברצונא
שארי וסימני קבריגוים בסגמ ופ אין מעמידין פיר שם דה קברצט בסגמ
ופ המוסי את הספינה ביום שנפטר אברהם אבינו ספרד כל אומות העולם או
לן לעולם שאבד מנהגו או לה לספינה שאבדה קברצטה בויקרב אחרי מות בן
ביתבולת ר אחא פתר קרייה בקברצטי הך מה דתמר ויקרב אליו רב החובל דאמ
ר יוחנן לעולם יעשה אדם עצמו קברצט היאך לעשות מצות פיר לעז ממש קוברצטורי
קברצט בפא בשוטה בגמ מלגוואל מזסוף רנת אול בקברצט שלמלכים היה
קבור יוסף פיר בבית הקברות שלמלכים והיו שם ארונות הרבה ולא היה יודע משח עז
שנזדעזע מעצמו קבורת בסגמ ופה קומץ רבה ובר גמ ופה המוצאת פליתגא
דבי מעשה על ירך זו קיבורת פיר עלהזרוע כנגד לבו והוא גובה שלדי קבת באילו כלים
פיר בכלים וכן קבותיים שלמוריים פיר קנקנים שואמין לקב סליק פירק א
קד בפ כיצד מעבדין שמעתי שמקדיין בהרים פיר לא צריך למימשחיה לגובה
אלא חוצא ליה כאלו קריו וקוב בפא בעז ועדות לבובין גמל תר איזהו עור לבוב כל
שקורע כנגד הלב וקורא כמין ארובה פיר ענין נקיבה וחתיכה וכן קורא בקופיץ וכן נמי קורא
כל אזכרות שבו בפאילו טריפות בגמ כרס העטמית אמר רב אמי נקודה כסלע טריפה
פיר נקבה נקב עגול כסלע בסגמ ופ בהמה המקשה נקא כמין טבעת מהו פיר נפתח
כמין טבעת ופשטא משרטו מחתכו בעצם ומעלה ארובה והוא וקנא אותן העצם
ריראותא לחלוחית וכשתייבש סותם את הפתח ודוקא בעצם משרטו אבל ברזל
שורף ואין מעלה ארובה בפא בקידושין בגמ והגרעע באזנן ובולת קורא וידד עז
שמעיה אצל הלל קד בר גמ ופ איני ממונות טעה בעואף ונאסת מהו אמ
לית ארמוקדך יקוה קוץ קודך ופלי פיר כגון שאמר עלהנאף הזהירה תורה שנ ואל
אשת עמיתך לא תתן שכבתך לנאסת לא הזהירה מה אמר לה ארמוקדך יקוץ קודך
ופלי עז שהאש יקוץ תלית קרי ראה כמו שפולין אות ורנן חתוך עלב גמ אתה כלת
אמיתך יודע עלית קרי הנה מוקדה לצלי ית רוח ראה ולמוד כך איתא ופסל נואף
והוא כמאן מלא מות יומת הנואף והנאפת ילך וילמוד בפא בשבת ומחידן את
הוא כמאן וכתב בית המוקד פיר מקום היה בעזרה שמדליקין בו האש תמיד ומשם מוליכין
האש על גבי המזבח פיר בתלמוד אעפ שהאש יורדמן השמים מצות להביא מן הדירות

הקדש לשעבודא דמלכותא שחרור כמפורש בפרשת חקת אל רב חמא בר גדיא חלוקה
עבד מלכותא וקדש וטובל לשם בן חורין קנה עצמו בן חורין וכן קדושה ראשונה קדושה
לשעתה ולא קדושה לעתיד לבא בן אילן חלוקה בגל האוכל בכורים ובגל אבגילה בגל
האוכל בכורים ובגל אבגילה בגל אילן בן שנה ובגל חגיגה ובגל גזל השוחט והמעלה
ובגל אחרון בערבית בגל אילן בן פיר קדושה ראשונה שקדוש יהושע קדושה לשעתה
כשהיו ישראל שם גזל שחרב בימי נבוכדנצר ולא קדושה לעתיד לבוא לאחר שחרב
בגל בכתב בגל וכן שני אנשים במה היתם אוכלין בגולה בקדשי הגבול ובגבולין כבר
פיר בעבשה בערבית בגל אילן האוכל משקל וכן ביר עז האציל ורמיה קדוש ימים
ורגלים במקדש עד הפרקובן בגל וקדושים מעיקרא תגלישעא דאורייתא והוא
האשה נקנית ולבסוף תגלישעא דרבנן האיש מקדש ואמר לה אכולי עלמא מהקדש ובזון
ההלכה נתן הוא מבבל קדושים ואמר הרי את מקדושת לך מקדושת נתנה היא ואמרה הרי
אני מקדושת לך אינה מקדושת נתן הוא ואמרה היא חוששין מדרבנן ובגל ביאה כי
קח איש אשה ובעלה קדושים המסורין לביאה הן קדושים שאין מוסרין לביאה לאהון
קדושים ועוד ישנו בגל האיש מקדש בגל המקדש אשה ובתה ובגל בית הלל אומר בפרוטה
קדושה בגל בחמס ובגביה או שחטף סלע מידיה וקדושה מקדושת ובפר האומר לחבירו
בגל האומר לאשה קדושתך המקדש בעד א אין קדושים קדושים ואפי' שניהם מושים
קדוש מלמטה כבר פיר בעיה קדש וחצור ואתן כל המקדש עצמן בודי תורה וחזור
עליהן זוכה לפענח תורה הנתונה בעשן שהוא תרגומן חצור כמו חזור כמו עלן עלן
פ' בפר המקדש ופ' קדוש על ידו פיר הנותן אפר פרה על גבי המים ומקדשו למי חטאת
קדוש בדרם ג' בכלאים המטע ירק בכרם או מקיים הרי זה מקדש ארבעים וחמש
גפנים פיר שורקן תקדש פ' תוקדש אש קדוש בפ' מיתות בגל הבא על הזכר אזהרה
לשכב מעין ת' לא ידע קדש פיר לא יטמא גופן שלא יהא נשכב כמו אשה ומנא לן זהאי
קדש בזכר קא מיירי וכן וגם קדש היה בארץ וילוף תועבה תועבה מואת זכר לא תשכב
וג' מה להלן זכר אף כאן זכור קדוש ובתי הנפש והלחשים תרג' וקדש וזליותא
והנזמים אשר באוניהם תר' וקדש וזליותא באוניהם קדוש וזליותא בגל אילן מעמיין
קדוש וזליותא אסיר סליק בג' קה בגל חלומות דפ' הרואה קנה חמרה כרומא
בפ' ערב פסח בגל אלעזר בר' צדוק וצריך לקהויה וצריך לסמכות בגל המוכר מדות
לחבירו מי סברת חמרה הוא קיוהא בעל מלא בגל ארבע כלליתא כל
דאית ליה דיתא אית ליה קיוהא קה ביבמות בפ' בית שמאי בגל מי שהיה יתבי וקא
מקוה קהואתא פי מקדש בשמחה א עד אחר יתביא וקדש חמרה בגל כדגריס
ד' יהושע קיבה עין בעסה כלום האן לחזור ביה וקדש בגל וטוהרן כדגריס בפ' הזהב
בגל ואם היה מכירה האי מאן וקדש איתיה מיסד נפש רעה וכן הברזל כשתחטוף בו הרבה
קיה הברזל זה פיר רב חננל אל סלחא בגל רב פס ואת ה' קדושה וזליותא
ל' חמרה קדש בגל ביבמות בגל חמרה קדש את ששן בגל חמרה קדש וזליותא
אלוים משום קהלה קדושא שבידעלם בגל אילן אחר משום קהלה קדושא

קיה

תרגו קדמא וקדמא פיר עיניהן לפניהן כמו לאחים אבל שאר עופות עיניהן בדידיה ראש קדמא
 תרגו עורף קדמא חסוך תקין נשך קדמא תקין נשך כבד פיר בע חסך ידיו שפלא בומא קדמא
 בני מלכין און בני אנשי בר גמ יפ כל פסול המוקדשין מעשר מזבין ונתניא במעשר גאמ לא
 גאל הא מילתא אי קשיא ליה לרש ששת באורא ושנא בקדמיתא מבריתא במעשר בהמה
 שליתמים עסקין ומשום השבא ביה ליתומים נגובה קדמא בפ כל הגט בגט קדמא בורקין
 את היין בקדמא שלמוצא יהאג בשק פג במכשיריך בשעת הקדמים למים בהפיים פג בכלים
 בקדמא ונסקה מקבלת מדרס פיר בדיצה שארקה היציה בגשמים ונפתחה שמחמת
 נפתח הסוף ונסתם ואחר כך תציה ברוח קדמא ונסקה קדמא בר גמ ופ מומין אילו
 קדמא רבי שרא בעלמא הוא פיר תלתול בבר רב פסולא שני חיי ישמעל מה ראה
 הכתוב ליחס שניו שלרשע כאן על ידי שבא מקדמא שלמא בר לגמול חסד פלאבין
 ברוח רב בצו פזוח אילן בני אדם שנוהגין בשפחות החר בשולם הזה הקבה תולה אותן
 בקדמא ראשיתן לעתיד לבוא הוה אך אלהים ימחק ראש אויביו קדמא שער מתהלך
 באשמים כל עמא יימרון ייזיל תהא גברא בחותיה קדמא נפיש קטילי קודר מנפחין
 כפן בסגמ במה מוליקין בגמ עלג בעדות פיר קדמא רבי שמהין עצמן ואין נפנין
 קדמא בפ לא יחמוד בגמ מרחיקין קדמא רבי שתא פילא חמימא ולא קדמא פיר
 כל חד וחד סמך אחבריה ולא התבשיל יתבשל ולא צונן ישאר קדמא בת יומא אפס
 ולא פגמא פוריתא עין בע פגם ובע נבל בפ אילו טריפות בגמ נקב קדמא כמחשני פולין
 מוטין על פיה קדמא פיר מקום שמח מונח שם נקרא קדמא ועוד נקרא חיתא ודמתנ
 בה מחא קדמא בבר רב באלה תולדותנא עצי גופר ר ענן אומר אעין וקדמא וכן
 תיר ידן בלמ וחרה יי עין יהושע בן קרחא אומ קדמא וכן קדמא ידוש בפ הרווא כי
 אלהים קדושים הוא קדוש בכל מיני קדושות בסגמ ושוטה לא עלמא עלמה מיקיים
 אקדמא וסודא ואיהא שמה תבא דאגדתא כי החובב קריאה קדמא שמע בדרכותיה
 והתפלה מפני שמוסיפין האידיא ואומרין תהלה ברוך ארוממך אלהי ונאלצין וקרא
 זה אל זה ועונת קדמא וגם קדמא משנה א תלמוד ועונת קדמא ואומ יהי שמה רבא
 על אילו שמוסיפין על החובה בהן מיקיים עלמא האידיא ופיר עלמא ונאל סודים מפני
 מה הארץ עלמות לפי שאין בה סודים כגון קדמא וסודא והא שמה רבא וסודא
 אי הוה סודי סודים וסודא כמקדמא אחרי האוכל אסמכתא בעלמא בפ החולק בגמ
 המדמא רבא אעפ בגמ דסמך סודא אשתו ופגמא חובל בגמ חרש שוטה כדמא וסודא
 רבא בקדמא וסודא וסודא מפני שפיר חמץ כגון ישראל וסודא חמץ
 לגממא שעת הכיבוד לא אמרין כיון דמשעבד ליה לגוי וגריהא אלא חל עליה
 אגדמא קדמא סודא וסודא אקדמא הגוף כהיא איתתא ונאלצין איתתא
 ונאלצין וסודא רבא לטעמיה כיון דשויהא אמיתא איתתא וסודא וסודא
 לית פקדושת הגוף וסודא אש קדמא קדמא הגוף הוא וכדמא וסודא וסודא
 וסודא קדמא הגוף אלא קדמא ימים לא מפקע מיד שפיר וסודא וסודא
 והסודא כדמא אשה וסודא וסודא לית קדמא טיעות ועקלה כדמא וסודא

כ"ז
 נכתב

ואילו מלכות
 ובסגמ
 בגמ וסודא
 נדמה

אינש אלא אין הוה חמי קוקיא טבא הוה נסיב שית לבך לבידיהם תרג שוי לביך על
קוקיעין קוקתא בם גמל דפא במועד קטן כמאן תלין היצא קוקתא ודי שי בחלא
כמאן כר יוסי סא כותא פיר פשיצאן מסמדין ועין שלקורה שעלסתח בחולו של מועד
לחוף ועפלת הקורה מחזירין אותה ותוקעין המסמדין בחורין וחינו כר יוסי
סליק פרק ד קז בפה בבכורות בכור שאחזן דם אפי מת אין מקדין לו דם וכו'
בכריתות בפ דם שחיטה דם הקו שהנשמה יוצאה בו פיר בגמל כל זמן שמקלסיר קיזאי
פיר בע פיר קזא בר גמל פמה מליקין מאי שמן קוק רבי יצחק וכו' אמר מישא
וקזאי פו הוא שמן שלגרעין שיש בצמר גפן שעושין בגדים ממנו קזא וכו' סא
קסא ומוכר שבמקומו קזז כרם רביעי מציין אותו בקוקות אומה פו עפר אומם
והוא בולו וכבר פיר בע חרס בדר רב פמב היה אוכל קוקות אומה שי שיצטה פיר חרע
בפס דיהי בשלה מקוזוי מקוזוי מקוזוי מן בתראי קזס בילמ ויהי העם כמותאנים
בתי אני הולך לעשות לך קוזמין ואת הולך לעשות כשנים בורה עקב פסלך לזהב
ממנו קוזמין שלבנו אל לו אני נעתי לך קוזמין ואיביתת אותו בדר רב פכ אל להכל קוזמירין
שלה בתוכו והוא מבקש לישא אשה אחרת וליתנם לה פיר תכשוטין נשויים שמן בלשון
יון קוזמירין ובכריתות דר אלעזר פ"ג קוזמקון בהן לא שלאלהו שע חסד יי עובר וחח
גדולה וחזק וג' ובויק רב בר זאת פו חזק קוזמקדסור בדר רב פיעו ודדק מלכים
קוזמקדסורין בפס דכי בשאג מלכים קוזמקדסורין שולטין מסוף העולם ועד סופו פיר
בלשון קוזמו עולם קרטור תופש קחח שרקים ולבנים תרג קוזמין וחזירין
סליק פרק ד קזז בר גמל פאיזהו נשך לא תגביו על מעת למקט פיר
להכעיסו ולהקציטור וכו' יחזיר לו קטב לחטוב ענין תר ידו למקטב קידין
בגמל לא יפחתו לו תרי קיטבי החחד מיקמי טיהרא וכו' פיר רחוקת הן קטב
בפח בשביעית אין עושין זנים בצד ובקטבא פיר משמין עין גדול הגבד על חתים
שבבית הצד ונקרא קוטבי צדאש תלי אבן גדול קטבול בפג בשקלים תרם את
הראשון וחיה בקטבוליות בסטול פז בכלים עור סקודטיא ועור קטבוליא ביש מביאין
פח באסלות סקודטיא וקטבוליא בפ השוכר את פפועלך בגמל ואם אובלן פירש
קטבוליא על גבי רישא פו שמכסין אותו בני אדם מלמעלה בלשון יון שמו אבול
ושהוא מוצע למיטה קורין אותו קטבול וצטיית שמו נטע ובלעז נטב ושוכבין
קטיגור בפג חמא העובר עבירה קטיגור אחר בר גמל דר ראב
אין קטיגור נעשה סעגור מלשון רכיל בפג וכן בדר שבין באם קטיגוריא
בתנא חכמי קטריין במה רבא את בפ ראש בדר ויסגב קטריין והקב
גומל קטריין פיר בלשון יון עונש בילמ ויצאנן אשכנא וכו' כמאן
לחן בלמל ממוכרש בע מל ולבולן נתי קטריין וכו' וכו' וכו' וכו'
קטריין ויקם מלך חרש שחיש עלבן שיעבור ויהי קים מלך קטריין וכו' וכו'
לפס טל איוס קטריין כי אם חסרת את עשו ולבן מלך קטריין וכו' וכו'
עמם ומחבי בסומם בילמ ויחיד כך יסא קטריין על אשכנא קטריין בפג

שבידושלם ר' שמעון בן מנסיא ותבדיו ואמרו הלכה כר' מאיר ידע במעשר שני בס' כב
עיה קדשה ר' יוסי בן משולם ר' שמעון בן מנסיא בהגדת קטלת ראית חיים אם אשה אשר
אהבת ר' בשם ר' יהודה קדשה אם קנה לך וברא אמתות עם וברא תורה מאי טעם וכת ראה
חיים עם אשה וכלה קורין אותה עיה קדשה שהיו משלשין את היום שליש לתפלה שליש
לתורה שליש למלאכה ויש אומ' שהן גיעין בתורה בחורף ובמלאכה בימות הקיץ
קבר צבא בפ' חזקת בגמ' עיי' מאי טעם אימור קהרמנא שויה פיר' מורשה
אפ' טרזנא בפ' כ"ד מעבדין בגמ' עיר שליח ביו' ושיכין גבי קהרמנא מדברי
אהדי פיר' השלשנים שלמקום קהת ותקע כפ' ירך יעקב פ' ידו וקתה כפ' ירכא
יעקב קהת פ' ידו בכלים התרמל משיחוס וינקם ויעשה את קהותיו ויש שקורין
קיהותיו פיר' מסגרותיו ובלעז שמו אסולי שבהן סוגרין כלי עור אזניו כמין אזנים קטנות
סביבות התרמל כאזנים של סוגריות שיתן זה לתוך זה וסביבות השטיח מכניסין וסביבות
הקטבליא ומכניסין באותן אגים תבל וסוגרין אותן בהן ומנין שזה קהותיו לט' סגירה שג'
ולאסורים פקחוקח סד' ק' פ' ג' קו בר גמ' פ' אין מורשין תווא זה קו ירוק
שקוקהות כל העולם קו בפ' אין מורשין בגמ' וסמך חסידים אם ראה אדם
שמתפלל ואינו נענה יחזיר ויתפלל ש' קוה אל ידו קו בפ' אילוק שרים בגמ' קושרים
כל קיואי מותר לטלטל בשבת פ' כל אומנות האורג כגון האכסן והכבד שהיריעה תלויה
בו מלמלה והכבד שפשוטה עליו מלמטה מותר לטלטל בשבת בפ' לעזר אומר
תולין בגמ' אין שורין אמר רבא ואם כל קיואי מותר פיר' אם היה הבגד שטוח בכלי
האורג מותר וכלי האורג נקראין כלי קיואי קושר בגמ' ר' ע' צאן לבן הצותרת
נותרת כת מיעה ב' שין מנחת עקרי מיעה קושרין קושר בגמ' ר' ע' צאן לבן הצותרת
וימיה קדשה ולאן איעתה בד' גמ' פ' לולב הגזול כסוף קוין סד' ק' בר גמ' פ' לולב הגזול
אילו טריפות איזה וטעם עצמו כל שחזקו וקוין פיר' ענין זמיתה ובר' פיר' בענין חזק בע
קוין קבוצ קוין בפ' א' בעינים בגמ' כגור' כשרים וקוין צותין סדורות לו תלתלים
בבר' רב פ' קו ואכלי איש חלקו לו איש לקוין וקרח פיר' מן קוין צותין תלתלים שייך זה
בע' הראשון קוין בפ' גמ' פ' בן סורר ונאצי קוין וימוקני הוי' יצאין להו' פיר' מיני
מתכות שסדריהן בגמ' אש ומוליכין לעז' ביום אידי שבת' אלא תגאע עצמו שאני פ' לא
קוין ויטעקו שלשים ודומה לנציץ וכשמיתחמם אדם בגמ' המדורה ורית' לישן
כסחאמר על הדלים כדי שלא יצא צה' אש בבית דימוקני כלי שעשוי לחנות בו גחלים
ממקום למקום ובמבכות פרס חת' בדים שבת' מחורין בכל צדי ישרא' ומכבין את
הנרות ואתן את תהלים וכו' ויש חסידים שבת' מחורין בכל צדי ישרא' ומכבין את
גחלים שאלו בלילה קוין לנציץ שבת' מחורין בכל צדי ישרא' ומכבין את
חבדי שקלה לטורא בגמ' קמיה ודא מלכ' יצאין בקוין ויימנהו ויהיה משי' עז'
ואב' ויש ש' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב'
לפי' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב' ויש ש' שבת' וכו' לאב'
מבנות ל' ע' וכו' קוין פיר' יעקב קוין ופ' ש' הלא עבדית וכו'

ובגדות כשר מיד בע בגר. בפ כל הגט בגר המביא מזה המצות סוף המצות בגר
אשר הוא ראוי לקטור וזהו המצות. ואם מזה המצות גט בימי קטנות ואמרתי
לקטור לא אומרתי בע אדם. קטן. גם מזה המצות ידוע כי אם
פסוק קטן המעשר. לא מזה המצות הוא ושמו בשמן ושמן על סגור אונקאב
קטניות. בפ אבציה משלחן ינות שמנים וטבנות וקטניות מיד בן נחמון
ובלעז לגמלי ובלעז לבתי קטאני. קטן. בר גמל וסוכה העשויה קטנות קטנות
בפ אבציה בגמל וקטן את הקטנות. ורמינהי בפ אבציה ורמינהי בגמל
המקור פתוחות לטבנות כן בגר רב פכה זה ספר לטבנות טקטינון שגכה המדינה
חזירים סגרים וגיבין ומהכחות תר ירו ויבא תחילה ועל לקטורא ויחזיר משכב
ומחזירא ימיה. קטן. ואחז בזבנו תר ירו בקטניה. קטן. בפ הכותש
אין כותש בשלמת מה שהדיקה רב הונא בריה דרב יהושע שום ויקלם עלג בקטניה
ואמר. בפ גמל ופ כל הגט ריש לקיש אמר אפי' גמל מלא מחט גובה מלא קרדיוס כמעשה
קטניות ואביו. פיר קטניות ואביו בר גמל ופכה שהיה נשוי ההראג ברא והיו מוסקי ביה
קחוד בן ליה תר קטניות כולל אמר רב ששת בריה דרב אידי בקטני פיר שדות קטנות
בגמל מן שהי' בגמל וסמך שום היינען אילן עניינן בולן עניי' אהן. קטפסון
בסר רב פלח ארך ואכרל כלנה חרס ונציבין וקטני פסוק וקטניה. בר וימא בגמל ללשבת
פלחדין קטן וקטני פסוק. קטן. בפ גמל ומה חקישע ויבא בקב שלו וקטן פלח
תר ירו וקטן יתחן בגר חפ פמה חיה אברהם יושב ותמה כל החס במה אבד אמר לו
הקצה קטן חיה פשיטיא מן פדון. ופסוק ויהודיש מסוק חיה מילא מן ליבך. קטעין
בה מעשיות נוסב מן הקוטנין מן פדון ממה שבתוך התבן ואוכל כלום כשל מן
המשוברים מן פדון. גמל ורוח ואוכל כלום מעשר. קטן. הכופה והקטן ציין בע כפר
פיר בלעז בלעז והוא חיה פדון. כמז שפיר במקומו בפר אין מעמדין בגמל
חיות שר באן לפלח ר' יהושע עובדה אלא בקטניא ויגמל אכל בקטניא פירא מודה
ליה ונתן אקד' יהושע שמעתי שמעתי אותה בשרח הענין בשרח הענין בשרח הענין בשרח
הפסוק פסוק מפי שהיא פיר. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו
אלא על ידי קטן ופיר פדון קטן ופיר פדון. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו
בטי גמל שעה בגמל אלא ובריסוחה אומ את ששן מן פדון ביה האשה מקטנית
העיסה עובדת הלחם. בפ השוכה את הפועל בגמל ואין מוכרין ידא הלם והמקטן
והאומה בגמל שוקר את הפועל בגמל טל אפ המושך כי ובית חיה בגמל
קטן קטני. אפ קטן כפר פיר בגמל. הקטן מלח על שחבו גמל דעו
קטן. בר גמל ופ פדון נתי מקטן מיד אהל מיד כפר פיר קטן ופדון
כמז יתחן פדון זה עם והוא המי' בגמל. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו
לחם קטן ופדון קטן בגמל פיר אשכולות. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו
אחיה מן שלחן קטן ופדון חיה בגמל. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו
ועלן לילחם והוא רב רב. קטן. בפ אבציה בגמל ר' יהודה מתוך שכל היעודה לו

19

[illegible]

קטפרס' הנצוק והקטפרס ומשקה טובח פי בעטפח בפ' דזורק גטוכ לבנין קדושין אמר רב
יהודה היתה ידו עשויה קטפרס כד' כגון שהעמיד ידיו משופעת לא זקופה כמחיצתו לא פשוטה
למבל אלא עשויה כמין מדרת בהעילה בפ' קדשי מדבח נשפך על מד' צפרה היה מקומה קטפרס
קטפרס בפ' דזיה בשלח קטפרס אתה לוקה אילו' מכות בויקרא' ב' דאז
ראשו בשדוים נותן קטפרס והקבה נותן קטפרס הה' ארבעים יכנו לא יסיף וג'
קטר בר גמ' דפ' כיצד צולין אית בהו קיטרי פיר מקום שצמחח ומגילין נצדין
ופשוחותין אותן אותו החתך מפיק מיא והנה ליה כמבושל בפהבא על צמחין בגמרא
שומרת יבם מצוהו אין לא נתמנה לא אמר רב יוסף קטור קא חזינא הכא בלול קטר
בר גמ' דר' השנה בעינן נמי משבח שכיח קיטרי פ' שמתקשרין שמים בעבים יחשוב
ימות הגשמים ולא אגרי לשלשים יום קטר בפ' א' בדריעות בגמ' המפטם ארץ
הקטורת מה הפרט מפורש דבר שקוטר ועולה וריחו נודף אף כלוצר שקוטר ועולה
ורחו נודף בביצה בסגל דפ' יום טוב ופסג' ד' משקין מאי קיטורא או קיטורא בידי
פ' לקטר הבושם מבית י' שלחלוק כשהוא מונח על הכלי פ'א מדנסיין ומלקטין
ומכווצין בית י' שלחלוקיהן ונראה כוון ומעשה אומן הוא ואסור בר גמ' ומנחות
בכל מקום מוקטר מוגש לשמי בכל מקום ס' ד'ע לא אילו תלמ' חבל שמשקין
בתורה בכל מקום מעלה אני עליה כאלו מקטירין ומגישין לשמי מנחה טהורה זה
הלמד תורה בטהרה נושא אשה ואחר כך ילמד תורה בבר רב פס' ושמה קטורה
שקיטרה מצוות ומעשים טובים אל ר' בריה אעג' דכת ותכך ותתעבאמר שנחשב
עלה בדיה תל' ושמה קטורה כזה שהוא חותם בנזכה ומוצאה בחתמה קטר בפ' ב' ב'

ג' גנובה

ג' כדמות היוצר

13

לען ונשים קל יעלו רמ שלשים העלונים לאהיו אלא שורות שנים מידר ועלם ולא
היה חתום הנה אלא שורות זג שורות שלוש אלה הנה של קללת לבריה יחזקה ה
יחזקתם קליל היו זה קיל ואמות עלו אמות ופלסיות שלה קיל סינחיל מוכן
מיתכרין פיר רחוב הנה נאמות ה שורות של קליל היו שם וקלילן אמות עלו זג
מיתכר פלסיות שליו זג אמות בצדדין עולת זכר צד נשים איתן קליל ברחוב הנה
הרים באמצע הנה זג בצד מרחקות מאחורין וצדדין פלסיות של זג אמות וחזר
ה שנה האחרות וצדדין אמות רחוב הפלסיות אמות מצדדין קלילן היו חזר פלסיות
זג הנה אורח הנה ש אמות וכל קיל אמות ופסמים ג עליו ש במצות השורה
קלילן קלילן זה בצד זה מרחקין שאין צדדין הפרש שורות צדדין כל אחת עולה
ש צדדין וכן שלשים עולת צדדין והקשינו לזעזע דה יתואה שהיה פוחת שורה
ש של שית נחא האמת ואל אמה תכלה מלמעלה ה נחמיה אומל כמין קמרחטין
זה מעלה ששלמה היה ואל אמה תכלה מלמעלה פי הוא היה יב חוש בתצבה
בורח בצדדין תגן משפט שנים בגיהנם יב חוש בידו בשם שם מאות שנה גח
ומת ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים סלח זה שחזר ברחשון ובסליו ששאר
מב וסת וגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום הדי טבת ושבת אדר ניסן ואדר
אפשר להיות החשים של מין זה בצד זה אלא מכאן בכסלו מיום השלמה יום של
מים היו קלים ותגן הנה בחוש השביעי בשבעה עשר יום לחוש על הדי אדרט
יון שביעי לירידת גשמים פיר לח במרחשון עז יז בסיון חשים מכוונין ומראש
הסלול לחסר דבת וישבו המים מעל הארץ הלך ושוב פיר הלכתן ושבין ולא חסרו
הותיר אלא כמדויב גורתם וחסרו המים מקצת יום כלומר מהשלמה נק יום שחא
אייר התחיל לחסר מתחלת סיון ובסיון ותמוז חסרו המים אותן טון אמה שהיו
ין על ההרים שנה המים היו וחסרו עד החוש השביעי זה ראש חוש אב שהא עשירי
ית גשמים באינו סיום שראש חוש סיון ועד ראש חוש אב חסרו טון אמות אמה
ים וטפח ומחצה בכל יום מיבן אתה למד שהתצבה משוקעת במים או אמה מדינת
התצבה בחוש השביעי וזג אותן אמות שהיתה התצבה גבוהה על ההר פחתו ביו יום
התצבה על ההר ועדיין המים היו על ההר יא אמות גובה התצבה שוקעת בתחתיהם
מית פחתו מיו בסיון עד ראש חוש אב שהן מיו ימים כתיבתי מקץ ארבעים יום
חנה את זג והמתין עד ג שבעים בשיטח הערב ובסלול חשכה פלסיות גדלים
שלם אבואלול ויג ע החשון עד תשרי ויבית ירה באחת גשם האות שנה בראש
זה ראש חוש תשרי חרבו המים מעל הארץ נעשית פלסיות גבוהה וזחש חשני
ס לחוש נעשית פלסיות לא היה צריך קרא למד ביו לחוש שני יבשה הארץ
שמות חמשה ימים על ימות הלילה קרא בל תהיה בגל שחשמה
ין שחל קלא פלסיות בם גל וס איתן מכירין ה גל יתעצות לפלסיות
קלא פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות
גל איתן בתצבה פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות פלסיות

הלך

במקללה האיש קודם כי האיש במשכבו זכור והאשה בקופה בזה הגדה וכל הדין מעשה בת
ילדים וילדות שנשבו לקטן הרגישו בעצמן למהר מתבקשין וכך בסגל דף אלו הן הלוקין
בתקלקל בין ברעי בין במים גמ קלה בין בראשונה בין בשנייה כי בתקלקל ברעי בין בהכאה
ראשונה בין בהכאה שנייה גמ וחולין סכין שלעז מותר לשחוט בה מקלקל הוא כי
שחיטה מפסדת הבהמה כי ימיה בחייה יותר מן השחיטה בגמ בדימאי ובר גמ יחולין
מפני שחשודה לחלף את המתקלקל בפר לעבור אומה האורג וכל המקלקל פטורין חוץ
מחובל ומבעיר מתני' ר' יהודה היא בריתא ר' שמעון ור' הלל למטה מזה מרמור ושע
לית לר' יהודה במתן במקלקל מי שמעת ליה ובר גמ ודעובות במקלקל הל' כר' יהודה
אן הל' כר' שמעון ב' אילו דברים בפסח בגמ שחטו שלא לאוכליו לבריי האומה מקלקל
בחבורה פטור פיר' העושה חבורה בשבת מקלקל הוא קל ב' גמ דפר' כל שנה קול
ומראה וריח אין בהן משום מעילה פיר' קול ושיח מראה וריח הקטרת פיר' מראה
שבוררת חיטין לאור בית השאובה כמפורש בסוכה ובריש תנא יכולה אשה לבד
חיטין לאור המערכה ולא היו מועלות דאמ' ר' סימון ריח ומראה וקול אין בהן משום
מעילה וקולות נשמעין מיריחו וכן ב' המייר בכתב ר' שמעון אומ' אף הקולעית
הוספתא איזו היא קולעית כלשהיא מוצרת בתוך ביתה ושכיניה שומעין את קולה
פיר' שמו' בגמ מספרת עמו בתשמיש שלא בלחש שהשכנים שומעין ואינה ביישם
ומעביתא פיר' עשה עבשעת תשמיש יש לה נחיה ואינה יכולה לכלוא את נשמתה מהישמט
ובשביל כך מקשינן הא מילתא מומא היא למי שלא דרעון האשה גשימתה נשמעת
שתימנה עם העוברת עלות אלא מום הוא ככל המומין ומסקנא מתני' מחוורתא
כשמו' ב' המל' בגמ אמ' ר' לעזר איזהו סריס חמה וכו' עד שקולו לקוי ואינו
ניכר בית איש לאשה בויח רב בזאת בס' פרעאני אילין דיפרייא קלבין אמ' הקב"ה יבוא
הקול ויכפר על הקול ובפס' ויהי בחצו תלילה ואחר כך הריא עליה קלבין צפדיעים אמ'
ר' יוסי בר' אבון קריקורין היה קשה עליהן חות' קל בויח רב בס' פרעאני מתל' אמ'
אמ' מאן דאביל בהדא קורה ילקי בהדא קילא קל בפ' בעווייות העיר ר' יהושע ור'
יקים איש חיי' על קלל שלחטאת בפ' ג' פרה ופפתח העזרה היה מותקן קלל שלחטאת
ב' קלל שלחטאת שנגע בשרץ טהור בר' טבול יום וקולית שלמים המחוולות ובויה
על שכמה חר' וקולתה על כפתה וספות וכלי יוצר חר' קולת ומאן דחסף ואת הספים וירמ'
חר' ויתקולא קל בחר' כל ואלאמה תכלנה מלמעלה ר' יהודה אומ' של קולת
היו בה הקליא וזמנות על זמנות וב' פלסאות שלד' קילא מיכ' וקילא מיכ' וב' זמנות
לצדיין פיר' רחבה היתה נ' אמה ו' קילת היו בה ברוחב והן מ' אמות ב' קילין שהיו באות
אחורי הקילין היו מרובקין ונפיתין פלסאות אומ' ר' אמיבן כל אח' רחבה ו' אמות
ומציאח של פלסות קילא ופ' קילת פלסות האחרת יכלו בת קילין לפלסיות מ' אמות
וב' אמות לצדיין עול' נ' אמות מרעסות רוחב היתה אורך היתה ש' אמה תעלה שיה'
א' שלש אמה לקילין שהיו עולה לקילנות באורך היתה מדיסת לסופה זו צד' ו' ואין
ביניהן כלום חרש' כבד פיר' ו' קילין היו ברחבה כל שורה היתה לקילין ופ' עמים ל' עלות

קילין

בכלל פה בזה המעלה וזהו שכתבנו שכל המעלה
היא שכל המעלה היא שכל המעלה היא שכל המעלה

קלא יידישעלעךס לענהס לפח תרג קומיהון לקלא קלא אידן בר גמ ופ
תו טלית שכולה תכלת כל מיני צבעונין פטורין בה חוץ מקלא אילן בר גמ ופ
עצום בקלא אילן וכלא ובר גמ ופ איזהו גסן ומכא שחלה קלא אילן צבעוני
תכלת היא פיר אידן קלב בפ במה אשה בגמ זלא בקלא בקלב הלך אח
מסמדותיו פיר ש עין הוא וקובעין פו אונקליות שלבד זל ופולין בו בשח הקצבים
ממנו תפשיט הוילת שמי עקול כדורך בגת ומחזקו במסמדות פא הערבים עו
תכשיטין צינוארי גמליהון חפצות חתשות שלבם או שלזה וקובעין אותן במסמ
ומשמיען קול בס ויקרב הצורך עימנא בהיא מצותא למיתבן להיא יתמא חו קול
סא למיזבן חיא איסמכותא להיא יתמא קלבא בפא אילעג אומאס לא
מוצצין רבא אמ קידא וקלבא עיין בע מהלא פו חמאה קלבא בר גמ ופ הש
את הפועל תמן אמרי באמר אמרי תלא ליה זיניה קולבא רעיא קולתיה תלא
בגמ מנשה גבר ויק רב פ עור ראיתי מאי שער התווך ששם חותבין את החלוקה במ
אמ זיניה הנדי תלה מרה קולבא קולתיה פו הייוט רעם קולתיה תלא קלבון
בסגמ ופ משילין ובר חולין ובס בפוחות ובפא בשקלים האחין השותפין שחייבין בק
פטורין ממעשר בהמה ושחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקולבון וכמה הוא קונ
מנה כסך וצדי ר מאיר וחכפ אומ חצי פיר האחין השותפין שחייבין בקולבון פטור
ממעשר בהמה שכבר חלקו כותבן בצבורות בפ אחיו חלקו וחזרו ושתתפו חייב
בקולבון ופטור ממעשר בהמה פו חייבין בקולבון וציון וחלקו נעשן כדחוקים ו
השוקל עליון עליו חבירו חייב בקולבון ופטור ממעשר בהמה וציון וחלקו נעשן
ותנן הלכות או שניתנן במתנה פטור ממעשר בהמה ושחייבין במעשר בהמה שער
לא חלקו וירשו בהמה או קנו ועדיין לא חלקו חייבין במעשר בהמה ויתנן קנו מתקנות
חייבין ואם לאו פטורין ופטורין מן הקולבון כי ממון אחי הביאן הסלע כי עדיין לא ח
כך היתה חובת קולבון אם היו אחין לא חלקו וקנו מתקנות הבית אם הביאו שניה סל
פטורין מן הקולבון אמרי התם בבכור פטור בזה ובזה שחלקו בהמה ולא חלקו בבכור
ואעפ שחלקו בהמה גלו דעתיהן ולמיכל קיימו וליחייבנהו בקולבון קמל קלבון
בפ ממין אילו בגמ מקיש הקישן והעיקלן והקילבן תלא או שפירא קליבסת בפגמ
שואל אדם וצין השקד זה קליבסת פיר קליבסת בין הפקוקות כמו תרביא ואקליבסתא
וזחורלב שער הסלים קלבקר בפ כט בכלים וטלית אקליבקרין א פיר סמיכה
גלופקרין וכבר פיר במחוסר קלבם בר מגילת איפה מהו לא נפל עליה גודל אמה
בשעה שהפלת קלבם על או מתקדעו לם להצלותם לא גלו ואתם לגמ גליתם כי זמה
היא קלבס בפ משוח מלחמה אל תיראו מפני תגפת תריסין ושיפת הקלגסים פיר
החלפת קליבקרין בסייף פיר בכלים קלגס פיר ספה פסאא מפני שינה פיר פלי ש
פיראם האחין משיעלן בו חלום בתנור ורודין ממנו ושמן מסא בלע תכלת וכלבד פלא והא
אחין בו הגולמים מן הכופהני ושמן רייטלן קליב בפגמ ופא מחיטוב חלק בגמ עדיין
ופירא וקליבקרין ופירא וקליבקרין ופירא וקליבקרין ופירא וקליבקרין ופירא וקליבקרין

וְהָיָה רַחֵם שִׁילָה מִיָּן עַד וְעַד שִׁילָה מִיָּן רַחֵם פְּטוּרָה מִן הַבְּכוּרָה וְאִם יֵשׁ בּוֹ מִקְצֵת סִימָנִת חֵי עֵצָה
 שְׁמֵעוֹן אִם עַד שִׁילָה מִיָּן וְיִבְרָח וְיִבְרָח לֵאמֹר אֵיבָעִיָּא לָהּ לֹא כִילָה מִיבְעִיָּר שְׁמֵעוֹן וְכֵן
 תֵּשֶׁר שְׁמֵעוֹן אִם מִלְּמַל בְּפִעֲלִים בְּרַגְמָה מִמִּין אִילוֹן לְקֹשֶׁט וְחִיטִּין וְלִטְנָהוּ בְּאִים
 בְּהִמָּה נְמִי לֹא פִסְלִי מִיָּד חִטִּין וְאִים לֹא הָאִי בְּעִלְבָּהּ וְלֹא פִסְלִי בְּאִים וְלֹא קֹשֶׁט וְלֹא
 בַּעֲבָן בְּאִים פְּרִסוֹת בְּגִלּוֹי סְדִיחוֹת קָרִיא בְּרַגְמָה דִּבְבֵּל מַעֲרֵבִין מַעֲרֵבִין בְּקִלְיָא פִירָא
 הוּא עֶשֶׂב שׁוֹרֵפִין אֹתוֹ וְעוֹתֵנִין אֹתוֹ בְּבוֹרִית וְרוֹחַ צִין יֵיחֵן כְּמוֹ קֶלֶם מִלְּךָ בִּבְלָא וְאֵלֶּן הֵיחָךְ
 יִדְמֹת שׁוֹהַ תְּלֹכִיתָהּ וְעִבְרָךְ אִמְרוּ מַעֲרֵבִין בָּהֶן וּבְמִתָּה מִלֹּהֲרֵי קָרִיא פְּגִיבָה
 וְשִׁמְרָתָהּ קָרִיא קָרִיא בִּלְמַד בִּסְ כִּי תֵבֵא הִיא מִהֶלֶךְ מִשֶּׁה בְּרִקִּיעַ כְּקוֹלָאס הַזֶּה עַד
 שְׁעָלָה אֶת־הַקֶּבֶה קָרִיא צֹנֶן בְּרִיחֵי בִיחֵם פְּלוֹת מִשֶּׁה הָאִדְמִלְבָּא שְׁאִרֵי טִימִיקוֹן
 הַמִּתָּה לְקִלְיָיִן פִּיר טָבִיר אֶל־הַקֶּבֶה תִּירָן לְגוֹקֵלָא קָרִיאִים הָאֶפְסָן בִּירָבֵעַר אֶפְסָן
 קָרִיאִים בְּאֶבֶן בֵּית קוֹלִיִּים כִּי בַעֲמִיקוֹלִים קָרִית בַּעֲמִיקוֹלִים וְהַדִּיטָב קוֹלִית
 הַמִּתָּה וְקוֹלִית הַמִּדְקָדִשִׁין כִּי קוֹלִית הַנְּבִלָה וְקוֹלִית הַשֶּׁהֶךְ הַנּוֹגֵעַ בָּהֶן סְתוּמִין טַהוֹר וְכֵן
 רַב־פִּי וְכֵן צִבְאִים רֹאֵה שֶׁם קוֹלִית אֶחָת הִיא מִצְעָעָה לָהּ וְהִיא מִתְּנַגֵּלָה בּוֹ וְכֵן הַנְּפִילִים
 הֵיזְרָאִים גְּבוּרִים מִזֶּה קוֹלִיתוֹ שֶׁלֹּא מִהֵן יֵחֵא מִהֵן בַּעֲבִירָה צוֹלִין בְּגִמֵּל הַעֲצָמוֹת נִמְנִין
 מִזֶּה שֶׁבְּקוֹלִית פִּיר קוֹלִית הַעֲצָם הַחֲלוּל וְסִתּוּם מִבְּצִדֵּי הוּא מִלֹּא מִזֶּה וְהוּא הַעֲצָם
 שֶׁלִּדְרֹךְ שֵׁשׁ בּוֹ מִזֶּה הַתֵּבָה קָרִיא בְּרַגְמָה לֹא יֵצֵא לְבַלְרָה בְּקִלְמָסוֹ בִּסְ גִּמֵּל
 מִקּוֹם שְׁנֵהֲגוֹ אִין לִי מִקּוֹלְמוֹסִין פִּיר שֶׁהֵן חוֹמָקִין חֲקִיקִין אִין בַּעֲשׂוֹחַטָא בְּעוֹק שְׁחִיטָה
 הַעֲשׂוֹיָה בְּקִלְמוֹס פִּיר בְּגוֹן דְּשַׁחַט בְּמִקּוֹם אֶחָד וְשִׁמְיָהּ לְסָבִין וְאֶתְּמַר לִצְוָרָה וְהִיא לִיָּה
 כְּקוֹלְמוֹס פִּיר שַׁחַט אֶת־הוּשָׁט לְמִטָּה וְעַקֵּם הַסָּבִין שְׁבִירָה וְחֶתֶךְ הָעוֹר וְעַלָּה וְשַׁחַט
 אֶת־הַקֶּבֶה שֶׁהִיא בְּקוֹלְמוֹס הַסּוֹפֵר בְּסִגְמָה דְּפִסְחֵי גִיטָרָה בְּאִמָּה שְׁכָל מַעֲשֵׂה נִפְתָּחִין
 אֶחָד פִּיר שֶׁלְּעוֹלָם אֵינָה כּוֹתֶבֶת טוֹב אֶלְבָּרָע פִּיר בְּקוֹלְמוֹס מִמֵּה שְׁפּוֹתֵבִין מַעֲשֵׂה כֶּךְ
 עוֹשִׂין שְׁאִין יִבְלִין לַעֲשׂוֹת עֲמִידָה שׁוֹם פְּשָׁרָה עַט שְׁקָר סוֹפְרִים תִּרְגָּל קִלְמָז דְּשִׁקָר לְמַדִּיקָה
 בְּפִסְ דִּוְיָהּ בְּשִׁלַּח שֶׁהֵן גִּיטָרָה שְׁלֹשׁ תִּחַת שִׁיחֵיהֶן וְקִלְמִידֵי שֶׁלְּקִנָּה תִּחַת עֲפָרִיזָה
 קִלְמִידֵי תִּרְגָּל וְהַקְשָׁרִים קִלְמִידֵי אֶחָד קִלְמִידֵי בְּכָל־מִי עַד כֵּן בְּכָל־מִי קִלְמִידֵי
 הַמִּידִתָּא מִי לְשׁוֹן יִזְנֶן קִסְתָּ קִלְמִידֵי וְכִלְשׁוֹן יִשְׁמַעֵל מַחְבְּרָה וְהִיא שְׁלֹשׁ בֵּית וּפִתָּה שׁוֹקֵעַ
 לְתוֹכָהּ וְאִם תִּגְשֶׁה לְתוֹכָהּ אֶחָד־לֹא יִשְׁפָּךְ הָיִי וְאֶחָד פִּתָּה שְׁמַעֲשִׂיבָה הָיִי וְאֶת־קֶבֶץ מִצִּין
 וּמִצִּין שִׁפְךָ וְאֶמְרוּ בְּשֶׁם מִקְוֹת צְלוּחֵת שְׁפִיָּה שׁוֹקֵעַ אֵנָה טַהוֹרָה עַד שִׁיטָּה עַל צִידֵיהָ קִלְמִידֵי
 אֵינָה טַהוֹרָה עַד שִׁיטָּה מִצִּידֵיהָ קִלְמִידֵי שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵן הֵיחָךְ נִקְוָה מִצִּידֵיהָ וְעוֹשִׂין לָהּ תִּירָן
 שְׁלֵעֵךְ וּמִנִּיחֵן הַקִּסְתָּ לְתוֹכָהּ וְאֶת־הַתִּיק נִקְרָא קִלְמִידֵי הַמִּתָּא מִי בְּרַגְמָה מִלְּבָבִין
 קוֹנִילִין וְקִלְמִידֵי פִיר בַּעֲמִידָה קִלְמִידֵי עַד שֶׁלֹּא הִיבֵעַ לְמַדִּיקָה הִיא מִהֶלֶךְ בְּקִלְמִידֵי פִיר
 אִים חֶשֶׁב מִי אִים חֶשֶׁב מִי בַּעֲמִידָה קִלְמִידֵי בְּאֵלֵינוּ עוֹבְדִין וְקוֹלֵן שְׁלֹשָׁה מִי פִיר מִי
 וְקִמָּח מִעוֹבְדִין וְקִמָּחִין בְּרִידֵיהֶן הַסּוֹפְרִים וְכֵן שְׁמִידָה בְּלִעֵז קוֹלָא וְאִם שְׁאִין בּוֹ מִי
 קִימָחֵל מִי פִסְחֵי אִין מִמִּידִין יִדְשֶׁ אֶמְרוּ מִי וְכִלְשׁוֹתָהּ מִי קִלְמִידֵי בִלְמַד בּוֹאֵתָה
 מִי מִמִּידִין מִי מִלְּמַל בְּפִעֲלִים קִלְמִידֵי שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵן מִי מִלְּמַל בְּפִעֲלִים קִלְמִידֵי שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵן
 מִי מִלְּמַל בְּפִעֲלִים קִלְמִידֵי שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵן מִי מִלְּמַל בְּפִעֲלִים קִלְמִידֵי שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵן מִי מִלְּמַל בְּפִעֲלִים

כ"א
 אפרו

א

כ
 בקובה

קלמן

[illegible]

14-00000

[illegible]

מברהם ובמנח לפי שחזר מקומה שלסודו ופסקו העובדין והשביין ולא חסר קילורין שלו כלום
וצפ ס ויין בדרך את אברהם בסלר לוי אוליג שהשליטו ביצרן ועשה ישמעל תשובה ולא חסר
קילורין שלו כלום פי אוצר בלשון יין ובלעז תליון קלר בויק רב בר אחרימות וצפסו
ואחרי מנתוחיו את האלהים ויחללו וישתו ופי קילורין על עמיהם לפי פי שמענו שיש מקום
שקורין לנזה קלר ועל בנקרא ר אלעזר צן קלר שאכל נזה שהיה בנזה קמיעא ותפסקו
קלר ב האומ התקבל גט גט בטוליים היצא בקלר ויט בתב גט גטאטי בפי
בפי הקולח טמא בר גמ וסנהדריין שישבין בויין קלר וטרי צואר בולן בפי
מצפה בקלר של ב בני אדם בפי במה מילאין בגל על עמיהם ויתחש בשאש ויכזה כמי
שנתנהו בקלר נתן בניו פלטים תג יין שלילן בקלר יא ויתנהו בסוגרית ויהיה בקלרין
קלר יד עירובין מאן שנא בסנהדריאמר קלר שכתבו נמי ניל קלר פיר ראת הקוה
כאשר היא קלושה והוא פלגא וסמכה העלון פאלר כסודי צמורה ונחתך וכאלו אינן צמורה
קוה כולה שהיא חצי טפה וצמורה התחתונה בלון בתוך פלגין המבי כשרי וצפמי שתוך
מחפין את הקציעות בקש דיהויה אול מחפין גמ מחפין וקלר פיר מפסין בעצמין ויהיה
זמנה מצבין אסמכין סומך בעצמם זה לזה ביבמות בר גל ופ חרש פשיטא דחרש ויעות
קלר שכתב יא בפי גמרה מארסה בפי פיגז גיין ארמיקלש קלר קלר בפי
במורים בקלות שלכסף ושלזהב בפי גמרה מארסה שגל לה נכסים עשירות עשירות אול
קלות שלכסף ושלזהב בפי גמרה מארסה בפי גמרה מארסה בפי גמרה מארסה בפי
שלכסף ושלזהב בפי המדיר בגמ דת משה ואורייתא קלר שפיר דאמי דת יהודית אפי
קלר גמ יאסיר פיר אעפ שבשוק כפה שלראשה לבירה שרי מאורייתא דת יהודית אשו
בשוק שו שתתן עלראשה ובר אחר אבל בקלר אין בה משום פריעת הראש בר בבא
מיצבא בגמ דפ היה רכוב קלר מינח גיין בפי הזורק גט לתוך חיקה אול לתוך קלר הרי
זו מנורשת בפי בגמ דת הקלר משיחוס פיר קלות קטנות וזמה לקלר וצט קלר
קלר וסמך גיין בקלר יא קלר בפי גמ דת על המשוט ועל הקלר פז בגלם הקלרות
שלב בגל צתים שנפחתה גיין בע אי צמורה בפי בפי סביב שהוא כמין בית קטנה ובסיס הוא
לבירה כמן שאל לעניין דיהיים אבל לא הקלר ופי קלר בסיס לרחים התחתונה

נא
אסרה

קלר פח קס הנויר מן המבושל הנויר מן החלב מותר בקס פי הינו נסובי
וחלבא שלועזין ביד ור יוקי אוסר וקאסבר יש בהן צחצוחי חלב קס בפי המפקיד פירות
שאני התם כיון דקס קס פירי שהחמיק כך יעמוו בחימוצו לעולם בפי מי שמת בגמ בני חבל
מקיימי קצרים היז ור אלעזר לטעמיה דתתן בפה בכלאים המקיים קוצים בפרס ר אלעזר
אול קידש וחכל אול לא קידש בר גמ דמסקין וצפ אילוח הלוקין בגמ יש חורש תלם
המנכש והמחפה בכלאים לוקה ר עקיבא אול המקיים פור שדואה כלאים זרוע ואינו
מבטל בפי אילו הנלוקין בגמ הטמא ובסגמ וחולין צמיחא למאן דאמ קימו ולא קימו
אלא למאן דתאני בטיולו ולא בטיולו במה דלא שחטה לא עבדיא ללאויה פיר קיים
שבת פסח לא קיים חייב חייב ואיכא למימר לתקוני לאויה הוא דאמא לא למאן דא
ביצור חסב פיר שהאכיל למוות לכלבים הוא וחיב דהא לא איפשר למי שותיה אכל הכא

[illegible]

כ"ט
כ"ט

תחבורין

קרב... שגמל כלל גיוולתו מאן דקניב סילקא חייב שנים פיר מי שחנך תורין
בקרוב... שגמל אף אילו קשרים יום הכבודי שחל להיות בשבת מותר בקניבת דרך כפי
בכלים כלכלה משוחסם וקנב פיר לאחר שחוסם חסימת הפלי ונשתיירו קיסמין קטנים
שם ופוסקין וקטעין שכן קניבה כדאריסו בביצה בר גמל ופ יום טוב קניבא שארי פיר
לחיתוך ראש הפתילה שנגשית גחלת ויש אולי כגון אבוקה שהיא עשויה חתופות עצים
קטנים אם כוונתו בשבת מאותן העצים שלא אחזה בהן האור שארי קניבם
בפ' בפנאים היתה שורה זרעה קניבם או לוף ובפ' הקניבם ר' טרפון אגמ' אינו כלאים
יש מפרש ממיני תבלין הוא כמו כפית שמשים בקדירה בכבדגדים פ' לא בנגעים
ובן משתן והקניבם שטרפן זה בזה פירמין פשתן הוא בלעז ~~בפ' כל כתבי בגמ' יח~~
כלים הקניבם שלפשתן פ' חלקן התחתון שלפשתן אותו לא על בשרו אלא על אונקלי
ובלעז גופלם הוא תחת חלוק שלפשתן קניבם בפ' א בחלה תחלת הספגין ומופה
עיסה חייבת בחלה וכן הקניבם קאות חייבות פיר בלעז משתפולין קניב בר גמל ופ
המזכיר את הספגה עתיד גבריאלי לעשות קניבגיא עם לויתן שנתמשוך לריתן בחבה
בפ' אילו טריפות בגמ' סימני חיה ובי משה רבבם קניגיה או בלסטורי היה בסגמ' ופ' א
בעז ובדרך חטאים לא עמד שלא עמד בקניבין ביערות לרדוף חיות והוא שוחק בהן
בבר' רב פלג והבאים זכרונקבה אמ' ל' קניג' אנא אמ' ל' איי איתפסקין קניבאים אינכת
כן לא הבאים מאיליהן בייקרב לוייה ר' פיטחם בהמות ולויתן פ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
לכוא וכלמי שלא ראה בקניג' של אמות העולם בעוהזה זוכה לראותן בעולם הבא
קניבא קניבא מכיריאה עיין בפ' מבר' פ' קניבא קניבא בלשון יו' קניב' בפ' יום
הכפור בגמ' מי שנשכו קניב' נקתי קניב' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
תורה נמשלו בקניב' מה קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
קניב' קניב' קניב' עיין בפ' קניב' בפ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
וקנז אל תיקרא ויקא נמי וקנזי כלם שנקרא על שם בעל אמו כמו שיקרא אדם על שם
עירו שאינו אביו וקא אל תיקרא בניה אלא בניה פ' הוא כלב בעלה קניב'
בפ' במנחות מקנה יאיו במפה ומכחה עלה שולחן בפ' כח בכלים לקנח בו את הדמים פ'
בג' שמקנחן בה דמים קנח בפ' גידים קנח קנח בפ' מס' יאיו שפא
אקניבנו ילך ויליק גי' שו של אחד ואהא חייב לשלם בר גמל ופ' קמ' אטו עבד ואמה
לאו טעמיה אית בהן שמא יקניטנו רבו וילך לרובו עצמו מצמי עי' תרג' תקנו מקניט
קניב' בפ' בעל מערבין נתנו בראש הקנה או בראש הקניב' בר גמל ופ' קניב' ופ' קניב'
קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
קורות שלעץ כגון עמודין הנולעין שם קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
פ' א בפ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
הפוסל קניב' בפ' שם קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
סתם קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'
תרג' יח קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב' ופ' קניב'

[illegible]

האזהרה על הג תרג קיטפין על אצרא פיה בע גקלט קנפון בפכט בכלם מני שמומין
עליו בקונפון ובפכט ושמחין בו בקונפון ופכט קמס וכו' פיר במקומו קנקל
בויקרב בואת ובפכט ושובה ודרך קנקילין שישלשן אותה לו בפכט ויהי בשלח כי צד המים עשוין
לישראל כאילין קנקליו פו בלעז קנציל בס פון בבלים קנקילין שישבה בית קבלת פקות טמאה
פי שמימין תחתין אש וגפרית פדי לעשן הבגדים שעליו בפכט ושמעו אמר לו האוון
לגוף כקנקל כלכלים מה הקנקל הזה כשהוא מלא כלים את מעשן תחתיו וכולן מרגישין כך
הטו אזכרם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם מכבר מעשה רשת נחשת תר ירו קנקל עובד מצרא
ומכבר ויקהל קנקל בילמ בפ קווישים המולך כיצד היה עשוי היה צלם והיה לפנים
הז קנקליו ומי שמקריב עוף היה נכנס לקנקל הראשון וכו' פיר חרשים קנקן בפכט במעשר
המי שמאיל קנקליו למעשר שני בפ המוכר פירות קנקנים בשחן בפכט זומא אל תסתכל
קנקן אלא במה שיש בו וכו' בפן באהלות בית שחצו בקנקנים קנקן בפ השוכר את
האומנין נשבר הקנקן פטור פי דנקיט פרשא מדע הואיל והוא מכין את הפרה לתלמיה
ובוית לה את השורה ונשבר הקנקן הוא משלם דנקיט מנא אותו שהולך אחר המחרשה עין
ומחרשה שלאחריה בידו ומכבדו בקרקע כפי שיעמיק חרישתו וקנקן הוא פמלא והוא
את דבת ואת אתו ואת קריומו במגילת איכה כי רחוק ממני מנחם ובירוש בפכט בברכות
שדי תורך שדי פורך בפ עירובין בגמ' הילת ורמיה דלת הנגדית וקנקן הנגדית פיר קנקן
אותו יתיר שבמחרשה וסוגרין בו נמי פתחין וכו' עלין בהן אעפ שאינן גבוהין מן הקרקע ומביעין
מתחתין שיהו גבוהין מן הארץ קנקנות בפגיד העשה ונהג בבהמה קנקנות שבה אילו
ייקנין שבארץ ישראל פיר הן ענקוקלות שפיר במקומן קקנס בפא בפלאים הקינרס כלאים
בכרס בפא בעוקצין עוקץ קינרס טפח עיון בע עכביות קנשברין בילמ וארבע מאות
איש צמו אמר ישמעל ת מלכים ויש אומ' ת סנקליטין ויש אומ' קונשיברינין קנשקין
בגמ' דפ במה אשה השותים במדרק יין ר' אמר ר' אסי חייא אמי קנישקין בעז בפכה שכל בגמ'
נטל משפך ריש גלותא שרא למישתי חמרא בקנישקי פיר כוס שלחב ויש שלחכות או שלכסף
ויוצאין ממנו בשני קנים דקים משני צידי הכוס וחלולין חן ושואבין בו שנים כלות שבכוס
ואם שתי ישראל וגוי ופסק ישראל קודם חוזר צמוד שליין שנמשך ונפל לתוך הכוס ושואב גוי
ומותר ואם פסק גוי ושואב ישראל אסור ששותה שירי גוי ומגע גוי שנגע בפיו קנת
בפ אילו הן הגולין נשמת הדורל מקנטו והרג בר קווישים בילמ ישראל עבדיין להיות מוליכין
בקנות שלחמחים ושלחרבנות שנים שנא ובערו והשיקו בנשק קנתל בפ פרה הסלים
שבקנתל פי סלים עשוין לחולך על גבי חמור פירות אוחזלים והן קשורין זה בזה ולחמור
קורין בלש ישמעל נקל קנתגית בבר רב פייט ויבן יי' ובפ מן ותאמר שרי ולא מן
חלב והרי היא קונתגות שנותקנא רחל קנתר בדר גמ' דפ ואילו דברים בפסח התחיל
מקנתרין באברים בגמ' דפ השומעין שכריו אנשי גליל קנתרתהו דר גמ' דפ כדן גרול
והירושלמי הארץ מקדש בגמ' המקדש בלשון אל יכנס תלמיד וימאיר לכאן מפני שקנתרין
הן מיר מכעיסין בגמ' דפ פיר בלשון מקדש ודמות מייקנתרין קנתרין בפכט ושמעו
וזה שהיה מן בט חמדיה היה אותה לחן אברים וקנתרין קנתרין בפ המוכר שותה ויחמור

החומר

בכחם קסם בפי שולי קופים הצוינת פן פשוט ממש הנהגה ומהלך ומהלך
של שם מקובל גר ציור רפה שבע שם ודמות בפזיץ בשענו לאהיל צופים שולים
שלא יחוס ויקרש הים קסן בפחמית תכלת בגל ושדשן והאקאבנה קרסיו
פיר גסה האילן סא קתסי וכבר פיה במקומו וכיר ענבים יבישים קסן קרסיו
גריד שיר עיין בע נרשית סא קרסיו ופיר ופי כלבים קטנים כמיר שגל שוחק
בחך קסם בפי במשך שני כגון יין שקסס בסר המוכר פירות לחבירי מקבל עליו
וקוססאות למאה בר אלה תולדות נח בבר רב לאמר שהיה לו מרחק שליין פתח גבית א
ומצא חומץ שנייה מצאו חומץ ג מצא קוסס אמר לו אית הבא טב מיניה אמר לו לאו כי כלשון
יו קסמא קוסס והוא קרוב להחמין קסוס בפה בכלאים האירוס והקיסוס ושונת המלך
גלח באהילות הארוס והקיסוס וידיקת החמוד בר סוכה הילת עליה את הגסן ואת
הילנית ואת הקיסוס מפר אותה בלעז אילרא קסר בחנק בענין משיח שניד
הקבה לקיים להן לישראל דור אחר ופי ער כגון קיסר ופלגו קיסר פיר מלך ומשנה למלך
פן בן דוד בן ישי ודוד אחר שני לו שילם ראה גתוך אלהים וג מלך בשר ודם מן קרואין
בשמו קיסר אגוסטא ובן קסריון בם אהלות מזרח קסריון מערב קסריון תייד ורדף
טידן ער קסריון קסרקיס בר מגילת איפה קרית דוד חנה קריה שעשה דוד
נקסרקיסון שבו סליק פיא קע בפי אין מעמידין בגל אין מסתמין מה קוער
לוקא בפי השוחט בגל א בעוף כי אתי ממסמיה קועיה וזמא בגל ובבאקמ קס רבבה
שמטה לקועיה פיר גרון קעילה בר גל דם חור הישן בקעילה שאיש ונשתי יעני
בה פיר בקעה גלויה ויש אומר עליוה ויש אומר קעה כגון הא דגרסי בחלק בגל ד הדיקות
אמר לו בוא ואשיאך עיעה עשה להן קעילין והושב בהן זונות סא קלעים קעילה
בר גל ונדיר ובפי בן סורר בגל אבל כל מאכל ובפי גל דם מומין אילו אבל דעילה קעילית
ושתה דבש או חלב ונכנס למקדש פיר שם מקום היסגרותי בעל קעילה קעקע
בפי אילו הנהגות הכותב בכתובת קעקע כתב ולא קעקע קעקע ולא כתב גל אסור לאדם
ליתן אפר מקנה על גבי מכתו מפני שגראה בכותבת קעקע פי מנהג היונים שאשרטין
בשרם וכותבין שם בר גל דם תעניות כיצד מקעקע כל הבירה כולה ובפי הגיוקין בגל על
המריש בית שמאי אומר מקעקע כל הבירה כולה לקעקע ביצת עיין בר להן קעקע
בפי א בקיודשין בגל כל מצות א האב הטל להן מים בסל וקעקע להן כתרנוגלן
קער בפי שתי הלחם בגל ד סניסין קערותיו אילו ופוסין
סליק פירק יב קף בפי אחרין בשביעית הקפת החנות אינה משמטת
בפי עקיבא והחטוי מקין בפי מרובה בגל מברו חין גנב והקף גנב וחלף בפי
גל דם א בקידושין אין מקיפין בחילול השם אחר שוגג ואחר מדוי פיר אין מסתבין
לו גר שיעשה זכות סגור אותה עבירה שיש בה חילול השם כדי לרחותה כמו הטפל
מן החנוני היום ומחר פורע בפי אילו פוריות בגל הדיאק אסר אבא בגל רב פ מא
חך למסעיו במסעיו שחך בהן חור אמר לעזר הלך לפרוע חטותיו לפרוע חט
מה שנטל באשראי ובאמונה ובגל הדיאק אין מקיפין בפרענות האריות בפי חור

תירום ותיטורף שפאת טמאה שנפלה היא שעלתה ממצעת בתרומה וזאת שפאת תרומה
שנפלה היא שעלת אינה מרמעת לא לבי חשבון שאחד מק שפאת תרומה אינה מרמעת
מרמעת אלא לבי חשבון תרומה שיש בו חשבון המזבח משאור של תרומה מחמץ אלא לבי
חשבון תרומה שיש בו חשבון שפאת ותרומה אינה כדעת שאור שחולץ ושל
תרומה ולא בזה כדי לחמץ וכן גזר פירוש המזבח אינו מים שאובין כחולץ את המקדש כדעת
גלית מים שאובין שנפלו לתוך המקדש בין בשנים ושלשה כלם בין בזה כלם פסלו את
המקדש יסדי בן הני אמר בב' וג' פסלו בזה לא פסל והאמר יסדי אמר שתרבה תרומה
לחולץ שתפול שם תרומה יותר מקל ולא תספיק להגביהה עד שנפלה מחמת הכהן אסורה
ור' שמעון מתיר רבנן סברי הדמיה מקדשה וכיון שלא הדמיה עד שנהיו שנים אסורה
הר' אדון סבר ידועה מקדשה ופיו דהוה ידיעה בנתיים אעפ' שלא הרים מותר בשם
שפחתו החולץ כך פחתה התרומה מותר שקלפי איסור מצטרפת להתרומה וטעם של
תרומה מצטרפת עם החולץ להעלות את התרומה בר' מעשרות במשנה ובתוספת היין
משיקפה אעפ' שיקפה קולט מן הגת העליונה ומן הצינור ושונה גם גמול העולה את
הפועל ובעל פירוש מעל בגמ' לוקחין גת חן משירי לבד ויקפה ר' עקיבא כולל כיר
ויפוי הצוטל החרצני והזוגין והקיסמין וכיוצא בהן שמעלה היין בדיחתו וחת צפן על פי
צור או על פי חבית ר' עקיבא אולי משישלה חבית פי גס זה קיפוי הוא והוא ציאן מלש שילוי
מלש השולה רגים ופיר' משישלה משיסיר הקצף עלה היין וחרצנים וזוגין מפי החביות פא
משיקפה משיריה ויקח רתיחתו שלו באר' א והוא נגיד איזה מקפה במקום שהוא
הפועל שמו שר' חנין מן הבור ויריק אותו לחבית איהו לוקח רתיחתו שלו מעליו משישלה
חביות משישאה היין מן החבית ויריק אותו לחבית פא כלל הבשר בגמ' הפחל דמא
דבישרא שכן דמא דבבא קפי פד דמא דבישרא שכן דכי שדו ביה תרי תלתה גללי דמילחא
שכבליה אכל דמא דבבא קפי פיר' קפי דק' דגריס' בסגמ' דפ' הכל שוחטין אחידי וייקרו
מיה שכן ליתא ופירא קפי מלמעלה ובפ' אין אורשין בגמ' הלל ומנחם דאמרי להו לגשים
איקפאי ויבכו פיר' הקלו ייבם בר' גמ' דפ' חומר בקודש דמיה אקופי מקפי ליה למצא בפ'
החל' בגמ' הלויים ובפ' פ' אילו הן הגולין בגמ' אמר ר' יוסי קפא תהומא וכו' קף בסגמ' דפ'
אילו עוברין בפס' מאי יקריה וקפאון אור שיקר הוא בעולם הזה קפוי הוא לעול הבא פיר' אור
שיקר כלום התורה כרכת כי נר מצוה ותורה אור וכת' ודבר יי' יקרהו קפוי הוא מצוי
הוא לעולם הבא וכלומר מצוי ביד רבים כדכתיבה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר
בזול הוא קף בפ' שנים אוחזין בגמ' מציאת עבד כגון דאקפאי אגמא בכורי
פיר' גדל הנהר ויצא חוץ לתחומו ובא לאגם עם הדגים ולבסוף נצמט ונתייבש האגם
עתי' בודגים בר' גמ' דפ' יחזקין דאקפי פירא דכורי פי' שהיתה חפירה סמוך לנהר
וזל הנהר ונתמלאת החפירה ממים והגים וחזרו הכים למקומן בעצבת ונשתפך
גים בחפירה וצדום בשב' פא דאקפן פירא דכורי לבוא פיר' קפיה שקופצין בגים
שלי' ליבשה פיר' פירא חפירה גדולה שקופצין בה הדגים וצדו אותה בשב' דאקפאי
פיר' מלשון קפאו תחמות ויש אולי שהקפון שפחת וצדו הדגים אעפ' ופיר' שפחת

ונמצאתא מהן נקופה ואין ידוע אם קודם שחיטה נקבה או אחר שחיטה אין אומצקובו
לח האחות ונראה לנקבה אלא כיון שנמצאת נקבה טרופה אצל צני מעים מקובל
נמצא נקב בצני מעים ואין ידוע אם נקב קודם שחיטה או לאחר שחיטה נקבין נקב
בצני מעים ומדמיין קק בצני מעים וקשה להחליטה ונקפת וקוראנה שם בפ
בתמורה ר' יהודה אומר לא מן המוקף בדין חולין ובפ' במעשרות לא נחשו
חברים לערום שלא מן המוקף פיר' אי אפשר לחבר שיעשר מוצר שהוא בשני מקו
מזה עבא כי צריך לערום מן המוקף כמאותו דבר עצמן או מוצר שקמוך לו ומוק
כולו כאחד כדגן מן הגורן וכמלאה מן היקב בפ' המביא כדמיין אין מקיפין בחביות וכן
פיר' חבית אחת מיכן וחבית א' מיכן לשפות עליהן קדירה ידוע משום בונה בפ' שני
אוחזין בגלל ראה את המציאה איכא ביניהו אית דאמל לה לאשה אוקיף לי קטן בר' ג
ויבמות ובס' גמ' דמי שאמל הדיע' ניהו זעמ' קסבת הקפת כל הדיאש שמה הקפה
קק העור והרוטב והקופה גמ' דאי קופח אומ' ובא פיר' דא' וכבר פיר' במקומן
ובפ' בזבחי השחט את הזבח לאכל ביות מן העור ומן הרוטב ומן הקופה וכן בפ'
הנוהר מן המבושל הנוהר מן הבשר מותר בדטב ובקופה גמ' אלא ליה אביי לרבא
לדמיין דאמרת פורמא הוא עצמן יטמא טומאת אוכלין אלא אמל רב פפא תבלין
בפ' בטבול יום בשר הקדש שקדם עליהן הקופה וגע' עליהן טבול יום בקופה חתיכה
מותרות בפ' העור בגל הקופה תג' התם הקפה את החלב וגמ' פיר' קדש כגבינה
בב' ובגבינה תקפאני קק בפ' בתרומות סאה תרומה שנעלה על גבי מגורה
מקפיה ר' אלעזר אומר אם יש בקופי וכן פיר' קפאה שנטל מעל גבי מגורה כדמיתר
ויצק הפירזל זקפא אם יש באותו קופי קאלבד מתחתונת תעלה סאה תרומה שנעלה
על פי מגורה יקפה ציבור תבואה וקפה יטלנה מלמעלה ויאמר הרי זו תרומה שנעלה
ואם פן יוכל לעשות למה אמרו תרומה עולה בא' וק' שאינו ידוע אם בלולותה התרומה
והחולין או שאינו ידוע לאין נעלה אבל בזו שיו'ע לאין נעלה וידוע שאין בלולות יקפיה
והשאר מותר בקופות וב' מגורות בזו חולין ובזו חולין ונעלה סאה תרומה לתוך א'
מהן ואין ידוע לאיזו נעלה נוטל א' מהן והשאר מותר אפי' ה' בשתי עיירות יש לה' ויין
שהיו שם ק' ושני חצאין אגורות ירק בשתחלק כל ה' שחולין והא' שנעלה לתוכה והיו
תרומה בין טהורין בין טמאין ירקבו ויפיון ונעלה מפחות מק' דמעת/ וכיון דטמאה
היתה התרומה לא חזיא לכהן לא בימי טומאתו ולא בימי טהרתו ואין לו בהן חור
המק' דבחיטים לא התייר להסיק לא בשמן וכת' למשחה למשחה ואפי' להדלקה ימים
לכתים בימי תרומה דאמרי חזקה מושפין דאין לה אומל' כל כך כמו לחולין יקרא
שם לתרומה מעשר ומכה גם לכהנים בימי תרומה יפיון וימבין נמי יאכלו כהנים
נשקפים מנה בינה כד' שלא יהא במקום איכביצה וביצה אכל חולין טמאת אסור
ד' ליעור תרומה ותישדף שהיא כל הטמאין עליון בידך והכל אומל' תעלה ותיאכל
מקדשים שאינו אומל' לט' תרומה והוי נמי שנוכל להספיק טומאה ואינו יכול לשחור
לאחר שחוראית שפיה דאוס' לבית הלל דמתיירין ואמר תעלה ר' אלעזר אומר

א לא יחפור בגמ' ניסל הנח' זיקי וחמרא ואשתכח' ביקפא' בר גמ' און עומד' ונר
מדי' אלויה לרב אשי מהגרונ' ונר' ב' קפא' פיר' שם מקום' פא' עד ביכני' פ' גשר
ויש מסר' ואישתכח' ב' קפא' בין הגפנים קופא' אבא' ונעיל' קפא' וישא' ונח' ונח' ונח'
יד' קופא' מוט' במזר' סני' קפא' בס' גמ' דפ' כיצ' מברכין' עלה' ביעה' ועל' הקופא'
בתחילה' מברך' שהסל' בבר' רב' פב' והנח' חז' אמ' אייתי' קופא' נלי' ונפ' נ' וי' אסד' חד'
ניטר' וקופא' בעשר' פולדי' ונפ' פ' כיצ' בפ' קופא' טבא' כסא' דאבא' ונח' ונח'
נא' קופא' טבא' כסא' טבא' נפומיה' דאבא' קפא' בגמ' דפ' במה' משילקין' לא' נהא'
קפא' כשמאי' בפ' אבות' לא' הביש' למד' ולא' הקטן' מלמד' בפ' ט' במקוה' כל' המקפיד'
עליו' ונח' פיר' פלג' בר' שיש' על' בשרו' ועל' בגדו' ומקפיד' להסיר' חוצץ' ואם' אינו' מקפיד'
אין' חוצץ' בר' גמ' דפ' כל' הבשר' קטנית' אמנא' קפדית' אחזותא' קפדית' אשי' ונח'
אין' ליה' אין' פיר' קפדית' אמנא' דאינ' ב' כונס' משקה' לא' נפילתו' מיניה' אחזותא' איהא'
נה' מראה' יפה' אשי' עורה' שיהא' בור' בעית' קפד' הקצר' קצרה' טי' ב' באות' קפד'
אית' קפדית' גבורת' ה' לא' קצרה' תיר' הא' לא' מקפידות' הקצור' ויכירה' קפד'
ב' במה' אשה' ולא' פרה' בעור' הקופא' בפ' בבב' הקופא' וחולית' הסנא' ב' מרובה' בגמ'
אין' מגדלי' ותתולות' וקופדי' וקפא' וקיסוד' שמה' קיצה' קיפוז' חז' קופא' ב' שיש' על'
קפד' ובלעזריגי' קפוד' קפא' בס' הל' ד' כתובות' שמה' קיצה' קיפוז' חז' קופא' ב' שיש' על'
אשה' דאוריתא' דתנ' בס' כתובות' רשב' נות' לה' מכתובת' קפוד' קפא' קפה' בפ'
במה' טומנת' קופה' מטה' על' צורה' וכו' גמ' הכל' מודים' שאם' גתקלקלה' הגומה' שאסור'
להחזיר' פיר' קופה' מליאה' נעדרת' שלפשת' או' נסורת' שלח' שין' ועשה' גומה' בתובה' וטמן'
בתובה' את' הקדירה' ואם' נוטלה' בשבת' חישין' שמה' תתקלקלה' הגומה' ואינו' יכול' להחזיר'
עד' שיעשה' גומה' מכתחלה' בשבת' בס' פיה' והקופה' נגבית' בב' ומתחלקת' בג' פיר' קופה'
שיש' בה' מעות' שלצדקה' ידוע' סכום' כל' וא' כמה' ית' אבל' בחילוק' צריכין' לחלק' ולעין'
לפי' הענין' כל' כראוי' לו' ואינה' נגבית' לא' מערב' שבת' לערב' שבת' והיא' לעני' העיר'
תמחוי' הוא' בגון' קערה' שמקבצין' בה' לחם' ומיני' תבשיל' להאכיל' לעני' עולם' ונגבית'
בכל' יום' בג' ומתחלקת' בג' מפני' שגיבויה' וחילוקה' שוין' בסגמ' דפ' האומ' התקבל' גמ'
וחז' ב' ברקא' קופת' הרובלי' אלעזר' ב' עזריה' קופה' שלב' שמים' קפז' ב' ברק' פסט'
עזריה' ויורדי' ב' מעלי' ב' מורי' ב' אופדי' ב' קופדי' ב' ובפ' ויהי' איש' מליח' גבר'
קפז' הה' ונלחו' הירדן' לפני' המלך' ובפ' וינס' ויצא' החוצה' קפז' ב' אברהם' פ' ויצא'
אותו' החוצה' מדלג' על' ההרים' תרג' וקפז' על' קיעא' קפז' בפ' סרעים' בגמ' ובפ'
עיקרין' תלת' קפזי' שמכר' בר' גמ' דפ' ואילו' עוברין' בפסח' חז' נשי' ויין' נסוג' למיתא'
קפזא' קפוזא' פיר' כלי' שאינו' מחזיק' מג' ביצים' שיעור' שחייב' בחלה' בסגמ' דפ' המזכר'
את' הספינה' רב' פנא' בר' שמו' לקין' קפא' בר' בלעזריגי' קפא' בפ' בשבת' בגמ'
ח' ובר' ואיך' ויתנ' פ' באתלות' כל' המד' ספסל' מביאין' את' הסומא' בערבי' המדי' ו
אמר' ה' פירש' אקפח' את' בני' שתלבו' זו' מקופחת' היא' בהגדה' דפ' השושר' את' הספסל' ר'
אין' ל' לא' תרי' וד' טריפון' אמר' לה' ישלח' פ' איתו' צי' המד' את' בני' ב' גמ' דפ' פ' שני'

כ
קניא

בביתא לבאי קף בגמ דפ במה אשה וזכות חגורה נקמה פיר בע נקף וגם זה הוא
את המעוררין ואת הנקפין קף קפו כשורא עיין בע דקא קף בר גמ דפ במה
אבל להקפות מותר פיר בהעבות ראשה פתילה כדי שרבה האור קף בפ כל הבשר
גמל הכחל קופא טאה סבא הואי בפ המקבל בגמ בקמות קופא סבא פלבא פיר גסן
כיון שהמקנות הזקינו צריך לעקורן ולשתול חדשים לפיכך נוטל פלבא קף בר גמ
וצל הוציא אצל בגמ נטל את המחתה אחי הכנים בקבועותא מתפרי או בקניא מתכס
פיר אין לאחין הכנים בבר כהנגזיל עד שעת הקפת הווידי ופסמת קבצין ביס המפורי לה
הווידי באותה שעה מתפריין ואם מימידי מקורם לכאן ומוריתו תמורה איפא סא כז
קף בפ כל הבשר בגמ הפחל קריבו ליה קפא בקניא ואכליון פיר קריבו לן הכני
הריאה והלב שנשלח כולו ביחד קף בר גמ דפ הריאה ולא פילא דעיייל בקופא ומח
בפ המפקיד בגמ דשכב אומ דילמ מקום בייתא דמעיייל פילא בקופא ומחטא כלום
שאומ דבר שאינו בפ אילו נדיפות בגמ הריאה חזינא אי קופה לבר נקבו נקב ואת
פיר נקב של מחט בפג בכלם נשבר מקופו טהור פיר מקום שנכנס בו הקטא והוא הנקב
קף בפא בידיהם והקוף נותן לזיית בר גמ דפ אמללה המכונה ובס גמ דשתי הלחם
כמי שסידרו הקוף בפ הגזל עצים בגמ נטל צמר אי גמי וצבע בהן קופא פיר כגון יא
קוף וצבע האי צמר בהני סממנין שאין צבוע יפה ולא שפח לענין דמיני ויש אומ דצב
בהן קופה של עצים שגזל סממנין וקופתו של צדק וצבע קופתו בסממנין וקא מהו ד
קופתו צבועה ולא שפח לענין דמיני ויש אומ דצבע בהן הגזל קוף של גזל דקוף הוא מה
וקוף לבסוף ולא שפח לענין דמיני רבינא אמ הכא במאי עסקינן דלכא גזל מלוח אלכא
דקיימי סממנין דחגברא וצמר דחגברא ואתא קוף ונסיב צמר והאי וצבעיה בסממ
דהאריך בפא בבכורות בגמ מה הן באכילה הפיל והקוף והקיפוף לג שנים ובגדן באין
בנות שוח בפח בכלאים הפיל והקוף מין חיה פיר בלעז שמי קף בפ מפני בגמ כוונ
משו דמקפיא נפשה פיר מכבדת בעמה קף בפ ערב פסח בגמ הביאו לפניו מרור צר
לשקועיה משום קפא פיר רב האי גאון זצ"ל עיקר קפא בלש ארמי מלש קיטוי כגון נפיה וה
שאחות במעים מן המאכלות נקרא קפא מכני שמעפות והחרוסת סם הוא שטורית אות
הרוח ולא היה שונה מריחא דחלא מראית אלכא מריחא דחלא פקע ופיר קפא דחסא חסא
והגיפוח שיש בחזית טקעת ונטורית בצנן וקפא דחמא אסותה כרתי הרוח שבצנן נטור
בבדישין קפא דכרתי חמימי הרוח שבכרישין נטורית במים חמין אדהפי וחכי פיר עד הנה
כה עד שיביאו לו מים חמין נימא הכי קפא קפא דכירנא לך ולשבע בעתך ולשמנה בלעז
דברים אילו אין לפרשן וקפא הן כגון לחש שאין לו פירוש ובלחש ובקמיעין את מוצא
דברים כאלו אים מוצא עם האבן או עם הארץ וביותר רוחות שיש באוכלין ניכר
פירוחות מן השמים קשורין בהן וזה וכן כל דבר לחש וקמיעין אין אבן יודעין טעמיהן
וסאין נאמר דבר גימור זל פיר משום קפא למחטא אהס שביירות ואפיין ורבי
זל פיר קפא תולעת ברי שפחות וקפא שגדק מן החומות שפחות וכן פיר רב חננל קפא
תולעת וקפא בתולעת חומות חסידים שבעיקר יאכלות ואת מקפא שזרק קטא

שבתא בקופינא ויחדא בר גל ופמסח את הכר לפרא וזמא וקופינא ויחדא מא
כר פיר בע פרא קפנס בר מות קופנס מן המשרה משמש בעקה ויצאה פי
שם שער היה בית שמעריבי משמש בעקה ויצאה פסל נכנס ויצא ממנו
קפנר בר ברכות ולא יעשו קפנדיא פי בית שיש לו שני פתחים בפתח זה
ויוצא בפתח זה וכן מסור בתלמוד ארמקופנא בהא אוכל אוירי בהא ואוכל לשונין
הוא קפנר בילא בר קאשים ואם פירשמה ממנו לקפנר תהי יודע שאני מביחך
בענין הראשון קפסא בפ"ו בכלים כסוי קפסא פסא בפ"ב מה אשה בגמ' ולא
בטבעת ומניחתה בידה עד שנקבעת לקפסא בר גמ' דהתפלת פלי קופסא חיבין
בעינית פיר כלי שמשמין שם תבשיטין ומכסין אותן קפיפה בפ"ר אליבא דאמ
תוין בקורין ובקפיפה מצרית בפ"ו בכלים ר' יהודה אומר אף כפיפה מצרית פיר
בע חילי קיפוף הפיל והקוף והקיפוף עיין בק"ה בזה הערך חוץ מקייא וקייפופא
עין בע קייא קפיפוף בפ' הלוקח בהמה בגמ' ר' אליעזר ר' אלעזר ביד צדוק משידאו
קפיפוף וכו' עד כך היו מפרשין בידו שכרה זו שבורעת להפיל מימיה ובראית מיקה מתוך
מיקה קפץ בפ' כיצור צולין ובמוקדשין קוצץ בקופיץ בפ' אין צדין שוקל אדם בשר
בגמ' הכלי או כנגד הקופיץ בפ' עגלה ערופה ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה בהלכות
ג' בבכורות השוחט את הזכר עושה מקום לקופיץ מיפן ומיפן בפ' אילו ובר' בגמ'
ואכלת לב ימים קופיץ נמי הא חזי לחגלה כיר קופיץ כמו סכין גדול רחב וחידודו בולט
מאד צדיתו בשלל ופגפות תר' בקופץ ומפסלת ויוסטר קפץ בפ"ט בגיטין
בן בתירה קופץ וקפץ בפ' מי שאחזו בגמ' נשתתק חדש לא הילכו בו אחר רמיזות
ואחר קפיצות פי' הרשעה וערמוז ביד או בעין שיכול לישא וליתן ברמיזה קפץ
וקפץ שיכול לישא וליתן ברמיזה הפה קפץ בר' גמ' דפ' מי שהוציא והוציא ובר' גמ'
דכ' האשה שהלכה היא ובעלה אי גמי דקאזיל בקפיצה פי' על ידי קמיע פא כדאמר
בזולת בענין סטוריה קפצה להן הדרך וזה הדבר בגמ' בעשה ושלטרש כגון אדם
גבור שיכול לקפוץ למעלה מי טפח ויצא חוץ לתחום בקפיצה בפ' אביה בגמ' ואם
האב אב רב קפצה וראת קפצה וראת קפצה לה וסת' בפ' על אילו מומין בגמ' רא
ערקוב תצא קפץ העליון ולא קפץ התחתון כבר פיר' בע' ערקוב וכנגדו בגמ' ניכר
ערקוב שכן לפי שהוא עב הדבה בר' רב פסן אין להן קפיצת קרבת עלחו מן קאמא
כלום אין להן פרקים קפראמסאות בר' ויק' רב פ' אלתהי עד חגם אמר
יחזק קפראמסאות נתנו ביניהן שאינו כופר בתן והן אינן כופרין בו אמר ר' יוחנן המעביע
לעזותיו אינו מעביען אלא בסיף לוכד כל העובר על התנאים הללו תהא חסיף הזה
עוברת על צוואתו קפרא בויק' רב וכי ימוך פאשרי משכיל חמי שקין חמי
כרעין חמי קפריין כלפי ראת מה שראשו שמן קפרא בפ' אביהות בגמ'
המכטם את הקטרת יין קפריסין עיין בע' אביהות קפיש בפ' בחלה
אם לו מעשה וקפשה זקן זה אמר להן את הדין קליל עשה וזקן לאחריים פיר' חטפה
ישראל ולא כהן ירוש' קילקל לעצמו ואפלה ואיענש ותיקן לאחריים ואינון אפלי

מקטח את בני שאם יצאו ליד אני שורף אותן ואת אחרותיהן תרג וערפתו ותיקמה
משחח מלחמה ורשות היה לו לקטח את שורף בם גמל ופחית קנחו י שבטים בפס בר גמ
יפחמה אין כך כלבוא שלא קיפח וכלבים בימין בם פס אין הקבה מקפח שכר בריו
בר גמל שור שכח ויה אין הקבה מקפח שכר שיה נאה כן בר גמל ופס כהן גמל ופס
ובפ האיש מקדש בגמל המקדש בחלקו וליקפחנהו בידר הלסדה באין בפס בכריתות בג
המפטם את השמן ובזיק רב כיצר עשו הביאו עיקרין בשמן ושראום במים והציק עליו
בשמן וקלט את הריח וקטחו ובר ויק רב פ וכו' ראיתי נפש כיתחטא למה קיפח על הגמ
קפח בבר רב פכז ויהי כי החל קופח על ראשו שלבמרוי ואמ זה המרדית על
קפח תמידים במגילותך תרג קפוטקאי במגולך כבתרים היצאים מכפתר
קפוטקאי ינבין מקפוטקאי קפח בפ במת מוליקין פתילת הבגד שקיפלה לשון
כפילה הוא וכן בפ אילו קשרים מקפלת את הכלים בפ גמל ופחית היוצא בטלית
מקופלת פי כגון מוכר כסות מקפלת ומפסילין אותו על כתפיהן חייב חטאת וכן הלכה
בפ יא במגילות קפילין על גביזו סא כפולין ואחר הן וכן בפ טז ויש ששוכן כפיות
ומפור קפס ויש לו איתקא ושמו בטיית ברבוס ותיפול וימנה לברבוס ואין לו איתקא
ושמו בלשון יון קפיל ויש ששונה כפיות מלשון כופת בפ כל כתבי הקדש בגמל מצילין סל
כאן בבא לקפל מיד בבא לקפל כגון שמקבץ ונפול מתוך הבית ממקומות הרבה
בבמה כלים אין לו להציל אלא ג סעודות בכלי א שנוטל כולו אפי' יש שם ק סעודות
שאר בקופס ין סה בנדרים עד שיעבור הקיץ עד שיקפלו המקצועות פי' עד שיש
הסביבן שיקצו בהן התאנים ויצעצעין אותן סא שחורין הקצועות בקיסמין שקורין
קיסמין קפל אלה קפל עמודין פיר בע טפח בזיק רב בקדושים תהיו בקיס מלמטה
וקיפלו מלמעלה כך התורה נדרשות לפניה ולאחריה בילג והיה עקב פ כי תאמר והיה
עם אנפונותם לבין א נאה כארז ראשו מגיע קופלין שלעמדים קפל בר גמל ופ
השומעין קיפולא מידע ידע בגמל ופ כל שעה ומקפיליה לטינא בר גמל ופ אילו טריות
התם ואיקפל איקפלי מיד שעקבו ונקפלו הפא כדלדלו והן מעורין בבשר אלא ואיפרכין
איפרכין חשט מן הקנה כדאמר והוא ואיפרכין מחוץ וכו' קפל מאי אלה
קופל כפר פיר בע אלה קפל צמר רב פמט חפלא מיד לאחר שהיו בידי בקופלות
הליכין אצל נפח ובזיק רב אחרי מות פלדיו ובפ ואחרי מות מלמד שעתה הקבה רניח
קפלות שלברזל על רוח איברים שבו פיר כלשון ערבי קורין לקויצו קופל קפל
בפ גמל ופ שאל הטו קפולא ידיו קס מקפלי בארעא כול מיד חופרין קפל בפ כל
הבשר בגמל הכחל ליטעמה קפולא מיד מפסל בבר רב פכ והטח היה ערום שני בני
אדם נבגין לקפילין פי מקום ששם טבשלין ומוכרין כל תבשיל קפדליט בפ
במעשר בודים עם קפלות בפ מוכרין מן המכונות הכרישין מותר בקפלות
בר סקצין שרשי השום ותבשילים וקפלות פי' ברישין שיש להן ראש שמן
קפלות וכלשון יון קורין לראש קפול קפול ארעא בילג בר ויהו בים השמי
אין עשו לקפלארעא מיד גמל איה וברייס אנבי קפינא בר גמל ופ חבדה עיל

והגדף רב הונא קצא ירא ב' אילן הלוקין בגמ' שחורש וליחשוב נמי הקוצץ בהרצו וכו'
 בס' גל דפ' בכתובות שאכלם בקצצה של בית פל כיוצא קצצה וכו' מה בשיבה חולין וקוצה
 וטח כו' כי בע' בא' ב' איהו נשך בגמ' הלכה אלא כמייק' ניכול בקצירותא היכי וקמ'
 קיצותא ב' א' ביומא בגמ' ומקטיר את הקטורת האילן שבה אקצוי מיקצויא פיר' מקצצה
 היתה מקרעים ולא היתה במקצוע עבדות מערבית ולא במקצוע מערבית ודומית
 לא באמתע רוח מערבית מאן דאיתי מצפון כיון שלא היה מצאה בצפון מיהא בדרום
 ומאן דאיתי מדרום כיון שלא היה מוצאה בדרום מיהא ליה בצפון ומסתברא אגב שלא
 היתה בקרעם ממש ולא היתה ביומן בחצר רוח מערבית אלא יותר מקורבת למערבית דרומית
 ממא' מדרומא וכו' זה פיר' קיבלתימה משה הדרשן געיד נרבותא ב' א' בכלום ר' חזקן
 ב' נזרי אלא מה הקצצת פיר' בלשון וקצץ פתילים פתות אותה פתים ת' ורן מיקציא
 תיקצית קצין קץ בס' גמ' ר' ישמעאל בעז ממונה הנא' לשמר כגון בשחרית
 לערבית או לצהרים גריעותא היא דכיון דיש לו זמן קבוע יודע לשמר את עצמו אלא
 שאינו בא לקצים קץ בר' גמ' הגדל עצים עבדיהו קציותא קני' כי שעושי' וכו'
 עינור קץ ב' א' מיתות בגמ' בעל אוב מגדף מאן מעשה איכא הקצר שפתיו
 האוי מעשה סא עקימת שפתיו פיר' שמעקם ומנענע שפתיו קץ בס' גל דפ'
 בלפסולי וברים שהנפש קצה בהן וחזיר להן חיים כגון גבולות וטריפות שקדים
 וחמשים וברים שהנפש אין קצה בהן בשר בכור וכו' קץ ב' א' שמתו בגמ' היה
 עומד לא קשיא כאן בר' ע' בה' כאן בקצצה ב' א' ח' בגמ' אובלין אפילת עדאי תר
 שכן ושימש מיטתו בתפילין אינו אחוז לא בר' ע' בה' ולא בקצצה ע' שיפול וכו' ב' א'
 בכלים תפלה ב' כלים התיר קצוצה ראשונה ותיקנה טמאה טומאת מת וכן שניה וכן
 שלישית וכו' פיר' יש לתפלה של ראש ב' בתים ומזבח לטוב ו' פ' שיות שמעוהא אפ' שמע
 ק'ש ל' והיה כי יביאך וכל בית שמו קצוצה לפי שהיא קצוצה מחברתה פ' א' קצוצה היא
 הצללה במג' איכה יעב' ובס' הגדה ד' העיזקין מ' סאה קצוצי תכלין בה' א' שהרוב בית
 תר' קץ הולת שבמוקצה כבר פיר' בע' מוקצה קצב ב' א' העיזקין בגמ' אין
 מציאין לפי שאין קצובין ב' א' בביצה בית שמאי אול' אין נופלין את העל' לקצב עליו
 בש' קצה סכיו' איסטיס וקוצה עיין בע' איסטיס וקוצה היא ספואה המכורש
 במקומו קצח ב' א' בטבוליוס הקצח והסומאום והפלפל ב' א' עוקצין הקצח בית
 שמאי מטמאין כו' ב' א' קומאן רבה בגמ' שתי מנחות ת'ש טיבנה בקצח ובשומאום כו'
 ב' א' כשירה ב' א' כיוצא מברכין בגמ' על הורקות הרגיל בקצח אינו בא' וכו' קצב לה' וכו'
 כי ר' אחא קשי טעמ' מעלי' והמין קצח ופמון יחזיק פיר' קצח דומה לכמון אגב שהקצח
 שחור קציע בגמ' במעשרות על גבית שאוכל בשעת הקציעה ולאחר הקציעה
 פ' חמשים שעושי' מהן קציעות מניחין אותן במפתחת ומפזקין אותן וכו' וכו' וכו'
 כמדות בגמ' בתרומו ב' א' ורס' ליטרא קציעות על מ' חכדי ב' א' שחכך ומחכך את
 הקציעות בקש' ב' א' וביצה ליטרא קציעות שארשה על ט' עגול ב' א' קוצע
 קציעות ב' א' ב' א' קציע פלו' במלים במקצע והוא שחכך טמא

ומה שכתבתי
 ב' א' ב' א' ב' א'

המנחם

קק חזירי פיר אדון לבנים בד גמרם הכותב וגל זה גיטך מהיום בסמי שאחזק קק
חזירי משלח גלימי ואיני פיר אדונים לבנים כלכל אנשים קשים בעלי שיבה מפשיטון
גדי אנשים נראים חזירים שם אינן מפות טמאין כעופות שלמה וכל שחין
קק בפסחין אינן בגמ בעל גבר הקין והגרבת בעל הקין בבנים כלכל שביצו
משוכר ביותר קק בפסח תעצות האלו אתו עבדי שרו ליה סודרא בקקיה וכו'
קק ליה בסגמ דסוד שנגח את הפרה האי אריך קקיה והאי גודא קקיה שח
קק למלא טייה וכללא פרסא והאי אלום קקיה והאי קטיין קקיה הכי נמי וכלאים
זה בזה פיר קעיה והוא הצואר וזה חבל זל פיר שוקיו קק בפסח טרופות
בגמ סימני העוף אמר אבי קוקי וקואקי אסירי קוקיתא שריא קקביוטון
בס דאית קרבני מהו לחם הפחה הוצא בר איקי אמר לחם קקביוטון פיר לחם חם
קק בפסח פסח בגמ דסמך מזגו לו ואכיל קאקולי אקיקלי במתא שביב פיר
שמחתו לקנות בשר באשראי ואוכל מתחבא בעלויות מפחא הקצב שתבעו זה פיר
ואכיל אליתא כושי לעילתא והנהג לאכול קוקלי שהן ירקות שיה שביאין בלא דמים
ואם קונם דמיתא מוצט יושב על אשפה שבשוק ואינו חושש שאין מי שגשה בו קק
ברפואות דמי שאחזו וניכליהו אקיקלי דמתא בפסח בפירותות בגמ המפטם את השמן
בל קוקלי דמתא מחסיא תיבו ולא על אפדני פסח דמיתא שער החרסית תרגום קקליתא
חבון אשפות תרגו גפיו קימליתא בפסח דשמעון כך תירום קוקלא קימליתא הן
אריך בשמים זה העם לא היה הלא לא היה קקני בפסח שרצים בגמ איחובין למאי
אכל ליה לקוקני בפסח ביצר מברכין בגמ חוץ אכל קימחא דשערי כיון דקשי לקוקני וכו'
בס גמ דפ אינן טרופות אמר רב שישא בריה דרב אידי קוקע אסירי והן תולעים
קקרי בפסח בשבת אין שורין ובסגמ דפ הניזקין כי פליגי בלוחי וקוקרי פיר מקגרת
שעשין מן לוחות לתפוס הדגים ושמן בלשון ערבי קוקלא קרית פ טו
קר בגמ דפ בניה עדי הני מילי למאן דקארי ותאני וכן פיר קרא אן תנא אכל דמתא
שמעיתא ליה שיעורא קר בגמ דפ בניה מדליקין שעה קוריתא שעה פסילתא
דאבשא בסגמ דפח שרצים קקרי קירא דני שתדופי פיר שעה שנעשית מאתו דבש
שזב מן הפוחות כשהיא מליאה קר ממלין מבור הקר כבר פיר בע בר בגמ דפ
מה בהמה רישך בקרירי וכו' קר בפסח ביצר מברכין בגמ חוץ מנהיין וברגמ דפ בגל
מערבין קורא רב יהודה אמר בורא פרי האדמה וכו' בספ ביצר מברכין בגמ והוא אומ על
המגמר תכל ליה קורא לדבר אחר והוא ליידיש אכיל פיר תלו ליה קורא לחזיר וייפול ואית
ליידיש אכיל ואכל צואה פיר קורא ראשה דקל כשהוא דך בויקרב בזאת בפסח רבאני מאן
ואכיל דא קורא ילקי בחא קורא פיר מי שאוכל קורא שלדקל אם אינו שומרי כראוי
לוקם בקורטו שלדקל קר בגמ רב פכה רק טוב אתא הדין קרא מצראה דמקורה
ארוך והיה מקורה ואפקיה פיר עוקמוא ופין שמעך בו ארוך ביותר קר בגמיה
ועליתא ובס א בשופה העו דאמר אינשי איהו בקרי ואיפסיה בבויעי פיר האיש אם לא
אמא אשה לתורה נחב בקרא נקב קטן לזנות בו וכך ראשה אם לא תמצא דבר תעשה מקישוי

פשי

מקשואים

9

[illegible]

[illegible]

62
1961

הנשיא הנשיא

122

[illegible]

[illegible]

לחזיקה יותר מן כפופותה והיא כלי חשבון מלאכה להחזירה לפיכך המחזיר
קרן עגולה חייב וקרן פשוטה פטור אבל אסור ותנן בפ"א בכלים הכוש והאימה
כן ע"י קרן עגולה טמאה ופשוטה טהורה בספירה קרן של כלים לא כלים וקרוים
שליש ארבעים פיר קרן של כלים מהם שלשים עשרין לה קרן שלבדל לקשר
המת שלא יכול וקרנים של פירות ודברים קרני בעמה או חיות שחוצות עמה ויצא
דרכים למלאות בהן מים ולשתות בשביל שלא תשבר בסגל ודרכות קרעא קריא
ברמי בר מזבין תאני כן פיר דאילין ברומי להכריז בכל קרעא משהקיתא ואל
כן בן מוכר תאנים מוכר תאנים כאביו ואלתשנה מאומנותו כי כן טוב לך בר גל
דפח שרצים נפקא ליה קרעא בעציה פיר קרן שלבשר יצאה בעציו בסגל ופשהשתפין
קרן הפוך אמרי וביד שלא קרעא וקרעא פיר קרן שלחיה ששמה קרעא לקרעא היא
כלום אינו יפה מפני שיש בו גוועל לא פי כורכמא רי שקא במיניה כלום בקרן כרכום
שהוא חשוב במינו מכל שאר מיני כרכום בפ"ב בניה וקרן כרכום כבדוד שבו
פיר בעבר בר רב פ' ע"ז תצילני נא מסתביל הוית בקרעא ראה קרן אחרי ועירתא
זו מלכות הרשעה ותלת מן קרעא קרמיתא אילן ג' מלכות הראש וארו עיני
כעני אינשא בקרעא דא זו מלכות הרשעה שמלכות צידע בממונו שלמים וכן
שבעה שופרות היוכלים תרג קרן ובריא קרן - גמא קרעא בן וזאכס פיר
בע סגד בפ"א מה שחך בזה הגיע כי קאמ רב הונא בקרעא וזאכס וזאכס פיר
שמועצין בו האם זאכו פלגטו בשבת בס' אילן תולין בגמ' אובל טבות האי מאן
משאת בקרעא וזאכס קא עבר משו לא תשקצו בס' גמ' דפסחי שית בקרעא קא
פיר בשעה ששית באמצע דקוב עומדת ואינה נוטה לא למזרח ולא למערב לא עומדת
בין קרן מזרחית לקרן מערבית ואי אכלי בששית זמנין וסברי שגדיין היא נוטה למזרח
וכבר נוטה למערב והוי שעה שביעית בס' גמ' דכתובין אמ' אביי גמירי בגל לא חזיא חבלי
משיחא תרגומה הוצל וקרנה קרעא ושיזבותא פיר קרן חזית ושם נצולן מחבלו
שלמשיח בר גמליה מצח את המדור ור' יוחנן אמר בקרן חזית פיר כות דקומא חבית
במקצוע רשו הרבי ולא מצינעני ומיד ואנוס הוא בס' גמ' דפ' מרובה שיהו קרן במנה
בשבת משו יושבי קרנות בר גמ' דסנהדרין לא משום יושבי קרנות פיר גמ' דלא עיילי
לבית המדרש שיושבין בקרנות העיר ופסקין בדיברי שיחה שיחוני יושבי שער תרג
מללון עלאי יתבי תרע קרעא וענ' ישמחן בע' סח וס' פיר קרן בר גמ' דפ'
א בפסח וקרנים מידו לו פי אורה מידו שלח קבה מלפניו פסח פיר קרן עור פניו ושם
חביון עורו אעפ' ששם אצל המקום חביון עורו כלום תוקף אורה גמ' דלא אצל הקבה
יותר מן קאצלה צדיקים קרן בר פיא וחקת קיימת ל' כלום הבא אשם מרג'
דוש קרן - קרון - בס' בכאים הישב בקרון סוף את הארבעים בס' גמ' דפ'
בכתובים גבעלת בקרנות בקרנות סל' ד' לא גבעלת בשעת קרנות פשוטה
לכתובה בהגיה דפ' תיזקין אינו פיר קרני מלחמה שנמנו לבדו אשם מרג' בפ'
לוחסין בגמ' איסורי טיהא ויושב בקרנות שלחם זמלכין פירא אשם מרג' עגלות

על

חול ארץ תבא קדש וקדשים קרם בשבת ולא חדרה על גביהם לא כמי שיקרם
פניהו כן לא שאלה על פני הלחם קלף מחמת באש פה העירל בגמ כצנע דבא למענתי
קרם שעה מחמת מטה בדיאה ממקום אחר ולא מקום רבועא פיה אשהו מכה
בדיאה ממקום אחר ולא מקום רבועא פיה אשהו מכה בדיאה ממקום אחר ולא מקום רבועא פיה אשהו מכה
שם קרם וסמך הנקבל לאוהעיל כלם כצנע דבא דמיא ופני מיל עלמיון ופני מקום
בר אם עלה שם קרם מחמת מכה ונשחק ביומן כשהו ובן מפרש באילו טריסות
בגמ בדיאה באי לרדיוצין פט במקום קרם שעל המכה טמא ומטמא פיה כשתחזק
המכה מעלת קרם כדאמר ה קראמי מסכא בחיותא דפני ויקרם עליהם צוה קרם
בפ בשבת בעת חנוכה ובפ אבסוה בגמ פיה עליה עטרה בקרמין ובסוינין בפ
דפ משיילן שרא לבסוסי קירמי פיה פגרים חסובין דקים כקרום ביצים ופקרום שלמע
קרם בראמי דשבת אי אפשר לקרומיות שלא יעלו למעלה מי טפחים פיה מה
שעשתייר מן המחצלת כשמדקקין אותה בגמ ופ כל הכלים אמר שמואל קפומיות של
מחצלת מותר לטלטלה בשבת פי שברי מחצלת שכלו בפא בחולין בגמ השוחט במגל
ובפ האיש מקדש בגמ המקדש בערלה בכל שוחטין בין ביום ובין לילה בין בקרומיות
שלקנה ידיו בפ המוציא סודים נאמרין בקרומיות שלקנה כן גיד מוכי שדוח רעה
שורה אלו בפ אילו טריפות בגמ ששת ברואותיה היתה בשבועות ופ שנקדו קנה שלה
ועשו לה קרומות שלקנה וחית קרם בפ עושין פסין בגמ אומר להקריב מי
שלימך להו קראמי ואגמא בפ כל שעה בגמ יעלו דברים שישחון אכל קרומות חיות
בחלה פיה עשב כדאמר קורמא ואגמא קרמיו בבר דב פג ופירוש בפ
הרואה בגמ על הגשמים כמה גשמים ירדו ויהא אדם צריך לצבור ד חייא בשטר
יוחנן אמר בחיליה כמי רביעית ולבסוף כמי שדוח פני הקרמיו בפ פיה בפ פג
ולקחו אבנים אחרות יכול אפי קרמיון ואפי לבנים פיה בפ פג קרמיון נהר הוא בדרך דמשקווא אמר
מי קרמיון ומי פיגה עין בעין ובפ פג פא קרמיון נהר הוא בדרך דמשקווא אמר
פיגה הוא פרמי מי ביצים מלש ביציות דמקד נהר הוא בדרך דמשק קרמיון
בר גמ דפרי לעזח אומ תולין אהמיטה אשהו בקרמנאי פיה היא מיטה שלפני
ואמרו בגמ דפ פירה ולא יתכן להחזירה אלמא אם כן יתקע לפי שמלבנותיה ופרעיה
חזקיסואין נשכח לא אם כן יתקע בהנציון שיתקע בה חיים בפ ביצי המגל בגמ רש
מפדי החפה קרמנאי חזון וידי בה פיה מקדקין ומנצי פשתן ובלעז קרמנאי
בפיחוד גמא בית שמאי כי אמרו בתורא וקרמנאי פיה הם אנשים שהיו באו
השנים בארץ קירמאן שהיא אחוה פרס והיתה מלכות שיש לה שוורים שמכרין
לחודש גמאן ביומן לא שוורים לבנים שאין בתגבורות שחודות פי הלל יפה
לחודש גמאן ביומן לא שוורים לבנים שאין בתגבורות שחודות פי הלל יפה
לחודש גמאן ביומן לא שוורים לבנים שאין בתגבורות שחודות פי הלל יפה
בלבד קרן בפ גמ דפ פירה קרן שגולה חזק קרן פשוטה פשוט פיה רבינו ש
קרן גמאן וידי היא ופיו שלחיות דעבה פשוט וידי ש פתחא פתחא נשכח
בזו גמאן וידי היא ופיו שלחיות דעבה פשוט וידי ש פתחא פתחא נשכח

[illegible]

[illegible]

קרקבן בפסילן טריפות ניקב הקרקבן ופגל סימני העוף מזה עופות טהורין קרקבן
נקלף בפסילן בוגל בכל לבבן קרקבן טוחן קרקבן בפסילן מן המבושל בקורקני
דאימך פי במזגת אימך קרקס בסממנות אף הקרקס דיש אימך הקרקסין
כל שנקצחין מעוטין והפסילן מרובין מדימי לה אל דיוסי כגון אלן קונסידה פי כמשה
בלש ערבי קרקס והוא מדיני לוף שפיר במקומו קרקס בר בריטאדיר אביעור
קרקסי השמים במיני אוקיינוס אחוץ ועשית קרסי נחשת בצור רב פוט אפי קורקסין
שלזהב עשה לו קרקס עיזא קורקסא פיר בעטרבן קרקס בתי קרקסיאות פי
בעתראות קרקע בפסילן סורד אסתר קרקע עולם היתה פי אסתר צדקת היתה
ולא שמרה דעתה לעבירה וכקרקע זה לא זזה ממקומה אלא כמעט שאין לה תפסין
קרקף בגמל פמה אשה אקרקף ואאופי דגוריתא פי על ראש שבאר ועל חוט
הכפיד גמל שרא דכרתי פי בוסדגה שלכר ישיע תבטתה כגון חופטין בלעא דחמרא
חטרית פי בלחי החמור הכיתין בבחוסרתא בפסילן בראש השנה גמל פי ברחים פושע
ישראל בגמל ממי ניהו קרקפתא וכלא מנח תפילי בפסילן הערל בגמל מצרי דפס פסין פסין
בגמל רבי יהודה קרקפאנא חזיתיה לרשע צדי עמדי כי אמר יוחנן להא שמעתא פי
אדם גדול ראיתי ראשו בין העמודין שלבית המדרש פסילן בעל גלגלת גדולה בקרא
קרקפאנא בפסילן בגמל ברא בחזקה כגמל אקרקף גמל מנח קרקפאנא בפסילן
א בעל בגמל תגלות ומנחת קרקפאנא של פסילן ישמע על פסילן בפסילן בפסילן שעיבין
ואל תתמה שברי קרקפאנא של פסילן ישמע על מנח בדומי פי צורת שהפסילן שפסילן
שלבני אדם נקראין קרקפאנא בלשון קרקל בפסילן יחסור בגמל מרחיקן את
הסולם אפיקול קרקפאנא פסילן צפון הערבים ודנקתן בפסילן דתענות
מקרקר עליהן פסילן גלן שמקרקרית על בניה פיר מקרקר קיר בפסילן פסילן בגמל
ירוסת הזאב אימך נמי מקרקר פיר מתריעין וצועקין בילא ויהי חשך אפס ויהי
בחצי הלילה צפון צפון קרקפאנא היה קשה להן יותר מהשחת כלם צעקתן קרקר
בבר רב פסילן וישב לבן למקומו חזר ליווי מלמד שנפגש לסטין בביתו ויהי מקרקרין
כל הלילה קרקר בפסילן טריפות בגמל עז כמה תא שמע מיהא ויהי בפסילן בפסילן
הרקים שבבית חרש קרקפאנא ופסילן ופסילן ופסילן שלא מסומכין כו פי הכלם הקטנים
נפחין ונשתייר בשולטן שהן קרקפאנא ופסילן קרקפאנא ופסילן קרקפאנא ופסילן קרקפאנא
שיש צד במקום שלא מסומכין ויכול לקבל אפי כל שמא עידין מקבלין טומאה ולא
נאמר בפסילן כמה שיעור קבלתו שלמותו כל כשהיה שלם למטה כדי סיבת קטן למעלה
עליו מלוג ועז קאה ברביעית פי כל כשהיה שלם היה מחזיק למטה למעלה עז
סאה ונפחת גשמייר ממנו כדי רביעית עידין עומד במקומו לקבל טומאה שיעור
בפסילן שיהיה שלם למטה ולמעלה ובשיר בששת צדן כמסאה ועז סיבת פסילן לוג
אם היה כל שיהיה מחזיק כפסילן למטה סאה למעלה עז סאה ונפחת גשמייר
ממנו אפסילן חצי לוג מקבל טומאה ויהי שבראש המטה עידין שיעור מסומכין
ולא פירש כמה מחזיק יש לוג כשהיה שלם שיעור כדי סיבת קטן שיעור כשהיה

נתן

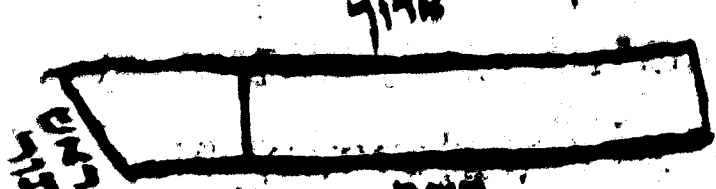
[illegible]

בע אברהם מפר קושקוש כינו עיבוד לא שניידר גנבים וקושקוש בזנים

קושקש

בב סממה המקשה בגמ השוחט את הבהמה ומצא פגעה באגרו
המתקשקש בקלפתו בפ גיד הנשה בגמ שולח לא ילך אדם לבית האבן ובידו לבן
המתקשקש בפ העור בגל קולית דקשת כגון יאירא כחית מוח המתקשקש קושקש
קיש קריא סא קיש כיש כפר ביד בע כש קש בש גל דפ אצחאפן תר מר
הן סימני בגדות אלעזר אומ משיתקשקשו הדיין פיר נטו ונפיקשקשו הדיין
פמחו לך שפדות פא נתגלו כלכך שנקשות חבא טראין חבירים שזה וערך ש
מעלה מאה והראשון שיבי בהידידי קש בפ אעפ בגמ ומניקה צינור שע
בו קשקשים בפ יספת עירובין צינור שעלו בו קוצים וקשושיות דורסן בגליון צי
כדי שיצאו המים בפ המוכר את הסמיה בגמ חלות דבש כגון שזב על גבי קשק
פיר שפל על דפין שלבץ שנותנת על השבר שלא תתחבר קושקש בר גל
דפ השוחט א בעוף עוף שצבראמן הרקק הכשיר בסיומן א תצו שיש קשקשות
ברגליו כושים בפ אלו טריפות בגמ ובגמית תנן בתם בפ בא סימן כל שיש לו
קשקשת יש לו סנפיד שילן הן קשקשים הקבוצין בו גל מלאה דקשקשת לבוש
הוא דבת ושדיון קשקשים הוא לבוש קשבא כבר פיר בע חצב קשב
בפ סבונס צאן בגמ כיצד משלמת ההוא גברא דקק קשבא פיר קשבא צי
הוא מין דקל והוא דיקלא פרסא שמעולה ושמן ודקלא ארמא הוא קל וכחוש
סא דקק תלתה מחבריה פיר ג דיקולי קק מצינא סייח חזולי הנהו דקלן דקק תג
בקיעה הוו קימי שהו ג דקלים בשורש א וקק חרד קשב בתורה דפ הניזוקין
ולעלך בך תלמידיך דאינהו קשבי דחיה קליל פיר ישכבן עמך חזמן תלמידך
במיטה דלחוי משה שהן יורעין שהי קל קשדות בש גל דפ לולב וערבה ר
יהודה אומ סף שני קשואות היו שם פיר כלים כשן שפסד בע קס קשט
בפא בבריות בגמ המפטם את הקטרת הקושט שנים עשר הקושט והוא
עין ברחמס פיר כשיתא בליש דרבנן ובלעז קושטו קושטו בהנוגע פפא
בכלים במכשש שלחש ובקשטנית טהור פיר במין קשת העשוי על המסור
הקטן שמו קושטנית פא קשת שעל גבי פלי הנכבד וחרש בו נוקב המלחים קק
נקדא קשטנית בתוס שבת בפ אעפ ולא יקריח בקשטנית במג איכה יעניב פיר
אלפים קשפים קשט מה הקבה מקשט כלות וחלפס קשייתא בפיום גמ
בגל האכל הינו דאמר אינשי תרי קבי תמרי תרי קבי קשייתא וסרוח בפ אלו
טריפות בגל הריאה חיה קשייתא דאשתכח במדרתא פיר גרשנין שלתכלית
או שלזנים קשייתא בה גל דפ ראווה בפרכי הים קודין למעב קשייתא
בפר דבא אשאל אשאל לי מוציתך אשאל לי קשייתך אפיק הריא איחיה
למדרגא ויתגלו איש קשטנית חתא גמבן סיה איש משה וים דאמ מדרגלתא
ואיכ דאמ חורפא קשן הקושן ומקולב פסד בידה המין קשן
בקישקיש וברואי פיר בן אברואי קשד רבה בר פפא אמ

למטה דין ראיות וכדכוד נתנו בעזבוניך תרג אבני טבין ומרגלן ראש
תשבת בגמ' ב' פרקים תנא רבי רישמל מעביר ראשון ראשון וכך היא מחזקה
ה תמים בירכין אם נכשל בחטא ועדיין לא בא חטא על ידן מן אונת החטא
ה כותבו עליה לא מעביר וכן היא מזהר שלבסבה שלא לחייבו מכתחילה מזהר
שלוש עם גברא רבא ועון עצמו אינו נמחק כלול תלוי הוא ועומד צד שעת
אם נמצאו זמיתיו מחזיבין מעונותיו עברו ראשון ראשון והלכו להן ויהיה במחזיבין
ים ואם רוב עונות מתחשב גם הראשון תלוי ומומר בכלל העונות שיש אחר
ל לן והני כולו בזמן שמת בלא תשובה אבל אם גדת בתשובה הקבה גמולו כל
שגורשעת הישע לא יכשל בו ביום שזבו מדישעו פא והיא המיוה היא המיוה
ית שבוי עבר שיקרא יג מזהר והיא רב חסד בית הלל אצל מטה כלפי חסד ופיר
ל מעביר ראשון ראשון ומת רבה חסד החסד וראשי בשמים עיני בצחמס
שמים בלעז כוד מוסקטו בפא דיני מחזות בגמ' דיני נפשות קח את כל ראשי
אם העם חטא ראשי העם מה חטאו אמר רב יהודה אמר רב אכל לו הקבה למשה
בני דיני מאי טעמא אי ליל משום דיני צדק שנים ביום א והאמר רב חסדא לא
א בשתי מיתות כן עז מישר ראש השנה אסור בתענית מהכא יהוש ב' גמ' ופ
עניות האילו שכן מצינו בר השנה מתריעין אבל לא מתעניין בפא ב' השנה בגמ'
דינים שלפני תיקון לי יהוה יום שלאחר ראש השנה בתשובת הגאונים רב שר שלום
אש השנה בשתי ישיבות אומ' בין בתפילה בין בקידוש היום מועדים לשמחה חגים
לששון בפר אמר בקידוש בגמ' מנין לערוגה מילא תנן בפא בכלאים היה ראש תור
דסוכה אותו טעם מעמידו רב אמר כנגד היוצא פי סוכה זו יש לה ב' עונות מערבית
ית ורוח מזרחית ורוח צפונית פנויין וזה הטעם יעמיד בקרן מזרחית כנגד
דופן דרומית כדי שיהא לדופן מזרחית כצורת פתח ויהיה הכר לפתחה ויעמידנו
אש תור בזוית של רוח צפונית מערבית כדי שימתח חוט מזוית צפונית מערבית
ופ' דרומית בלבסון שתיקרב פא כנגד היוצא קצה הדופן היוצא והוא ודאי מקום
אמרי לה לרב דקאמר לאוקומה בקצה כלפי חוץ במקום הפתח כדי שיהא כנגד
א איפשר דמזיקים ליה גואי והוא כנגד היוצא בראש תור דאעג דבריבועא אינו
באלסטון אשטן כנגדו וברירא מילתא דהכי הוי ראש תור באלסטוןא
אמרי התם בר גמ' דפ המוכר את הבית מצר לו מצר א ארוך ומצר א קצר אמר
קנה אלא כנגד הקצר אמרי ליה רב סגא ורב אסי לרב ויקנה כנגד ראש תור
וכה כד הוי אדופן ארוכה ודופן קצרה זו לזו כנגד ראש תור

פרישנא כנגד ראש תור לפני כנגד היוצא לחוץ אישתכח
שע בן לוי לא יצא על מנת דאמ' יעמדינו פנגד ראש תור לא תפ' קנה מלפני שיעמידו
ראש תור ורחיק מן הזוית פחות מג' טפחים שהוא כלבוי כמן שישנו בזוית וזאמ' וקאמרי
די הכירא טפי ואתי מיניה הכשר סוכה וקאמ' טפחים הואיל ופחות מן דג' הזוית וטעם
שמעמידו ועד פחות מג' מאחוריו כמי בלפי פתח כלבוי דאמי נמצאין טפחים

השעה עשר עשר עשר

מתוך

[illegible]

[illegible]

ונעו רביע במעלות שנתן הלוחן לסיקריקון ולבעלים דמייה שיהיו שחור גס ודמי
 וקצת פליק אמה בק דיערין והל כדב אשי יהיה כתרין ומדריק מתנתא אלפא דשמו
 ונא רביע הקרקע שליש המעות שלקח סיקריקון בפגט פשוט בגמ כתב ב דין מאה
 ונא במדינות אם אתן חלילה עד שיהיה בדיור וכו' עד עמוד קנים בוצים בהשערים
 עד הינו חצי יתר כסף ולאומשם הפיקרי רבעים וליהוי רביע לא שכל שונם וכל
 חכריתא קורין לחצי יתר רבעים והשתא נתלולו בסחות ממה שאמל ולהפי נשבע
 ופיקן שלא יתאחרו שם היונאות ויתבטלו מפריה ורביה פא רבעים שנת שני רביעים
 שלסלע שיבאו ב דיערין כמה שנשבע בפ עושין פקדן בגמ ר לעזר איבא ביניהו ביבועא
 ודבנ פיר ריבועא ורבע דמפרש באידך פורקין עגולות דב רחנניה בן אנטיגס וחכמ
 אומ מרובעות כטבלה מרובעת כול לר לעזר דאמ אם היה ארבע יתר על שנים
 ברחבה אפי אמה אחת אם היא מרובעת לא שרי לטלטולי בה דכד משפחת לה
 בלבסונא מזוית לזוית אי שתכח טפי מן שנים ברחבה כר חנינא בן אנטיגס דאמ זה
 יהיה לכם גבול לזה אתה גותן פיאות ואי אתה גותן פיאות לשובתי שבת ואילו היסי דאמ
 אפי ארסה בשנים ברחבה מרובע וילין ממשכן דהיה ארכון ק ורחבונ שנמצא ארכון
 מרובע בשנים ברחבון אפי דאלכסון טפי מן שנים ברחבה שארי כרס אחא דאמ המעביר
 דאמות ברשות הרבי אינו חייב עד שיפיר הן ואלכסון ואמ רב פפא בדיק לנרא עמו
 דרש הרב גמור ד ורוחב ד מרבענא הן ואלכסון או לא ופשטנה מיהא דיתאני רב חנניה כזה
 יהיו כל שובתי שבת ובהא אסיקנה היל כר עקיבה והילכר יסי ותריוהו לקולא דאפי אריך
 וקטין ואפי לאיש בה בית דירה שרי בפ באהלנות רובע עצמות שדקדקו ואין בכל אוא עצם
 כשעורה בפ ככה גדול ונזיר חציקב עצמות אין רובע עצמות לא היכי דאמי כול עד
 דאקמח אקמוחו בפ כח בכלים הרובע וחצי רובע מטמא לא ניטמא חצי רובע פיר
 חתיכת עץ ישיבה במידות בחפירה האחד מחזיק רובע הקבוע שני חצי רובע אם ניטמא
 אמה לא ניטמא האחד בר גמ דפ היה קורא רבמי ורבסי טעמי עד רביעתא פיר גאון זל
 מטעמת זו אין בה בליעה כל עיקר אלא טועם ומשליך ואין צריך ברבה לא לפניו ולא
 לאחריו ודאי לא פירש בכל טעימה וטעימה שני רביעית או ביזם כולו בפמה פעמים עד
 כשיעור זהו זמן הכלל למדנו ואכילה ושתייה הוא וקבל עליה והוא לא קאכיל ושאתי אבל
 פסא לא קאכיל עליה ואעב דקא מתהני אין בכך כלום הילכך טועם ואין בכך כלום ודאי אמי
 זר אסיידהו טעמי עד רביעתא אם תאמר כך היה מעשה שכל זמן שהן מבקשין לטעום
 ככניסין רביעית לתוך פיהן הרי אין צריכין לכל כך פחות מיכן הרבה מאד בבואו אלהה
 הרי הטעם כוונת אלא שם שאין טועמין ביזם התענית כולו מכל המינין בפמה פעמים
 לא עד רביעית אבל יתר מיכן לא ואין זה מותר עד שהוא מתכחן מעיקרא לטעום
 שהוא נזיר מבית המדרש שלא יכנס אלא כלום בפ א בקידושין בגמ נכסין שאין להן
 אחריות לקח בית חרוב סמוך לירוש פיר הלך וקנה שדה בית זריעת רובע הקב
 רביע בר גמ דפ המכר את המעשר וחזין כי מרביעתא דכוסצא ופי מרבעא
 וירשיה פירסא ופגא ויברך הגמלים ורג ירווארבע גמליא ברפת שוים ורחם ותג ירוש

ובר גש דפהשן וכן מרובג שלא בניסא מרובג פיר מרובג כמו בנין שלא בניסא זה על ג
כדתנא בר תורת לענין זריקה יכול יהא זורק ורובג ופיר שיתן א עלא כמו מרובג של
רבי ריבוא רבנא וכו' ואתא פיר דע כסיל ופיר פיר רבד בפסוק בקמ
על הרבד הרביעי שבהיכל בפא במידות בית המזקף כיפה בית גזיל היה מקור
שלאבן ובפד התחמנה חמש ורובג שש והאמצעית שש ורובג שש והעליונה
גדלים מכלה חצי אמה ושילחה אמה ורובג אמות פיר מצבות רבך בגמ
תמיד אמר ירמיה לחם חמין לרבוה פיר מן מרובכת תביאנה בנמי אינה בנ
בלילה למה בלילה שלא היה קולן הולך ביום מקול תרבוכות היום רבד בפ
טריפות בגמ הריאה מרבל הוא דרבינא בית כפר פיר דע ארבל רביע
דפא בפסוקי פיר דהם ונגע עור דבשר בלחם או בנין או בשמל ונגעו א
אלמא כל כמציא הכנף שלבגדו שנגע בשרץ ולא ראשון והבשר שנגע בכנף ו
שני והלחם והנוי שנגעו בבשר שלישי ויין ושמן שנגעו באילו ולא רביעי ושאלון
היקדש כלומר היפסל זה בס סוטה ירוש פא בע בשר בפ במה מרליקין בגמ על
עבירות רביעית דם נתיבכם וכן בר גל דסוטה ומה יש שבו כמה רביעיות ריו
קימנא עוברתו אוס שאין בן אלא רביעית א על אחת כמה וכמה פיר הוא דסוטה
שלב שמתנו משוכת הלב אין ב לא משקל כה כקנים שהיא רביעית הלוג ירו
בפ המוציא יין בגמ רביעית של תורה אצבעים על אצבעים על רום אצבע ומקד
ושליש אצבע רביע בקרקע ורביע במעות כפר פיר דע וותר בפ הניזקין בית
שלא חריה אמרו הלוקח מסיקריקון נותן לבטליו רביע גמ אמ רב הונא רביע בקר
כו פיר בגון שקנה מסיקריקון שזה ארכה ת בש דינרין מחזיר לבטליו פאמה בעה
רביע בקרקע הנשאר בידי שלקונה שהן רביע נמי במעות שקנה בהן כלה שזה ושמן
אמ רביע בקרקע שהן שליש במעות פיר מחזיר הלוקח לבטליו ק אמה שהן רביע שלש
השזה נשאר בידי הקונה ש אמה בש דינרין דמיהן לפי מה שקנה ק דינרין בכלל
נמצאו ק אמה שלוקח בכל השזה דמיהן ק דינרין שהן שליש המעות שקנה בהן השזה
במאי פלגי רב הונא סבר כפי חומשא זבן כלום מוזיל ומזבין סיקריקון מה ששזה
אותו שהוזיל הסיקריקון מחזירו לבטלים ושמועל נמי נבי ריבעא ובך הפיר אחד הוא
שכבר ביארנו חשבון אחד רב הונא סבר מחזיר חומש בקרקע או חומש בקרקע
רביע במעות קא סבר נפי חומשא זבן פיר מה ששזה בקנה בפ כשניתן לוכ נמצא ש
לו רביע הפ שקנה בגון קרקע שהן רביע הקרקע שנשאר בידין ושמועל סבר נבי ריבעא
זבן פיר שקנה בעה מה ששזה מנה הילכך נותן לבטלה שזה כה שהן דמי רביע כלה שזה
שקנה ושליש המעות שנתן לסיקריקון ומותבין על שמועל זנ מנכר אשונה בית דין על
אחיהן אמרו וכו' פיר ר הושיב בית דין ונמנו שאם שבת פסח סיקריקון יב חומש
הקורין בהן זמנות לבטליו רביע בקרקע ורביע במעות קסמא לשמועל דאמ שהן
שליש במעות ופיר קדאשי פי תניא והיא מתניתא רביע במעות לאחר שבאו
מפות לידו של בעל השזה בגון שקנה ת אמה בש דינרין ונתן גם לבטליו ק דינרין נמז

[illegible]

ומעניא דרביא בדיחוי רביע בר סנהדרין החביע והנרבע בפג רובע בהמה זכר /
האשה כדכר ואשה לא תעמוד לפני בהמה ברבעה ברבעה בהמה שרביעה אדם בפ אחרון
ובפא בתעניות בגמ ערמית שואלין ובר גמ דכ אילן מציאות וזיתים משתרד רביעה ש
אם בתעניות בתוספת שביצית רשע או מל גשמים שירדו ז ימים זה אחר זה ולא פסק
בזן בדי רביעה שעייה ובק גמ דער קונס גשמים שירדו ז ימים זה אחר זה קורא אותה
רביעה ראשונה ועייה ושל שית ממאן כר יוסי פיר כל הגשמים שירדו במחשון עד יונ
נחשך רביעה אלה אם רביעה שתרד ביום ז היא ראשונה כל שכן קורא לבן מין ועדי
האפינות מכר ועדי האש חורש כסלו היא אפילה עכשך כשתחילו הגשמים מחציו
וגמרו בחציוס כר שחן ז ימים מיום ליום אתה מזנה רביעה אובונ אמר ר אבהו מאי לשון
שרובע את הקרקע כדרב יהודה ואמל מיטרא בעלה דארעא שכן כי כאשר ירד הגשם
וכו רבע בפג במיאות ורביעין שלארץ כל גביהן פיר לוחות שלארץ רביעית שלאלין
פיר בע אליית ובמעגעים ובתלצלים תרגו ברביעין ובתלצלין רביע בפג במכשירין
ביתו פיר הזורק מים בתוך ביתו וכן לענין שבת אשה חכמה מרבעת ביתה בשבת
רביעל בהכדים כב בכלים ר יחיה אומ אף הרבעל והמזרה כל שהן דרי אולן טמא
פיר כמין חמת קטן ביותר שיש לבשמים לית בן הבשמים רבין בפ עושין פסין וביניה
כמלוא שתי רבקות של שלוש שלוש בקר בר גמ דכ כל שעה ובפ אלו מציאות בגמ מצא כני
הכניסה לרבקה ואשה כשירה בפ הניזקין בגמ המטמא פרה שהכניסה לרבקה על מצת
ותדוש פיר רבקה צמד פרות שעומדות ביחד ג אור לרש פא לרבקה לפטומה מלש
מרבין ואשה כשירה בשביל שתינק ותדוש פסולה הנה מיון שנתבון לרש פסולה
סליק פב רג לא תתאוה לא תירוג וכל מחמא ינותו וכל ריגוגנא חמא רג
תרג ראירשיעא רגב בפ כל הקרבנות שנייה לה רגב בעבר הירדן רגיא בפ
אפא בבכורות עין יפה בסלע עין רעה בשקל בינוניות כרגיא אמר רבא היל ברגיא רגיו
רגול הכא וחינו פיר רגיא רגיל הכא ורגיל הכא כלום קרוב לזה וקרוב לזה ששנש זוז
לא נחסר מסלע לא זוז ואינו יותר משקל לא זוז רגל בפ מי שמתו בגמ בענין
אבל שונה הוא בדתגליות פיר דבר שהוא רגיל לשנות בז לא שנו אלא חולה לאונסן פיר
שראה קרי באוקס בלאת שמדש אבל בחולה המרגיל שראוה קרי מחמת תשמדשו מ
בס גמ דכ יש מותרות זה הוא מרגילה וזו היא מרגלית פיר אלמנה למחן גדול גרושה וח
לכתן חדיוט הואיל והיא פוסלה הוא מחזיר אחריה והיא אינה מחזרת אחריו הוא מרגי
שתעשא לו לפיכך נותן לה כתובה אבל שניות מרגלי סופרים הואיל והוא לא פסלה וול
לא פסיל היא מחזרת אחריו ומרגליתן שתעשא לו לפיכך אביה כתובתה רגל לא
ולא רגול כפר פיר בע עקרי בפ הצור המרגיל כולו חיבור לטומאה פיר אם הפשיט
לעשות גור שלם צריך לחזיא רגלי מצוארין בבכורות בגמ פסול בגמ בית שמאי
ובגמ דפולא חטאת בתמורה ור בתוספת ביצה אין מרגלית ביום טוב כיוצא בו אין מחמא
בחול בבכור וכו עדי מה שמשיח בעור פוגם בבשר פריעם תרג ירו רגליו והקרב
והפריעם רגל בפ פו פסיה וברוגלות משי בבכור ממנה בכל הקרבנות פא במע

[illegible]

הרואה ממנו בשבת חייב חסאת רד בפג בפרה רדיוס אדם אלתעבן מקום למינין לרדיון
פיר לרדיון אלתעבן למצוא להן תשובה להשיב לבן בלום כיון שתעשן כך יאמרו כי עזאזל רשון
אחרת היא מיהו אחת גדולה לפיכך הוצרך לכבדו בימיו שהיא משפחתו והן אינן יודעין כי
גזירת הכתוב הן ואין להן להרהר על זה בפ כל כתבי בגמ מצילת מזון תר הצילת נקיה
אינו מציל פת הדואה בפ כל שנה בגמ אילו דברים יוצאין בפת נקיה והדואה פיר לחם עני
ולשון בעז מקדש הוא ארדו רד רשע יורד עמו לחייו עין בע חיי בפ בעדה שבתעב
בגמ האב מגלגל אדם עסבנו ער יב שנה מיכן ואילך יורד עמו לחייו פיר מגלגל אדם עס
בנזמלמלמל שלא בצער מיכן ואילך מלמדין הרבה ומכה אותן בשבט עד שילמדו פא
למקדש מבן וספי ליה כיתורא ולמישני במשנה ובתלמוד עד יב שנה מיכן ואילך מקדש
היום מלמדין אומנות שיהיה ממנה בעגלות בפ הזורק כי חיכו ולא לירדו קרשים כיר
אם הם באמות ומחצה איפשר שישמטו וירד הקדש ולא יכין רד בס גמ דפ אביומא
ויש אומא אף רידיא פיר זה דומה לרידיא דתעניות בס גמ דפ חסידים ושם מפורש בענין
תולתא והינו וקול התור נשמע בארצו ופיר תור הינו עגל שהוא שור ועגלם תולתא
בנ גשמים רד בפ המעז את הכר בגמ שור שוה מכה כמה מכור לרידיא פיר
שחודש בו הלוקח כל זמן שהוא אצלו ואין מעלה שכר לגיזק בפ החובל בגמ התוקע
אי הכי תס נמי לרידיא דינו ממנות דהישא ונשתלבם מרידיא וכן עד זאת אומרת
רידיא עליה דמרא היא כלום כי מישתלבם מרידיא הינו מעליה ולאן מגופו היא בר גמ
דל המופר פירות בתר רבא אצלען ורבא לרידיא דבני ושמול אמר כי אצלען בתר רובה
לאיסורא כן בפ השותפין בגמ ולא את השדה בבבל מאי אמר רב יוסף בירדו יומא פיר
כשיצור מה שחורש הפועל ביומו ומקשי עליה שיה שחרש בה ביום א אין בה כשיעור
זריעה ביום א משלים זריעתה בחצי יום מה יעשה הפועל בשאר היום ישב בטל אין
יומא דרעא לא הוי תרי יומי כרבא ופרקי אי בעי אימי יתמא דרעא והאי דאמרת לא
הוי תרי יומי כרבא כריב יומא ופגא והדר תאני דכתיב ער ושלם יומיה ואי בעי אימי
יומא כרבא וכשיבוא לזרעה חורש ובחזירתו עור מושך תמחר ישה על הקרקע וזרע
וזר פיר דרעי לה בהרואי והוא חורש תרג והוא רדי אשר אמרו לגפוש שחי ועברה
מה היו עושין להן היו מרביצין להן בפלטיות ומעבירין רידין עליהן עיין בע מג נא
רדיון ויסר את אופן מדכבותיו תר ידו רדיון רדס בפ אינן
נאמדין בגמ שבתים צעיר רודם אלתיקרא רודם לא רדס רדס גרמון לא יאכלו
עין בע גס רדס יוני רודסיות עיין בע יוני רדס וילכו בלא כוח לפני רודס עיין
בע גאל בפ בן סורר אילו שמעילין אותן בנפשן הרודף אחר חבריו להרגו בפ החולץ וכן
שאר כל העשים הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה פנים מצעלה וכן
בפסח בר גמ דפ האשה ובבתובות בר גמ דפ המייד כאן ברדופה כפא בשאינה רדופה
וכן עד ורדופה להגיד שבה לבית אביה ושאר הרגלים אינה רדופה יירשל אזהר רגל רדופים
אמר יומי בר אבון רגל ראשון שאביה רדופה לבית בעלה סליק פא
רדס בפ המוציא יין בגמ נייר רדופי מיכסא איפא ביניהו פיר לא מוכס

נא
מסור

[illegible]

[illegible]

בשתי תרומות שכתב משה וכו' צד תחת תבשילך ואם היה שנת תרומה טמאה מולקו בנר
מדין שמונת להנות מתרומת פסחא ובזו התורה מפורש שהתרומה והפסח שחין יתגן
התרומה והפסח חייבין עליהן מתה וחגש ובבר פיר' זו המעשה בע טען צד גמ' דפ
האשה שהלך בעלה למדינת הים תא שמע אבל תרומה טמאה משלם חולין טמאין וכו'
ומי' בה במזיק אין תשלומה וכו' ע' אפי' בימי טומאתו וכו' מיכן שאסור לכהן ולשולל אפי'
בימי טומאתו שפר' הניזקין בגמ' מטמא אי מטמא תרומה משום דקא מפסידה לגמרי
פי' דאסורה באכילה לעולם כדאמ' אבל מטמא דלא קא מפסיד' לה לגמרי אינ' לש' פיר'
דמותה בהנאה בהמפרש פ' בתרומות ר' אלעזר אומ' תרומה עולה בקרא פיר' אם
נפלה סאה אחת של תרומה בק' חולין לוקח מה' א' ואומ' זו היא תרומה שנפלה וחשאר
מותר ואם החולין פחות מק' אסור הכל' בר' גמ' דפ' כל הבשר תרומת הדשן ובגמ' בחזנה
ב כתובין תבאין כאחד פי' דשן אפר המערכה וקומץ ממנה בקומצו ונקרא תרומת
דשן כשם שנבמחה והרים ממנו בקומצו ופי' בתורת כהנים ושמו לו שלא יתפור וקבלה
הוא שנבלע במקומ' בפ' בכתובו בגמ' וכן שני אחים בתרומות ודבנ' אכול וכו' פיר'
תרומת חוצה לארץ ותרומת ארץ ישראל תרומת מעשר שלמים שחזרה למקומה כפר
פיר' בע' דמאי ובע' חזר' רמז' חרש חמז ונרמז כפר פיר' בע' קמץ בפ' כיצור הדגל
בגמ' איזהו מועד דקא מרמז רמזי' פיר' דאיכא שהיי' יחזו להו בהתקבצם בבית
דין מרמזי' רמזי' אהא' כלום זאת אומרת אחת הגי' שו' והע' דוהנה אנחנו מעידין
אחריכם בפ' אילו נעירות בגמ' הבא על אחותו ניתרי' בהו מעיקרא קוראם שהתחילו
הנאות ונרמזינהו רמזי' בשעה שמעידין ולא מצו למימר אשתל' קורא עין תרגו'
ד' רמזי' בעיניה' שלח אצבע תרג' מרמז באצבעי' רמז' לענינים ת' ירו' לרמזין
בסטריכון רמזי' בפ' כיצ' מברכין בגמ' נבלות ובר' דמאי וכל דרימין פטורין חוץ
מרימי שקמה בר' כלאים השי' דין והרימין פי' פול' נרק' בלעז לבו הקלו עליהן לענין
דמאי דלאן פירי מעליהו רמז' רמז' בפ' כלאים והרמז מותר פיר' קוס כמו צי'
הרמזים רמז' בפ' חסידים בגמ' מעשה חמרתיה הוה מי' עברא אולי' דא' רמזי'
רמזי' פיר' עוררים עוררים רמז' בר' גמ' דחולין לקח בגחלתו ובדמך ובר' גמ' דפ' בא
סימן ובר' גמ' דפ' כיצ' עולין בר' כלאים דלעת יוני' עם המעירות והרמזיה' ובפ' הנודרתן
המב' ושל' ושל' דמיתה גמ' אמ' רב אשי' דלעת הטמונה ברמז' ירוש' בר' כלאים אמר'
חנינא כמין דלעת מרה והן ממנ' קין אותה ברמז' פיר' בלעז צניס' רמז' בר' גמ'
דפ' הבנה בגמ' רבועא ברימ' צא דפרזלא' עי' בע' אשג' פי' חתכה של ברזל שחיא עול'
חי' במסמר גדול רמתיקום עי' בע' קטירקון בפ' זאת ימך המקרה נעשה
ארימתיקום סליק' פ' יא' רז' בר' ברכות בגמ' וחכמי' אומ' אין תפלתו שלאים
שמעתי וכו' ע' במקום רעה שם תהא תפלה פי' במקום קובץ עם שמי' חין וכו'
ומרננ' שם תהא תפלת' דר' ז' בס' גמ' דפ' כיצ' אשת אחיו ברננה לא
מפיקין על שפת לשון וצבת עם סמך וריננת עם רז' בפ' א' בברכות בגמ'
בשחרית ר' עקרה לא יליה ר' כנסת ישראל שוממה לאשה עקרה שלא יליה

[illegible]

וכן. רעל. ערביות רעלות כבר פיר בע ערבי. רעל. וברבים פושלות תרגו
רמב"ן דיעליו. רעם. בצל רב פ"ס ורעם גבורותיו מיתבונן. אל רב הוצא הרעם
הזה בשעה שהוא יוצא בתיקונו אין כל צריה יכולה לעמק עליו אין מתבונן אין סת' כן
לא מיתבונן. רעק. בפה מביא כרי יתאין מלכני את הרעפות בכל המטאות מאטה
כופח מאפה רעפים פיהם בלי חדש שכל התקרה בצד רב פ"א זימן לו הקפה שני רעפים
והקישן זה לזה ויצאת האור וצירך עליה וכן שי מפני מה מברכין על הכר במזאן שבת
מפני שהוא תחלת ברייתו רעק. בסגמ דפ כהן גדול נתפך להם לרעק כיון שחטאו פי
צער להפך. סא אלף שנהפך להן לרעק כרי מלשו ויצג תרג ורעק כלום בקושי כמו דבר
כעין ורעק. סליק פ"ד רח. תלמוד ריפי בעבי כבר פיר בע כעק. בר גמ דפ
ג שאכלו כרי ריפתא ביה דהדי. פיר הינו פת והוא נהמא. רח. בהעושה פאטלות
הסריגוס והרפפות מצטרפות פיר דפפות איכן שלא לקטיות פא שלאטיות. דק. בצלוחות
פ"א בפרה הרפפות טחורות לקדש לתרומה ולחטאת פ"א מקום ביצה מים שישבו רעש
רפא. בגל דפ אינו דברים זה בתוס שבת בענין דרבי האמור של בית רבן גמליאל
לא היו אומ מרפא בבית המדרש אסותא מפני ביטול בית המדרש בל אין מעמדאין מהן
ריפוי ממון כול מטרש בגל ריפוי ממון דבר שאין בו סכנה כן עדי ריפוי ממון בהמרת
ריפוי נפשות גופו. בפ אין בין המטרש מהפאכו רפואת נפש אבל לא רפואת ממון גמ
לא רפואת נפש גופו רפואת ממון בהמרתו. רפידים. בר גמ דבר מה לש ריפויים
כן עדי ריפוי אומפ כל שיהיו ירידת מן התורה וכן הוא אומ ולא תפנו אבות אל בניסוג
רפח. ותהיין מרת רוח סרבן רפחן רוח. רפט. בפג דפרא אליעזר אומתולין
לא תצא אשה במעצב המרופט. בסגמ דפ שכל שפתותיהן שלוקצים מתרפפות כבר
פיר בע מרפט. בר גמ דפ בני העיר האו תיבותא דאידפט פ"א תיבה שנתחלפה כמו
מנעל מרופט. רפידא. אלקפתא ורפילא כבר פיר בע אלקפתא ופא שיה
מזאב והיו שם תרג והו' תל' רפילין. רפן. בצד רב פכג ובפג ומחית יאת כל היקום
ר לוי בשם ריש לקיש שבתא בפ"א רפא מבוט ושטמו וימח את כל היקום שלם
ומטר לא מתך ארעם בלחן בספרן ואמתי ירוח בימי יהושע על האמורי פיר איר בלחן
רפא. רפט. בפגמית פכל הערביין דלות ברפא רפטא ליי דופתה פ"א שרואה בירו
ממשמש על עין בלחן ברעקן שפא חוצה למכות ארצי מה עסק ליה שאל אומי מה
עסקן ומרסק ארצי פא רפטא פ"א רפא פ"א בתיקונו דפ שפא. רפט.
בפ השוכר את האומות בגל אגמיה ממש רפטא ופ"א רפטא פ"א מפרעטת דפ
בהוצאת תבילת רפא פ"א חבילות בפ"א אומי לחבירן בגל האומי קייטת את בני הא
שמתא דיי מרפטא איגרי פיר מרעקן הגבות. רפט. בסגמ דפ הקומת רב
מקום שמתא של מרסק רפט. ירוש בפגמית איתפלגין מקום שרשע התניסן. רפט.
פ"א תרפא גמ סת' רפט. רפט. בפגמית גמ פשוט לך התרפא אומי מתן יסלך
בירוהי פ"א פ"א רפט. בפ"א רפטא רפט. בפ"א רפטא רפט. בפ"א רפטא
אשכחיה דקא רפיקה רפטא בפגמית עושין פסין ואתא ישר אחר פ"א רפטא

51

ומלכת שובה אע"פ דאין בה שפיר תעב לחדות קצת דין ש' שמהותה עתה וכו' ^{שם}
 שהיא דאין דאין כלל ראשו שניצנים שנתקלקל פגון שפיר שמהותה ^{היך} ^{בשגל} ^{דפ}
 המוכר את חסדית דבטחמן אמר בלא רצונתא פד שלא יאכלה וכלעיס' ^{ריצני} ^{דל} ^{במה}
 נחמה וכל בר צוניה ופ' במה אשה נגיד' ^{ריצני} ^{בפ} ^{מקום} ^{שנהגור} ^{יוסי} ^{ביר} ^{יהודה} ^{אח}
 אף הריצני' בפ' במה אשה בגמ' סגול בצאמיניה הוא ריצני' ^{פיר} ^{פאר} ^{שכך} ^{לפיר}
 שכלאכתו במירצני' נקרא ריצני' ויש אומ' לפי שכלאכתו בר צוניה שכלאכתו נקרא ריצני'
 ריצני' בד' חמא רצפה ובפ' בשקלים בר תמיר הגיע למעשה והפך פניו לצפון
 בגמ' והקורא את המגיל שומר רצפה שלא בנינים הוא וכדתיניא ובכ' משכית זכור לא
 נ' שופט ימים ורגלים ולמה נקרא שמה רצפה שהיה עשוי קרקע העזרה מאבני שיש
 חשובים קטנים מגופת הרבה והיו רצופין ונכאין כאחת ^{בפ} ^{אחרון} ^{באחלות} ^{הרוצף}
 בית הפרס באבנים שאין יכול להסיטן פיר שופט שם אבני שיש כדכ' ואם הים הוריד
 וכל מרצפת אבנים ואם נגזר העשרים אשר לחצר הפתח וגו' ^{הרצפה} ^{בכל}
 הפתח פ' לא בגגעים שתי אם היה רצוף מטמא פי' לעתר בשמחין המסכת מאספו
 ומגלגל' כל מנור האורגים בר גמ' דפ' כלל' ^{דא} ^{ישתכח} ^{מאכילת} ^{רצפה} ^{אימור} ^{שמרצפה}
 מירצפה כל חזקת אכל' רצופין אין לו חזקה מכל' רצופין אין לו קרקע פיר קרובין ^{נפועין}
 דפ' בפי' זה בפי' הפרש בנתיב כלול מעורבין זה לזה בפ' א בשבת בגמ' יח ובר איכא בעיהו
 ורצפיהו מירצף פיר פגון שפיר שניצנים ששיקע כותלי הכלי בתוכו ועשה כאילו נשברו
 וכלל' לאבי' דהיה שלא יקצצו בכדי טהרתו אע"פ רצפה חייט ועדיין טומאה ישנה
 עליו פ' לא מרחא טומאה דהא רצפה ולא פלי הוא פ' א רצפיהו מירצף ששיברין
 מהכל' למאן ואם שמה לא יקצצו בכדי טהרתו ליכא למאן דאמ' שמה יאמרו טבילה
 ג' ומה שמה איכא רצפה פיר פגון מאכילת רצופה בפ' דם החטאת בגמ' פלי נחשת
 מוחצו והאכלי אמר דחמ' ולאכלי הוא ורצפה ליה מירצף פיר רב' פ' רצוף רצף הוא
 טבא באולפא פלוג רצוע כל' משטח על הארץ בעמק ^{הרצפה} ^{בפ' א} ^{בבב' א}
 נגזר דהוא נגזר דהוא רצפה רצפה בה' נפקא רוחה אמר להו בבב' וכל פיר
 ארצות שכל רצפה סליח פיר ^{רק} ^{בסג' דפ} ^{כיצד} ^{אשת} ^{אחיו} ^{רוח} ^{למעלה}
 מן הפילה אמר ר' יהודה לזכור' הוצר תנא פיר שמהות רוח בפילה אמר ר' חזאיל ומכוס
 הוצר תנא פיר למעלה איכא למימר ששכבה סח' רצית בששת תשמיש חזקה למעלה
 זכור' מרצפה ואב' מאר' רבי יח' פ' רוק שהוא רוח רב' נכלה למעלה מן הכלה
 שזה ויא' כח איש ולא כח אשה וזה כח' כח' כח' גוי אחי' סוד' לביתו ויא' רוח למעלה
 ממי' טור' אמר לאשתו מירצף שם אמרה אני אמר לה עשירין לפני ולא יכלה ודא' ש
 מה ששמה וכן מצעו פיר רבי' חננ' זל' בזרק בגמ' ה' פלוג' על חזקת רצפה ודא' ש
 ק' ודא' חכא פיר שירה שמה חזקת רצפה וכל' אמר' כל' ששמן של חזקת
 פ' כל' חזקת רצפה בית' שמה ש' שהחזקתו ספ' משקל' חזקת רצפה ודא' ש
 פ' כל' חזקת רצפה בית' שמה ש' שהחזקתו ספ' משקל' חזקת רצפה ודא' ש
 שחזקת רצפה בית' שמה ש' שהחזקתו ספ' משקל' חזקת רצפה ודא' ש

כי חופר בפא בשוטה בגמל שמשון קמי רפואא גרואא וחיילי פיר בפא חפר שדות גדישי
דשאים רפרק בפה שוחט א בעוף בגמל דם השוחט לנכרי אפי לא רפרק אלא בגמל סא
בעינו מעניין כהרף עין רפרק בפא רב פא לפי שריפרפה בלילה ואמרה איני נזקקת
לביתי צור לפיכך תביא קחבנה מדופרף שתי תרים רפיש בפה מניח את הגט
בגמל השופך את המים ולא יהיה כדופשו פיר מלשון רפיש וטיוט רפיש בר גמל ופא השול
אעג דקא מרביש ואזילקמא פי מדפק ומפתח הארץ לפי החורש ומתחיה הקשה כרי
שיהא נוח לחרשה בצור רב בר ויגש רמז למעשה רפיש חרפיש וזנת כלכלטורין ויטוש על
המחנה תריו רפיש על משריתא רפת בגמל דפא בפס ורפת ולולין ומתבן פיר מקום יורה
לבהמות סליק פטון רץ בר גמל דפא במה מוליקין אסור להרצות מעותובו בפ
חזקת בגמל עדים תליו וזבין פו ער ולא ארצי חזי בר גמל דפא מיתות הרבה מעות יש ליואין
לי שולחני להרצות פיר זה אומל מטיעמי התורה כלומל ספיקות יש לי ואין מי שיפרשן
רץ בר גמל דפא חבית שהמשקין יוצאין לרצון טמאין פו ער מאי לא טהרו דניחא ליה פיר
מקבלין טומאה מפני שהן משקין ומשקין אין צריכין הכשר כדאמרי שגן עלולין לקבל
טומאה רץ בפא בקיורשין בגמל עבר עברי ההוא להרצאת ארון פו סא להרצות
ארון הוא יאתא פיר תרעע אינו עובד ליורש רץ בגמל דפא אין יורשין גהרצאות
הן חניהבן חניה הרעה יברים לפני ר עקובה פיר כמו תירון ואומל אינו קרובי ענין
הן רץ בפא יט טריפות אומל שריצה בהמה והיא מפרפסת אס שהתה מעת לעת
ושחטה בשירה פיר מן קנה רצון וידע וידעו בחוריה בטהרת בזמן שהיא רוצעת
טמאה פיר וזקקת רצח בהלא דפא כל שעה ובס גמל דפא מדר ד אומל כי כאשר יקום
איש על רעהו ורצחו ופי מה למיט לרצח מעתה פיר מה גלמו לרצח מן העברה ופי וש
לומל אס יקום איש על רעהו ורצחו אין לו דין מות כמו זו העברה שבת בה אין לעברה חטא
מות לא זו העברה באה ללמד לאחרים וגמלאת היא למיחם זה הקשה לרצח מה רצח יהרג
ואל יעבור כך נערה מאורסה אס יאמר לה השמעילי ואם לאו אני הורגך תיחא וגמל תשמע
לו ואם תפסה ותחזק עליה אין לה חטא מות ופא דהתלכס ופא גית לה צילו בגפשו מלכל
כו חרי זה בא ללמד וגמלאת למי פו יטק נערה המאורסה שהיא אנוסה ופא חכה מרצח מדי
בא ללמד הרצח נערה וגמלאת למי ממה מה נערה המאורסה שבת בה אין לעברה חטא
מי שחזק מאחריה לבן עליה אס אינו יכול להצילה בענין אחר אלא בענין שחזק מאחריה לרצח
להצילה דכת אין מושיע לה היא יש מושיע בה בעלמה שיכול אחר רצח בית להציל פיר בר אשו
וזה שדאש ההלכה מה למיט מרצח ושכסוף הלכה מה למיט לרצח בשני ענינים
דדשו הפסוק ונתנא ובידי רצם בגמל דפא אין שפוד שפודים אסור לתקנו
ביום טובי ובפ המפלת בגמל המפלת סגול יתר סגול וימה לסגול אג שלים וזה הוא
מתחילתו לא שפוד פיר סגול תר שפוד מעך ואין ניכר אס דפודים נקבה שפודיברת
אמן עזבורה שפודתו אחר זבא אס וקלקל צורתו ולא ראשו ולפני קריו סגול שפודי
וייכלל ממש אס קלקל האג וקלקל לן אינא אשה מרעבבת וחזרת ומרעבבת קודם
שפודי תנא אס למה תריוהו בפ קיימה אכל חזרת ומרעבבת ומקלקל אהדאשן וכן

[illegible]

15

[illegible]

12

[illegible]

۱۲۲

על לא רחמים שלי לא ירתם על גבויי מפני שטוען את הכתלים רתק בפס דאחרי מות
אחר רב באחרי פלדויי כי בתחבולות תבשה לך מלך רבאא אמר צריך אדם לשקב עצמו
בשנאות שאם ירתק יפתחו לו אלעזר בשם ר' יהושע בן לוי עמוד ברזל משנה
ואי תפארתו נה באפריון גפרים רבו יתרת רחמיך בשמעתו קרים

אבוקיו לשום חרף זקוקיו לשורים
עוצם הדבה לערוך ע עשרים כמו בן ישכרני יחיד ומיוחד
לערוך כסדר ע עשרים ואחד ש ב ג גיי הנשה

גמ ונוהג בבהמה למה נקרא שמו גיי הנשה שנה מקומן ומה וכן הוא אור
שנה גבורתם היו לנשים ש שרי לבזויה בגימל ושין פבר פיר בעסן
שקלה נעז ואותבה בשין ותיו שלך מיר בשתן ותחת שת כדבת וחשופי שת ערות מזרים
מיר מקום השתנה מירגלים תחת מקום הצואה שא בפאם אינן מכידין אות
בר גמ דפס משיאן משואות פי לשון יקירה וליהוב כדכ וישאם דיו ותרג ואוקדנון
שא נשיאות כפים על גבי ראשיהן חוץ מכה גדול שאב בפ במה
יולי קין בשביל שתהא שואבת בפו במקוות והיה השאוב באמצע פי המים השאובין
באמצע המקוה שאר אף בחול שואלן ואוכל על פיו כבר פיר בע דמאי ובע

חור בר גמ דיבמות מה לגזיר מצורע שכן ישנו בשאלה מיר יתכן לו שישאל על גזירותו
ידהו חכם ונמצא שגא היה גזיר לפיכך לאו שלו קל הוא ולפיכך עשה דחי ליה בסגמ
לחשואל אמר רב עמרם שאל בטיבו שלעל יש לשואל להשתמש בכלי ששואל לעול בטובה
למחזיק למשאל כשהשאלו ופני מילי בתשמיש שאינו מכלה אותו הכלי ואם קנה
למשאל שפ שאילן לשואל להשתמש בו בכל מלאכה שיחפץ ואעפ שהוא חסר
מלא כולו מחמת המלאכה שהיה משתמש בו מחזיר לו אותו ביד פטור וזהו ומהדר
יה קתיה בסגמ דחלק חילא שושבינה דאחאב הוה אזל אליהו ואחאב למשאל
הטובמא קסס וזקן תר משתאיל וסב שאר בפ היה קורא מאי דכתיב שאול

עוצר רחם וכי מה ענין שאול אצל רחם אלמ לומר לך מה רחם וכו' שאר בפ
לא לו כהן גדול ופסוק בפ אילן גאמריין ועל שאר תפלה מפורש בגמ שאר
לגברה שנתמחה בגל חייב למחותיה שארה אילו מזונות וכן קרא אומ ואשר אכלו
ואר עמי שאר בפ בפ שנה בגל אילו דברים כי לא תוכל שאר דאין שאר
לא אכילה שגא משאית פניו סריק פא שג בפג באבות
אפי כל הרוחות באות ונושבותו פניו משבהוח שג במכילתא בא

למרשה תושב ושכיר לא יאכל בו תושב זה קנוי קנין עולם שכיר זה הגוי
שאר באמור וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן תושב זה קנין עולם שכיר זה
הקנין שנים ואילו ישראל ומפורש בגמ דם הערל בפ הדאם בגמ לא יקל אדם
למשלוחו ושב ואל תשב וממשמש פי בשאדם הוצה לעשות צרכיו משמש
דם תורה באותו מקום אם ישבו צדור או מיתנה יסירה ואחר כך ישב ואל ישב
מקום וממשמש תחתיו ומירי והא מילתא מהכתיב בכשפים על כל מושב שב חוץ

[illegible]

[illegible]

מִן הַקּוֹרָה גַם זֶה מִפִּי שְׁמוּעָה אֲמַרְוּהָ שֶׁהִשְׁבִּיחַ עַל הַקּוֹרָה וְהַשְׁבִּיחַ עַל הַקּוֹרָה בְּזִמְנָהּ
שֶׁאֵין שָׁם מַחֲצֵלֶת וְלֹא מַצֵּעַ חוּצָן יֵשְׁבוּ וְיִבְרָדוּ וְאִם הִגְאֹן וְלֹא פִיר לָנוּ מִזֶּה מִי לֹא
וְקֹאמֶר מִשּׁוֹם זֹזִי שֶׁנִּי בָּצִים וְשֶׁנִּי קִישׁוּאִים וְשֶׁנִּי אֲבוּזִין וְאֲבָר אַחֵר הִלְכָה לַמֶּשֶׁה מִסִּין
וְגִזְרֵי רִבְנָן עַל כֹּלֵהוּ שֶׁנִּי זֹזִי מִשְׁחָדֵהוּ אַחֵר לְהוֹדִיעַךְ וְהֵנִי מִלִּי אֵת בְּהוּ מִפִּי נִבְיָאִים
וְאֵת בְּהוּ הֵל לַמֶּשֶׁה מִסִּין בֶּן מִי שֶׁמֵּתוּ בְּגַמ הַעֲוֹנוֹת בְּשׂוּרָה שְׁבוּאֵל תַּעֲשֶׂה שְׁאֵנִי פִיר
עֲנֵשׁ הַקֶּבֶה לְמִיטָמָא וּבִטָּל מִלַּעֲשׂוֹת הַפֶּסַח לֹא עֲנֵשׁ לְטַהוֹר כְּרַת וְלֹא שְׁלֵא הִיָּה בְּיָד
רְחוּקָה וּבִטָּל וְלֹא עֲשֵׂה פֶסַח וְלֹא עֲבַר הַמִּיטָמָא לֹא מִפְּנֵי שְׁגָרָם לְבִטָּל הַפֶּסַח וְיִכְוֹל
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֶׁנִּי וְזֶהוּ שְׁבוּאֵל תַּעֲשֶׂה שְׁאֵנִי כְּלָמָה כִּי הוּא זֶה וּמִפְּנֵי זֶה דִּיאָחוּ כְּבוֹד מֵת
מִצוּה אֲבָל לֹאן דְּכִלְאִים וְכִיזָא בּוּ לֹאן גְּמֹרָה הוּא אֵינֶן נִדְחָה מִפְּנֵי כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת
וְקִימָה לֵן דְּסָדִין בְּצִיצִית וּכְבִּשִׁי עֲצֵרֶת וְכֹלֵב יִשׁוּפָר וְעֵרֵל וְהַזָּאָה וְאוֹזְמֵל כֹּלֵהוּ שֶׁנִּי
תַּעֲשֶׂה נִנְהוּן וְכַנְבֶּס פֶּה אֲשֶׁה דִּפְסָר וּבִהַאֲשֶׁה רִבָּה וְיִבְמַתָּה זֶה פִיר רִבִּי חֲנַנְיָא זֶל וְרִבִּי
הֲאִי גֵאֹן זֶל פִיר הֵא בְּרִיתָא שְׁלֵהוּכָךְ לְשִׁחוּפָאָת פֶּסַח אֵינֶן מִיירִי בְּנִדְרִי אֲנִי
בְּשֵׁאֵר אֲדָם וְהוּא לִיָּה פֶסַח מִצְוַת עֲשֵׂה וְלַעֲנִי מֵת מִצְוַת גֵּאֹמֶל שְׁבוּאֵל תַּעֲשֶׂה פֶסַח
לִפִּי שֶׁהִיא מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁהִיא קֶבֶה דְּחִינָן לִיָּה בְּשִׁבְלֵי כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת לֹא דְּחִינָא וְכַמְּפֹר
בִּהַאֲשֶׁה דְּיִבְמַת דְּסָדִין בְּצִיצִית וּכְבִּשִׁי עֲצֵרֶת וְכֹלֵהוּ שְׁבוּאֵל תַּעֲשֶׂה אֵינֶן וְלֹא קִשִּׁי
עַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה פִיר מִמַּגִּיאֲנִיָּה שְׁבוּאֵל תַּעֲשֶׂה שְׁאֵנִי בְּהִי וְיִכְוֹל לְבִטָּל מִצְוֹת הַפֶּסַח
מִשּׁוֹם כְּבוֹד מֵת מִצְוַת דְּלֹא אִיטוֹר גְּמֹרָה וְעֵבִיד בִּידִים הוּא אֲנִי יוֹשֵׁב וְלִמְדָבְטָל
מִמִּצְוֹת עֲשֵׂה דִּפְסַח אֲבָל כִּלְאִים דְּעֵבִיד בִּידִים אֵינֶן גְּמֹרָה אֲוֵתוּ מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ בְּפִי
הַדָּגֵל בְּגַם אִם נִהְיִית דְּחִינָא בְּרִי אֲבָא נְתִינֵשׁ בְּיָדָהּ יֵשֵׁב וְעֵינֵן בְּיָדָהּ וְלֹא עֲמִיד עַם
בּוֹרִין אֲמִי עֵינֵן צִדִּיק עֵינֵן שֶׁבֶן זֶה הִיא שִׁיבָה וְהִיא בִּיאָה כְּבָר פִיר בֶּעַן בּוֹ
בְּתַחֲלָה שֶׁבֶן מִיִּדְעָתוֹ כְּבָר פִיר בֶּעַן דְּעַן בְּבָר רִבִּי פִיז גִּיתָן לֵךְ שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁתַּלְמִי
וְפַעֲמִים שׁוּבִי כְּתִי כְּנֶגֶד דְּמַלְכוּת שִׁישֵׁר לְנִבְיָאִין לְתַפְּסָה שְׁלוֹם וְיוֹצֵאִין בְּשִׁלּוֹן
שֶׁבֶן בֶּן אֲמִר עֲקִינָה בְּגַם מִנֵּן לְפִלְטוֹת וְיֵשֵׁב מִשֶׁה וְעִבְרִים שְׁמִשְׁבִּין דְּעֵת
שְׁלֵאֲדָם פִיר שְׁשׁוּבִרִין לָבוּ שְׁלֵאֲדָם וְנִפְיָק מִן בִּי שְׁבָצִים יִהְיֶה עֲגֵל שְׁמֵרוֹן בֶּסֶם גִּמְלָה
אֲשֶׁה וְזֶה שִׁבְי מִן כְּשׁוּרֵי בֶהֱמָה גִמְלָה דְּסִנְהֵדִין וְבָר גִּמְלָה דְּהוֹרִיָּת רַב הוֹנָא כִּי הִיא נִחִית לְדָם
מִכְּנִיף עֲשֵׂה רִבְנָן טַב אֲשִׁי בְּטָרִיפָתָא מִכְּנִיף לְכֹלֵהוּ טַב אֲחִי אֲמִי כִי הִיא דְּלִימְטִיָּין שֶׁנִּי
מִכְּשׁוּרָא כִי חֲתִיכָה קִטְנָה מִן הַקּוֹרָה בֶּן יוֹסֵף הַכֹּפֹר בְּגַם סֶפֶק נִפְשׁוֹת וְאֵבֶג דְּקֹא מִיָּה
לִיָּה כְּשִׁיבִי בֶּן חֲזָקָת הַפֶּסַח בְּגַם הֵלֵךְ יִשְׁמַעֵל מִיָּמָר אֲמִיָּה שִׁיבָה דְּכִבְדָּא לִיָּהוּ בִּיה
מִיד חוֹרָה שְׁלֵמַחֲרִיעָה יִכְנַסָּה בֶּסֶם דֵּם כִּי צִדִּי עֲלִילָתָא וְעִינֵי שְׁלֵמַחֲלָל כִּיָּן דִּיאֵית בִּיה
מִפִּיק מִיא פִיר חֲרִיטָתָא כְּמוֹ שְׁחִיטָתָא שֶׁבֶן שֶׁבֶן בֶּן שְׁחִיטָתָא בְּגַם יוֹעֲזָר וְלִשְׁחִיטָה
לְשִׁיבָרָא בִּי שְׁבָבִי פִיר בִּין הַשְׁמֵשׁוֹת פִּיא בִין שְׁכִינִי תִרְגֵּי מִשְׁכַּנְתָּה מִשִּׁיבָתָה פִּיא בִּי
שְׁכִבִי פִיר בֵּית הַתְּקִינָתָא שֶׁבֶן אֲנָחִיָּה אֲגֹמֶרִי מִיֵּשֶׁב שִׁיבִין עֵינֵן בֶּעַן אֲמִר
בֶּסֶם גִּמְלָה מִפְּנֵן אֲתִי זִיקָא וְשִׁאֲבָ מִצְוַת פִּי עֵינֵן שִׁאֲבָה שֶׁבֶן בְּזִבְחִים בְּגַם
דֵּם קִישִׁי קִישִׁים וְשֶׁבֶן בִּיעִי שְׁבֵעַ שְׁבֵעַתָּה תִּרְדּוּ שְׁבִין שְׁבֵעַתָּה שֶׁבֶן בֶּסֶם גִּמְלָה
הַשְׁתַּלְמִין מִאִי מִצְוַת רַבָּה פִּדִין שְׁבִיִּים בֶּסֶם גִּמְלָה דֵּם הַשּׁוֹכֵר אֵת הַבֹּעֲלִין אֲדִיל שְׁבִי שֶׁנִּי

[illegible]

[illegible]

ה'תש"ח
כונא

בסתר בביאס יפתח חטאים אם נשדו לך חטאים לא תטעים שורר בפר
מאיר אור איזו היא דרך ישרה ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש ובפר
ומא ואל תשתדל לראות בשעת קלקלתו עיני בעל אל כא תשתדל שורר
במפקיד בגמ יציא לו איכא גולפי ושדריא פיר שמדית שורר בר גמ
בא סימן אי שתדל נמי לא תדע בדך פיר ענין שילוח ושלח לבנים ושדרי לבנים
נלמ התאריך ונתגלו חידים בלאי שתדל וכבר פיר בע כרך נא סוף שורר
בר גמ דפ האוכל לחצו בית מדי עבר ובר גמ דפר מין מקדשין דנחו שדריא דארעא
מיקרי פיר רכס הארץ ביד והרפסים לבקעה ועיקרו מנשון שדריא בפר המכלת בגמ
וחכמי אורח איתמר המכלת בדיה שישלה שני גבין וב שדריא פיר בע שסע בר גמ דפ
העור הכא נמי בשדריא ונש שדריא פיר שדריא של שבולת של חסידים
סליק פיר שורר שתייה כבר פיר בע גרים לולא התמהמהו ותרבו
ירון אילוני ואלוהי אורח איתמר בפר בהמה בגמ השוחט משהא היה שדריא
ושתדל בר גמ דפ שדריא פיר כלל דא פיר לבקעה קורם שיגמר וברח איכ
אמר מישפא היה שדריא פיר כי אמרה ר יוחנן להא שמעתיא וקורם שיגמר
לשתות נפך אורח איתמר בפר בדרכות הניבורי ושהיין מיתיהו פיר הברכים
שמתעייפין ומזיקין שסומכין עליהן שורר בהגיה דמגו ומפקי לה לשתא בשיה
פיר מיתעכלין עליהן להשטל ממלאכת המלך ואור שבת היום פקח היום
שהיא בגמ דפר גמ דפ אורח איתמר האורג ובר גמ דפ אין צדין ומטייליה בחו שיהיא
נר כמנ היצה אחת ואין צדין לפרש ביני ביני סליק פיר שון יצועי עליה
תרב לשיחיה בדי סליקתא פקח משכבן מעילוי שיוויה מרביים רבוי ערשי תרג
בא שותא שותי שרסי וחיק לה אמה תרג ותשויתה לה אמתא שון ויעק אל תרג
ואשתוי לותי וחרי על וברי תרג ומשתוי לקביל פתגמי שורר בפר בסוכה בגמ חביל
קש בין דגתרן שוכיהו שביק לה ונפיק סא עליהו שורר בר גמ דפ הקורק בוכיא
מזליהן פיר משרתיהן בפר ערבי פסח בגמ ואפי עני כי תביא ההיא בשוליא וילגדו בפר
ומנית את הכר בגמ המבקי שדריא דנפחוי למקטליה קאר בפר הגד דפ הניזקין שנתן עניו
נא שת רבו ושוליא ונפחוי היה פיר תלמיד שורר בר גמ דפ אילוח הנשרקין לא
נפחוי שדריא שוליא בית צור שמה בין קאני לאורבני שילנאי מאי בעיא פיר על שם
שילנאי שדריא נחרא שאר חנות כשמה בין קני לאורבני כלומר במקום ייחוד לא אולס
אלא משום חנות כך היא לא באה בין ישר אלס משו חנות בהדי קליני וקפ שילנאי
גפנה לאמה בין קליני הקנים זונה עשתה חרפה לאמה שמזנה שם פיר באור ומשתנה
בית סאה שמשתנה גמ ונשכין בארץ וחולבין עב בית סאה ודנני רב יוסף קבר
עלה כינוי הוא לרחם שלה ודאל רב ששת מפי שמזנה אמר כי כהיה שמה שילנאי
ואמר אמר בין קני לאורבני שולנאי מאי בעמא שמענן במשל הקדמנים על גרולת
בפר גמ דפ של חנות השם זה אורח איתמר המושלים שולנאי בכזב היו מתכוונים
והיו המשלים כך הן אורח בין קנה לגומא מה חנה גמ דפ מבקשת כלומר שמה ישבה

2012

איתנא וחד שיתו שזרין בר גמ וכל הזבח שקיבל בר שזרין בזהו פסל ששה
התקא שזרה פא שא ובר פיר בע שי שזר בר איכו טריפות נעברה //
ושזרה בפ תמיד היה חותך ויוה ענה שיהיה פיר הוא העצה כדמירא לנזות
ועצה לקביל שזרותא בר עוקצין ושזרה שנשיבולת פיר הוא גבה שיהיה
ושזרה היא שזרה סדוק פ פ שח בס גמ ופ משוח מלחמה שחבין
תמה לתפלה מאי פיר בירך אשר קדשנו במצותיו ויצונו להניח תפלין ולבש תפלין
שניא ושח שיהיה וברים והפסוק ואחר כך לבש תפלין שלראש וזהו פיר בבירה ובר
הבא ואמר יתרויהו לא שחבין תפלין שליא לתפלין שלראש מברך שנים מפורש
בס גמ ופ הקובץ הב על תפלה שליא הוא אומל להניח תפלין על שלראש אומר
במצות תפלין שח בר גמ ופ שבת בשוחה כדכ הלכות באגמון ראשו בר גמ
ופ השוחטא בעוף מלקוח ששח חיטיו פיר מלשון שחי ונעברה שח
פס גמ ופ בזה ששח נעלטה כתרים שיה שיה פיר המס תמס בבר רב אלתשלח
הך תפלין איב הוא נזלו ופעות מלאכי השחת עליה ושח בויק רב באחד
תמסו בקצרה וכמה פהין שיה הדין שיה ער ששח על עיקרו ופרח וחס
השחש וחס תר יח שיה גלה חציר וראה דשא תרג שחא עמירא שח
בחתת הבתים והמצרות בבר פיר בע חרץ יקבי המלך תרג שחי ומלכא
שח גלין צבין תרג גלין ושח שח בר גמ ופ יום הכפור ובר גמ ופ
שח בלחמא ופ שח שחנה ר אמי ור אמי חר אמי יסחנה מיעבתו וחד אמי
שחנה לארמים פיר שלי שיבקשו עליו רחמים שחך בר גמ ופ דיני גזילות
אמי רבא מאי טעמא ושח כיון ושקיל מיניה מיניה ליה כגופיה ואין אמי דאחצה
לעצמו מאי שח שהוא אחי סוף גמ ופ השותפין ושח בחיק חמה עזה פיר ושח
בחיקו שלעני כיפה חמה עזה שחך בפ כמה אשה הרחלות ופאות שחזות פיר
גמ שמוחזין אליה שלהן למעלה כפי שיעלו דברים ירוש אית תני שזות כל דת
שית זונה מאן יתני שחזות כל דתיל משחזין את הסבין בפ בחלין השחזאת הסבין
בכני מתכות פיר בכנים הסבין משי שחזנה חרבו יטוש תרג סיפיה שחזי פירוש
ושחזת נקרית בשביל שמוחזין ולוט שחזיה סבין ובלעז מקוטי שחט בפ השוחט
ותין שחזראש בבית אחת מני הני מילי אל קרא חץ שחוט לשונם פיר משוך כמו
וט צריך להוליך ולהביא הסבין על הצואר ואם לא חוליך והביא זו היא דרסה ופסולה
סיפ בכו בפ אשם אין לשון שחזיה אלמא לשון שחזיה שחזיה שחוט בפ כל היד
גמ ופ כל הנשים חרי שחוט שחוט לפניך כלמא דרי הכתם מוכיח לפניך שיש שם
יד ואין דומה למנעת לעת אין שם ניהא לא חושש שמא למפרע ראיה בפ המקבל
פ לשנים מועטות מי מטות שחזות קדשים תא אקשי לפר אס קריתא כל
למו וייעת דרפן את תיקשי לי שבוין שחזיתא הכה תרגיש ותבין הטעם שאוכלך
שחך אחרי יורד לאמת שח ואמר פתחו כיון עיין בע כיון פיר מוריד יור ער
חזי ופותח שח בלשון ישמעל לא בט ובכלבן טיטלו כאורגת בעומאין לשחך

ע
קריה

[illegible]

WIN

הא אתכם בשמים המשמעת אשר על יד תרג שופיותא די בידה קצת המטה ויהונתן
שט אצתוס ומאי לא יושט אדם מוסין לגזיר שט בפ טבעינית ובפ לבל
וחל בגליה לוקח לבל הפיגס והחידודין השורים והחלב וגזת פיר פנקולו שט בפ
בגעים בגליה נתיקים זה בצד זה שיטה שלשער מפסקת ביניהן שט בגל ופראוה
שת דין אל ר יוחנן כל שיטה ושיטה שנטלן גנים מירושל עתיד הקצה להחזיר שן את
מזבד ארז שיטה והוא ואין מזבד אלא ירוש שן ציון מזבד היתה ירושלם שממה
בגל בר ואדא המשל אומ מן שטיא לית הנאה אלא מן קציה פי מן עצי שטים אין לאדם
ונאה ממנו שאין עושה פרי אלא אם יקצנו ויעשה ממנו פלים או יסיקנו כן פרעה אינו
הוא על שנתקן בדברי שפוז ראוי אלא ללקות שט בד בכור מה לשון שטים
העצור אומ שטים כשמה ר יהושע אומ על שנתקן בדברי שפות שפח בפ
חזית אצתוס אצתה בפ העור בגל ואילן שערותיהן כבשרן בר גל דפ דס העצה גזיה
שמה שערותיהן אצת ואמו שטיחין בפ כל בכלים ג בורות הנעשו לשטיח ש טמא
הזר שטיח שטיח טמאין מזרס צור שחישב עליו לשטיח בפ כח חמת שעשאה
שטיח ושטיח שעשאו חמת בפ העור והרועב בשטיח כדי אחיזה פיר המפשיט מן העור
עצמי אחיזה שטיח פחות חיבור הוא ואם נטמא העור מן השרץ נטמא הבשר טומאת
אוכל וזהו שאמרן שומר להכניס ולהוציא טומאה מיכאן ואילך יותר מכאן אחיזה טהור
תמופשט וידך המפשיט לשטיח להתחיל מאמצעית הבהמה כדרך שעושין לשוורים
ולחמית כלום אסרעה העור לצורך חמת שמפשיט העור שלם כולו חשוב חיבור ער
שיפשיט את החזה מפני שהחזה קשה להפשיט למטה יותר מכל הבהמה וכיון שהפשיט
החזה אינו חיבור לא בטמאה ולא בטהורה המרגיל כולו חיבור פיר המתחיל להפשיט
למטה מרגלים כיון שחזה מפשיט לבסוף כולו חשוב חיבור לטמא הנוגע בעור מחמת
הבשר אם היא נכנה או טמאה ואם היא טהורה ושחוטתה וגע שרץ בעור נטמא הבשר
במאי איכה היתה למס וגרס בחצץ שני עשה לך בלי גולה מהו ר חייא בר אבא אמ חמת
קצרה ושטיח וכל חור חור משמש שני דברי חמת ממלאה קמח וניתנה תחת ראשו קצרה
אומל בה ושחמבם שפית לש עליו וישן עליו שטח ויפלא בהם תרג ידן ואישתטח
אברהם שטח פה בזביתנוגע בזב או שזב נגע בו המפשיט את הזב או שהזב
כסיטו מטמא טמאת אוכלן ומשקין וכלי שטח במגע אבל לא במשא ברגל וזבחים
בפא בחולין בגל הטהור בכלי חרש תוכו ולא תוך תוכו ואפי כלי שטח פיר כל עץ שג וכל
כלי עץ שטח במים וגם כל משהת דפת ואם בכלי נחשת בשלה ומרחק ושטח במים העניין
שטח בשגל דפ בראשית דילמא אגב שיטפך אתיא לך אלא לית אין וכזה
בר גל ופיר לעצור אומל אם וילמא אגב שחזיתיה וכלמורך בריה טמא אתיא לך
ונזכריתה אגב ליתאין בצדד בשגל דפ בראשית דילמא אגב שיטפך אתיא לך
ואוקמיה בשיפותיהו גמל רב פסל קום עלה בשעת עקתי נזריתי בשעת דחתי שטפי
פיר בתימה כלול בעת צרה נזיר ובעת רוחה יסיעו מלכו כשטח מים שטח
בויק רב בזאת מי פלג לשטח תעלה אית אתרא וקריין לשערה שיטמא שטח

משו שחרותא דאשתא כי כון שמשמש בבית מטענין הקורות ודאין מושחרין ישנים ו
מבקש לגבות ממנו ודאי בעיין חדש למיכך מגעון מלה שמשמש בו זה יכנסו בזה וכולן שמת
לד יהודה דאשתא עז שירבה על הלכין בפ אילן בעדות שם בלתיבא על אחרת עז חזני הבת
עז שחביא שתי שערות דבריו מאיר ר יהודה אומר עז שירבה שחור על הלכין פי עז
רוב השירבה שחור פא עז שירבה עיקר השיער שחור עלר אשור בשער שהוא
אילו פי רבי חנניאל פא עז שירבה שיער שחור על העשר שהאלבן בסגמ דפ הע
ובפ המציא גמ שני בגמ בכל כותבין בשחור ובשחור פי שחור כלי ברזל כותבין בשחור
בכלים השחור וזוג שלמספרים שחלקן ורשם בו את המגילה אשחור פחמים כפ
נפח באש פחם תרג בשחורין ופעל בפחם תרג ונפח נור בשחורין בגמ שחור שיש בו
כותשין אותן פי בשר שחור אם יש במקצתו אפר שחור בל פמשילין מאן וז
משחירין לא משתבש ויתנ השחור וזוג שלמספרים פי מספרים למה נקרא שחור
שמשחילין את השיער והם קטנים וזוג של מספרים בוא גזיל מן השחור ובלען כודע
ויש אומן אילן שלגודים הן לחתוך בהן כל כלי מתכות מספרת יבא רדיו של ברזל ויחור
אותו מעט צורין ויכפל אותו לצד אחד ושמו מספרת ויש אומן מספרת עזר תרג מספר
שחור בפ חזקת בגל עדים אילן חזקה הוה מחפז לה לדי היה ולחמריה לשחור
פי היה מוסרו לעבודת המלך כגון אנריא כשנן לאמר דא וחד מנהן שחורית בפ וז
הוי קל לראש וזוח לתשחורת שחור באילן מפסו לב בפא הקוצר שחורית מפסין
בפחזקת בגל חזקת ג שכם אמר רב יוסף אכלה שחור לאהוי חזקה גזיל ולית ברא גמר
שכך עושין ודעין התבואה כדי להאכלה בירח לבהמות וקוצרין אותה כשהיא לחה ק
שתי עשה גזיל מלך תרג והיא צימח ושרק בתר דאית גזרם שחתא דמלכא בפ האומן
לחבירן בגל המקדש את האשה שחת דבי כבשא פיר שחתה מי המטר אבל בשחת
שקיא פי שזה שמשקין אותה בזרזוקא שחתא ברפואות דמי שאחז לשחתא
ליתו אקקיא פי תחתניות סליק פח שט בפ במלים חבית אלשי
פי עושין בני אדם חבית כדי ללמד בה לשוט על פני המים כאשר ירשה שוחה לשחת
תרג כמא דפרש שייטא למישט שט בפ גמ דפ המביא כד חן ואין שפין אות
במטולית בפ השובר את ספרטין בגמ ואילו אוכלין ואין שטין את ספרטין באליה ואם ש
כל הפת כולב אמורה פי כח בשת וקדין בשין ומה ששטן שפין שטן ברג דפר
המציא חן שייטא שוט איחור פיר מטה שישנא אדם שחור בוחן להביא ריחן בשחת
כמו תרג המשענת סא שייטא שחתא פי ענף של הדס שחור חקין בו לנשמה משוחם
נקרא שוטיתא כענין שפוט בגמ דפ אילן מכלחין לשוט דבריהם ספרטין פי לשוט
בעלים ולחיות שלא לצורך כמו משוט בארץ במטיל ופחשת נשעיר בסגמ דפ אילן
מכלחין חור ליה שוטא דלחור פיר וידע דהוא מלאך מות בפ גמ דפ בפנתן שהיה
נוטל פד שלמים ומרקיח לפני המלך זכר עז אחת ליה שוטיתא לסבא ואז ליה שפוט
לסבא בפ א בקידושין בגמ בית כלל אומ בפרוטא דהוא גברא דקאיש בשוטיתא ואומ
בשוקא בפ גמ דפ המדיר הא בשוטיתא הא במילי פיר שמייסר אותן בשוטיתא כדכית

בגרה

ונפות ברשת ונץ עיין בע זיירין שרשרך בפ דם חטאות בגמ אחר הבגד ושבי ליה
 קאניה בפ הקומץ רב בגמ תערב קומצה משכשכין בשוריה לב ומעלהו בפ אין מעמי
 גל נודות דבר שאין מכנסו לקיום משכשכין במים והן מותרין בפ ר' שמעל בגמ לוקחין
 תורה חמרא ביולא שאא ביה יאא ושפשיך ביה שכתא אלא משו שכתא כחזר
 ע בת ארעא סליק ת' יא שרל משיטה בתבית כבד פיד בע קף
 בע גמ דם תערב מתירין שאני קונמות הואיל ואי בעי מיתשיל עליון מ' שאלחכם
 מתיר לזבחה שרל משיטין פיד משלשלין ומשחילין משחירין משיטין בגמ
 גמל ס' יתר לתקן לשון חוריה ושיטול בר גמל ושבית שילשל יין למטה לג' בר גמל דם
 יבד משתכחין בזה בשילשול ולזה בשילשול תינו חריץ שבין שתי חצרות בר סוכה
 משלשלין סבות כחמשה למטה משלשלין מאשרא פיד בע אשר ותרין בחבל
 תרג ושל שילשול אטונו ושלח מצינו תרג יין ושלחה מביתיה שרל
 גמל גמל גמל גמל לזבד איתו בשלי אכל רב יהודה אמר רב על עסקי שלו פיד שאלה
 שרל גמל גמל חספה כח של נעליך גידמת במה היא חולעת אמר לו בשעיה אמר לו
 חמאם אלהיך בשעיה להראות לו הסתו בחומש שרל בר גמל דם ואלו נאמרין
 הסתו שם על השלחא אמר על עסקי שלו פיד בשגרה דבת ויאחז בן כי שמטו הבקר אמ
 קבול בשווא עוזא נוסאין נוסא עמנו לאכל סטן שרל בפ במה אשה בגמ ולא
 קטלם בעולם הסף אחר שליבותיו פה חווקים שעושין בן כדגריסו בר גמל דם חולין סלם
 שליבותיו נוחות ומהו פורחם שמרחקות זו מזו וקאמ' למלא ששליבותיו שני עצים
 עבדי הסולם לזדים מה טומאה מקבלת עשוי כלי צין הן אלא מי גורם לו להיות כלי ולקבל
 טומאה שליבותיו למיכר הלך אחר שליבותיו פא אחר שליבותיו אם הם ממתכות מקבל
 הסולם טומאה ואצון משרי ליה כלי ופשוט כלי מתכות מקבל טומאה בר גמל דם אילו
 הן הגולין היה עולה בסולם ונשמטה שליבה מתחתיו שרל בפ אילו קשרים בגמ
 וקוריה שלבשר ואת לה שילבא פי כנץ וסד הכה שמקלחין המים אעג ויכיל לאורוק
 המריק מן השלכא מותר להצרה שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל
 גמל ואילו מגלחין בגמ אין קורעין באן בשליון ימות שאין בשליון שליו קיימת בפר
 המפלת כח שיהי מת שערך ושליו קיימת פתח שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל
 ויחזיא בי שליו קיימת טמאין פיה שערך ושליו שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל שרל
 בגמ וס' אהבה בחביתו רב פסא דפסקיך לאוריה בשלכא פיד בגון שפס' יין ורגלו
 לרחבה שלריך ופסקה מלשכח בהאם וימטר עליו כלחמו ותר' ויחות עכחון
 מיטרין דפס' שנותן בשליון שרל בפ איחבא משך בגמ פי כה לקח אמ
 רב טהאמה עבדא בשלכא פיד קיה גרמא בפ אלמנה לבתא גמל בר גמל יתב רבה
 רב יוסף בשלכא פיד קיה ותר' חמ' פיד מטהבך ובאחריתך פיה קיטא עיין
 בפ שגריא בר גמל מיהא שערך יבי מאטו ושלכא פיד שרל בר גמל דם פאשה שכלכה
 ההוא גברא וק' ליה ליה אית ליה מהא בפ אילו טריקות בגמ נשתבד משפחת
 לת בשלכא פיד שרל ונעו מים ער יס תרג ושתלחון ותעלפס הביתות תרג

בר גמל ואלו הן המעשים ובר גמל יפג מעין אסורין בעזרי אי וקא גריס ואפס בטלה ויעת
אצל ספאדס סא אי קא שריק מיעה אי משטור קא שטור ואכל ברגמס השוכר או
הטועלן אי שטור לך משטור ומרחו עכ השחין וישטורן על שחנא שטור אי שטור ביד
עין בע ברך שטור כים עין בע כים שטור מחנא עין בע חפז יפסל פט
שיוך בס גמל ואלו מגלות שקל איצטלא ומילתא לבד חזי ושלמדו חזויה
אדם בעל ממון שכלה ממנו מקוננת עליו קבר איצטלא ומילתא לבד חזויה שכלו מחנות
כלום הקבורה טובה לו מהחיים שאול צעדיה יתמכן תרג שיוך הלכות השמה בעת
שאל תר בעומקא ושיחל שירה ואת היותה תה ידו וית ושתיה שירה
בבר רב פסג שם ועבר היו מהלכין לפני מיטתה שלשה וראו איזו שיהיה סופה לאברה
אבינו סליק פ' שך בר כתובות בגמל בתולה כתובתה ר' מטור משקה מרח
מזבל ומעין ומשקל או מושבת כסיל תפתח עין בע כסיל משקה פסל פסל
שתיקנו משיכה במוכרין עין בע משך שייך ואזיל וקלא בע שך פסל פסל את
הפסל בגמל המעין יצו מאי טעם לא מפקדין חמרא בי גוים משום שפא"י
בתשובות כשקותם פי החבית ועושהו צדיק פתיל מביא פוש או שביצוק וקב פוש
שיצא הבל שליין ויבנס לו אור ויצוק ריח וקרא אותו הנקב בלשון ארמי שפסל
וחוששין שמא מדיח בוגדי ויבנס קנה קטן ויוציא בו יין לא משום שפסל גושן נקב
שעושין בחבית שיצא הריח שלא תיבקע הריח יש מפרש אי קרית שפסל מלשון מישך
שייך אי קרית שיבא מלש שאיב מישאב שך בפסל הריח העשה עוסת קב
וגע זה בזה פסורין מן החלה עד שישובו פי עז שמותיבין זה בזה מלש הריח שבת המס
בשבת בפא פיר כגון שיש לקופות הללו אוננים ועושות בהן הענבים ופסל משקין פא
שנושך אדם מאי שכול ונוטפין ממנו משקה פירוש מזופפות שאין פולסות משקין
ומתבין לאותן משקין שך בסגמא ובר גמל פ' בשבת מאי לכש שוכא ואין
שכב ג' מן השכב שהן מן הרפס עין בע רפס שכבה ושיבה קיד כל משכב
ומושב שאין רבו שלוב נושא עליו אינו מטמא משכב שכב ומושב לא משלמגע מה
בין משכב ומושב לפסל מאת מעמגע אין תועה צד טעון כעוס בגדיס טומאת משכב
ומושב טעונה כיבוס בגדים שכב בסגל ופ' נגמר חזין כגון שכבי ופ' פניא פ' פיהרמא
מליצין המת ופריכה עין חסן ביום ובלילה אורגין לו בגד ומשטמין שפסל סימל נוסיוני
ושלוי בר גל דל יום הפסח שכלל כלילת ימי תרג משכב למא בשוכרי שכם נקב
ומגבאי גזר עין בע מגבאי שפן ומא יכנסין שכן כבר פיד בעמק הדי בר גל
דל חזקת ובר גמל מי שמת אגא בשוכר גואי הווי פיר אלל לו המעשה ממלל לא
מכרתי אותה לך ולמה החזקתה בת קטר ממני ואגא שפסל הווי גווא הווא ביתא
ולא חששת למה שאינה היתה ויד בשכב גראוי יצחק באי שחן עין תרג ידו
שפסל בבא ויעיב שכר פ' במס פתח הפסל שפסל המדי גל וידמה ביה מי
שפסל שכר בזאי בחלק ומא חזי נמק לעפר בזאי אתא שפן אורמי ליה כעמס
פי שכר דעת כוסת כל עושי שכר אגדי נמס ונץ בלשון משנה באין כלול לצורך חזת

[illegible]

[illegible]

המפלת שגילה און שילה גמל תמר שילה תחלתה ומה כחוט שלעדי זקופה סמורמוס וחלולה
כחצוצרות ואין שילה פחותה מטפחה שיצורין טפח שילה שופר שידן שלכלב וכן בג
חמש' בג' בהמה המקשה השוחט את הבהמה ומצא בה שילה נפש היפה תאכל פי' בזה
ובשילה היצת' שדירה בבוא בשואה פחדכם תרגום פריית בשוליא ולוחייכו
שדירה בג' בזבחים השוחט המקדש שת לאכל שליל און שילה שוחט לאכיל
בג' גיר הנשה ונוהג בשליל יחודה אומ' אין נהג בשליל פי' העבד שכלהמה טוב ממנו
הנפל תרג' אמרית במימרי טוב מעי' שליטא ולא חזא עלמא הדין שדירה בג' גמ
דף כיצד מעברין שלוכתי תיכלין ליבא פי' רצתה גומ' שכותי אונליך תלבא און לה
שוכה תיכלין אריה שדירה בג' גמ דף במה טומעין תנ' בפ' בעזקצין שלל המונח
והבג' שהיא תפור בבגדים חיצוני עץ שיתחיל להתיר' בס' פיה עשלת המכפחות
ושלל המובסין והבג' שהיא תפור בבגדים חיצוני לטומאה ואין חיצוני להייה פי' מנהג
המובסין כשמכבס הבגדים אם הם חתיכות קטנות מחצרי' וה' בידן ותפורין אותן תפור
בטוב לא מכלב כדגריס' בס' גמ דף ואילו מגלחין על כל המיתות שלל שולל בצדס גדולות
אשכול בצדס קטנות שדירה בג' בג' אהא ואילו מפסיקין לפימה הנחל והשכולות
מפרש בס' גמ דף הבועס מאן מאן שלולית אמר רב יוחנא אומ' שמו' מקום שמי' גשמים
שלולין פיר' ירדיו ויקוין מלש' כי ישל זיתך וגם שולית שולן לה' וד' יוחנן אמר אמת הים
המחלקת שלל לאגמיה פיר' כשתמלא אמת המים מתמלאין גדותיה סביבותיה בג'
גמ דף אילו מציאות מזוטן שלים ומשלוליות שנהר' פי' מקום היצות הנח' שדירה
בג' גמ דביצה האוכל מגבלת עוף הטהור מן השלל שלל ביצים פי' שלל ביצים גדולות אשכול
ביצים קטנות שדירה בג' גמ דף הניזקין שלמא עליכו מלכו שלמא עליכו וכן פי'
ומכאן דכפלין שלמא למלבי וכן בג' גמ דף טבוליוס שלמים יקריבנו כל
הקרבנות שהיא מביא כשהוא שלם מביא ואינו מביא כשהוא חסר' בס' ואם זבח שלמים
שלמים שהם שלמים בהן הים והאימורין למדע' הוחה השוק בבהנים העור חסר שר
לבעלים בג' רב' פי' חתן לך השולמית שמ' שיה' שלום בפליוס שנ' וישם לך שלום
בסיקרי' וישם לך שלום בבס' סתק' שלום ופ' אהא שלום וכן בג' דף רב' בצדס גדול
השלום שכלה' כפ' כלולות בג' שלמית' בג' דף פי' בע' וזהו שדירה בג'
א' בג' דף וס' ר' יוחנא אומ' שלמים וכן רבי' אומ' כהן אומ' שמו' מצינו מצינו
יגשה מות' וכן בג' דף בג' דף במה אמר' פי' השמי' יתמ' ד' שח' נמלסין
מן השמי' פי' האשה שהגלה היא בג' דף הלכ' אומ' שמו' שיל' קשר חטי' פי' דין
במא' קשר חטי' שד' למ' קציה של' חט' ד' אומ' שמו' חט' קו' חט'
פי' ד' אומ' שלמים לא בשעת קציה פי' ש' אומ' אומ' אומ' אומ' אומ' אומ' אומ'
אבון סכסכה לראשי' פי' ש' ביום שח' קציה מות' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי'
המדי' ית' ד' אומ' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי'
ב' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי'
שש' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי' חטי'

והמותר מן השלש יהיה לך לבדך בשכרך כגון דהיי קרן ש' זודי אומ' לו כל מה דהיי
טפי מנ'ן זודי הוא אגרי' ע' שליש משלו כבר פיר' בע' הידור' ב' איזהו
מגדל' את' ע' שיה' שלי' שיו' פ' ע' שיהא בעגל בשנים בשור ובסוף בשלש בשוק
כ' יטול השומר חצי השבח' ב' הקומץ רבה בגמ' ב' פרשיות בתחילת שליש העליון
של ש' ב' בשביעית ובית הלל אומ' החרובין משי' שלשון פיר' משיתחילו לתבוי'
ת מנשון שלשלת בס' גמ' ד' ב' בתבובות דמהדר ליה למתא שי' שלתא כלבא זוגא
א' פיר' שו' שלתא שהיא כגון עביות שלבהזל ותולין בה זוגא שהוא תרג' פעמ' ואוון
קשורין לשלשלת ובשתברה אשה נכשלת לשלשלת ומתנווית ונוקשה עינבול
ואוון וכלב' תונקין ומתנערות המשמרות בכלי מתביות פ' י' בכלום שלשלת
שוחות פ' אינו שמושחין ומו' י' בקרקע י' שמושחין בתבנים ויש שמושחין
שלמות שלבהזל פ' י' פ' את ממה שגרסנו לא תעשו עדל במדה זו מות קרקע'
של ש' בס' גמ' ד' א' אינ' מכירין וב' כלל תלמין בגמ' המוצא לעבדים אפי'
כל קטן נמי בס' גמ' ד' חסוחט' א' בעוף לשם מייכל' הש' הגדול לשום שילשול קטן
ב' בס' גמ' ד' אינו טריפות תר' חלך' עלגחון כל לרבות את השילשול ואת הדומה
אל' סליק פ' י' שם שואל אדם את שלום חברו בשם כבר פ'
ע' ב' מיתנת המגדף אינו חייב ע' שופר' את השם גמ' תנא ע' שיברך שם
פ' ע' שיברך ע' שיקלל כלום יזכיר שם ויברך אותו השם בשם בס' גמ' ד' במה
הוא בשמה והיא בשמן אין צ' משום דרבי האמרי' פ' אם קורא אדם אשתו בשמה
אין קוראה אותו בשמו' בס' גמ' ד' א' בביצה שמו טבול לתרומת מעשר פ' כיון
הוא מעשר ראשון חייב להפריש ממנו תרומת מעשר' שמות מובהקין כבר פיר'
ה' מיי' בילל' בר' ואלה שמות י' ש' בני אדם מעשיהן בעורין ושמותיהן נאים וכו'
גמ' חלק נתן אברהם מתנות שמסר להן שם טומאה פ' מכשפים ומעשה שדים
שם מלכי צדק מלך שלם תר' ית' שם תבה' שם בס' השופר את הפועלין
ע' שיתחילו וחכמ' אומ' משמני' ביניהן פ' מחשבין הגדול שבשכירות והפחות שבשכירות
לזה עם זה ונותן לו חציו שלשניהן וזה בינוני' ב' ב' בכורות ר' עקיבא אומ' משמנין
ב' א' בבא מיעצא איגרות שום פיר' שטר' שומת בית דין עני' בע' איגרות בויק'
פ' זבח צדק ור' אריאנו' בישע אלהים' בשין כת' דשאים אורחתיה סגוי' שוי'
שם בשומא מצויה בבן גילו קא מיפלגי' עיין בע' גל' תג' שאת או ספחת תר'
שומת' שם בס' מעשר שום בעל כפי פיר' שום חריף שהאובלו מרמז'
שפת מעשר איזהו שום בעל כפי כל שאין לו לא דור' א' המקיף את העמוד' בר'
א' השום והשומנית' ידוש' תומניא' שמאבר' ב' ר' פסב' שגאב הוא
ב' ממון שגאב' שיה' פורח ומביא ממון' שגאב' בר' עורדין בגמ' ואם
א' בהקומץ רב בגמ' פרשיות פ' תניא הדיא בפיתחי' שמאוי' פיר' אומ' בלש' ערבי'
א' שם והיא ארץ ישראל ופית' ליה תקרה פיר' דרך בעלמא שעושי' על גבי תקרה
בית תחתיה במקיפת פתחי' שערים להגן מן החמה ומן הגשמים ובפיתחי' שימין אין

מי בנת דמות תרי שברו אשה וזו בעני בית דין ובעני בעלים והדין תורה כגון
כל ואנו אחיהי אשה וזו ובעלמה בשפה נגח תריא וליי במק כלבשה
כלמה שנגח משלם טק שלם מן השליה נמצאת כת אחת וזממת כגון
להן עמנו הייתם בהורא וזו בשבה במק כל רחוק מן המקום שהענין כ
באותן מקום יותר ממחלף יום בעל השור פטור הוא מלשלם שבורין
ונמצא שלא נגח לא בגיחות בלם ופדיון תם הוא והעדים פטורין
כי לאחר שתתקיים עדות ג כיתות כמו עדות וכולן שמקצתן הודמו וכ
כשם שפטורין מי שלא הודמו כך פטורין מי שהודמו וזה דומה לב ע
והודם אמהן והא לא הודם בהזמה כלום אין חייבין עני שיזמו שלשון וני
והג ואעפ שהראשונה כשהודמה פטורה מלשלם עני המועדיות שבגמרא
התמדות שחייבתן לשלם לראובן עומדת וכן דין השנייה וכן דין הג אג
הכיתות האילו כולן משלמות הראשונה מה שחייבתן בעדותה לשלם
משלמות מה שחייבתן לשלם לשמעון והג מה שחייבתן לשלם לכל ושל
ומשלמות עני מועדיות שבגמרא רביעית וכל זה נאם ועשיתם לו כמע
לאחיו ופעמים משלמות גם זה התמדות שברביעית היכי ואמי כגון שו
וקימי לן פלגו ניקא קנשא ואין אדם משלם קנס על ט עצמו וכיון שהענין הלל
על עינותן עב חזקת הבתים ג אחים והאחר מצטרף עמהן הרי אינן ג
א להזמה פיר ראובן ושמעון ולוי ג אחים וכלב נכרי העני ראובן וכלב
וכלב בשנייה ולוי וכלב בג דרו זו חזקה נמצא ג אחין בחצי וכלב בחצי
א להזמה ההוא שטרא והוי חתימי עלה תרי שהרי שביחא מיתה
וחי נכראה לאשה ודי אחת צמות ידיה ומיתנא והאי דקא משהני אח
כי האי מנא לא מקיימין האי שטרא והא נביק פלגו וממונא אפומא
ח ופלגו אחריתי נביק אפומיה ואחיה דהאי דקא והוא חי ואפומא דה
דמשהדי אחת צמות ידיה ומיתנא אישתכח דקא נפיק האי ממונא כוליה
כדי ריבעא אפומא וחת חתב בדא כרב אשי דפסיל לא הרי ג עדיין
אחיה אין מעיף אחיה ובשה הוא העדות והן עדות א להזמה הואיל וכל
הנברוי אם הודם זה נמי או מן האחין שמצטרף עמו בטל כל העדות
וזה נמנה ענין עם בנות אין חסדות שלישית מכרעת כך פיר בעבור
טודות במצורע ג טודות ציליות ג מכלחין ובעדותן מצוה תורה ו
וכולן שגיתו שלא בטעם או ששיחזקו עדות לא ששכלום בדיק
ובפס דאחרי קות ובפס טפסה ובילם זאת חקת פלוגה דשע גיחות
לאדם הראשון בגן עדן אחרי בעדין א אלהים היתה נגד פד מעשר
משעבוד שלישי יחוש אמר דעירא בת עשר מעשר את כל תבוא
גזרע ומצמח יצא פחות משלש שאינו גזרע ומצמח בפי איז
מושיבין מותר שלישי בשפירך פיר כל מה שיכלה בריח עד כנגד ש

שמכר בם אעפ בגמ ומניקה אפי שמכא והרסנא בם גמל דם האוכל משקל
באתרא דתקלי שממי פטור בפשיה אפי בשמכי שמדן בזה גמל דם פטור
יום כדכר שמין רב חסידא אמר בבעל פיר אם העידן על האשה שגדשה בענה
לה כתובה והוזמן אין משלמין לא טובת הנאה כמפורש בגמל חרובם בגמל
שטותה וקטן פני צד בבעל אומל כמה אדם רוצה ליתן לבעל אם תמנה אשתו
ש בעלה בתובתה יגבנה הלוקח ממנו וזה דבר מועט הוא פיון שאין לו לא ידרכא
ודבנת בר חשניה אמר באשה פיר אומל כמה אדם רוצה ליתן באשה שאם תתארמל
שתתגרש יגבנה הלוקח ויתר דבר יתן הלוקח מן האשה מהלוקח מן הבעל שיש
סירכות רב פנא הוסיף ודאי יתן לה יותר שישנה בסירכות אלמנות וגירושין
אמרית ועוד לאתת לוקח שטר כתובה מידה ויש לו חזקה שמדן בגמל
ליקין ולא בשמן שריפה אמר רבא שמן תרומה שניטמאה וכו' וכבר פיר בעמרס
דם ירוש בם אב שבת ובען שמן ר' ובית דין התירו רב לא אכל אמר ליה שמוע
ל נאטא כתיבא עלך דקן ממרא שמדן בבר דב פסח הנה משמנה ארץ
שממא ארעא פיר עשירים מתיק דוכסין ונוטל שלהן ומעיל אותן לו שוחא
שמדן ומברך עליהן חבירות עיין בע שאר על התורה כדרך שמברכין
שה בבית הכנסת באיין וכו' אשה בחרבנו ו' וחותם הבוחר בתורה שכן פיר בירושל
על העבודה שאותך לבדך ביראה נעבוד על ההודאה הטוב לך להודות מחילת
מחוץ לעצמות עמו ישראל על המקדש הבוחר במקדש בסיפרי ויהי ביום השמיני
אנו יודעין אם ח' לחודש אם ח' למניין כשהוא אומ' כי שבעת ימים ימלא את ידכם
ביום השמיני הוי אומ' ח' למניין ולא ח' לחודש אותו היום נטל עטרת וכו' עד ראשון
אשיחא שים ומצאנו למדין שבכך באר קרבו המלואים ונשלמו בא בניסן
שמדן בפרוטות לשמן עיין בע הדרס פיר מטבעות הן שמע שמועות הללו
תמעטות והולכות עיין בע בז' בס פהדר בגמל האחין אמר ר' יוסף לא שמיעא ליה
ומעתא כו שמע ריש לקיש בא באר משמיעין על השקלים ירוש מהו משמיע
הונא אמר מכריזין כדא ויתנו קול ביהודה ובירושל שמעון בפ' במהרות שמעון
וח' עזריה אומל לא כך ולא כך שמדן פסול כבר פיר בע שחן בס גמל דפ' הקורא את
מגי' בדיקן אחריו ומצאנו בו שמדן פסול ברגמ דפ' יוחסין אם ראית במשפחות
מתגרות זו בזו שמדן פסול יש בא מהן בפ' אין מעמידין בגמל החומדן בשגמא
אמר משן שמעא לא שיכרא מאי טעמ משן שמעא דשימעה פיר משתגיע גוי
דשימעה גזירה שבר אטו יין שמדן בגמל דפ' המוכר פירות ת' אחו שבר
תמרים ואחו שבר שעורים ואחו שמדיין מברך עליהן שהכל נהיה ברצון וכו' היל
שמי' דרמא תבטא ואיתי תבטא ופלבא אבנא תבטא ואתי ארבעה בורא פרי
הזמן בפר אליעזר אומל תולין ואינן תנין לתלוה בשבת גמל איבעיא להו שיכר מאי
הכי דאמי לישמר כבר פיר בשמך שמדן בפ' בכלאים שומרה שבכרם בפ'
המוכר א הבית וא חשומה שאינה עשויה בטיט פיר בית דירה עשושין לשומר חשודה

וירכנו לעשות תקרה ואח אומ אין וירכנו לעשות משקוף לפתחהן שמהאל
ואלה שמות וכל צבא השמים עומדין עליו מימנו ומשמאלו ובי ים שמאל למנו
מימנם אלו שהן מטיין לכף זכות משמאלן אלו שמטיין לכף חובה שמהאל
בעז בגמ עיר שיש בה עז ובפואו ומי שאחזן נשקית והרבי עתא וכלא שמ
שכני בגמ וביצה זמני וגזרי שמא ואנו לא יקל לקולי פיר מאי
בגמ תרי יומי משו ושלחן מיתם מאריך ישראל הזהירו לעשות ב יום טוב
אבותם וחי שיען שמא יגזרו שמא ייטכחו חשבון הקביעות ויבואו לידוי הק
יום טוב שלר' השנה אמר ר' יוחנן שעת השמא שנו ירושל תתקנו בתפלת ה
והשארין סברו שעליהן הולכין ועמדין עליהן והרגום ותיקנו בתפלת המוס
וחמין לון וקרו קריית שמע ומעלו וקרו בתורה והיר תוקעין אמרין בגמ
בפ גיר הנשה בגמ ונוהג בטהורה לא אמר רבא שמא לא הוה תפלתו וי
יהא שתא בשבתא ניהוי ולא בזמניה וכך אשכחין בשני רבא ושלח ליה
מריקת ותפשו נשר וכו' לא בשבת שאמר ר' יוסי הגלילי הוה בשבת משגג ביום
פטור מן הקרבן בעת השמא שלא היו יודעין שביום הזה הם הכפורים וקיי
שבת לבד אסור שבת לבדן ועשה מלאכה בזיון ואחרי כן נודע שהיה
בשבת זו ואמ' אלו הייתי יודע שיום הכפורים היום לא הייתי עושה מלאכה
אומ' חייב קרבן שארי שגג ביום הכפורים ר' יוסי הגלילי קבר כי בעית שקיבל
היו יודעין שיום הכפור שקיבלו עליהן אי אסור זה הוא זה בעת אחת ש
בר גמול חזקת משמט הוא קא שמיט ואכיל בסגמ דהמקבל משכנו ומ
מעל גבי בניו בסגמ דפגט פשוט בגמ שנים שחז שנים אחין דשמטי מ
בגמ דר' פה שותני דהוה שמיט כיפ' ופיתגא פיר ענין חטיפה שמה
אעפ' בגמ ומניקה דמשמטא על ארעא הוול' בני שמוטי פו ארובין
זמ דפ מחמין אילו באריכא שמוטא סניא פיר ארוך ודק השנוי לראות
שמה ויתר הילך אכל החסיל תרגו מותר פרחא אכל שמוט
יהיה ושמדיבה ברח' רב רבנן ויתגן אמרי בסוריא רבנן והנא אמר
אמר ריש לקיש חזרנך על כל המקרא ולא מצינו כלי ששמו שמיכא ומהו
בשין כתי שמיכאן שמי מעי' על יעל שלא נגע בה סקרא שמים
בס גמ דפ בית שמאי דבט' נדרי שמים ביצי לבנך יעשו ודרך בקשה ירוש
ושמאי רחיקין מן ארעא כן תהא איתתא איהי רחיקא מן ההוא גברא
יורה כחץ יעשו ודרך בקשה אמר רב הונא יעשו סעודה והן מתרגלין לב
סעודה פא שמיס' יאפטו ביצי ובניך שאין שבת זרעך זרחבך שארגי
ואתנפח יעשו ודרך בקשה שמבקשין ממנה שלא תחשש שאינה מצוה
ובבירה בילמ' ביום ראשון לא בדא לפי שמי השמים שנ' אמת הוא יק' לבד
גשיתא את השמים ושמי השמים אינן אומ' כן אלא שמי השמים הן הן
הן שמי השמים והיכן זמ לקרות שמי השמים משנבדא הדיקיה היה

[illegible]

עם נשייה בקנים אין בקש אין בעלות ודירת צדקה וזו המכרת עם כשרות ואם עשו
ונעשית קבועה בבית אין נקנית בטקילה עם השדה עד שיקנה בפירוש בפמר
הנה מושכו בדרך שתיקנו משיכה במקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון שצדק
המוציא לך מים מעור החלמיש תל ידן שמיר טינרא שצדקע בפ עוקז
ופטירות פו מין בצל שצדקע תל חכמ כמר פיר בע רשן בפ שאכלו בגמ
אחרים אומל אפי קרא ושנה ולא שימש תל חכמ זהו עם הארץ אמר רב הונא היל
בפ אילו טריפות בגמל ופסוקת הגרגרת כל מי שקרא ושנה ושימש ויראה טריפה ו
לשמשא משמש מת כמר פו בע מת בפ כל הוי בגמל בית שמאי אסור לשמש מי
וכו ער בזה דרכיו ימות שצדקע בפ אבת ענוות שמש בשבת צדקה לעניים שצ
בויקרב בר פ ויהי למן שמש משין ועינין למי חכילות ענים שצדקע בר פ
לשימשא בת יומא פו לקרחת תורה בכל יום ויום פא שבאותו היום התחילה עליו
שצדקע בפ ח שרצי בגמל איזובין רב פפי אמר שמשק פו הוא אחר שפ
שצדקע שמן שומשמן בפא בראש השנה בגמל ולירקות ובסגמול תוס
חסר שומשום אינו מיטמא טומאת אוכלין פו בלשון ישמע סימסם ובלעז סימסם
ירוקין הן שצדקע בר גמל ופא אילו מגלחין מאי שצדקע אמר רב שום מירצה
אמר שמה תהא פיר שם מיתה מיתה שם תהא שם תיית כדכ ובאה אל ביו
בפ איזה נשך בגמל דמך אין מקבלין ולא מקביל עליה שצדקע רבנן פו בגמל מי
בבית דין וסירב ושימתוהו בית דין או נשא ונתן במעבות ולא משך וחזר בו וקיבל עליה
ספרע אילו ביוצא בהן אבל הטוען על חצירו בבית דין ונתחייב בשבועה ונשבע לא
רבנן בר גמל ופא לעזר אומל אפלא חזא דר לעזר שמותי הוא פיר מבזך הוא
מתלמידי שמאי היה סליק פרק ג שן בפא בקידושין בגמל וחכמ אומל
אי כתב רחמנא שן הוה אמינא אפי דחלב פו שלתינוק ונקח חלב שחוזר מפני שמה
שינוי שן של מעור שינוי בע מעור בר גמל ופא המדיר הוא נתן אצבע בין שיני
משל הוא כאדם שנתן אצבע בין שיני חבירו ואמל ליה למה נתתה אצבעך בין שיני
פין שגירה ולא הפר לה יוציא ויתן כתובה ואמל ליה אמאי לא הפרת לי כל שצמית
חוזן מן השינים והשיער והצפורן עיין בע גרס בס גמל ופא המוציא יין ובפא בחולין בגמל
במגל המקנה בוצר שהאור שולטת בן שינוי נושחת ועשבים יבישים וקרומית שכן
אור שולטת בו מהרה שני בוצרים שלמדו וזו מאחיתפל בגמל וצני מעור
בפ חלק אחיתפל גבור בתורה וכו וירכיבו את ארון ה' ואמל ליה ולבני קהת לא נתן
עבודת הקדש על וכו ובשעה שברה וזיז שיתין לימדו לכתוב שם בחספא ולכ
באפי תהומא בפ ג במנחות בפ מינין שבזיר וג שבפרה כן פיר בפ מינין חלות
ג שבפרה עץ ארז ואזוב ושני תולעת ו שבתורה חלות מץ ורקימי מץ וסלת מץ
וחלת לחם חמץ ו שבמצורע בפ צמר עץ ארז ואזוב ושני תולעת ו שבלות
עץ הוד כסות תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל וזאות שצמחה עיין בע פרה
הזאות שעל בין חבשים ביום הפסורים מרס השעיר ומרס הפר בפ שירות שג

הב פמלם אלתענדל לא תשוע. שערל בר גמלם המוריר את אשתו ובר גמלם
ואנו נדרים שלא מענו שועל בעפר אפרדמית מאי פירושיה פיראנו ובר זה
משל הוא שנייה שלמותה שיער שבאותו מקום אינו מפר לה בעלה מפני שאפר
זה אינו מעבד עמוש המיטה וחוץ רבנו לאומדה בפרט מפני הגנאנו משום פריצותא
שעם. בכלי מתכות פ"ד בכלים סג'לי בהמה שלמתכת טמאין שלשנים טהורין
בסג'לם אבסוסה שלשנים ושלגמי בפ"ס הפכורים בגל אסור באכלה ובר גמלם
מצתמלצה סג'ל שלשנים פ"ד קליפי עין והוא שגמלם שפירשנו שלשנים בפ
אעפ שאם שהבטלה מביאה לידי שעמוס את המהומה תרג' דין שעמוסא ובתמחון
לכב תרג' נמשעממות ליבא. שערל ימחאון כף תרג' ישעבון בענפיהון. שערל
גמלם וסחי צרי תרג' וסחי שערל כמו צרי למבאוב פנג ורשט ושמן וצרי. שערל
אסור בגמלם שערל פורח כשערל מקומן פיר כשוה במקומן בסג'לם איזחון נשך אי קסין
דערל בגמלם פיר שערל הגל. שערל התוך עין בעל קלבא. שערל לא תשימון עליו
לשך תרג' שערל ורבינן אלתתקח מאתו בות. שערל עין בעל מלטיא
סדית פ"ד שערל בפ כל שעה על בשרה יבש. בפא במשקין שפין את הסדקין
ומבנין אותן בגמלם מעמידין בגמלם דת ישלמא שייפא סם לוי. שערל בפר לעבור
אחל אין שורין את הפרשנין ולא שפין אותן בפא בעידין דרשיני בהמה בית שמאי
אוכל שורין ושפין בטורה בפ כל העלמין שאפה לצרכה אסורה שיפה ובעטה כבר פי
בב בעט ובר גמלם דפ תעורר מן הירק המיטה והעריסה משישופם בעור חרג פו מלסאן ושפית
יתיה. בפ"ד בכלים הסייף מאמתי מקבל טומאה משישופנו בפ המזכר את הספינה
הגמלם לא ישפה בר גמלם בעילה אין מועלין לא בשפוי ולא בגביה פיר לוקח הגזבר קורה
על הקדש ומתקדש הגר אומר שנפל ממנו אם יהנה אדם ממנו אינו חייב קרבן פיר מן
הפית יתה וכן פיר הגדילן לא ישפה ניקוי ושיפוי פכ האילן כגון דמורח הכרם וכו' צא בו
פא בחולין בגמלם הטור כל שערל לשוף קולית ששפה לארסה בר פ"ד בעל וקל
בכ גמלם כלל גדול השף בין העמוזים חייב משום ממחק פיר השף בין העמוזים שעושה
כיו להחליק חייב משום מוחק וכן הממחא את המטוייב ירוש' מה מחחק היתה במשכן
היו שפין את העור על גבי העמוד יתויה בן לוי אול חייב משום מוחק פא ששף את הקרקע
שלפין העמודים בסג'לם שלמידין במפורש בע סג'ל חייב משום מוחק אעפ שאינו בונה
ואינו קדש מיתק מחליק הקרקע לפיכך חייב משום מוחק בפ פיצוי הרגל בגמלם הפלב
פון וישף בעלמי פ"ד כגון שחין לו עורית מצוי יתה בעתל נחכסת בהן ושפחה אותן
מלש ושפית יתה זכרם מן הכותל לגמלם פורקס בסג'לם יתמא מבליב ישפשה
לדוד יסכך בעשרין שערל וצריהו לגמלם באנו חוצתן פ"ד במקות אלא אסבך שפשה
בר גמלם אמלה הממותה אלא דב אע"י זאת אומרת מצוה לשפשה בגמלם דב במה בהמה
ובשיפה ויא ויא אחת היא פיר ששפאה שאין לה חטאה בסג'לם אם אינן מוכרין לא
פשיטא וישף יתב בעתיד לא פיר בגלות יכנה וסיעתו פו איזחון לנהר יצא בנהתם
אשתא ויסורה באבנים ועפר ראיתן בהדיהן מבית המקדש שותן קדיין לה כירצו עבו

מכל

שבת בם אהילות כיוס ובשועות טהור איז היא השועות נקודות שהם עולה בז
משועות בארמית והוא מקום שמגיע לשם הים בעת הקצרות בפר רב פו וכל
ובוין רב אחרי מות פו ויתרון ארץ יחזק בן לבנה היות משיל בשועות ויכא ויין
סליק פ' י' שם בפ' אילו הן הנשריפין שיסה בזאת הכלב שיסהבן אתה
שקע השסועה בדיה בעני עצמה היא ענין ביע שור פיר בגל המעלת
כל בעהמה אסור באכילה באשה אינו ולא וכי האי גוונא אינה מתקיימת בעל אלא
בהמה נמצאת ואסורה באכילה ושמות ספר מתקיימת ולאחר השולם אסורה א
בהמה שריש מאי טעמא כל בעהמה תאכלו ששקוי בם גל ויפחוקת ונ
בגל באמת ביי' אלא פלגא אמגוזי את פלג שיסקוי פיר אפסקין ששקוי
ברקו ונדי שאחזן לית ביזרא גרילא וליציירה בשועות פיר חתירה של כנ
שקתמיה בר גל ונדי שאחזן שרא ליה שועות שועות פיר קגרי
סליק פ' טו' שיע בם כלאים אינו אסור משום כלאים לא טווי ואסור
תלבש שעטנז דבר שהוא שווע או טווי אבוד פיר שעטנז כך הוא כיחבא
הוא שווע או טווי או כוז שווע לשון שיענות כמותה חלקת צוארין וסור שטורין
ופשתים זה עסיה ושרשין מהן לבדין ועושין מהן כמולברש וננן הלביין אסורין
שויעין טווי הוא שני פנים או טורפין צמר ופשתים וטוויין איתן אפדי צמר לפי
לבדו וחורין ושחרין שני חוטיין זה עסיה כוז גם הוא שני פנים און בארצה אית
במחט ולא מצאנו כלשון הזה עיקר לא בהגדה של חקרא כן דלכך שגז' לשון
ציקורן לחתור על אפך ומפרש איתן כלשון סיבוק בדבר שהוא מסתבך או מסתב
אלי עזר הסיע הנז' ללמד ופירשן דבר המלך דאית ישראל מאביהן שבשמים כל
מרחיקין כלשון אל יליו מעיד ומוחק הא הוא העיקר ואפיקטו קרא בחוץ
גדיל שנים גדילים ארבעה וברש צדדים הנכחוט לא קרא גדיל ואין גדיל שה
פחות משני גדילים ונמצא ארבעה חתוכי פיר ששמו גדיל ופיתיה צדדים וגרטי
ייבמות בגיה בם האשה בגמריקה אחת אמר רב אבהו דקס' מעמ' אמר און
האי מאן יאבא ליה חוטא בכתמא בגלימיה דעמריא דתקס' ולא ייבא אינתיק
אינתיק שפיר דאמי רבן צד מתקין ליה רבא שריא יבא און שווע או טווי או כוז
זוטרא מדאפיקטו כחמ בחיא מילתא פיר שווע קרמחטו פיר פילטו כוז טיט
בפ' אלו טורין בגל הדיא דשיעא ולית לה חיתמא וימני בם במה אשה בגל
ומייתי שיעא וימני פ' דבר דמלפ' בן חתמא אישעבוב בגל חתמא בגל
בפ' שנה בגל חמץ שלכרי פי תבעי כך ושיע' פיר שחן חלד' שיע' אית
החלוט ואת שביד חתמא שעות חלמא ויתפסריה את פאטש ואת שחן שיע'
ואמרי לה כל שעתו בבר פיר בע סג' שיע' בגל חמץ און משועבוב
גבר' גיא פחיון ישורגו חת' גידיה ושיעבובת משועבובין גל תנא משועבוב
בעל גבר בגי פיר שחן חלוט וארוכים עד סוף חתמא שיע' לא בועבוב
בשעה נבאת חת' ירו שעה כוזג מפני האם חת' בשועבוב פנקחים סור'

אימור

שן. במי שטבל פה במכשירי והשיפה שלבנים אין בכי ית פיר מחצלת שבה
 מקטין הלבנים שלא יזיקם המטר והיא כמוהא דגרסין בסגמ דפ א בסוכה מחצלת
 שניפה ושלקנים פיר כל חלק ממין גמי עין בעי לולב שן. בפ כלחבשר בגמ
 הכחל איתן ליה שיימא ונבדלו ביה ביצמא פיר איתן ליה סם ושחוקה בקערה שן
 בפ א בסוכה בגמ ואמל לה דברים ובסגמ דפ החובל בחב ובסגמ דפ אלוהי הגולן
 על אבריה לשפא פיר אחת דגריס בפגמ דפ א בקידושין מאן גרס לי לאו ענותא
 יהב ליה שופא דגריס זה הכי דיש למאן דאמל הוא גייל איבריה לשפא ופיר זרועו
 היה עומד חתך לארץ שחור כך נכנס ולמאן דגריס היו עצמותיו מגולגלן פיר חזרו
 איבריו למקומן כמנהג בוקא ואטקא דשן מדוכתיה שן. הדרינא טירינא
 שפא שחן בע הדרינא שן. בר גמ דפ הזהב דשייפי וסומקי שן
 שפה מתי גזית בבר פיר בע זוית מאה שפמי ופא כלום כבר פיר בע כגר
 שן. אפס אחת דברים אחרים ית יח שלטון הקדש שן. בויק רב בר
 זאב תהיה יען שיגבון בלצון דהא שית דרומחין ומהלכין בגנות הרוח שפא
 בפ חקית בגנות בגמ אל ר' שמעל האוי מאן דזבין דיקלא לחבריה קני ליה
 בשמוריה ער תחומא פיר אעב דחור דיקלא הוא ואין לו כשרה קניין קרקע שהוא עומד
 בו שלו הוא ער התהום ואם נקצץ יש לו סטע אחר במקומו שפיר שפחות וגומות רב
 מלכין פיר שמונות של רב מלכין שפיר בפגמ דפ אין צדין שפיר שגריס אסור
 לתקנו ביום טוב שפחות בפ אעפ שאמרו אפי' חבניסה לון שפחות כוסה לעשות
 בצמר גומות בפ בא סימן בגמ תינוקות גומות אעפ שאין שם שערות ואילו שלר
 מלכיה בלורית וגבינה בעז בפ אין מעמדין בגמ אין מסתפרין גוי המסתפר מישל
 כיון שהגיע לבלורית שומט את ידו וכמה אמר רב מלכיה גאעבעות לכל רוח גבינה
 בגמ אמר ר' יהושע מפני מה אסרו גבינת הגוים רב מלכיה וג מפני שמחליק פניה בשומ
 חמר אמר מקלה בפ אילו הלוקין בגמ הכותב כתובת קעקע אמר רב מלכיה אמר רב אבה
 בר אבהא אסור לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו וכול מתניתא מלכתא שפחות בלורית
 אפר מקלה ובניה רב מלכיה שאילו מתניתא הן ושפחות וגומות שמועיה רב מלכין בפ
 על אילו מומין ופיר דומת שלחזיר גמ לא תיל דשפיר ופירי פירי חר כשפיר ממן שלחזיר
 פרים שפתי עקומה למעלה משלחזיר שפח. עשאן שפחות מבורנות עין
 בע כרן ר' יוסי ביר חננא אמר העלם של ראשן משפחות משפחות שלבנים בפס ותאמר
 עין וספח יוי קדקד אין ספח לא צרעת כל דתימלשאת ולספחת ר' יוסי אומ' שיפח
 ששימר משפחותהן שלא יתערב זרע קדש בעמ' השרצות שפיחולא בר גמ
 דפ י חתין דשמואלע לפי שפחולא פיר עם משפחה שפח. בפ החובל בגמ
 דסמך ריפכ סקטולא לטורא שפח. עתקין בפ חבסין בגמל יחודה אומ' בשפח
 עתקין דיהי אכסילא בפתוכובד גמל פה דחב דשפח ופחיתין ופא קבד. בפ גמ
 על חסות ירו אפסא תא חביתא פס בשוטים בהגות יחולת פיר הוא ענין רע עמוטה
 גלגולה לטובתן ימים נאץ תורה ושכח. שפיר. בפ חבולין בגמ השוחט מתוך

בבב

את אבניה וג וקרייה שף יתיב כלום שנסע מבית המקדש וישב כאן והות שכנה עמה כדקא
בבבל היכא שריא שכנה רב אמר בני שתא והוצל ושמרל אמר בכנישתא ושף יתיב בנהר
ובנישתא והוצל קרובה לבית המדרש שלעזרא הסופר למטב מנהר עא בדגל ופ השותפין
גזית אבני ומשפין כחל מגורדות במגרה בס כלים שפן בשופן טמאין בפ הגוזל עדים בגל
גזל מטבע אבל שפייה בשופינא חסורי חסריה ואכת אותה טחון תרגו ושפית יתיה בשופי
הפצירה פים תרג שופינא בויק רב ועור ראיתו היו לפנז שני שבילים אחו שפוי ואחו מל
קוצים וצרורות וארץ צדיקים שלולה תרג ואורחא ותריו צי שפייה שף בפ שני אח
בגל מצא שפוי אנא זיקום ואישפי בפ איזהו נשך בגל וסמך אין מקבלין מדייקין
ומשפי נכסיה בפ גט פשוט בגל מי שנמחק לימ ליה בעלחוב שוף לי ואיקום בה מיר
שוף לו בשופי כדגריס בפ האשה שנתאלמנה בגל העדים והוא שאכלום בעליה ג אנס
ובשופי בפ הניזקין בגל יתומים לא למכור עבדים ולוקח שדות וילמ לא משפין וקט
אינן אלי תר ידוש והא ליתגון שפין לקבלי בפ מי שאחזו בגל זה גיטין אמר לו שפי
ליה והא קבילת עלך כל אונסא פיר זיל תקנה וצבלה בניחותא בפ בנות כותים ששמת
מן הצער ולא מן הדם פיר נחה מן הצער שף בויק רב ותי ימוך אחיך לסופא
דשתא אנא משופי לבון מנה הזה ליה לשפויא לבון לרעב אם זכיתם לרעבי יקבאו
לאן לשביעי עשוי שף בפר אלעזר אומ תולין בגל ומסננין ובי רב פפא שאני
שיכרא בפ הגוזל בגל זה בא בחביתו איפשר דמתנה מידי אפומא דחביתא ושאי
ליה בס גמ דפהזהב השופה יין לחמודין פיר ענין הרקה שמן תורק ברגמ דפ מפנן
למ שפי ליה אומנא בויק רב בוייה פר עזריה עבדון שפין בתרעבית עלם שמעון
דאגריא פי מוריקי יין כלום לוקחין ומוכרין פא עבדון ציבחר חמרין למיעל להרא
קרתא בס גמ דפ אלו טריפון לא לישפי איניש שיכרא בצבתא בפ כלבשר בגל הכח
צדיק ליה ער וניח ושפי ליה שף בפ בגטין שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה כ חזר
לרעתו שף בס גמ דפ מרובה ובס גמ דפ הבית והעליה כוי שיהא נישוף ברגלי
אדם וברגלי בהמה זה שייך בע שפי שף רויין ושפויין היו ולא היו מפריעין אלא
בפה עיין בעפרן בפר רב פ לו מן האמה לא באו מלן בימי בני אדם שפופין אלא
בני אדם גבורים ובפ כו מתנת מה היא לא שפופא וגם זה שייך בע שפי ובפ כו הלא
אסתיטיב לליקטים שפוף שהיה יושב בפרשת ורבים בפ אילור הן הנזקין בגל
דסמך חזר לעיר איזהו בגל העול הצא ענוותן ושפל בך שפוף שיל שייך נפיק וכו בפ
כל הזכות בגל הפסח יושף ושפייה מושף שף בל גל תפאנו מעטאות משום
דמתנשפא פיר מתגלגל ברגל ומגל לרובחלן לנשוף מדינתיה ד ממות שף
בפ כל כתבי במדית ויר יוסר אבותיה אתם תקא ושגא ומשפך קורא בבר
רב פב ברית כחמה פלים אמר בשעה שרב רחמא שיפא נשפת ברחק בס גמ דפ
כל כתבי אמר עולא וכו בגישופין בו פיר כמו שאפה רוח שאפו רוח כתבים שף
או יאמר וחו שיפא כפר פיר בע ולת ובפיס מעין ועגנה תרג ושייפא מו מרישא
שף ברגל דפ הניזקין מאי עיית שפאי עיית פיר נשחתה והיא פחותה מן הניזק

מת החרמון תרג שיפול טורא שפון בר כלאים הכוסמין ושיפון עיין בע אשר
שפנין תור וסיסועגור תרג ושפניא וכורכיא וסנחיתא בעתא ושפניא עיין בע
תנא שפנין שפנין לוגסותות כפר פיר בע כסת שפנין בע בריסא לולא
המשיפנין במידה גסה כגון הסיטונות וחוכרי תבואה פיר מן ושפנין מים בע משוח
מלחמה ושפנין הקלנסין בפני פנייה ושפנין שפנין בר גמל ופיר לעזר אול תולין
גם שפנין בגמל שפנין אהלין כאהלין דמו בפני באהלות כל שיפוני אהלים כאהלין אהל
שפנין שפנין ויורא וכלה עז פא עכע פיר כל שהא יורא יוסף רוחב ומלחמה עז כא עכע
בר גמל ושבת כד אמר רבה בספרי שפנין הכא נמי בפנין משפנין בהנתיקים פיר בנתיקים
אי זו היא קרחת מן הקרקע השפנין לאחוריו עז פיקה שלצואר ואיזו היא בבחת מן
הקרקע השפנין לפניו אנשיה הפסגה תרין שיפוני בית רמתי שפנין אתא אפא
שפנין רמתי אפא וכתו רבן אפא את הערים הבצורות אשר ביהודה פיר וכי כל הערים
אשר בצפת ותבא בנויות הן לא שפנין כן ישלום אלפעל שפנין סא דיקא נמי רב
דאמר ליהודה בבחת את הערים מכלל דערים הן מעיקרא שם בר גמל ופיראשה אמר
דאמר שיפנין דיקא תיקו עזיין לא נפל לא נתרעע והוא אומ' אשפנין עלתה בתיקו
ולא תשפנין שפנין בר גמל ופיראשה הן בשפנין מיהו פיר כגון שפנין
פיראשה שפנין בתיקו החור באופן מקום ויורא הן בחליל של שפנין ואינו נוגע בבשרה
בפני אפרה ובכל לולב הגזול בגמל דאמר נטל מן השפנין לשוקת פסול בר גמל ופיראמר
בתיקו ופיראשה בפרה ובתוסף שפנין שחתבה גמל פיר קנה חלול בתיקו להחליק בו
ואש שלפיה ויש אומ' הנה שיש בו פקק מצא אחר שמתקן להשים בו אפר פיר בכלי
מתכות פיר בכלים והשפנין המשיפנין את הקול בפ' אלו טרפות בגמל שפנין
גליה תרגולת שפנין ירך שלה ועשו לה שפנין שלמה וחיתה שפנין
נא יקוב אדם שפנין שלמה שפנין בויק רב ויהי בזה השם פיר עזריה יתהלך
מי שרים סוף שפנין שפנין אומרת לו כשושנה אדומה ראש ואינו פיראש דא יתהלך
מדי שרים סוף שפנין שפנין פיראש פיראש ופיראש ואין בו כלום שפנין
אד יבקע כשחר אורח תרין בתיקו כשפנין פיראש כשפנין פיראש ופיראש כשפנין פיראש
נהורא שפנין בפ' שנים אוחזין בגמל מצא שפנין שפנין ופיראש פיראש להימלך
בפ' אדמטה בגמל ופנין שפנין זו זכתי ולפנין פיראש שפנין שפנין לולא
דא שפנין ורבן ישר בימים פועל מרים שפנין פועל לולא דא שפנין פועל ברוח
הקדש וירא אלהים את הארץ כי טוב תרין ארץ שפנין שפנין שפנין בלגמל ופיראין
משפנין שפנין פיראש ופיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש
הוא משפנין שפנין פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש
אין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין שפנין
ופיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש
ג' שפנין פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש
פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש פיראש

הטבעת והיל משפוי בובע ולמטה כשרה פו במין כופע בפיקס ואיננו שר אלא
לבן בגון הסחוסין ומונח עליו בעלה שלהם ואפסין בין לבין ושושן וצורה שפי
בפורה גמל ונוהג בשלל יהיה אומר וזמנו עם השופי בל פאקס צמדיין בגל
יסמך ולא תצוה העוק והעליה ר יוחנן אמר שוק וליה מאי וזעלנה סמדיה לאליה
לצדור אומ שוק וחזה מאי וזעלנה סמדיה לחזה ציבוי שוק כשהוא מעמר שמול ברי
נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה וזעלנה שוק קאי פו סמדיה בלבו שפי
בפא בשופה בגל שמשון בלעם חתם בקלו אחס רפות חלק שפי שמשון בשתי רגליו
דבת שפינ עלי ארח שפיין בפג בבלאים חרדל ומוטן השופי מדין זרעים פיר
קטנים שפיר כדריה דערשון וישמרדש חתיה שלבש וישמה צורת אדם
וישמרדש לפיכך נקרא שפיר שהוא בשמבית שלביצה שפך בה גמדיה השותפין
עוד יתקין שפוכאי ובגל כותל מצר אחזק לטופי ולא אחזיק בשפך צד כגון תיקרה
שהיא מקורה ברעפים שמנפין את המקרה בחזה חבירו אפסא לשנות לתב סרוב
בתיקרה להיות כל מהתיקרה נשפכין במרדף אין לו כת ברפ לא יספוג בגמדיה
רגלים התם בשופכין פיר מים הנשפכין מכלי וביצא בו אכלה שנתם קמולן כותני לא
ישתין אדם בצד כותלו שלחבירו אלא אם הרחיק ממנו גטכחים וכו' בר גמדיה המוציא
יין מוים חכל לר שמשון במוציא שופכין לרשות חביו ששיצורן ברביעית פו משקין
מאוסין העומדין לשפיכה בפג במכשירין מי שפוכות שירדו עליהן גשמים פי מים
טמאין שנשפכו בר גמדיה כל הבשר האי ולא יתבי תותי מרזיבא משו שופכין הואמר
מי גשמים שנשפכין מן הגג במרדף בפז בפואה בזמן שהוא שפכונא או בישני פו זתם
ששופכין שמן הרבה שדיתים ממשלן בטוב בישנין יבשין שאינן עושין שמן פא
ממקום ששמו בישן כמו חופני ובישני פא בישני שהוא מבייש את חבירו שנוטה
כפלים מחבירו יחש שפכונא שהוא עושה שמן הרבה בישני אית אבני בישני ממש
וכו' בפ השוכר את הפועל בגל ויסמך מעשה אבום ורוב אחא בריה ורוב איקא הוה שפך
חמרא לגוים פו גוים שהיו לוקחין חביות שליו מיש והיה שופך אותן חביות לכלהן שלגוים והיה
מזבירן הנהר בספינתו ונתנו לו בשכרו כדים ריקים ובגל נפל אתם שפך אל לחו רבא
להנהו שפוכאי כי שפכיתו מדא לגוים פיר משפך פל שמשפכין בפי סתנית ושופכין יין
וורד חבית שפך וויקולא שפיל עיין בעיקל שפילא וזאת אנוזא עיין בע
טף בסגל ופ המזכר פירות מים אשכלה לארסך בש יבמות בגל נפל למים אימור
גלי אשכלה בפ אלן טרפ בגל נפל מים הוא אשכלה בפ כל הצלמך בש הל הגוים למים
דקמיה קאסוד וקמאי שפיל לחד בפא בברכת בגל מאמת קורין את שמע בשחרין
וצור שפילא סתיה שפיא שפילא סתיה וקמאי ביה אשה פטופסיה וזעשת פיר
כרית וספול מעיה בפסל וזאת אלעזר כל שאת לו שפילא בתיים בנשים בחלק
בגמדיה חתם נקט שפילא וזאת אלעזר כל שאת לו שפילא בתיים בנשים בחלק
עז וזאת אלעזר שפילא וזאת אלעזר כל שאת לו שפילא בתיים בנשים בחלק
שפיר וזאת אלעזר שפילא וזאת אלעזר כל שאת לו שפילא בתיים בנשים בחלק

[illegible]

וכשמתעלה רצה במקומו ראש ישיבה ונעתקה התיבה לבית וכן כולם בגמ' לכל מערבין
שיכלו כל המדות שבשופר היה גם זו התיבה שנותנין בה מסבות שופר בדין תבאמור
לשולם תקעו בחורש שופר חורש חורש מעשיכם שופר שפנדל כעשיכם שופר לכן תקע
בני אם שיפרתם מעשיכם אני עושה לכם כשופר שמעשכם ומוציא צדק וצדק
בנותנותם שיפורא וירחא גרים פי שמעיה שבידו חתן ענין שופר ופסוק
היו התחלת החורש לכל ובר ואפי' למעוברת וכיון שתקעו בתקלת שריאמי כענין שהושל
כל ט שט שופרות כשחורשים ודאי מקאמל ואפי' בתקלת שריאמי ודאי כענין שריאמי
דבר שופר בית יין אונקן בדגל ופ האשה שנתאמרה שריאמי לבי שריאמי
שפת בפי המוציא יין דבק כדי ליתן בראש השפעת פיה למען בריקנותו כי
עושין מביאין ג' וד קנים וקושרין אותן זה על גבי זה ובראש הקנה העליון מכוון כענין ארון
שלעוף גורל וטחין את הכסף בדבק והיו וקאמל בראש שפסוק שבראש הקנה של יין
ויש קורין שבשבת והן זמירות דמסגל שבישתא ונושטין בדיקת נפשו ויש זכרון
עלי העוף נדיב ונפש שפת בדגל ופ הבנה עיל שופתא בקושרא ודמרא ימי
שמכנים יד הקוראים בעשן שופתא דמרא גידי עיין בדיקת נפשו בדיקת נפשו
שופתא במרא רמיא היה שלבדן מתיבש ומתחלחל שפת בדיקת נפשו וכן לענין
ובאותן שופתות שתי קורות פיה במין שפת הקדש בראש ופ כיון הדם שפסוק לודי ויהי
בכליום שפת בדיקת נפשו וכן לענין ומוליכות אצל בעליהן לטוה וכן שריאמי ונזקקין
להבין שפתים בשכר שתעבדו בן שפתם זכר לכנפי ונה שפת בדיקת נפשו
בגמ' ונותנין ביצה ובחשיליה בשופתא ודמרא סא בדיקת נפשו שפת שפת
הבקר תרגומין וכלב תורין סליק פ' יד שריאמי ואין אונקן על שלבין
השינים עיין בעכס בדיקת נפשו בגמ' אין קורעין כי נחלפיה דדיקת נפשו טעון
ויקלישי' שריאמי בדיקת נפשו ופ המדבר את הקפי ועיילא ספנתא בין שיעא לשיעא ודיקא
בין סנפיר לסנפיר שריאמי בדיקת נפשו ויאמר טלחי שיעת סיבתא לא אשלחך כי אם
ברכתני ויכל יעקב תרושי' שריאמי בדיקת נפשו ופ כל שעה בגמ' ופ ודדים שריאמי ומשתבחה
ביני כוללתא פיר מין קורין טלחי שריאמי עשב הוא והוא עגול כמורכז ופסוקה זרע
פא שריאמי חיה ופא בדיקת נפשו שריאמי בדיקת נפשו בגמ' השואל את הקדש
ושילחה אמל שמוע האט מאנדאל שריאמי ודמרא פי אמיר כענין שריאמי שריאמי
סליק פ' יד שריאמי בדיקת נפשו שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
ממלא כל אבן מסגל ומסגל מסגל שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
כלים טמאין לטוהרין על גבי מסגל מסגל מסגל שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
בגמ' האבן יתונה גידיא שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
השיקן שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
בדיקת נפשו שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
אפי' שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי
שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי שריאמי

בפ מקום שנהגו אוכלת מתחת הגשרין פנים הפירות הנבולות מן האילן ומיחודים חכמים
בר טובה מן תחתיה מפני הגשר: שור בפ מי שמצו העומדים בשורה ספנימים פטורין
פיר שורה הראה דאם הפנים פטורה גמליין של שורה שזאין פניהן של אכלים פטורין מקרית
שמבוקין התפלת שורה ולא בהפסד שני שור על אנשים וכו' מנהגם אחר שקורין את המת
בשניין ג שורות שורה א' עומדין שם קרובין ורעין שלמת שורה ב' אהובין ורעין והאכלים
בין ג שורות שורה ג' שאר הקהל והמקום הזה משתי לבד ומספידין שם לפני כבוד
הסת וגקרא שותת בוכים ויש מפרשי שורה אחת כגד האכל קרובין ורעין שורה ב'
מי שחא אבסבורין ובאהבתו פחות מעט מהן וג פחותים מן השנים ופירשו פנימיים
חומים את האכל שהן קרובין לו הכל בר גלל דבתובות ברכה בשורה מי איכא בר גלל
אין ג שפירין אין שורה פחותה מי ואין אכלים מן המיין מי פברית דעבידא כשורה
לא דעבידא כחצובה כשורה מהו כחצובה מהו רב אמר כשורה ועמל אמר כחצובה
בבר פיר בע חצב בר גמלל האכל לחבירן כשיר מהו כשורה מהו בר גלל דפירואה כתם
שור ירמיה כשיר מהו כשורה מהו חומה ולא שור אחר כבד פיר בע אגרי
לשורא ולפרשא ולפזרזיא כבד פיר בע טרזין שורה ובר שורה כבד פיר בע בר שורה
גרה שותפין צמל כפין רמא שורא ארבען פיר הטיל בעין חומה על רבען שור
גשיר מהו כשורה מהו פיר כמה שירין שהן עגולין בפ במה במה וכל בעלי השיר יוצאין
בשיר בתר ירו ונקרב את קרבן יי ששירין דיהת הנטיפות והשירות תרג ענקיא ושירי ירא
הפארים והצערות תרג כליליא ושירי ירא ושירי דגליא ושופבתך ופתח חיים בלחייך ושמת
חחיבאך ואשוי שירי בלסתך שר השראין וככלך פיר שראין שש טוב כלך מין ביצור
עין בע כלך שר בפג בפרה ופ טרף בקלפי בגלל קשר לשון כורכין בשירי לשון פיר
כגון שחלקו ונטלו ממנו זה וזה נקרא שירי לשון ופריק אימ כורכין בזנב לשון כלל הלשון
הזה הוא ארוך והקצר היצא ממנו נקרא צב ומחזיר וכורכין בו בפ א בר השנה בגלל בר
פריקם לשארית בחלתו ולא לכל בחלתו למי שמחוס עצמו כשיריין בר גמלל דאגללה
לשיריין ולפירות תבארה לעושיין צדאנו ולמצפין תפארתן יכול לבלי תל לשאר עמל למי
שחיים עצמו כשיריין פיר כמון אדם טפלולא שוקר בפ גמלל דפ השאם והמשה בגלל דפ
הוצאנו שיריין ענכבי שור בפ פח בטללים שוקבד מין דמית בר גמלל דאגללה
גפיראנו בית דין שור פיר שהוא מפר פיר שור שנוכל מפר אמרין כפוח לפיכך הוא חזק
שמן ומחבר ששחריים ולא בשיר זקן שכבד כחש כוחי בגמלל דפ פיראנו עברין עשו לי
שור גשמי בטוב מעט שור פורה משפט דין בטוח פועל שור חר גשמי אל בלוח תרדין
חרדיל גשמי יצאנו אדם שלשים עמלל פיר מלא לכשרא אפ ג משרי בר בחלק בגלל
תלכום לא יחאם מחאם בעי משרא דמסר וחבריהם קרובין סמל למהיבא אמר מהכא
החבריהם סמל צדק שור בפ מי שר לחברין בגלל חזקות רחמיא חבה בענ
שיריין פיר שותפין בגלל דאם פיר מין התמחור סלקת לאגריא שיריין כפנך ויעש
גלל שותפין תרג ירו שרא ואתחנתו ארוחת תמדי תרג ושיריין שירות שור בר רב
הן ויחלם וילמני עשרין שרין בכריסה ובינתך איש קורה אחת תרג גבר שרי חא

גם דפ כרת חטאת ויתן ויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות ופתיקין וידו את החג
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים הא כי צד גבה מכל שבט ושבט נ שנת תי ואכתי קשין
התם זהב התם כסף אלא הכי קאמ גבה כסף במשקל תר זכבד אול משה אבה יוסף בן יוס
בקר ומקום מזבח בנוכל הבית בתר ר אלמור בן שמע אול בקר ועצים ומקום מזבח בנו
הבית בתר שקל בפא בתעניות ולא שקל שוילנא בגל ועאין וידו שין מזה יכן
שקל אול רב יהודה אול רב מדיען שלחיה שקל קלא עין בע קלא שקל בר גל
כל הבשר הנו שקולאיי ויהו וידו חביתא וחרמא בפ השואל בגל השואל פרה ושלחיה
אמר בא בני שקולאיי ויתברי חביתא וחרמא פיר סבלים הן אבולשו שקיע צוחיה
שפיה שוקע כפר פי בע קלמרי בפ ז בכבאים מאמתי הוה בקרא אנא כשטי שקיע צלון
כעופרת פרג אישתקעו בפאין מעמדיין בגל וסמך שלקות הא מיה בשקעבא זכ טב
בס גל דעז אי משום וחויה לגר ודעיה לשקועיה בפ הספלת בגל המפלת לוח
מ אדם מניח אצבעו עליו שוקע לכאן ולכאן כבלב את הקדש תר ידו כד מדי שקע
בויק רב פ זאת תהיה פ רפאני שקע חרות שקע ביתא באילן לוטיא בפרות בהנים
שקע חרות ידן א אימא שוקעות ומראיהן ידן או אימא חרות הירוק שבירוקן
והאדום שבאדומין ומראיהן שכל מה קיד ולא מחושן שקען בבר רב פיר
אמר יעקב בר אבא בב שעה הא ר יוחנן ור יונתן מפקרין חיתא ואמ לאן כל שקען
דאתון עבדיין בחולא עבדיו בשבטא ביום ג שחל להיות בשבת שקע בס פ
באהילת ובר גל דהישן ומוה בשקיעי ובנקיקי הסלעים פיר הריהן חורדין וכת
בסעיפי הסלעים ומתרג שקופי כיפא ונקיקיהן דומיא ושקופים אלא אחי נעשה על
די מטר ואחרי נעשה מאילוי אי נמי חרדוהו חית השדה מיהא שניהם שלא על ידי
אדם שקע בר גל דה הנויר מן הירק ולא עוז אלא ששוקעין אותו בקרקע
שג ושקפה על פני הישימות כזרם קיד תרג כזרמית ושקפא בפופל שקע אימא
ינרא ולא משקע עין בע אדרא שקע בפ העור בגל קולית ופא באהילת
השקוף ולבנים בבית טמא בפ אילנה הנשרפין בגל הגונב את הקסוס ואחרי טמא מלאן
והגביה את השקוף בפ במידות פלגשערים שהיו שם היו לבן שקופת פיפין שקוף
היו שתי אצנים מוטות א על גביה וסך צורתן שקופין עין למעלה בשקע
שקען וידו בפ חרשה בגל על הזיקין אליהו זל עאל לר פהרדי מפס מה ברא
הקנה שקעים רסמך שבתא לאו לצורך נברא בעשה שהברחת חוטאין הקנה
מביט בקן ואמרומה ססאין נברא שלא לצורך הריני מקיימן אלו שצברא לצורך
על אחת סמא וכמה דאול צור יעבה צורך גמל פרה עשה לעולם חוש לוקח
שבת לחרדית שבתית לפקדי סליקן יש שקר בר שבת סינאוריתא
בפב שיה מן חורין את המדיסלענגלין בפ בפ עשה שתי חפצות בנות שקא
אחת שורין י דאבין בעבדא בפ לא יחפור מדי חקנות המשרה מן הירק בפ ללג
בגל הלקח ללג ובפ תגול עצים בגל הנותן צדד לוכנה ולא למשרה ולא לבקיעה
שריית הפסות ורביקת הצבדים שר בפז בפאיה איזהו פירש הנושר בשבת

תחת

[illegible]

שֶׁר רִאשִׁית בְּטוֹרֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּירֶן שִׁירֵי וְכֵן רִאשִׁית מִמֶּלֶכְתְּךָ תִּירֶן שִׁירֵי מִלְּבוֹתֶיהָ
רִאשִׁית קִצְיָהֶם תִּירֶן שִׁירֵי חֲזָדָן שֶׁר בִּרְגֵם וְלֹא בִיר הַשָּׁנָה בְּזִמְנָן שְׁשִׁיבֹלֶת אֹמֶר
שִׁירָה פִי בְּזִמְנָן שֶׁהַבֹּאֶה גְדוּלָה וְנִמְצָאת קִמָּה וְכִשְׁהָיוּ מִנְשַׁבֵּת בָּהּ נִשְׁמַע מִתְּכֶה קוֹל הַבֶּרֶךְ
וְזֶה הוּא כַעֲנִין שִׁירָה בְּגֵם וְלֹא רִאשִׁית בֵּית וְיֵן הַתּוֹקֵץ לְשִׁיר בִּרְגֵם וְלֹא אֵין אֲזִמְדִין נִשְׁרִין
מִרְ פִּיר יִשְׂרָאֵל לְנֹזֶמֶר בִּרְגֵם וְלֹא מִי שֶׁאֲחֻזָּן עֲשִׂיתָ לִי שְׂרִים וְשִׁרֹת אֵילֹתֶיךָ אֲרָם וְנִנְוֹת
וְנִנְוֹגוֹת אֵילֹת בְּרִיכוֹת וּמִרְחֻצָּאוֹת שֶׁר בְּרִפּוֹאֵ וְלֹא מִי שֶׁאֲחֻזָּן לְמִי שֶׁרִסִּין
יִטְבִּין בְּמִיָּא פִי לְשִׁלְעַל מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בִּסְגֵם וְלֹא שׂוֹאֵל שֶׁר שְׁקִיר עֲשִׂיתָ בִּתְהִמָּא
פִיר מִתְּפִיר וְאִכְלָ לֶחֶם וְעַתָּה הִנֵּה פִתְחִיתָ הַיּוֹם תְּרֹגְשִׁיתָ שֶׁר כִּסֵּי שִׁירָה יִנְוֹ
בַע בֹּזֶל וְזֶה שִׁירָה בַע שִׁירָה שֶׁר בְּחֻצִית בְּגֵם כָּל שְׁלֹא בִא כִין וְלֹא שִׁירָה שִׁרָה
לֹא מִצִּי סִלִּיק פִי שֶׁאֵין חֹזֵק שִׁרְדוֹ מִהוּ וְיִתֵּן לְשִׁרְדוֹ קִאמִיכֹן כִּבֵּר פִיר בַּעֲדָן פִּי אֲרָם
אֲשֶׁר אֲזִנָּה בְּרִזָּל תִּירֶן שִׁירֵי וְזִירִין שֶׁר בִּלְמָד בִּיר כִּיתֵּשָׁא שִׁרְדִין אֲנִי הַשֶּׁהָר שִׁרְדִין
זֶה סִמְדִירִין לְמִה נִקְרָאוֹ שִׁרְדִין מִה הַשֶּׁהָר נִתָּן בְּאִמְצָתוֹ שְׁלֹא אֲרָם בִּךְ סִמְדִירִין חֲסִין בְּלִי
הַגִּזִּית שֶׁאֵין בְּאִמְצָת הַבֵּית וְכֵן שֶׁר בְּחֻצִית הַשֶּׁהָר שֶׁר שֶׁר בְּצִיִּים פִיר שִׁרִים
שְׁשׂוֹאֵלִין בְּהַנְשִׁיךְ וּבְצִיִּים מוֹתֵר לְשֹׁאֵל בִּהֵן בְּחֹל וְלֹא מִסְכֵּנִי וְאִם הַשֶּׁמֶן בְּכִלִּי לֹחֲשִׁין עֲלִין
לְרִפּוֹאָה וְלֹא מִסְכֵּן אֲבִל אִסְרִיהָ בִּיר וְלֹחֲשִׁין בְּסִתְּכֵן בְּכִלִּי בְּגֵם בֵּית שְׁמֵאֵי שׂוֹר הַנִּרְגֵל
בְּבֵית הַמִּשְׁתָּאוֹת פִיר שֶׁר גִּזָּל שְׁשׂוֹתָה הַרְבֵּה בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה וּמִשְׁתָּבֵר וּמִתְּזֶה וְאִמְרָה
הַנִּרְגֵל שְׁשׂוֹתָה מִעֲשִׂים מִכּוֹעֵהֶם שְׁמִרְגֵּנִין עֲלִין אֵפִי בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה כִּמוֹ וְתִרְגֵּן בְּאֵלֵי־כֶסֶם
שֶׁרֵב בִּיר וְדֹא אֵלִין בְּבִירָה כְּחֹסֶהֶם חֲנִיָּה יִשְׁמַעֵל וְחֹסֶהֶם וְחֹסֶהֶם בִּיר שְׁשׂוֹתָה
אֲוִם בִּיר שְׁשׂוֹתָה אֲוִם אֵלִין בִּיר כִּשְׁהוּא אֲוִם כְּחֹסֶהֶם הַיּוֹם הַיּוֹם שְׁשׂוֹתָה אֵימֹרִיו חִלּוֹף לֹא בִיר
שְׁשׂוֹתָה טוֹלָא קִרִּי דְשִׁמְשָׁא שְׁרִיב פִי מִקּוֹם שִׁישׁ בִּין שְׁמֵשׁ חֵם וּמִקּוֹם שִׁישׁ עַל קִרִּיר בִּין
טוֹלָא וְשִׁמְשָׁא שְׁרִיב פִיר כָּל מִקּוֹם שֶׁהוּא חֵם בִּין שְׁמֵשׁ בִּין בִּתְלָה פִיר מִיָּה אֲגִרְסִי בִּירָם
דְּכִתְבִילַת הַשֶּׁהָר מֵאֵן תִּגְמַלָּהָ דִּתְמֵר בְּכֵן חֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְכֵן פִתְחִיתָ תְּרֹגְלָא שְׁרִיב
שְׁרִיבִיטִי בִּירָם בְּסִמְדִירִין וְאֵין מִסְתָּמִשִּׁין בְּשִׁרְדִין בִּירָם בְּעוֹקֵצִים שְׁרִיבִיטִי שִׁתְּמִיר
שִׁרִיקֵנוּ טִמְרָה פִיר בְּכֵן אֵת שְׁרִיבִיטִי חֲזָדָן כֵּאֵן יִיחֹר עֲלִיבְשִׁיתָ שְׁרִיבִיטִי בִּין חֲזָדָן מִיָּה
וּמִיכֵן שְׁשׂוֹתָה שְׁרִיבִיטִי כֵּאֵן שֶׁר יַעֲבֹר יִתְחַלֵּץ לִפְנֵי אֵין שְׁרִיבִיטִי וְכִי יִהְיֶה
בְּשִׁיטִי אֲרִיבִיטִי בִּירָם אֵת בְּגֵם עֲנוּשָׁה בְּצִמְרִי מִפְּנֵי שֶׁהַפֶּשֶׁת מִסְרִיחַ אֵת הַפֶּחַ וּמִשְׁרִיבִיטִי
הַשְׁתִּיטִי מִנְסֵה־כֶסֶם אֵין מִשְׁרִיבִיטִי כְּבִהְמָה וְכִבְדִּי לִירְבֵּעֵי שְׁרִיבִיטִי בִּירָם בְּחֻצִית בְּגֵם
אֵת סִחִי אֵלֹא בְּשִׁמְשָׁא חִיָּה וְזִקָּה וּמִשְׁרִיבִיטִי נִשְׁחָר שְׁרִיבִיטִי בִּירָם בְּחֻצִית שְׁרִיבִיטִי
לְמִשְׁרִיבִיטִי מִכְּסֵּי־כֶסֶם בְּחֻצִית בְּחֻצִית וְהִכִּי אֲשִׁיחֵם אֵת שְׁרִיבִיטִי וְזִקָּה בִּירָם
הַיּוֹם יִלְבִּישׁוּ אֲשִׁיחֵם לְאִשְׁתֵּי־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁחָר אֵת שְׁרִיבִיטִי וְזִקָּה בְּחֻצִית
שְׁרִיבִיטִי יִלְבִּישׁוּ אֲשִׁיחֵם עֲנִין בְּחֻצִית בְּחֻצִית וְיִשְׁחָר אֵת שְׁרִיבִיטִי וְזִקָּה בְּחֻצִית
לִיִּי שְׁרִיבִיטִי שְׁרִיבִיטִי בְּחֻצִית בְּחֻצִית בְּגֵם אֲחֻזָּתָהֶם שְׁרִיבִיטִי שְׁרִיבִיטִי
יִמְסִר לִי גִזָּל סִיטָא וְשִׁרְגָא כִּבֵּר פִיר בַּעֲדָן פִּי מִיָּה וְזִקָּה בְּחֻצִית שְׁרִיבִיטִי
הוּא פּוֹקֵסָא נִירִי שְׁשׂוֹתָה תִירֶן שִׁרְגָא וְשִׁיטָא שְׁרִיבִיטִי בְּחֻצִית בְּחֻצִית
מִלֹּא פִירִית שְׁרִיבִיטִי וְיִאֵי אֲחֻצִית שְׁרִיבִיטִי וְיִאֵי אֲחֻצִית שְׁרִיבִיטִי

[illegible]

אמר דלית ביה שורייקי ודמא בפאלו טריפ בגמ הריא אית בהו שורייקי חיווי טרפת
בגיד הנשה בגמ ונהג בשליל לא אודען שריין מנא ידעין אית בה שריין קמקין אסידין
כל שעתא אית בה שורייקי קומקין עיין בע כרבל שרכה בפאלו טרפות בגמ ודמא
הזאב הוא שרכא יספק ודוסה וכי יריסקנו תרגו וארום ירים שרכפיה ואמר גם קניאגוע
תרג ואמרית עם תוקמי ושרכי אתנגידי שרנקה בפאלו טרפות בגמ ודמא
מאי בד הוריא אמ אביי שורנקה שרע בתורת בהנים באמור שרע שרע שרע
יריכו קלוט שפרסת רגלו יומה לשלסוס שפרסת רגלו יומה לשלסוס שרע
ברגל דל המניח את הכף אל רב אחא בריה דרב משחת לה כגון רב רב שרע
יטרא פי שפת הנהר כחלקלקות באפילה תרג כא שרעין בקבלה שרעין שרעין
ושם השני סנה תרג שום חיא משרועיתא ושום חיא משרועיתא שרעין שרעין
כהן שמועתי יפה שורפה חיה בפאלו דל סדר תעניות אי שרעין משרעין שרעין
בגמ דל דם נדה בשעה שהנשמה יוצאה משרעין פיר שואב הנב מים הבחמה ואיתן דם
הני בכרת ברגל דל גמינין אי דקא שרעין שרעין שרעין שרעין
כל שיש לו שרעין פניו מכסופין פיר כשתולש השעב יצא ממנו טהרה כחלם בפאלו טרפות
הפוצע זתים שיצא חרף פיר הוציא והשמרים שרעין בפאלו טרפות בגמ איזו היא
קטנה זו שירפה מצוי פיר כבר התחלה לראות דם טמא וחזקתו מן הטמא והבטולה
אין שירפה מצוי בויה רב זאת תהיה והסיר יי ממך כל חלוזו שרעין שרעין
דל כיצד מברכין כלסעודה שאין בה שרעין אינה סעודה פיר שרעין שרעין את המאכל
שבמעים שרעין בפאלו טרפות בגמ כל מיתת שיש בה שרעין יש בה עז גמ שרעין
למלכים ולמלכיה האמור שן בשלום תמות ובמשרפות אבותיך וכשם ששורעין
למלכים כך שורעין כל הנשיאים ומה הן שורעין מיטתן וכלי תשמישן שרעין
בפאלו טרפות שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין
ספסלקטן לכני ספסלקטן בפאלו טרפות בגמ דל מפנין רבא קלא שרעין בפאלו טרפות
אמ רמי בר חמא בשרשיפא פיר כסא או ספסל שעשה מעצמי איסורא ואיתתא איסור
בעיניה אסור ליהנות ממנו ברגל דל אין דורשין שרעין לחודם רגלו וישנו שרעין
איתי ממונות בפאלו טרפות בגמ מהו שרעין עומד מנח לחו שרעין בפאלו טרפות
שמוע מחלפא ליה דביתו בידא דשמא לא וכו' עד רב פפא אשורשיפא בפאלו טרפות
חלון זמנין דמותבת שרשיפא תותיק וקיימת וקא חזית מינא שרעין שרעין
פאלו ויתן תבן והשרץ מגופי התורה ואין דמו מטמא כבשרו לא מדידו המקרא
שמעון בן יוחאי אמר טמא הטמא דל אעזר בה יוסי אול זה וזה שרעין
המביא פניו בגמ אין שרעין שרעין ליה תפוחא פיר שרעין שרעין שרעין
נותנין הפת או העלי בתוכו איתתא ופחת סמפין כלום אין שרעין שרעין
טוב אלא נוטלין מהעפר המלוכלך בשפת נהר פרת שרעין שרעין שרעין
מערב יום טוב וכו' שרעין את התבואה בפאלו טרפות שרעין שרעין שרעין
איהו משלם בפאלו טרפות שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין שרעין

[illegible]

בגמ אין הגב מפני מה אמרת ויהי טבח ומכה כלבם בשלמה ויהי חפץ ששם שחט
כמו ותשרש שרשיו ור חגול ול פיה נאמר בלחם שם שפודים שפודים ונאמר שפודים
הוא וגרסי בר גמ דף השולח גט מי ששם ע באסס כך ששם ע באסס כח שפודים
ומאי משל כגנשה משום דאשתהי לא מקום וסע שפודים החרב נאמר שפודים
סא משיששן ושר שרת ושכטת אחוה הוא עין צב עיני סא משיששן שרת
היו קבועות בתקרות האולם שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים
שרתו שפודים תחת עמוד ופילם שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים
בב במידות וטבלה שלש שפודים קבועה בה סא משיששן שפודים שפודים
וטבלה שלש שפודים בפ אמר סא משיששן שפודים שפודים שפודים שפודים
ננהו באבני שיש כחל לא ומרמרא עין בעל השלחן סא משיששן שפודים
בשיש עין בעל ולפק בפ פמה מילין בבל אסחיהו שפודים שפודים שפודים
כמו רצת בהט ושש שש - בחרהו פו שפודים על שפודים שפודים שפודים
התרומה וכו' שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
שיש דמי שחא היא אשישה שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים
הוא קא מעבר שפודים אפודה פד קין חגב סא משיששן שפודים שפודים שפודים
בע איל שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
השפודים תורה לאמר גמל הוה שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים שפודים
מר לא שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
בד שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
שש
בר גמ דף חקיק בלה שש בגדה דף הדין קין יבנה וחכמה ושש שש שש שש שש
של שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
י שש
בס גמ דף בכה אשה וכו' שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
איוחב שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
ופה שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
מי שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
כמו חרש וסגס סקד בנדרים בבל שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
אגמל שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
כב סא משיששן שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
הסיד שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
ונאמר שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש
שש
וה אלה וסא אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
סא משיששן שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש שש

[illegible]

מקום במוסדות תרשי"ץ

התורה והנביאים

וְיִשְׂרָאֵל בְּקִדְּוָה וּבְשִׁמְרָה

וְלִי עֵצָה בְּקוֹל מַחֲבֵרִים
וְלִי עֵצָה בְּקוֹל מַחֲבֵרִים

הוא חתום על ידי המנהל הכללי של המשרד להגנת הצומח והעצים
בד"ר יצחק שניידר

[illegible]

עם צדקה וחסד רבים בשבת - יבא במנהג אצל זמן ועקרונות

[illegible]

מגילת אסתר ובהיות שהם ישיחו בי ישיבי שעה אינן אומות העולם שהן יושבין בשר

קראת ופתי תיחסי איתך שבת ביום הזה וירי פדיום בזה ר. גרמיה אל יסתי אפודות

הרובל... לראות... ריבוי קושי... ביאטרוניק קוסמית בית-כסאות בעלות

[illegible]

שני ארבעין בחקת השנים ופסוק קומץ בקרבן שנת פירות

השני שם בטארים עלג בידה ונא הין לזכרון ונא הין לזכרון

[illegible]

אֵל יִסְמַךְ אֶעֱבָר בְּחַסְדָּא וְגַאֲלִי יִקְוִי בִּי גֹּהֵט יִשְׁכַּח לֹא יִתְפַּד בְּנֵי מַחֲזִיקֵי אֶת

אשר יוסף החליה הנך תאלי קעילך ויחלי ותאלת חוסינ ויעני עיינ בע עני

תאדם לוקה וסימ תאלם כבר פיר' צע פוסטות' תאם יס' צע פוסטות' שש

אין בודקין מן המלאכות ולפנים כי בגון שפנים קאמטם הנהגותיהם בזה שיהיה להם חס

אֵינוֹ נִרְאֶה הַמֶּסֶס בְּדִרְבֵּי פֶן וְהֵנָּה תִּאֲמַר יִשְׁמַעֲלֵנוּ לְכַנֵּס עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִשְׁמַעֲלֵנוּ

אחד צדיק ואחד רשע תאן בירא קל ויפסח בראייהו
 ויחזיקוהו בידיו ויחזיקוהו ברגליו ויחזיקוהו בראייהו

בשנת ה'תקמ"א ענין ברית בשכנא קותבו בו ונסתל בשהויערוב

סליח פרימא קרב בך במה אסור שן תותבת פיה שפכמסנה שן לח

שן שבעל מאד יס אחר ומחשיבה במקומה שן שלמה חברי הכל מזמר רבי מתי

שְׁלֹחֵהוּ וְיֵשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּתֵרֵג וּיְחַבֵּי יַעֲקֹב תֵּב

ואררם וצחקם כי יחזק העשרה פסוקים ומדבריהם בשמחה היא שכלם נרגעו ויא תוקעיה

הדפוס והסדר

אשר רב פנידע תרופה ישי כי כפי פני עמלות רב - באבולאטור קטן חסם

התקן

[Faint, illegible handwritten text]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ר עקובה אומ משיקבג פיר קובען על היטב בע כה ר מאיר אומ כל שיש לו חסד פיר כל
 הנכון שיש לו למכנסים והיא בית כניסת המין וכן יש לשקין חברה ולמד צדק ושלום בטיח
 חזה זלצן אסולי שיאמר ביריעות ועושה בה י תובדיו ותולה אותה באמצעו ואם הגאון
 אנקודין תופרות מלשון תפירה סליק פרח ב רג בעא באבות וישתמש
 בתגא חלק בפ בני העיר בגל וחבל אומ תנחלתם וישתמש בתגא חלק אומ חיש לקי
 זה המשתמש במי ששונה הלכות שהוא מוכתר בכתי שלפורה דמי לגאון בעתגלה
 ש מלבי קטידי תגא איכא בגרממא שלאדום בפחוקמ רבה בגמ ב פרשיות מאי טעמ
 קטיר ליה תגא אומ הקבה אם עושה תשובה אני קושר לו כתיר וישם כתיר מלכות
 בראשה תרגושו תגא ומלכות אברישא תגר בגמ ופ קנס יין שרי ליה לצורא
 מרבנן למימר צורבא מרבנן אלא שרובלי תגרא בדישא ברגמ ופ יוחסין שרי ליה
 תגריה אלא לישויך עם הארץ בגמ וסנהדרין האי תגרא דמי לצורא ודיקא
 בפ הגא על יצמתו בגמ לא בטל מגניא ליה אארעא ומרמא ליה תגרי פיר משכנת
 בשמה על קרקע ומציאה לו עסיקין ופיר רבות מיינים שלח תגרי תגרי רומי תואנת
 סוד ויש מהן בעגרי תגר בדיבורות בגמ וסמך חמורו אייתי הנהו מייא
 דאייתי מבי בלתי שריהו בתגרא פי כלי כעין אגנא תר ונקרב את קרבני
 תר יר משובין מבי תדיחין על שרים סתרים תרג תדיין ושרים צומקים תרג ותדיין
 יבישין סליק פג תה ברגמ ופ היר תהו בה נהר עבאי תהי בה ר אלעזר
 אמר חרא מאי תהא דר אלעזר בפ מרובה בגמ ר שמעון תהי בה ר אלעזר ברגמ ופ
 תגול ומאכיל תהי בה ר יוחנן ומי מקבלין עדות שלא בפני בעל דין מרר תמה תה
 פ א בגדרים בגמ בצורי כשרים הינו טעמ כשהן תורין כשהן מטמאין ורבי
 זלמן ימי נזירות מתחרטין ברגמ ופ נדרים הוא ואתא לקמ דר אסי אמר לכו
 אמר ללא שרייה בסגמ ופ בקידושין אמר ריש לקיש בתורה על הראשונות פיר מת
 זכויות וינחם יי כי עשה תר יר והות תהו מן קדם יי כי נחמתי כי עשיתם והנחם עני
 בילג בר אחרימות תבות לפני הקבה שמתן וכן תה בר בר רב תהו ובהו יש
 הארץ תהא ובהא בר גמ ופ עניות ויקא נמי וכת תמטור ופא מקום מטר
 תה בר גמ ופ דייני גדלות קרעא בטיילא דמוכח הוה שקיל והות תה בחמר
 פיר טועם היין ויש עס חמין עם לא פיר גאון ויקא ופיק אום מפומיה ומעיי
 לפומיה מיקרי תהא בלשון ארמית ובת תהא סב הוא שנוקבין במגופת החבית ופ
 פיהן על הנקב ושואפין את ריחו שלין ויועין אום חמין ואם טוב הוא בפ לא יחפור
 בגמ חנות שבחור אומ ל רשע טוב ארא בר אבא פוק תהי ליה בפתח ופא ופא
 בפ פתחים כבד פתח בפ דלי תהב בפ כיצור חלן שפוי של ימות תהבין מתוך פיו
 שיצור קובעו בפ בבדייתם ובסית בפפת בשיחחותב עדי שמעח בן כשערה ותהבו
 בסירה בריגור אום בריגור אום מה שפוחט טליתתהו בן צמחיו בגמ ופ חזיר בקורש
 ופא חית מה תהב בקורשית ששפיעה פיר ופא בר פלאם מין תהבין ופא חזיר טלית
 ליתוך אפסיה תהאם בפ כיצור צולין טמא טמא את תהאם הרי זה מרעה

קי
 קי
 קי
 קי

[illegible]

תחלתם במג' איכה איכה יעזב ולמה קרין אצלה פטר שחלם והורשע בידים
תחלתם תחם בלכצו חרגל בגל ואשכנזינא ורזחסווא לרזחסווא תחלתם
בגל באורתי בתחומא בטהותת עגמ ולא לא שח אמר לרזחסווא לרזחסווא תחלתם
בתחומא פיר בגית המורש שהוא תחום של תורה בגמ' ופ' ששם שחלם ורזחסווא
קא מיפלוג עקידה סבר ורזחסווא ואורתינא ורזחסווא ורזחסווא ורזחסווא ורזחסווא
מהררי כד פיר בעמק תחור הנלכצו ורזחסווא ורזחסווא ורזחסווא ורזחסווא
בגל ופ' במה מרליקין תחש אשה בימי משה ברייה בפני עצמה היא וכו' תחלתם
בנות כותים הכופים מוטמאין משכב תחתן כעלון בגל מהי משכב תחתן כעלון אפ' למדא
איכא מרעיתא ח עלגבי ורזחסווא מוטמא לכו פשיטא וקא ורזחסווא אפ' שותהא
תחתון שלכעל כזה בעלזא שלכעל מוטמא שלכעל אינו מוטמא אפ' שותהא אפ' שותהא
תחתון שלכעל כזה אינו מוטמא אלא אוכלין ומשקין ורזחסווא מוטמא אפ' שותהא
כעלון שלכעל כזה אינו מוטמא אלא אוכלין ומשקין ורזחסווא מוטמא אפ' שותהא
אדם וכלים ותחתונים שוין שבתמאין אדם וכלים לכן אדם כעלון שלכעל כזה אינו
לכעל אינו מן חוב שהוא כמות אדם שלכעל כזה אינו מוטמא ורזחסווא מוטמא
ניטמא אדם וכלים והכל בפ' אפ' שותהא מוטמא בגמ' ורזחסווא תחתונה שהיא עליונה פיר
תחתונה במעשה כזה כשהוא תחתונה עליונה כשעמיהא חובא לטמא בפי' בכלים
תחתונה כזו פיר טמא פיר כל שיש לעורר תחתיו כשנפול ממנו פירטא שלכעל הוא כותל
לתוכו ואומ' כל שמו תחתיו תחתיו חזקת שמו ברוטי בחלק בגל ויד המבול תחתיו שנים
שלישים פחתים לזבל אס' עיי' בזהמה עליונים לאדם בפ' ופירא אורומה ופירא רב בר אמר
אל הכהני למה נענש אבנר על ידי שהקדים שמו לטעם ויד הה' וישלח אבנר אל ויד תחתיו לכו
אין תחתא בפ' אלו שחפות פ' אס' מיני העוף רוקחא שריא במערבא מלמן עלה וקרו
לה תחומא סליק פ' תיובתא ופ' תיובתא אומדין הרבנים כזה היכא ואמר
בתלמוד תיובתא ופ' תיובתא מי שהתוובתא עליו לגמרי אבל היכא ויעלתה בקשיא
לא בטלו ובריש שלמקשה אמר לא הוה בדירא להון ויטלה שמושה ח לגמרי אלא לא אשתבח
לה פירוקא בהיא שבתא ופ' וקיימא והיכא ואקשינן תרין אחדיי בטעמיהו ולא מיפרק
קשיא עדיין כיהא ביוכתא וכו' הא ביוכתא ולא חישין לאשכחיהו טעמ' ולפרוקיהו בגון
האשכחיהו שמואל ומוה' לי אבא שאם מת על האחין להביא ראיה שאילו האחות והשטרותמן
המרון של אשכחיהו לא בהא מילתא עדיין בשמול זה פיר' ר' חננל זל בפ' חזקת בגל ולא
לאשה ובס' פ' האשה שהלכה היא פיר' פעם שנייה אבל היכא וקשיא קשיא לפ' לא בשיל מימריה
ואל עיי' בה דרית בזה מהו ופ' אבנר לגמרי ולאו עבדו בקשיא תיב' והחלית
פיר' בע' חלית תיב' בדי מרדכי השופרין תיב' אהא ביה פ' בריע' תיב'
בר' גמ' ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר
והיכא ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר
מג' אס' גמ' ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר
קיימת כשר ואם נחלקת התיב' הדי חן כאלו כשרין חש' ופ' אבנר ופ' אבנר ופ' אבנר

וְהָיָה יוֹם כִּמְהַר שֶׁמֶן וְיָקָא אֶתְּנוּ קִטְרִי לְהוֹן אַרְבַּע מֵאָה תַּכְתָּקִי סֻלִּיק פָּח תֵּל
 וְכִפְּרֵם שֶׁמֶן אֶתְּנוּ לְהוֹן שְׁוֹרִין אֶתְּנוּ רַב־חַיִּיהָ בְּרֵאשִׁי הָאֵלִי תִּלְאָבֶשֶׁרָא שְׁאֲרֵי
 לְהַמְלִיךָ יִשְׁחָדֵי חֵדֵי פִיר יִתְּנוּ לְהַמְלִיךָ בִּזְבֻשָׁד וְעַמִּים שְׁתוּלִין בִּזְזוּלֵתוֹ אֲבֵלֵהֶם
 שְׁתוּלֵת אֲבֵהֶם שְׁתוּלֵת רִיחֹרֶע וְקִשָּׁה אֵין תְּוֹלִין בִּזְזוּ אַחֵר וּמִסְחִין וְעֵתוֹ מִמֶּנּוּ
 וְכִי קִשָּׁה מִתְּוֹלֵת וְאִסְחָה אֶתְּנוּ לְהַמְלִיךָ לְעִנְיֹתָא בְּבִר פִּיר בַּע סֻלֵת בְּפִגְּ בַּעֲיִיזוֹת
 טִפְּ שְׁתוּלֵת שְׁתוּלֵת בְּתִים וְתִלְיֵי מִדְּבִיזוֹת וְשִׁנּוּ בְּפִיגְּ בְּכִלָּם פִּיגְּ אֲבֵהֶם אֲוִטְסִי שֶׁל
 בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּשִׁבִּיל הַמְּרִיחִין לְאֶלִיזִין חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל
 אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּשִׁבִּיל מִדְּבִיזוֹת וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ טִפְּ בְּכִלָּם כֹּל הַתְּוֹלִין טִפְּ מִדְּבִיזוֹת נִפְּה וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ שְׁתוּלֵת גִּטְּ בְּגִטְּ
 תֵּלֵל חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ
 אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 לְעִנְיֹתָא בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 עֲלִיהֶן תְּלִי תִלְכֵם שֶׁלֵּל עֲרִי מִסְכָּתֵי תֵּרֶג יִדֹּ קִרְיֵת תְּוֹלִין וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 אֶסְבִּיבֵי עֲרִי מִבְּעֵרִי עֲרִי מִבְּעֵרִי וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 בְּעִיבֹן קוֹלֵל חֵדֵי יִדֹ קִרְיֵת תְּוֹלִין נִטָּה שְׁתוּלֵת תֵּלֵל שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 תֵּלֵל חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 אֶסְבִּיבֵי עֲרִי מִבְּעֵרִי עֲרִי מִבְּעֵרִי וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 בְּעִיבֹן קוֹלֵל חֵדֵי יִדֹ קִרְיֵת תְּוֹלִין נִטָּה שְׁתוּלֵת תֵּלֵל שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 תֵּלֵל חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 אֶסְבִּיבֵי עֲרִי מִבְּעֵרִי עֲרִי מִבְּעֵרִי וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 בְּעִיבֹן קוֹלֵל חֵדֵי יִדֹ קִרְיֵת תְּוֹלִין נִטָּה שְׁתוּלֵת תֵּלֵל שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 תֵּלֵל חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 אֶסְבִּיבֵי עֲרִי מִבְּעֵרִי עֲרִי מִבְּעֵרִי וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 בְּעִיבֹן קוֹלֵל חֵדֵי יִדֹ קִרְיֵת תְּוֹלִין נִטָּה שְׁתוּלֵת תֵּלֵל שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ
 תֵּלֵל חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת לְעִנְיֹתָא בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ בְּהֵלֵל אֶתְּנוּ שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 אֶסְבִּיבֵי עֲרִי מִבְּעֵרִי עֲרִי מִבְּעֵרִי וְכִי תֵּרֶג עֲרִי מִבְּעֵרִי תְּבַמְחִינִם
 בְּעִיבֹן קוֹלֵל חֵדֵי יִדֹ קִרְיֵת תְּוֹלִין נִטָּה שְׁתוּלֵת תֵּלֵל שְׁתוּלֵת בְּפִיגְּ חֵדֵי מִדְּבִיזוֹת
 וְכִי קִשָּׁה בְּפִיגְּ חֵדֵי מ

תוך תוך פי כשמתבשלת הקדירה בטוב חזקת טוב תבא בפ ערב נסח בנכסא
 פחתנו וכולי עלמ תרי אתבא וחד בתר תבא לא מצטרפי מה הוא מעשה חסד
 פי זה המעשה מפורש בגמ הנדמה בפ השוכר את הפועל קריבו תבא קמיה ויחזיקו תרי
 באסי וזלזיה לתבא מקמיה והדר פרצופיה לאחוריה בקרביה מברכין בגמ היחזקנו
 אנן אתבא ודריש גלותא סמכין בפ הבא על יבמתו בגמ לא יבטל היתומא אשה רחבה
 אמר רבאשי מקשטא ליה תבא ומקשטא ליה פומא רבא אמר מקשטא ליה תבא וכן
 פיר שולחן תבי בפ גמ ונבא קמ מאי אריג תיבי חלילתא פבי פירשם חלל
 תכר בפ אמר עקיבה בגמ מקח ספרים אמר רב יהודה מקח דספרים תכר וסור
 פיר תולנת שני צרת מן השיראין בשתן יושבין בקופסא ימים רבים תכר בשחלמות
 דל חרואת חזאי תבלא ונפל באעבטניה פיר תולנת תכר בפ אלן וצריס בפס
 בגמ ונאכלת לב ימים אמר אביי אביי תכלא לימא כי האי מיטא בפ אלע בגמ חזאי
 אמרי אינסי ומלכא תכלי לא בחתא פל המלומדות להיות שכולה את לה בשת
 תכר בפ גמ דל החובל שיתין וחד תיכלי מטייה לסבא דקל חבירה שמעט
 אחד וששים מכאובות משיגין לאיש שומע קול אכילה שחבירו אובל והוא איצו אובל
 תכר בפ גמ דל מי שמחו הוה קא קרדא תכילתיה דר יוחנן עילוף קברי
 בר גמ דיבמות ותכלת עמרא חזאי וממאי דתכלת עמרא חזאי כותבא תבנת
 עמרא בפא בברכות בין תכלת ללבן גמ תנא בין תכלת שבה ללבן שבה פיר שיש לה
 חוטין של צמר לבן ופ חוטין של צמר הצפועין בתכלת ואחד מאות השנים הוא שכור
 בל השטה ואינו פוכר אלא ביום ירוש כיני מתניתא בין תכלת שבה ללבן שבה מה טעם
 ורמיתם אותו מן הסמך ין ומה טעם דר לעזר ורמיתם אותו כדי שיהא נ
 צבועין ותכלת וכתב שפסוק צבוע בשני מינין בפ אחרון וכלאים תנא א
 הכהנים לובשין לשמש בבית המקדש לא צמר ופשתים שמ מי תכלת וארגמן ותל
 שני שלשת צמר הן וצבוע באילן מינין זה פיר דעל ביר יחיאל דתל בר גמ דפי יוחנן
 ובר רב פלח חביל ימא תכילתא בבבל פיר תכלת כלום מה תכלת מתפחד שגבלימא
 כך זו מובחרת של ארצות שלבבל פא אחרית בגל תכל ויבסחו בך תרג ויתכלן
 בסברתך ישכן לבקוח תרג ירו ישרי בתכיל תכר בפ כלאים התוכך תכפה אחת
 בר גמ דיבמות ובר גמ דתכלת פיר קשר הוא והקושר קשר אחא בשבת אינו חייב ולענין
 חבור אינו מתחבר עו שישנה בפ פייט מברכין בגמ ה"ל לפנו מינין ובירוש בפ הלא
 וברכות ג תבישת הן תכר לסמיכה שחיטה תכר לנטילת ידים ברכה תכר לגאולה תכלה תכר
 לסמיכה שחיטה דבת וסמך וזקט תכר לנטילת ידים ברכה שאו יאכנס קודם ברכו
 תכר לבקוח תכלתא לרמז אמתא פי וכו ומה כת בתריה ענין יחזיקו תכלתא בגמ
 ופסוק תכלתא לרמז אמתא פי וכו ומה כת בתריה ענין יחזיקו תכלתא בגמ
 בגמ דפסוק תכלתא לרמז אמתא פי וכו ומה כת בתריה ענין יחזיקו תכלתא בגמ
 עו בכתב ימי אבא זה מתלמודא וזה פירשם שיש להם אבא זה מתלמודא וזה פירשם
 כל כתבי בגמ מיכרית דר דפי ר אבה וזה יתב אמתא וזה פירשם נדא

מי

[illegible]

[illegible]

מיתות בגמ בעל אוב איברי לון עבא תולבא פיר דין וטוב פיר עבא פיר עבא
דל דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
ומשתעבדין בשן סרדין דין פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
כד פיר עבא פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
על שם פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
גופא אית לה תלתא שמהן מיתקיי צופא ונפיקא מיתקיי צופא ונפיקא מיתקיי צופא
לזכר פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
יוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
מאפא עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
בזיק כופל מלא קוממיתא לזכר סקל עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
משיבאן שליש פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
מנא לן אמר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
ממנו בגון דבר שדורע ונמא פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
שמעל דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
סליק פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
לא הוא דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
ולתקן לזכר עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
כיון דמיתקיי דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
והעליה מיתקיי דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
דמאש עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
תחתון איתו פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
על דמאש דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
גבראש עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
תקן פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
התקן פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
איתו פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
ושדורא פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
שפיר פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
גדול פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
גדול פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא
מיתקיי פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא בעל פיר דיוקסין ותלת עבא

הפיר

כ
ש
ש

כ
המרגל

מלכות אחרת וכן מצינו מלאים תרגומו ברינא תסיר בפאלו טרפות בגמ' סימני
העוף ומהבטול בפודיך וכשר בני יונה ש' מי יונה הוא בש' חולין בגמ' העוף טמא
מלכות אחרת וכן מצינו מלאים תרגומו ברינא תסיר בפאלו טרפות בגמ' סימני
כל המצוות מצינו במה חטאת חוץ מיונה ותסיר תסיר בשגמ' יתענות ובפ' סורר
שגמ' מאמתי ובפ' אין מעמידין בגמ' חומת תורה וזהו משום גילוי ופניה תסיטו
בזמנך שלם אין בידי משה אם לא חסד לנפשו לכתובת אמה כוסר ודמו תוסס שנ
אול דמו אחר נג' בר' מגלת איכה והעצמות והוא שגמ' שגמ' יהיה
בזמנך שגמ' כהיא מרחקתא תעב תועבה פניה אמה כוסר כיד בע' תעב
סליק פרק יב תב' בר' גמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
רואה הויא מתא שיליה לרב יוסף אמ' ל' רואה הויא הדר אמה כוסר ודמו תוסס
לית ברקא דהרי תפי' בפ' הזורק בגמ' כיצד אמה שיליה לאבי אמ' ל' מתעדתא היא
אמ' ל' בולבון כדוקא דהרי תפי' פיר' כללם בריק אחר תרמון בפ' אעפ' בגמ' אהב
כל מיא דשערי נר' תוק שרי תוק שרי פיר' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
בר' גמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
הניחא בגמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
יהי' סורפח' בפ' הזהב בגמ' כשם שאומא אחר' שפ' אשה תפח' ניה' לא חומיין
כדריכו לא תפח' באילו בלא שאור נילוש כדגרי' במע' תפח' ותלכו שבזון וכבר פי' בע'
לטש' בר' גמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
בר' גמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
עד אל' שגמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
בבבדות בגמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
תפח' בגמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
קא' תפח' פיר' יגיע והניח משאו לארץ כדי לפרש' תפוח' תיה' באמצע המזבח
עיי' בע' גמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
אמר תפוח' העו' לאחר שהריס תרומת הדשן ושמו אצל המזבח למטה והנשאר בדשן
שעל גבי המזבח היה עוברו ביחוד ועושמו עגול כעין תפוח וגבוה כעין כובע ואחר כך בושט
בגדיו ולבש בגדים אחרים גרועים מן הראשונים והיה מוציאן חוץ למחנה לבית הדשן
ומצו' קאמר הנדנה מאפר תפוח' ור' יוסי סב' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
דכת' ולבש בגדים אחרים אעפ' שפחותים מן הראשונים בקדושתיה קא' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
בפ' בעז' לקחין גת בעוטה מן הגבירי אעפ' שגבוה פניה ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
אמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
הפרתים פי' פסולת המיתים שרוחבן יתר על צונן' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
וכאשר בק' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
מפני' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו
גמ' בגמ' ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו ומהא דאמר ר' אבהו לר' אבהו לר' אבהו

מלכות אחרת וכן מצינו מלאים תרגומו ברינא תסיר בפאלו טרפות בגמ' סימני

ל' פוש'

ל' פוש'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְאֵלֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה
 תִּשְׁמָר עֲדָתְנוּ וְנִסְיוֹנֵנוּ
 כִּי מִן הַכּוֹפְרִים נִשְׁמָרְנוּ
 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 תִּשְׁמָר עֲדָתְנוּ וְנִסְיוֹנֵנוּ

[illegible][illegible]

האגודה החדשה תרנגולתא דאגמא שריא וסימניך עמוני ולא שבחנית הואביו נא הואבית

הוא גלוי ופומבי וכל המעורבים בו יודעים עליו וכל המעורבים בו יודעים עליו

תרגום בברית (שם אבות) שנת יעקב אבינו תחת ראשו כעשוי מטיפה וכתובים

שְׁלֹשׁ רֵגִלִים הָרָאָה לָנוּ יְהוֹשֻעַ בְּשֹׁמֵר לֹא אֶת הוּא רֵגֶל שְׁלִישִׁי בְּתוֹדֶת אֲרִיבֹנְטָה וְהַרְוֵמָה

שלא נבנה בית המקדש היה העולם עומד על תפקודם של שני המלכים

הוא בן יסובו וכו' עד ושמתי מקום נעמי וכו' ונשבעתי נא

ה'תשנ"ח

המחברת מודה כי היא לא יכולה להעביר את המידע הזה בצורה הטובה ביותר, אבל היא חייבת לנסות.

וְהַיְהוּדִים יִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת וְהַיְהוּדִים יִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת

[illegible]

62-7513